

የመጽሐፍ ቅዱስ መጣሪያ

• ፪ኛ መጽሐፍ •

ከመንበረ ጳጳሳት ቅድስት ሥላሴ ካቲድራል

ያለ አሳታሚው ፈቃድ በሙሉም በከፊልም ማሳተም ክልክል ነው ።
የመንበረ ጸባዮት ቅ. ሥላሴ ካቴድራል የድርሰት ክፍል ።

የፖ. ሣ. ቀ. 3137

አዲስ አበባ ፲፱፻፷፬ ዓ.ም.

በብርሃንና ሰላም ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ማተሚያ ቤት ታተመ ።

ሞን አንበሳ ዘእምነገደ ይሁዳ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ
ሥዩመ እግዚአብሔር ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ ።

ሀገራችን ኢትዮጵያ ቅዱሳት መጻሕፍትን አክብራ የተቀበለችበት ጊዜ በጣም ረዘም
ያለ ነው ፤ ይኸውም ከክርስትና በፊትና ከክርስትና በኋላ እንደሆነ ሊቃውንቱ ይተር
ካሉ ። የመጻሕፍትም ኃይል ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ክርስቲያናዊ እምነቷን ጠብቃ ለመ
ኖር ረድቷታል ። የክርስቲያንም ደሴት ሊያሰኛት የቻለው ቅሉ ፤ ሕዝባችን በቅዱ
ሳት መጻሕፍት መሪነት ትልቁም ትንሹም በአንድ ክርስቲያናዊ መንፈስ ተሳሥሮ
ከመኖሩ ጋር ቅዱሳት መጻሕፍትን አተኩሮ በመመልከቱና ክርስቲያናዊ ተግባሩን
በመፈጸሙ ነው ። አባቶቻችን ነገሥታት ስለቅዱሳት መጻሕፍት አጠባበቅ ለሕዝ
ቡም እንዴት እንደሚዳረስ በጠቅላላም ስለ ክርስቲያን ሃይማኖት አጠባበቅ በብ
ዛት ሠርተዋል ፤ ለትውልድም እንዲተላለፍ ለማድረጋቸው ሕያው ታሪካቸው ይመ
ሰክራል ።

እንደዛሬው ሁሉ የማተሚያ መኪና ባይኖርም እንኳ ቅዱሳት መጻሕፍትና
የቤተ ክርስቲያን መጻሕፍት በእጅ ጽሑፍ ተባዝተው ለሁሉም እንዲደርሱ ስላደረጉ
ገዳማትና አድባራት በጠቅላላም አብያተ ክርስቲያናታችን በቅዱሳት መጻሕፍት
በልጽገው ይገኛሉ ። እንዲሁም ከልዩ ልዩ ቋንቋ ወደ ግዕዝ እንዲተረጎሙ ወዲያ
ውም በቋሚ መጻሕፍትነት እንዲጻፉ ያደረጋቸው መጻሕፍት ፤ ለዘመናቸው አገልግ
ሎት በቂ ጥቅምን ከመስጠታቸው ጋር ለአሁኑም ዘመን እንዲሁ ከፍ ያለ ጥቅምን
በመስጠት ላይ ይገኛሉ ። የሰው ሕይወት በቅዱስ መጽሐፍ ደጋፊነት ተወስኖ እንዲ
ኖር በግድ ያስፈልጋል ። አንድ ሰው በቅዱስ መጽሐፍ መሪነት ካልተመራና ጊዜውን
ሳያባክን ካልሠራ በነፋስ ኃይል እንደሚወዛወዝ ሽንብቆ ምንም የያዘው ቁም ነገር
ሳይኖር እንዲሁ ያልፋል ። ቅዱሳት መጻሕፍትን በየጊዜው መመልከት ግን የሰው
ልጅ ራሱን ገዝቶ ፈቃድ ብርቱነቱን አፅንቶ እንዲኖር ይረዳዋል ። ቅዱስ መጽሐፍን
ቤተ ክርስቲያናችን በምትቀበለው መልክ ጠቅላላውን በአንድ ጥራዝ እንዲገኝ ከማ
ድረጋችን ጋር እርሱንም ወደ አማርኛ አስተርጉመን አሳትመነዋል ። ዋናው ዓላማ
ችንም በጠቅላላ ወገናችንን ስለ ቅዱስ መጽሐፍ ያለውን ፍላጎት ለማርካት ነው ።

አሁንም ክርስቲያኑ ሕዝባችን በተለይም አዲሱ ትውልድ በሚሰማማውና በሚ
ገባው ዕቅድ መጽሐፍ ቅዱስን እንዲማር አስበን በቀላሉ መንገድ እንዲዘጋጅ ያዘዝ
ነው ተምሮ ተመራምሮ በእውነቱ ጸንቶ ለመኖር ይረዳዋል በማለት ነው ። ለሕዝባ
ችን እንደፍላጎቱ ለማርካት በዐቀድነው መሠረት የመጽሐፍ ቅዱስን ታሪክ ጊዜያት
ንን መስሎ የቤተ ክርስቲያናችንን ትምህርት ተከትሎ የተዘጋጀ እንደሆነ ዳር እስከ
ዳር ያለው ተቀባይነት ሊሟላ እንደሚችል የታወቀ ነው ፤ በተምሮ ማስተማርም ፣
ሁሉ እንዲጠቀምበት ያለን እምነት ፍጹም ነው ።

ቀ. ኃ. ሥ.

ዱስ መጽሐፍ የሰው ልጅ መመሪያ የሕይወቱም መምሪያ በመሆኑ፤ የሰው ልጅ ራሳት እንደጀመረ ወዲያውኑ አምላክ በቅዱሳን ነቢያት አድር። ብሉይት መጻሕፍት እንዲጻፉ አድርጓል። በኋላም ራሱ ሥጋን ለብሶ በምድር ተመላልሶ እንደ አምላክ ቅዱስ ወንጌልን አስተምሯል። ቀጥሎም ሐዋርያቱ በመንፈስ ቅዱስ ተቃኝው፤ የረቀቀውን አጉልተው፤ ትንቢቱን አማናዊ አድርገው አስተምረዋል። ቅዱስ ጽሑፍንም ጽፈው ሰጥተዋል። ቅዱስ መጽሐፍ የሰው ልጅ የልቡናው ፋና ነው። ለርሱ ሕይወቱ በጨለማ ይዋጣል፤ ያለርሱ ቢራመድ ይሰነካከላል።

በእግዚአብሔር ቅዱስ ፈቃድና በርሱም ገላጭነት የተጻፈ ቅዱስ መጽሐፍ የሰው ልጅ ለትምህርት፣ ለተግባር፣ ይጠቅማል፤ የዚህንም እውነተኛ አስረጂነት ቅዱስ ጳውሎስ በመረዳት ደቀ መዝሙሩን ጢሞቴዎስን ሲመክር ይገኛል (፪ ጢሞ. ፩ - ፲፮)።

ቤተ ክርስቲያን የጸጋ መዝገብ ስትሆን ምእመናን ደግሞ ጸጋውን እንዴት ሊካሉት የሚችሉ በቅዱስ መጽሐፍ መመሪያነት መሆኑ የታመነ ነው። ስለዚህ ቤተ ክርስቲያን ዘመኑን ተከትላ ረጅሙን በማሳጠርና በመጠቀሙ በየጊዜውም ቋንቋን ከከባድ ወደ ቀላል በማሻሻል ተስማሚ የሆነ ዝግጅት በማድረግ ስታስተምር ይታያል። አሁንም ታስተምራለች።

ከዚህ ቀደም በሀገራችን በዚህ መልክ እየተዘጋጁ የቀረቡ ብዙ የመጽሐፍ ዱስ ታሪኮች እንደነበሩ ይታወቃል። በተጨማሪም አሁን በአርቶዶክሳዊት ቤተ ክርስቲያን ኃላፊነት የተዘጋጀ ሆኖ ቀርቧል። ይሁን እንጂ ማንኛውም አማኒ ዳር ስክዳር እንዲጠቀምበት በሁሉም ዘንድ ተቀባይነት እንዲኖረው ሆኖ ተዘጋጅቷል። ኸንም የተቀደሰ ተግባር ለመጀመር የቻለው የቤተ ክርስቲያን የበላይ ጠባቂ፤ ክርስቲያን ሃይማኖት ደጋፊ በሆኑ ግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ግድም ፈቃድና ትእዛዝ ነው። የዚህንም ዝግጅት ኃላፊነት የመንበረ ጸባዖት ቅድስት ሥላሴ ካቴድራል የወሰደና ያሳተመው ሲሆን፤ በመላ ክርስቲያኑ ሕዝባችን እንጠቀምበት እምነታችን ከፍ ያለ ነው።

በሥጋዊ ጥበብ የተራቀቀው ትውልድ መንፈሳዊው ጥበብ እንዳይነሳው ቅዱስ መጽሐፍን በማንበብ እንዲጠቀም ትንሽ ትልቅም ሳይሉ ሁሉም እንደፍላጎቱ እንዲርሰው ከፍ ያለ ጥንቅቄ በማድረግ ቀላል መስሎ በታየን መንገድ አዘጋጅተን አቅርናል።

መጽሐፍ ቅዱስን በሙሉ ለማጥናት የሚያስችለውን «የመጽሐፍ ቅዱስ መማያ» ብለን የሰየምነውን ፪ኛውን ክፍል በዚህ መልክ ስናቀርብ ሁላችሁም በመገር ልዩም ምርምር በማድረግ እንድትጠቀሙበት በእግዚአብሔር መንፈስ እንታወናለን።

የመንበረ ጸባዖት ቅድስት ሥላሴ ካቴድራል የድርሰት ክፍል ።

የመጽሐፍ ቅዱስ መማሪያ ብለን የሰየምነው ይኸ መጽሐፍ ፩ኛ በትምህርት ቤት፣ ፪ኛ በአሁኑ ትምህርት ቤት፣ ፫ኛ በግልም በየቤቱ ሁሉም እንዲማርበትና እንዲያስተምርበት ታስቦ አማካይ መንገድን በመከተል የተዘጋጀ ነው። መጽሐፉም ፫ት ክፍል ይኖረዋል። ይኸውም በ፩ኛ ደረጃና በ፪ኛ ደረጃ፣ እንዲሁም ከፍተኛ ዕውቀት ላላቸው ሰዎች እንዲመች ሆኖ ተመጥኖ የተሠራ ሲሆን፣ ፩ኛውም ሆነ፣ ፪ኛው ክፍል፣ ከብሉይና ከሐዲስ ኪዳን ተወጣጥቶ ክፍለ ዘመናትን በመከተል ለትምህርት ተስማሚ በሆነ መንገድ የተዘጋጀ ነው። ለምሳሌ ከመስከረም እስከ ታኅሣሥ መግቢያ የመዘጋጃ ጊዜ እንደመሆኑ፣ ብሉይትንና መጻሕፍተ ነቢያትን በመማር እንዲጠቀሙበት ተዘጋጅቷል። ከታኅሣሥ እስከ ጳጉሜን ማለት እስከ ግንቦት ድረስ የመድኃኒት ዘመን እንደመሆኑ መጻሕፍተ ሐዲሳትን በመከተል ተዘጋጅቷል። ከሰኔ እስከ ነሐሴ መጨረሻ ባለው ጊዜ እንደገና ብሉይ ኪዳንን በመከተል ተዘጋጅቷል።

ተማሪዎችም በዚህ መሠረት ሊማሩ እንደሚገባ ስናስገነዝብ፤ አስተማሪዎችም በዚህ መልክ እንዲያስተምሩ፣ የግል ሰዎችም ቢሆኑ በዚህ መሠረት እንዲማሩ እምነታችን ፍጹም ነው።

ከ፫ቱ ክፍል መጻሕፍት ውስጥ ፪ኛው ይኸ ሲሆን ፩ኛው ክፍል ከዚህ ቀደም ታትሞ በሥራ ላይ ውሏል። ፫ተኛው ክፍል ደግሞ በመዘጋጀት ላይ ይገኛል። እያንዳንዱ ምዕራፍ ተመሳሳይ ከሆነበት ቦታ ላይ ምዕራፍና ቀጥሩን በማያያዝ እየጠቀስን አሳይተናል። ከጥናቱ ቀጥሎ ለትምህርት ተስማሚ የሆኑ ጥቅሶች እንደማጠቃለያ ትምህርት ሆነው ገብተዋል። እንዲሁም በያንዳንዱ ምዕራፍ መጨረሻ ላይ የትምህርቱን ጠቅላላ ስሜት የሚገልጡ ጥያቄዎች ስለሚገኙ፣ አስተማሪው እርሱንና በርሱ መልክ ጥያቄ እንዲያቀርብ የሚገልጥ ሆኖ ተዘጋጅቷል። አስተማሪውና ተማሪው በረጋ መንፈስ እንዲገነዘቡት ያስፈልጋል። የተማሩትንም ሁሉ የሚገልጥ ቅዱስ መንፈስን መጥራት ስለሚያስፈልግ፣ በየምዕራፉ መጨረሻ ላይ በጸሎት መልክ ተዘጋጅቶ ይገኛል። የእግዚአብሔርን ስም የጠራ ሁሉ ይድናል፤ ቀና ጎዳናን ያገኛልና። ቤተ ክርስቲያናችን ይኸን ዝግጅት ለማድረግ የወሰነችበት እያንዳንዱ ወጣት ስለመንፈሳዊ ሕይወቱ ኃላፊነት ስላለበት ለመንፈሳዊ ሕይወቱ መመሪያ እንዲሆነው ሰፊ ያለ ጥናት ካደረገች በኋላ ነው።

የመንበረ ጸባዖት ቅድስት ሥላሴ ካቴድራል የድርሰት ክፍል ።

ከብሉይ ኪዳን

ምዕራፍ

፩	የጥጃ ምስል
፪	የቃል ኪዳን ድንኳን
፫	የአርንና የልጆቹ ክህነት
፬	የእስራኤል ሠፈርና ጉዞ
፭	የእስራኤል አለግመን
፮	ከቃዴስ ወደ ዮርዳኖስ
፯	ባላቅና በለዓም
፰	የሙሴ ስንብትና የኢያሱ መሾም
፱	የእስራኤል ዮርዳኖስን መሻገር
፲	የኢያሪኮ ቅጥር መውደቅ
፲፩	የድል ዕንቅፋት
፲፪	ታላቅ ድል
፲፫	የርስት ድልድልና የኢያሱ ስንብት
፲፬	የሐዲስ ኪዳን ተስፋ

ገጽ
፲፮
፳
፳፫
፳፭
፳፱
፴፪
፴፭
፴፰
፴፱
፵፪
፵፮
፶፪
፶፫

ከሐዲስ ኪዳን

፲፭	ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሕፃንነቱ
፲፮	የአይሁድ አለቃ ኒዳዲሞስ
፲፯	የሰግርያ ስጦት
፲፰	የኢየሱስ የቃሉ ኃይል
፲፱	የፈሪሳውያን ክርክር
፳	ጌታችን በጌርጌሴኖን አገር
፳፩	የመጥምቁ ዮሐንስ ሞት
፳፪	ጌታችን አምስት እንጅራና ሁለት ዓግ አበረከተ ።
፳፫	ጌታችን ከእስራኤል አገር ውጭ
፳፬	የጌታችን ክብር መገለጥ
፳፭	ጌታችን ከገሊላ ወደ ኢየሩሳሌም ሲጓዝ
፳፮	ዕውር ሆኖ የተወለደው ሰው
፳፯	የእግዚአብሔር መንግሥትና እረኛው
፳፰	አልዓዛርና እጎቶቹ
፳፱	የአይሁድ ፋሲካ እንደ ቀረበ

፶፱
፷፪
፷፭
፷፰
፷፱
፸፩
፸፪
፸፫
፸፬
፸፭
፸፮
፸፱
፹፩
፹፪
፹፫
፹፬
፹፭
፹፮
፻

ምዕራፍ

፴	ካህናት ላቀረቡት ጥያቄ የጌታችን መልስ
፴፩	ኢየሱስ የሚፈታተኑትን መልስ አሳጣቸው
፴፪	ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ አዲስ ሥርዓት ሰጠ
፴፫	ጌታችን የተያዘባት ሌሊት
፴፬	የጌታችን ስቅለትና ትንሣኤ
፴፭	በገሊላ ባሕር ዳር
፴፮	የቤተ ክርስቲያን መስፋፋትና አጠባበቅ
፴፯	የእስጢፋኖስ ምስክርነትና ሞት
፴፰	የወንጌል ትምህርት በአረማውያን
፴፱	የአንጾኪያና የኢየሩሳሌም አብያተ ክርስቲያናት

ገጽ
፻፫
፻፮
፻፱
፻፲፫
፻፲፮
፻፲፱
፻፳፩
፻፳፬
፻፳፯
፻፳፺
፻፴

ከብሉይ ኪዳን

፴	ጀግናው ጌዴዎን
፴፩	ኃያሉ ሶምሶን
፴፪	ሞዓባዊት ሩት
፴፫	የሳሙኤል ልደትና መጠራት
፴፬	የእግዚአብሔር ታቦት መማረክና መመለስ
፴፭	ሳኦል ተቀብቶ ነገሠ
፴፮	የዳዊት መመሪያ
፴፯	ዳዊትና ኅልያድ
፴፰	የዳዊት መሳደድ
፴፱	የዳዊት መንግሥት
፶	የዳዊት ኃጢአትና ንስሐ
፶፩	የአቤሴሎም ዓመፅ
፶፪	የሰሎሞን መንግሥት

፻፴፫
፻፴፯
፻፴፱
፻፴፫
፻፴፮
፻፴፱
፻፶፪
፻፶፭
፻፶፰
፻፶፯
፻፷፪
፻፷፭
፻፷፮
፻፷፱

ካርታዎች

ቅድስት አገር በክርስቶስ ዘመን
ከሲና ወደ ግብፅ
የእስራኤል ነገዶች ምድረ ርስት
እስራኤል በሳሙኤልና በሳኦል ዘመን
የዳዊትና የሰሎሞን መንግሥት

በመጽሐፍ መጀመሪያ
፲፪
፲፫
፲፬
፲፭

ማሳሰቢያ

የዚህ መጽሐፍ አገላለጥና የጥቅሶች አገባብ ትንሽ ለየት ያለ ስለሚመስል ለአንባቢዎች እንዲመች ከዚህ በሚቀጥለው መንገድ እንገልጻለን ።

ዘፍጥ. ፩ + ፩ - ፪ + ፫ ። ይህ ማለት ኦሪት ዘፍጥረት ምዕራፍ ፩ ቀጥር ፩ እስከ ምዕራፍ ፪ ቀጥር ፫ ማለት ነው ።

ይህ ንዑስ ሠረዝ «።» የሚገኘው ከምዕራፍና ከቀጥር መካከል ብቻ ሲገኝ ነው ።

«—» ሂድ የሚለው ምልክት ደግሞ «እስከ» ማለት ነው ።

በአንድ ቦታ ሁለት ወይም ከሁለት የሚዘልሙ ክፍሎች ቢኖሩ ከእያንዳንዱ ክፍል መካከል ድርብ ሠረዝ «።» ይታተማል ። ለምሳሌ ዘፍጥ. ፩ ፡ ፳፯ - ፴፩ ፤ ፭ ፡ ፪ ፤ አሞጽ ፬ ፡ ፲፫ ። ይህ ማለት ኦሪት ዘፍጥረት ም. ፩ ቀ. ፳፯ - ፴፩ ፤ ም. ፭ ቀ. ፪ ፤ አሞጽ ም. ፬ ቀ. ፲፫ ማለት ነው ።

፪ ጴጥ. ፪ ፡ ፭ ፡ ፱ ፤ ፲ ማለት ፪ኛ ጴጥርስ ም. ፪ ቀ. ፭ ቀ. ፱ ቀ. ፲ ማለት ነው ። ዘፍጥ. ፬ ፡ ፭ ። ይህ ማለት ኦሪት ዘፍጥረት ምዕራፍ ፬ና ምዕራፍ ፭ ማለት ነው ። ሌላውም በዚህ መልክ ስለሚሄድ አንባቢዎች ሁሉ በጥንቃቄ እንድትረዱልን እናሳስባለን ።

በአንድ ቃል አጠገብ * ሲገኝ ፡ በምዕራፍ ሥር መግለጫ መስጠቱን ያመለክታል ።

ምዕራፍ ፩ ።
የጥጁ ምስል ።
ዘጸ. ፳፬ ፡ ፲፪ - ፴፬ ፡ ፴፭ ።

፩ ፡ ሙሴ በተራራ ላይ ።
ዘጸ. ፳፬ ፡ ፲፪ - ፳፭ ፡ ፱ ፤ ፳፭ ፡ ፩ ፤ ፴፬ ፡ ፲፰ ።
በሲና ተራራ ራስ ላይ የእግዚአብሔር የክብሩ መታየት እንደሚያቃጥል እሳት ነበረ ። እግዚአብሔርም ሙሴን ፡ «ና ፡ ወደ እኔ ውጣ ፤ የጻፍሁትንም ሕግ እሰጥሃለሁ» አለው ። ሙሴም የሕዝቡን ሽማግሌዎች ፡ «እስክመለስ ድረስ ቁዩኝ ፤ ነገረተኛም ቢኖር ወደ አሮንና ወደ ሐር ይሂድ» ብሎ ኢያሱ ከተባለ ሎሌው ጋር ተራራውን ወደ ሸፈነው ደመና ገባ ።
እግዚአብሔርም ሙሴን ፡ «እኔ በመካከላቸው ለማደር ወድጃለሁና መቅደስ እንዲሠሩልኝ ወርቅ ብር ነሐስም ፡ የሚያስፈልገውንም ሁሉ እንዲያመጡልኝ ለእስራኤል ሁሉ ተናገር» ብሎ ለጉዞ የሚመች የድንኳን መቅደስ እንዴት እንደሚሠራ አሳየው ። በመቅደስ ስለሚያገለግሉትም ሲያዘዝ ፡ «አሮንንና ልጆቹን ካህናት እን

ዲሆኑልኝ ለያቸው» ብሎ ተናገረ ።
ሙሴም ፡ እግዚአብሔር ይህን ሁሉ ሲነግረውና ሲያሳየው ዐርባ ቀንና ዐርባ ሌሊት በተራራው ላይ ቁየ ። እግዚአብሔርም ሕጉን የጻፈባቸውን ከድንጋይ የሆኑትን ሁለት ጽላቶች ሰጠው ።
፪ ፤ የሕዝብ ኃጢአት ።
ዘጸ. ፴፪ ፡ ፩ - ፳፱ ፡ ፴፭ ።
እግዚአብሔር የእስራኤል ሕዝብ ስለሚሠሩለት መቅደስ ከሙሴ ጋር በተራራው ላይ ሲነጋገር ሳለ ፡ እነርሱ በተራራው ግርጌ ወደ አሮን ተሰብስበው ፡ «ይህ ከግብፅ ያወጣን ሙሴ ምን እንደሆነ አናውቅም ፤ ተነሥተህ በፈታችን የሚሄዱትን አማልክት ሥራልን?» አሉት ።
አሮንም ፡ «በሚስቶቻችሁና በልጆቻችሁ ጆሮ ያሉትን የወርቅ ቀለቦች አምጡልኝ» አላቸው ። ከእጃቸውም የወርቅ

ተቶችን ተቀበለ ፤ አቅልጦም የወርቅ
ሠራ ፤ ሕዝቡንም ፡ «እስራኤል ሆይ ፡
ህ ከግብፅ ያወጡላችሁ አማልክት
ው» አላቸው ። በወርቁ ጥጃም ፊት
ዊያን ሠርቶ ፡ «ነገ የእግዚአብሔር
ነው» ብሎ አወጀ ። በነጋውም
ቡ ማልደው ተነሡ ፤ መሥዋዕትንም
፡ በጣዖቱም ፊት ሊበሉና ሊጠጡ
መጡ ፡ ሊዘፍኑም ጀመሩ ።
እግዚአብሔርም ሙሴን ፡ «ከግብፅ ያወ
ው ሕዝብህ ኃጢአት ሠርተዋልና
ውረድ ። ከዘዝሏቸው መንገድ ፈጥ
ውጡ ፤ ቀልጦ የተሠራም የጥጃም ስል
ባቸው አደረጉ ። እኔም ይህን አንገተ
ና ሕዝብ አየሁት ፤ እንዳጠፋቸውም
ኝ ፤ አንተንም ለታላቅ ሕዝብ አደርግ
» አለው ።
ሙሴም ፡ «አቤቱ ፡ ቀጣህ ከግብፅ ባወ
ው ሕዝብህ ላይ ስለምን ተቃጠለ ?
ባውያንስ ፡ ሊገድላቸው አወጣቸው
ው ስለምን ይናገሩ ? ከቀጣህ ተመ
ባሪያዎችህን አብርሃምንና ይስሐቅን
ራኤልንም አስበህ ለሕዝብህ ራራ»
ጸለየ ። እግዚአብሔርም የሙሴን
ተቀበለ ፤ ለሕዝቡም ራራ ።
ሙሴም ሁለቱን ጽላቶች በእጁ ይዞ
ራራው ራስ ተመለሰ ፤ ይጠባበቀው
ረ ሎሎውም ጋር ተገናኘ ። ሁለቱም
ጁ ሳሉ አያሉ ፡ «የሰልፍ ድምፅ
ሩና ውስጥ አለ» አለው ። ሙሴም ፡
የድል ነሽዎች ወይም የድል ተነሽ
ድምፅ አይደለም ፤ ነገር ግን የዘፈን
ስ እስማሉ» አለው ። ወደ ሠፈሩ
ርቡም በጣዖቱ ፊት የሚዘፍኑ ሕዝብ
ዜ የሙሴ ቀጣ ተቃጠለ ፤ ጽላቶቹ
ከእጁ ጥሎ ሰበራቸው ። የሠሩትንም
ወስዶ በእሳት አቀለጠው ፤ እንደ ትቢ
እስኪሆን ድረስ ፈጨው ፡ በውኃ

ውም በጥብጦ ለሕዝቡ አጠጣ ። የወርቅ
ጥጃን ስለ ሠሩም እግዚአብሔር ሕዝቡን
ቀሠፈ ።
፫ ፤ የሙሴ ጸሎትና የኪዳን መታደስ ።
ዘጸ. ፱፻፲፡ ፱ - ፱፻፲፡ ፱፻፳፡ ፫ - ፫፻፲፭ ።
በነጋውም ሙሴ ወደ እግዚአብሔር ቀርቦ፡
«ወዮ ! እኒህ ሕዝብ ታላቅ ኃጢአት ሠርተ
ዋል ፤ አሁን ፡ አቤቱ ፡ ይቅር በላቸው ፤ ያለ
ዚያ ግን ከጸፍኸው ጽሐፍህ እኔን ደም
ስሰኝ» አለ ። እግዚአብሔርም ፡ «የበደለ
ኝን እርሱን ከመጽሐፈ እደመስሰዋለሁ ።
አሁንም ሂድ ፤ ይህንም ሕዝብ ወደ ነገር
ሁህ ፡ ወተትና ማርም ወደምታፈስሰው
ምድር ምራ ። አንገተ ደንዳና ሕዝብ ስለ
ሆናችሁ በመንገድ ላይ እንዳላጠፋችሁ
በፊታችሁ መልክክ እሰዳለሁ እንጂ እኔ
በመካከላችሁ አልወጣምና ጌጣችሁን
አውጡ» አለ ። ሕዝቡም ይህን ክፉ ወሬ
ሲሰሙ አዘኑ ፤ ከእነርሱም ማንም ጌጡን
አላደረገም ።
ሙሴም ከሠፈሩ ውጭ ለጸሎት ተተ
ክሎ ወደ ነበረው ድንኳን ወጥቶ ፡ «እነሆ
አንተ ፡ ይህን ሕዝብ አውጣ ትለኛለህ ፤
ከእኔም ጋር የምትልከውን አላስታወቅኸ
ኝም ። አሁንም በፊትህ ሞገስን አግኝቼ
እንደሆነ መንገድህን እባክህ አሳዩኝ ፤
ይህም ሕዝብ ሕዝብህ እንደሆነ ተመል
ከት» አለ ። እግዚአብሔርም ፡ «እኔ ከአ
ንተ ጋር እሄዳለሁ ፡ አሳርፍኸማለሁ»
አለው ።
ሙሴም ፡ «እባክህ ክብርህን አሳዩኝ»
አለ ። እግዚአብሔርም ፡ «ቸርነቱን ሁሉ
በፊትህ አሳልፌ ስሜን አውጃለሁ ።
ሁለት የድንጋይ ጽላቶች እንደ ፈተኞች
አድርገህ ጥረብ ፤ በሰበርካቸው ጽላቶች
የነበሩትንም ቃላት እጽፍባቸዋለሁ ። ነገም
የተዘጋጀህ ሁን ፤ በማለዳም ወደ ሲና

ተራራ ወጥተህ በፊቱ ቁም» አለው ።
ሙሴም ሁለት ጽላቶችን ጠረበ ፤ በነጋ
ውም ማልዶ ወደ ተራራው ወጣ ። እግዚአ
ብሔርም በደመናው ውስጥ ወረደ ፡ በሙ
ሴም ፊት አልፎ ፡ «እግዚአብሔር ፡ እግዚ
አብሔር መሐሪ ፡ ሞገስ ያለው ፡ ታጋ
ሽም ፡ ባለ ብዙ ቸርነትና እውነት ፡ እስከ
ሺህ ትውልድም ቸርነትን የሚጠብቅ ፡
አበሳንና መተላለፍን ኃጢአትንም ይቅር
የሚል ፡ በደለኛውንም እንዳልበደለ የማይ
ቁጥር ፡ የአባቶችንም ኃጢአት በልጆች
እስከ ሦስትና እስከ አራት ትውልድም
በልጅ ልጆች የሚያመጣ አምላክ ነው»
ሲል ስሙን አወጀ ። ሙሴም ጎንበስ ብሎ
ሰገደ ። ዐርባ ቀንና ዐርባ ሌሊትም ሳይበ

ላና ሳይጠጣ ከእግዚአብሔር ጋር ቁየ ።
እግዚአብሔርም ፡ ሰው ከባልንጀራው ጋር
እንደሚነጋገር ፊት ለፊት ከሙሴ ጋር ይነ
ጋገር ነበር ። በጽላቶቹም ላይ አሥሩን
የቃል ኪዳን ቃላት ጻፈ ፤ የሕዝቡንም ኃጢ
አት ይቅር ብሎ ቃል ኪዳንን አጸና ።
ሙሴ ከተራራው በወረደ፤ ጊዜ ፡ እግዚአ
ብሔር ከእርሱ ጋር ስለ ተነጋገረ ፊቱ ያን
ጸባርቅ ነበር ፤ እርሱ ግን ፊቱ እንዳንጸባ
ረቀ አላወቀም ። አርንና ሕዝቡም ሙሴን
ባዩ ጊዜ ወደ እርሱ ለመቅረብ ፈሩ ።
ሙሴም በፊቱ መሸፈኛ አድርጎ ተናገራ
ቸው ፤ ወደ እግዚአብሔር ገብቶ ከእርሱ
ጋር ሲነጋገር ግን መሸፈኛውን ከፊቱ
አነሣ ።

* * *

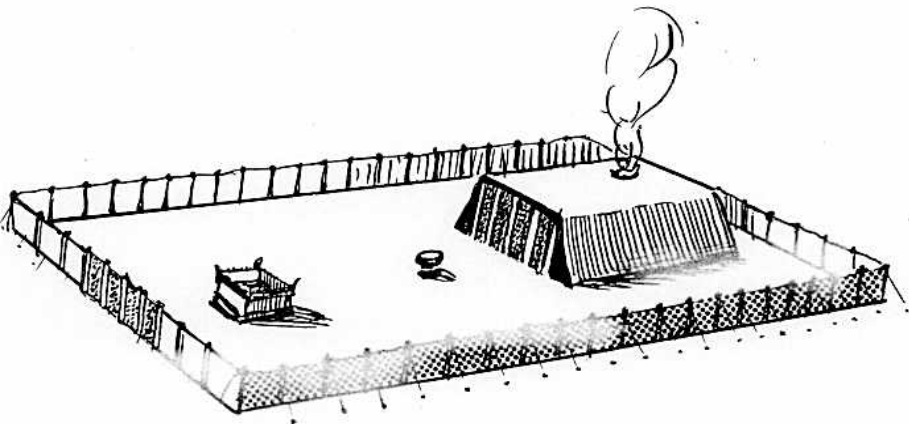
እግዚአብሔር ፡ እግዚአብሔር መሐሪ ፡ ሞገስ ያለው ፡ ታጋ
ሽም ፡ ባለ ብዙ ቸርነትና እውነት ፡ . . . ኃጢአትንም ይቅር
የሚል ፡ በደለኛውንም እንዳልበደለ የማይቁጥር . . . አም
ላክ ነው ።
ዘጸ. ፱፻፲፡ ፳ - ፳፡ ፫ ።

እኔ እግዚአብሔር ነኝ ፤ ስሜ ይህ ነው ፤ ክብራን ለሌላ ፡ ምስ
ጋናዬንም ለተቀረጹ ምስሎች አልሰጥም ።
አ.ሳ. ፱፻፲፡ ፳ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ሕዝቡ ከዐሠርቱ ቃላት የትኛውን በመተላለፍ በደሉ ?
፪ ፡ ሙሴስ ከፋታቸውን ባዩ ጊዜ ምን አደረገ ?
፫ ፡ ሙሴ ከራሱ ይልቅ የእግዚአብሔርን ክብር የሕዝቡንም ደገን
ነት እንደ ፈለገ ምንና ምን በማለቱ አሳዩ ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ ክብርህን አሳዩኝ ።
ዘጸ. ፱፻፲፡ ፲፭ ።

ምዕራፍ ፪ ።

የቃል ኪዳን ድንኳን ።

ዘጸ. ፴፭ - ፵።

የሕዝቡ ገጽ በረከት ።

ዘጸ. ፴፭ ፡ ፱ - ፱ ፡ ፳ - ፳፱ ።

የሕዝብ ገጽ በረከት ። ሕዝብ ገጽ ለመጠጠን ስለገለጸው ለማደር ፣ ከእነርሱም ጋር መሄድ እንደወደደ በሰሙ ጊዜ ሕዝቡ ስለላቸው ። ሙሴም ፡ «እግዚአብሔር ምላካችን መቅደስ እንድንሠራለት አዝናል ። አሁንም ከእናንተ ፈቃደኛ የሆነ ሰው ፣ ይህ መቅደስ የሚሠራበትን ወርቅ ለመጠጠን ነሐስም ፣ ሰማያዊና ሐምራዊ ይህም ግምጃ ፣ ጥሩ በፍታም ፣ የፍየል ጉርም ፣ ቁርበትም ፣ እንጨትም ለእግዚአብሔር ይስጥ» አላቸው ።

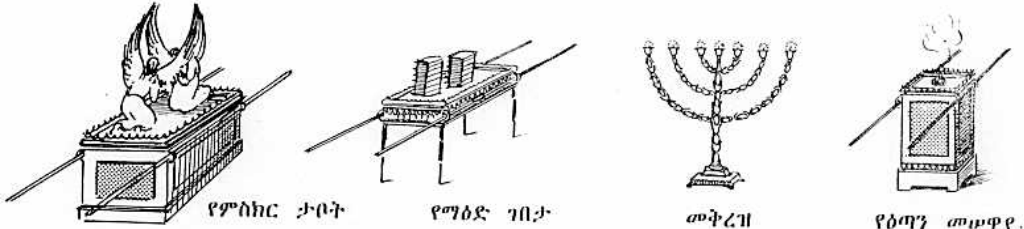
ከሕዝቡም ፈቃደኞች የሆኑት ሁሉ ለሚያስፈልገውን በየዓይነቱ ለእግዚአብሔር ስጦታ አመጡ ። ወንዶችና ሴቶችም ለዳ ማለዳ እየመጡ የወርቅ ጌጦችን ለሌላ ነገርንም በደስታ ያቀርቡ ነበር ። በበኛች የሆኑ ሴቶችም በእጃቸው የፈተኑትን ግምጃ ጥሩውንም በፍታ አመጡ ። ሕዝብ አለቆችም ስጦታቸውን አቀረቡ ።

፪ ፡ የድንኳን መቅደስ ሠሪዎች ።

ዘጸ. ፴፭ ፡ ፱ - ፴፮ ፡ ፯ ።

ሙሴም ለሕዝቡ እንዲህ ብሎ ተናገረ ፡ « እግዚአብሔር ከይሁዳ ነገድ የሆነውን ባስልኤልን በስሙ ጠርቶ ፡ በወርቅና በብር በነሐስም እንዲሠራ ፡ እንጨቱንም እንዲጠርብ ፡ የብልሃት ሥራውንም ሁሉ እንዲያደርግ የእግዚአብሔርን መንፈስ ሞላበት ። እንደዚሁም ከዳን ነገድ የሆነውን ኤልያብን ጠራ ። ማናቸውንም የብልሃት ሥራ ሁሉ እንዲያደርጉ ፡ እንዲያስተምሩም በልባቸው ጥበብን አሳደረባቸው ። ከእናንተም ጥበብና ማስተዋል የተሰጠው ሁሉ ከእነርሱ ጋር ይሥራ ።»

በዚያን ጊዜ ባስልኤልና ኤልያብ ፡ እግዚአብሔርም በልቡ ጥበብን አሳድሮበት ልቡ ለሥራ ያነሳሳው ሁሉ ፡ ሕዝቡ ያመጡትን ስጦታ ከሙሴ እጅ ተቀብለው መቅደስን መሥራት ጀመሩ ። ከሕዝቡ የተሰጠውም ነገር ሥራውን ለማስፈጸም በቅቶ ስለ ተረፈ ወደ ሙሴ መጥተው ፡

የምስክር ታቦት

የማዕድ ገበታ

መቅረዝ

የዕጣን መሠዊያ

«ሕዝቡ ያመጡት ስጦታ ከሚያስፈልግ በላይ እጅግ ብዙ ነው» ብለው ነገሩት ። ሙሴም ፡ «ወንድ ወይም ሴት ከዚህ የበለጠ የሚያመጣ አይኑር» ብሎ በሠፈሩ ውስጥ አሳወጀ ።

፫ ፡ የድንኳን መቅደስ አሠራር ።

ዘጸ. ፴፮ ፡ ፳ - ፴፱ ፡ ፵፫ ።

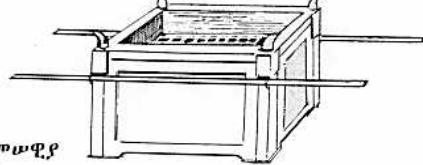
በምድረ በዳ ሳሉ እስራኤላውያን የሚሠሩት መቅደስ ለመንገድ የሚመች ፡ ድንኳን መሳይ መሆን ነበረበት ። ይህም መቅደስ «ማደሪያ» ሲባል ፡ እንዲሁ ደግሞ እግዚአብሔር ከሕዝቡ ጋር ስለሚገናኝ በት «የመገናኛ ድንኳን» ተባለ ። አንዳንድ ጊዜ ደግሞ ሕግ የተጻፈባቸው የምስክር ጽላቶች ስለ ነበሩበት «የምስክር ድንኳን» ይባል ነበር ።

ባስልኤልና ኤልያብ ፡ ከእነርሱ ጋር የነበሩም አንጥረኞች ፡ ሸማኔዎችና ጠላፊዎች ፡ የእንጨት ጠራቢዎችም እጅግ እየተጉ መጋረጃዎችንና ሳንቃዎችን ዓምዶችንም ሠሩ ። ለማደሪያውም ዐርባ ሁለት ሳንቃዎችና ዘጠኝ ዓምዶች በወርቅ ከተለበደ እንጨት ተሠሩ ። በሰማያዊና በሐምራዊ በቀይም የተጠለፉት መጋረጃዎች በእነርሱ ላይ እንደ አንበር ሆነው እንዲዘረጉ ተሠሩ ። ከፍየል ጠጉርና ከቁርበት

የተዘጋጁ ሌሎች መጋረጃዎችም ከሁሉ በላይ እንደ ጣራ ሆነው እንዲዘረጉ ተሠሩ ። የተጠለፉ ሁለት መጋረጃዎችም ፡ አንዱ ቅድስት ቅዱሳን የተባለውን ክፍል ቅድስት ከተባለው እንዲለይ ፡ ሁለተኛውም በቅድስቱ ደጃፍ እንዲንጠለጠል በብልሃት ተሠሩ ።

ይህም ሁሉ በሚሠራበት ጊዜ ባስልኤል ፡ ዐሠርቱ ቃላት የተጻፈባቸው የምስክር ጽላቶች እንዲቀመጡበት ፡ በወርቅ ከተለበደው እንጨት የምስክር ታቦትን ሠራ ። ይህም ታቦት ፡ ርዝመቱ ሁለት ክንድ ተኩል ፡ ስፋቱና ቁመቱም አንድ ክንድ ተኩል የሆነ ሳጥን ሲሆን ፡ በሁለት ኪሩቤል ክንፎች የሚሸፈን ሁለንተናው ከወርቅ የተሠራ መክደኛ ተደረገለት ። ይህም መክደኛ «የሥርየት መክደኛ» ተባለ ። እግዚአብሔርም ፡ «በምስክር ታቦት ላይ ባለው በሁለት ኪሩቤል መካከል በሥርየት መክደኛው ላይ ሆኜ አነጋግሮሃለሁ» ሲል ለሙሴ ተናግሮ ነበር ።

ቅድስት በተባለው የማደሪያው ክፍል የሚቆሙትንም ፡ በወርቅ የተለበደውን ገበታና የዕጣን መሠዊያን ፡ ሁለንተናው ከወርቅ የተደረገውንም መቅረዝ ባስልኤል ሠራ ። እንደዚሁም በማደሪያው አደባባይ የሚቆሙትን የነሐስ መሠዊያና

የነሐስ መሠዊያ

የመታጠቢያ ሰን

የመታጠቢያ ሰንን ሠራ ። መታጠቢያ ውም የተሠራው ፡ በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ የሚያገለግሉ ሴቶች ከሰጡት ከነ አስ መስተዋታቸው ነበረ ።

በአደባባይም ዙሪያ የሚንጠለጠሉ መጋረጃዎች ከጥሩ በፍታ ፡ እነርሱ የሚንጠለጠሉባቸው ዓምዶችም ከነሐስ ተሠሩ ። ገምሥራቅ በኩል በነበረው ደጃፍም የሚንጠለጠል የተጠለፈ መጋረጃ ተዘጋጀ ። እግዚአብሔርም ካህናት ለሚሆኑ ለአርጋና ለልጆቹ ያዘዛቸው ልብሶች በየዓይነቱ ተሠሩ ። እንዲሁም የሥራው ተካፋይ የሆኑት ሁሉ በገብረው ለልጆች እያዘጋጁ ፡ እግዚአብሔር በተራራው ላይ ለሙሴ እንደሰጠው ምሳሌ አድርገው ሠሩ ። ሙሴም ሰረዘባቸው ።

፤ የቃል ኪዳን ድንኳን አተካክል ።
ዘጸ. ፱ ፡ ፩ - ዘሌዋ. ፩ ፡ ፩ ፡ ፲፮ ፡ ፩ - ፲፩ ።
እግዚአብሔርም ሙሴን ፡ «ከመጀመሪያው ወር በፊተኛው ቀን የመገናኛውን ድንኳን ትተክላለህ» በማለት ስለ አተካክሉ አዘዘው ። እንደዚሁም ከግብፅ በወጡ በሁለተኛው ዓመት በመጀመሪያው ቀን ሙሴ የማደሪያውን ድንኳን ተክለ ። ሥራውንም ሁሉ በፈጸመ ጊዜ ደመና መጥቶ ማደሪያውን ሸፈነው ፤ የእግዚአብሔርም ክብር ማደሪያውን ሞላ ፤ ሙሴም ለገባ በት አልቻለም ።

እግዚአብሔርም ከሐዋይ ድንኳን ውስጥ ሙሴን ጠርቶ ፡ «ከእስራኤል በት ማናቸውም ሰው መሥዋዕት ቢያቀርብ ፡ ለእግዚአብሔር እንዲሠዋ ወደ መገናኛው ድንኳን ደጃፍ ላይ መጣ ለሰይጣናት በሚዳቡ ሠዋው ፡ ያ ሰው ከሕዝቡ ተለይቶ ይጥፋ ። የሥጋ ሕይወት በደሙ ውስጥ ነውና በመሠዋያው ላይ ለነፍሳችሁ ማስተሥረድ እንዲሆን እኔ ለእናንተ ሰጠሁት» ሲል የእስራኤል ሰዎች ወደ እርሱ የሚቀርቡበት በመሥዋዕት እንደሆነ ተናገረ ።

፩ ፤ የካህናት መቀደስ ።
ዘሌዋ. ፳ ፡ ፩ - ፱ ፡ ፳፱ ፤ ዘጸ. ፳፰ ፡ ፩ - ፳፱ ፡ ፴፯ ።
ለአሮን ናዳብና አብዩድ ፡ አልዓዛርና ኢታምር የተባሉ ወንዶች ልጆች ነበሩት ። እግዚአብሔርም ሙሴን ፡ «አሮንን ከእርሱም ጋር ልጆቹን ወስደህ ማኅበሩን ሁሉ ወደ መገናኛው ድንኳን ደጃፍ ሰብስባቸው» አለ ። ሙሴም እንደ ታዘዘ አደረገ ፤ ማኅበሩም ሁሉ በደጃፍ ተሰብስበው ሳሉ እንደ እግዚአብሔር ትእዛዝና ሥርዓት አሮንን ከልጆቹ ቀደሰ ። እነርሱም እስከ ሰባት ቀን ድረስ ከመገናኛው ድንኳን ደጃፍ አልወጡም ።

* * *

እግዚአብሔር በደስታ የሚሰጠውን ይወዳልና እያንዳንዱ በልቡ እንዳሰበ ይስጥ ፡ በኅዝን ወይም በግድ አይደለም ።
ዘቆር. ፱ ፡ ፮ ።
እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ ቅዱስ ነኝና እናንተም ቅዱሳን ሁኑ ።
ዘሌዋ. ፲፱ ፡ ፪ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ መቅደስን ለመሥራት መውደዳቸውን ሕዝቡ እንዴት አሳዩ ?
፪ ፡ ያቀረቡትን የሰጠታ ዓይነት ምንና ምን ነበረ ?
፫ ፡ ልዩ ጥበብና ችሎታ የተሰጣቸው የሥራ መሪዎችስ እነማን ነበሩ ?

ጸሎት ፡ አምላካችን ሆይ እንገዛልሃለን ፡ ለክቡር ስምህም ምስጋና እናቀርባለን ። ሁሉ ከአንተ ዘንድ ነውና ፡ ከእጅህም የተቀበልነውን ሰጥተንሃልና ይህን ያህል ችለን ልናቀርብለህ እኛ ማን ነን ? ፩ ዜና. ፳፱ ፡ ፲፫ ።

ምዕራፍ ፫ ።
የአሮንና የልጆቹ ካህናት ።
ዘሌዋ. ፳ - ፲ ።

፩ ፤ የካህናት መቀደስ ።
ዘሌዋ. ፳ ፡ ፩ - ፱ ፡ ፳፱ ፤ ዘጸ. ፳፰ ፡ ፩ - ፳፱ ፡ ፴፯ ።
ለአሮን ናዳብና አብዩድ ፡ አልዓዛርና ኢታምር የተባሉ ወንዶች ልጆች ነበሩት ። እግዚአብሔርም ሙሴን ፡ «አሮንን ከእርሱም ጋር ልጆቹን ወስደህ ማኅበሩን ሁሉ ወደ መገናኛው ድንኳን ደጃፍ ሰብስባቸው» አለ ። ሙሴም እንደ ታዘዘ አደረገ ፤ ማኅበሩም ሁሉ በደጃፍ ተሰብስበው ሳሉ እንደ እግዚአብሔር ትእዛዝና ሥርዓት አሮንን ከልጆቹ ቀደሰ ። እነርሱም እስከ ሰባት ቀን ድረስ ከመገናኛው ድንኳን ደጃፍ አልወጡም ።

በስምንተኛውም ቀን ማኅበሩ ሁሉ ቀርበው በእግዚአብሔር ፊት ሲቆሙ ፡ አሮን እንደ ታዘዘ ሁሉ መሥዋዕቶችን በነሐስ መሠዋያው ላይ ሠዋ ፤ ከሙሴም ጋር ወደ ማደሪያው ገባ ፤ ሁለቱም ወጥተው ሕዝቡን ባረኩ ። የእግዚአብሔርም ክብር ለሕዝቡ ሁሉ ተገለጠ ፤ እሳትም ከእግዚአብሔር

ሔር ዘንድ ወጥቶ ከመሠዋያው ላይ መሥዋዕቱን ስቡንም በላ ። ሕዝቡም ሁሉ አይተው እልል አሉ ፤ በግምባራቸውም ወደቁ ።

፪ ፤ የናዳብና የአብዩድ ድፍረት ።
ዘሌዋ. ፲ ፡ ፩ - ፲፩ ።

ነገር ግን በዚህ በታላቁ የደስታ ቀን የሚያስደነግጥና አሳዛኝ የሆነ ነገር ተደረገ ። ናዳብና አብዩድ የተባሉት የአሮን ታላላቅ ልጆች እየራሳቸው ጥናውን ወስደው እሳት አደረጉበት ፤ በላዩም ዕጣን ጨመሩ በት ፡ በእግዚአብሔር ፊት እርሱ ያላዘዛቸውንም ሌላ እሳት አቀረቡ ። እንዲሁ ደፍረው የገዛ ራሳቸውን አሳብ በመከተል እግዚአብሔር ያላዘዘውን ነገር ሲያደርጉ ከእግዚአብሔር ፊት እሳት ወጥቶ በላቸው ፡ ሞቱም ። ሙሴም አሮንን ፡ «ወደ እኔ በሚቀርቡ እቀደሳለሁ ፡ በሕዝቡም ሁሉ ፊት እክብራለሁ ብሎ እግዚአብሔር

ናገረው ይህ ነው» አለው ። አሮንም ሆኖ አለ ። ሙሴም ለአሮንና ለቀሩት ልጆቹ ፡ «እን ሞቱ ራሳችሁን አትንጩ ፡ ልብሳችሁ አትቅደዱ ፤ ወንድሞቻችሁ ግን የእስ ሌል ቤት ሁሉ ያልቅሱ» አላቸው ። ደ ቃሉም አደረጉ ። እግዚአብሔርም ገን ፡ «እንዳትሞቱ ወደ መገናኛው ኳን ስትገቡ አንተና ልጆችህ የወይን ሮና የሚያሰክርን ነገር ሁሉ አትጠጡ» ሆኖ ።

የአሮንና የልጆቹ አገልግሎት ። ገንና ልጆቹ ምን ሊሠሩ ተቀደሱ ብለን ጠይቅ ፡ ሙሉ የሆነ መልስ በአራት ሕሳብ ተጽፎ እናገኛለን ። እዚህ ላይ ፡ በየዕለቱና በሰንበት በሰንበት ፡ በየ ቱም በሚከበረው በማስተሥረያ ቀን ጽሑፎቻቸው የነበሩትን አንዳንድ ድር ችን በአጭሩ እናያለን ።

ዕለታዊ አገልግሎት ። ዘጸ. ፳፱ ፡ ፴፮ - ፵፮ ፤ ሌዋ. ፮ ፡ ፲፪ ፡ ፲፫ ፤ ዘጸ. ፴ ፡ ፩ ፡ ፯ ፡ ፰ ፤ ፲፮ - ፳፩ ። ጳጳሳዊ አሮንና ልጆቹ በነሐስ መታ ሊያ እግራቸውንና እጃቸውን ይታጠቡ ። ለጥቀሙም የአንድ ዓመት ጠቦት ታተው ከነሐሱ መሠዊያ ላይ ዘወትር ለገንኘውና ከቶ በማይጠፋው እሳት ያቃ ስት ነበር ። አሮንም ቅድስት ወደ ተባ ከፍል ይገባና በመቅረዙ የሚገኙትን ት መብራቶች እያዘጋጀ በወርቁ መሠ ላይ ዕጣን ያጤስ ነበር ። ማታ ማታም የአንድ ዓመት ጠቦት ሲያቀርቡ አሮን ለራቶቹን እያበራ ዕጣንን ያጤስ ነበር ። ትር የሚቃጠለው ይህ የዕለት ዕለት ምዕት በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ጂሠዋ ባዘዘ ጊዜ እግዚአብሔር ፡ ለሰራሌል ልጆች ጋር በዚያ እገናኛ

ለሁ ፡ በመካከላቸውም እናራለሁ» አለ ። ለ) ሳምንታዊ አገልግሎት ። ዘሌዋ. ፳፱ ፡ ፭ - ፱ ፤ ዘጸ. ፳፭ ፡ ፴ ። እግዚአብሔር ሙሴን ፡ «መልካሙን ዱቄት ወስደህ አሥራ ሁለት ኅብስት ጋግር ፤ እነዚህንም ስድስት ስድስቱን በሁ ለት ተርታ አድርገህ በእግዚአብሔር ፊት ሁልጊዜ በየሰንበቱ አነራቸው» አለ ። አሮ ንና ልጆቹም ይህን ተገዛዝ ተቀብለው በሰ ንበት በሰንበት ትኩስ የሆነ ኅብስትን በጥ ፍው ገበታ ላይ ያኖሩ ነበር ። ከገበታውም የሚያነሡትን የሰንበተውን የገጽ ኅብስት ሁሉ በተቀደሰ ሥፍራ ይበሉ ነበር ። የገጽ ኅብስት ተቀብሮ የተጠራውም በእግዚአብ ሔር ፊት ስለ ተደረገ ነው ።

ሐ) ዓመታዊ አገልግሎት ። ዘሌዋ. ፲፮ ፡ ፩ - ፴፱ ፤ ፳፫ ፡ ፳፮ - ፴፱ ፤ ዕብ. ፱ ፡ ፯ - ፲፪ ፤ ዕብራ. ፲ ፡ ፩ - ፱ ፤ ፲፩ - ፳፪ ፤ ማቴ. ፳፯ ፡ ፶፩ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን ፡ «እኔ በሥርየቱ መክደኛ ላይ በደመናው ውስጥ እታያለ ሁና እንዳይሞት በመጋረጃው ውስጥ በታ ቦቱ ላይ ወዳለው ወደ ሥርየቱ መክደኛ ወደ ተቀደሰው ሥፍራ ሁልጊዜ እንዳይ ገባ ለወንድምህ ለአሮን ንገረው» ብሎ አንድ ጊዜ በዓመት ሲገባ የሚያደርገውን ሥርዓት ሁሉ ሰጠ ። አሮንም ይህን ትእዛዝ ሁሉ ተቀብሎ በየዓመቱ በሰባተኛው ወር በአሥረኛው ቀን ፡ የማስተሥረያው ቀን በሚከበርበት ጊዜ ፡ የበፍታ ልብሱን ለብሶ ይህን ልዩ የሆነ ሥርዓትን ለመፈጸም ይዘጋጅ ነበር ። ይህም የማስተሥረያ ቀን ለእስራኤል ሁሉ የዕረፍት ሰንበት ነበረ ፤ በዚህም ዕለት ሰው ሁሉ ሰውነቱን አዋርዶ እንዲያስጨ ንቅ ታዘዘ ። አሮንም አስቀድሞ ለራሱና ለቤተሰቡ ኃጢአት ወይፈንን ይሠዋና ፡

ጥናውን በመሠዊያው ላይ ካለው ፍም ሞልቶ ዕጣንንና ከወይፈኑ ደም ይዞ በመ ጋረጃው ውስጥ ይገባ ነበር ፤ በታቦቱ ላይ ባለው በሥርየቱ መክደኛም ላይ ደሙን በጣቱ ሲረጭ ፡ በጥናው ያደረገው የዕጣኑ ጢስ መክደኛውን ይሸፍን ነበር ። ወጥቶም ፍየልን ለሕዝቡ ኃጢአት ይሠዋና ፡ በፊተኛው ጊዜ እንዳደረገ ሁሉ እንደዚሁ ሁለተኛ ጊዜ ወደ ቅድስተ ቅዱ ሳን ገብቶ ከፍየሉ ደም ይረጭ ነበር ። እን ደዚሁም ስለ ራሱና ስለ ቤተሰቡ ስለ እስ ራኤል ጉባዔም ሁሉ ያስተሠርይ ነበር ፤ ከእስራኤል ልጆች ርዥስነትና ኃጢአት የተነሣም ለመቅደሱና ለመገናኛው ድን ኳን ያስተሠርይ ነበር ። እንደገናም ወጥቶ ከወይፈኑና ከፍየሉ ደም ይወስድና የመሠ ዊያውን ቀንዶች አስነክቶ በመሠዊያው ላይ በጣቱ በመርጨት ከእስራኤል ልጆች ርዥስነት አንጽቶ ይቀድሰው ነበር ።

* * * በማክበርና በፍርሃት እግዚአብሔርን ደስ እያሰኘን የምና መልክበትን ጸጋ እንያዝ ፤ አምላካችን በእውነት የሚያ ጠፋ እሳት ነውና ። ዕብራ. ፲፪ ፡ ፳፰ ፡ ፳፱ ።

ሊቀ ካህናት ሁሉ ዕለት ዕለት እያገለገለ ኃጢአትን ሊያስወ ግዱ ከቶ የማይችሉትን እነዚያን መሥዋዕቶች ብዙ ጊዜ እያ ቀረበ ቆሞአል ፤ ክርስቶስ ግን ስለ ኃጢአት አንድን መሥዋ ዕት . . . አንድ ጊዜ በማቅረብ የሚቀደሱትን የዘላለም ፍጹማን አድርጎአቸዋል ። ዕብራ. ፲ ፡ ፲፩ - ፲፱ ።

* * * ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ካህናት እንዲሆኑ የተቀደሱ እነማን ነበሩ ? ፪ ፡ አሮን አገልግሎቱን ሲጀምር ሕዝቡ ምን አይተው እልል አሉ ? ፫ ፡ የእልልታውስ ድምፅ ወደ ልቅሶ የተለወጠ በምን ምክንያት ነበረ ? ፬ ፡ በየዓመቱ በሚሆን በማስተሥረያ ቀን አሮን ምን ያደርግ ነበር ?

ጸሎት ፡ እግዚአብሔር ይባርክህ ፡ ይጠብቅህም ፤ እግዚአብሔር ፊቱን ያብራረህ ፡ ይራራልህም ፤ እግዚአብሔር ፊቱን ወደ አንተ ያንግ ፡ ሰላምንም ይስጥህ ። ዘኁ. ፯ ፡ ፳፱ - ፳፮ ።

የኮርማዎችና የፍየሎችም የበጎችም ደም ኃጢአትን ሊያስወግድ አይችልምና ከአሮን ዘመን ጀምሮ እስከ ክርስቶስ መም ጣት ድረስ በየትውልዱ የሚነሣ የእስራ ኤል ሊቀ ካህናት ሁሉ ፡ እነዚህን መሥዋ ዕቶች እየደጋገመ ሲያቀርብ ይቆም ነበር ። ክርስቶስ ግን ለሚሻለው ለሐዲስ ኪዳን መካከለኛና ሊቀ ካህናት ሆኖ ስለ ኃጢ አት አንድ ጊዜ ራሱን መሥዋዕት አድርጎ በማቅረብ ለሚታመኑበት ሁሉ የዘላለምን ቤዛነት አግኝቶ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀ መጠ ። እርሱ በመስቀል ላይ ነፍሱን በሰጠ ጊዜ ፡ የእርሱ ሥጋ ምሳሌ የነበረ የቤተ መቅደስ መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ተቀደደ ። በራሱ መሥዋዕት ወደ እግዚአ ብሔር የምንቀርብበትን አዲስና ሕያው መንገድ መርቆልን ስለነበር ፡ የእርሱና የሥራው ምሳሌ የሆነው የብሉይ ኪዳን ሥርዓት ተፈጸመ ።

ምዕራፍ ፩ ።

የእስራኤል ሠፈርና ጉዞ ።

ዘጉ. ፩ - ፲ ።

፩ ፤ የእስራኤል ቍጥርና ሠፈር ።

ዘጉ. ፩'፩-፩'፱።

የመገናኛው ድንኳን ከተተከለ ከአንድ ጦር በኋላ እግዚአብሔር ሙሴን ፡ «የእስራኤልን ማገበር ሁሉ ቍጥር ። ከገያ መት ጀምሮ ወደ ሰልፍ የሚወጡትን ተሉ ቍጥራቸው ፤ የሌዊ ወገን ግን ማደሪውንና ልቃዎቹን እንዲሸከሙ ካሠናት ም ለማገልገል ስለ ተለዩ ወደ ሰልፍ ከሚወጡት ጋር አይቈጠሩ» አለው ። ሙሴም ሲና ምድረ በዳ ሕዝቡን ቈጠረ ።

እግዚአብሔርም ለሙሴና ለአሮን እንህ ብሎ ተናገረ ፤ «የእስራኤል ልጆች ያንዳንዱ በየዓለማው በየአባቶቻቸው ቶች ምልክት በመገናኛው ድንኳን ዙሪያ ሥፈሩ ። በምሥራቅ በኩል ወደ ፀሐይ ወውጫ የሚሠፍሩት የይሁዳ ፣ የይሳኮር ፣ የብሎን ነገዶች ይሆናሉ ። በደቡብ በኩም በየሠራዊታቸው የሮቤል ፣ የስምን ፣ የጋድ ነገዶች ይሥፈሩ ። በምዕራብ ኩልም እንደ ሠራዊታቸው የኤፍሬም ፣ ሞናሴ ፣ የብንያም ነገዶች ይሥፈሩ ። በሰሜን በኩልም እንደ ሠራዊታቸው የዳን ፣ ሳሌር ፣ የንፍታሌም ነገዶች ይሥፈሩ ።» እስራኤል ነገዶችም እንዲሁ በየዓለማዎቻቸው አጠገብ ሠፈሩ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን ፡ «የሌዊን ድ በየአባቶቻቸው ቤቶች በየወገናቸው ጠር» አለው ። የያዕቆብ ልጅ ሌዊ ፡ ድሮን ፡ ቀዳት ፡ ሜራሪ የተባሉ ሦስት ጆች ስለ ነበሩት ሌዊውም በሦስት ገን ተከፍለው ተቈጠሩ ። የጌድሶን ገን ሠፈርም ከማደሪያው በስተኋላ ነበረ፤

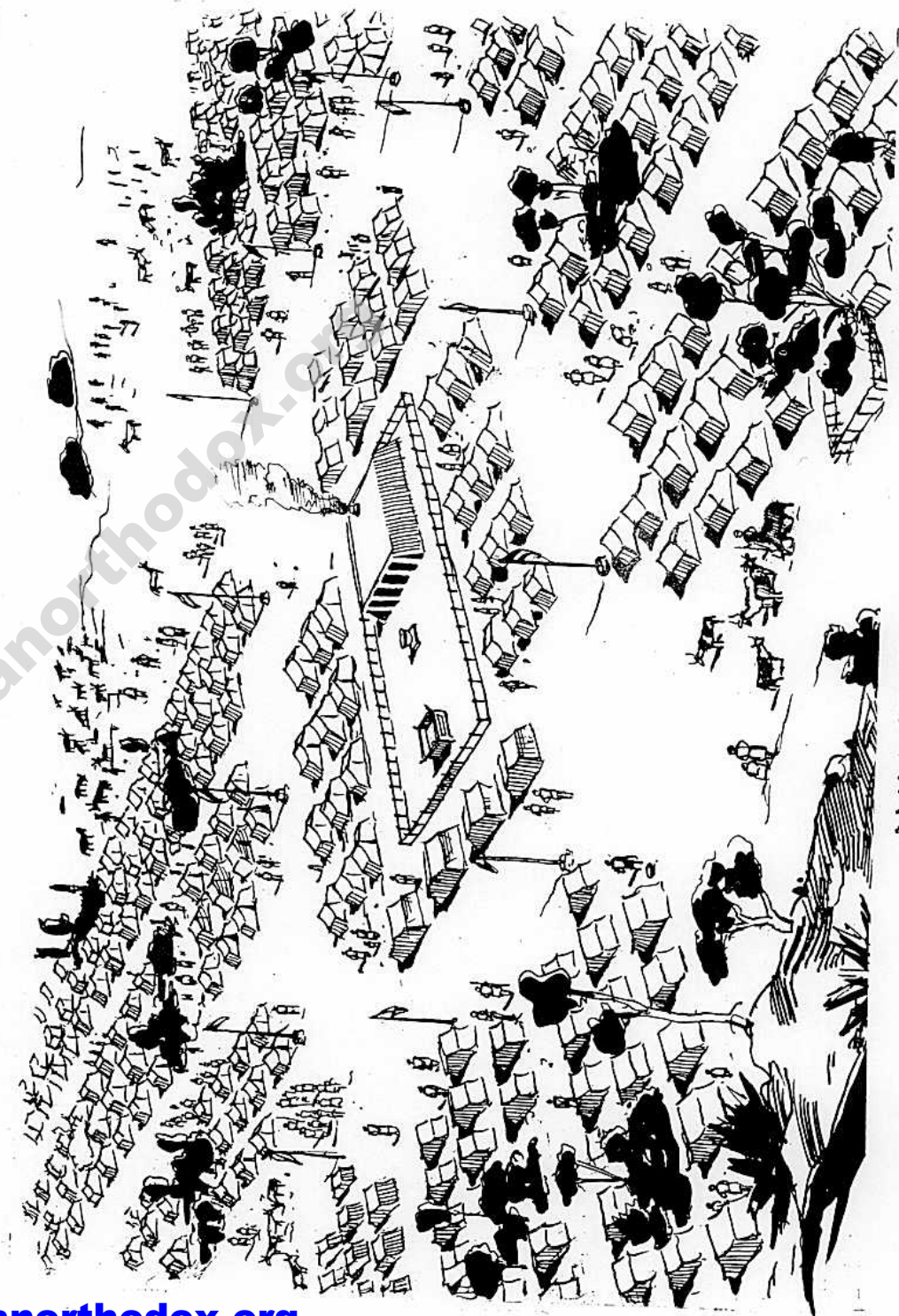
የቀዳት ወገን ሠፈርም በማደሪያው አጠገብ በደቡብ ፡ የሜራሪ ወገን ሠፈርም በሰሜን በኩል ነበረ ። በማደሪያውም ፊት በምሥራቅ በኩል በስተ ፀሐይ መውጫ የሚሠፍሩት ፡ ከቀዳት ወገን የሆኑት ሙሴና አሮን የአሮንም ልጆች ነበሩ ።

፪ ፤ ሰረገሎችና የብር መለኮቶች ።

ዘጉ. ፩'፳-፱ ፣ ፲'፩-፲፱ ።

ማደሪያው ከተተከለ በኋላ የነገዶች አለቆች ለእግዚአብሔር ስጦታ አድርገው ስድስት የተከደኑ ሰረገሎች ፡ አሥራ ሁለትም በሬዎች አቀረቡ ። እግዚአብሔርም ሙሴን ፡ «ለመገናኛው ድንኳን ማገልገያ እንዲሆኑ ከእነርሱ ተቀብለህ ለሌዊውም ለእያንዳንዱ እንደ አገልግሎታቸው ሰጣቸው» አለው ። ሙሴም ሰረገሎችን ተቀብሎ ለጌድሶን ወገን ሁለት ሰረገሎችንና አራት በሬዎችን ሰጣቸው ፤ ለሜራሪ ወገንም አራት ሰረገሎችንና ስምንት በሬዎችን ሰጣቸው ። ምክንያቱም ፡ ጌድሶናውያን ለሚሸከሙአቸው ለማደሪያው መጋረጃዎች ሁለት ሰረገሎች ይበቋቸው ነበር ። የሜራሪ ወገን ግን ሳንቃዎቹንና ዓምዶቹን ስለሚሸከሙ ፡ ለእነርሱ አራት ሰረገሎች ያስፈልጓቸው ነበር ። ለቀዳት ልጆች አንድ ሰረገላ ስንኳ አልተሰጠም ። ምክንያቱም ፡ የተቀደሱትን ዕቃዎች መሸከም የእነርሱ አገልግሎት ነበረና በትከሻቸው ይሸከሙአቸው ነበር ።

እግዚአብሔርም ሙሴን ፡ « ሁለት የብር መለኮቶች ጠፍጥፈህ ለአንተ አድ

። ትናሙህ ስጦታ ለሚገባው ሰጣቸው

ርግ» ብሎ በምንና በምን ጊዜ እንደሚነፋ-
 አዘዘ ። ማንበሩ በሞላ እንዲሰበሰቡ ሲፈ-
 ላግ ሁለቱ መለኮቶች ይነፉ ነበር ። የሕ-
 ዘቡ አለቆች እንዲሰበሰቡ ሲፈለግ ግን ፡
 አንድ መለኮት ብቻ ይነፋ ነበር ። እንዲ-
 ተም ደመናው ከማደሪያው ላይ በሚነሣ
 ብት ጊዜ ፡ የእስራኤል ነገዶች በየተራቸው
 እንዲጓዙ መለኮት በከፍታ ድምፅ መነ-
 ት ያስፈልግ ነበር ።

፡ የእስራኤል ጉዞ ።
 ዘጸግ. ፩ ፡ ፮ - ፳ ፤ ዘጉ. ፲ ፡ ፲፮ - ፴፮ ።

ግዚአብሔርም ማሰን ፡ «በዚህ ተራራ
 ተቀመጣችሁት በቃ ፡ ወደ ከነዓናውያን
 ምድር ፡ ወደ ሊባናም እስከ ታላቁ ወን
 ም እስከ ኤፍራጥስ ድረስ ሂዱ ። እነሆ
 ምድሪቱን በፊታችሁ አድርጌአለሁ ፤
 ቡ ፡ ለአብርሃምና ለይስሐቅ ለያዕቆብም
 ማልሁላቸውን ምድር ውረሱ» አለው ።
 ለመናውም ከምስክሩ ማደሪያ ተነሣ ፤
 መለኮቶቹም ከፍ ባለ ድምፅ ተነፉ ፤ ሠፈ-
 ገቸው በምሥራቅ የነበሩት የይሁዳና የይ-
 ኮር የዛብሎንም ነገዶች በየሠራዊታ
 ው ተጓዙ ።

በዚህ ጊዜም ካህናት ወደ ማደሪያው
 ገብተው የተቀደሱትን ዕቃዎች ሸፋፈኑ ።
 ሌዋውያንም እንደ አገልግሎታቸው አድ-
 ርገው ለጉዞ ካሰናዱ በኋላ የጌድሶንና የሜ-
 ራሪ ሰዎች ሰረገሎቻቸውን ይዘው ተጓዙ ።

ከእነርሱም በኋላ የሮቤል ፡ የስምዖንና
 የጋድ ነገዶች ተጓዙ ። ከእነርሱም በኋላ
 የቀዓት ሰዎች የተቀደሱትን ዕቃዎች በት-
 ከሻቸው እየተሸከሙ ተጓዙ ። ወደሚሠፍ-
 ፍበትም ሥፍራ እስኪደርሱ ቀድመው የተ-
 ጓዙት የጌድሶንና የሜራሪ ሰዎች ማደሪያ
 ውን ተክለው ይቆዩአቸው ነበር ።

ከቀዓት ሰዎች በኋላም የሌፍሬም የምና
 ሴና የብንዖም ነገዶች ተጓዙ ። በመጨረ-
 ሻም የዳን ፡ የእሴርና የንፍታሌም ነገዶች
 ተጓዙ ። እንደዚሁም ከሲና ተራራ ግርጌ
 የተነሡት ፡ ከግብፅ በወጡ በሁለተኛው
 ዓመት በሁለተኛው ወር ከወሩም በሃያ
 ኛው ቀን ነበረ ። ደመናውም በእስራኤል
 ፊት ይሄድ ነበር ። ታቦቱም በተጓዘ ጊዜ
 ሙሴ ፡ «አቤቱ ተነሣ ፡ ጠላቶችህም ይበ-
 ተኑ ፡ የሚጠሉህም ከፊትህ ይሸሹ» ይል-
 ነበር ። ባረፈም ጊዜ ፡ «አቤቱ ፡ ወደ እስራ-
 ኤል እልፍ አእላፍት ተመለስ» ይል ነበር።

* * *

እግዚአብሔር የሰላም አምላክ ነው እንጂ የሁከት አም-
 ላክ አይደለምና . . . ሁሉ በአገባብና በሥርዓት ይሁን ።

፩ ቆሮ. ፲፬ ፡ ፴፫ ፡ ፵ ።

በእግዚአብሔር ትእዛዝ ይሠፍሩ ነበር ፡ በእግዚአብሔ-
 ርም ትእዛዝ ይጓዙ ነበር ።

ዘጉ. ፱ ፡ ፳፫ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ካህናትን ለማገልገል የተለየ ነገድ የትኛው ነበረ ?
 ፪ ፡ የነገዶች አለቆች ለእግዚአብሔር ምን ስጦታ ሰጡ ?
 ፫ ፡ እስራኤል በሲና ተራራ ሥር የሠፈሩ ምን ያህል ጊዜ ነበረ ?
 (ዘጸ. ፲፱ ፡ ፩ ፤ ዘጉ. ፲ ፡ ፲፩ ።) በዚያም ሳሉ የተደረጉት ነገሮች
 ምንና ምን ነበሩ ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ . . . በጽድቅህ ምራኝ ፤
 መንገዴንም በፊትህ አቅና ። መዝ. ፩ ፡ ፭ ።

ምዕራፍ ፭ ።

የእስራኤል አለማመን ።

ዘጉ. ፲፫ ፡ ፲፬ ።

፩ ፡ የሰላዮች መላክ ።

ዘጉ. ፲፫ ፡ ፩ - ፳፭ ፤ ዘጸግ. ፩ ፡ ፪ ፤ ፲፱ - ፳፬ ።

ሕዝቡ እጅግ በሚያስፈራው ምድረ በዳ-
 ሲጓዙ ፡ እየመገቡ የመራቸውን አምላክ
 ከማውሳት ይልቅ ውለታ ቢሶችና አንጉ-
 ራጓሪዎች ስለሆኑ ፡ በከነዓን ዳርቻ ወዳ-
 ለው ቃዴስ በርኔ ወደሚባለው ሥፍራ የደ-
 ረሱ ኩብዙ መዘግየትና መከራ በኋላ ነበረ ።

በቃዴስም ሲሠፍሩ ሙሴ ፡ «አምላክ
 ችን እግዚአብሔር ወደሚሰጠን ምድር
 መጣን ፤ እነሆ ውጡ ፡ ውረሱአት ፤ አት-
 ፍሩ» አላቸው ። ሕዝቡም ፡ «ምድሪቱን
 እንዲጉበኙልን ሰዎች እንሰደድ» አሉ ።
 እግዚአብሔርም ፡ «ከየነገዱ አለቃ የሆነ

ውን ትልካላችሁ» አለ ። ሙሴም እንዲሁ
 አድርጎ አሥራ ሁለት አለቆችን ላከ ፤ እነ-
 ርሱም በኩብሮን በኩል አልፈው እስከ
 ሐማት ዳር ድረስ ሰለሉ ። ወይኑ አስቀ-
 ድሞ ፍሬ የሚያፈራበት ወራት ስለነበረ
 ከኤሽጉል ሸለቆ አንድ ዘለላ ወይን ቁር
 ጠው በመሎጊያ ለሁለት ተሸከሙት ፤ ደግ-
 ሞም ከሮማኑና ከበለሱ ይዘው ከዐርባ ቀን
 በኋላ ወደ ቃዴስ ተመለሱ ።

፪ ፡ የሰላዮች ወሬ ።

ዘጉ. ፲፫ ፡ ፳፮ - ፴፫ ።

አሥራ ሁለቱ ሰላዮች ወደ ሠፈሩ ሲደርሱ
 የያዙትን ፍሬ ለሙሴና ለሕዝቡ አሳይ

ው : «ወደ ላክኸን ምድር ደረሰን : እር
ሞም ወተትና ማር ታፈሰሳለች : ፍሬ
ም ይህ ነው ። ነገር ግን በምድሪቱ የሚ
ሩ ሰዎች ኃያላን ናቸው : ከተሞቻቸ
ትም የተመሸጉ እጅግም የጸኑ ናቸው»
ለው አወሩ ።

ሕዝቡም ደንግጠው ሲፈሩ ካሌብ የተ
ለ ከይሁዳ ነገድ የሆነው ሰላይ : «ማሸ
ፍ እንችላለንና እንወጣ : ምድሪቱንም
ንውረስ» ብሎ አበረታታቸው ። የሚበ
ጡት ሰላዮች ግን : «እኛ ዞረን የሰለል
ት ምድር : የሚኖሩባትን ሰዎች የምት
ላ ናት ። ያየናቸውም ሰዎች ሁሉ ረጃ
ም ናቸው ። በዚያም የዔናቅን ልጆች
ንን : እኛም በራሳችን አገማመትና በእነ
ትም ዓይኖች ፈት እንደ አንበጣ ያነሰን
ርን» ብለው ክፉ ወሬ አወሩ ።

የሕዝቡ ዓመፅ ።
ዘጉ. ፲፬፣ ፩-፲፫፣ ዘዳግ. ፩፣ ፳፮-፴፫ ።

ለው የእስራኤል ማኅበርም ድምፃቸውን
። አድርገው አለቀሱ ። በሙሴና በአሮ
ም አጉረምርመው : «በግብፅ ሳለን
ው በሞትን ኖሮ ! ወይም በዚህ ምድረ
ምነው በሞትን ኖሮ ! እግዚአብሔርስ
ይፍ እንድንሞት ወደዚች ምድር ለምን
ባናል ? ሴቶቻችንና ልጆቻችንም ምርኮ
ኖሩ ። ወደ ግብፅ መመለስ አይቻለን
? » አሉአቸው ። እርስ በርሳቸውም
መካከረው : «ኑ : አለቃ ሾመን ወደ
ብፅ እንመለስ» ተባባሉ ።

በዚያን ጊዜ ግን ሙሴና አሮን በግምባ
ቸው ወደቁ ። ምድሪቱንም ከሰለሉት
ች ሁለቱ : እነርሱም ኢያሱና ካሌብ
ሳቸውን ቀድደው : «ዞረን የሰለልናት
ር እጅግ መልካም ናት ። እግዚአብሔ
ከወደደን ወደዚያች ምድር ያገባናል ።
ገሃንም ይሰጠናል ። ተወ. ። በእግዚአ

ብሔር ላይ አታምፁ ። እግዚአብሔር ከእኛ
ጋር ነውና የምድሪቱን ሰዎች አትፍሩአ
ቸው» አሉ ። ማኅበሩ ግን ኢያሱንና ካሌ
ብን በድንጋይ ለመውገር ተማከሩ እንጂ
አልሰሙአቸውም ።

፬ ። የእግዚአብሔር ውሳኔ ።
ዘጉ. ፲፬፣ ፲-፵፩፣ ዘዳግ. ፩፣ ፴፬-፵፭ ።

በዚያን ጊዜም የእግዚአብሔር ክብር ለእስ
ራኤል ሁሉ በመገናኛው ድንኳን ተገ
ለጠ ። እግዚአብሔርም ሙሴን : «ይህ
ሕዝብ እስከ መቼ ድረስ ይንቀኛል ? በፊ
ታቸውስ ባደረግሁት ተአምራት ሁሉ
እስከ መቼ አያምኑብኝም ? በቸነፈር እመ
ታቸዋለሁ ። ከአንተም ከእነርሱ የሚበዛና
የሚጠነክር ሕዝብ አደርጋለሁ» አለው ።
ሙሴም መልሶ : «ግብፃውያን ስምተው
ለዚች ምድር ሰዎች : እግዚአብሔር ወደ
ማለላቸው ምድር ሊያገባቸው አልቻለ
ምና በምድረ በዳ አጠፋቸው ብለው ይናገ
ራሉ ። አሁንም እባክህ : እግዚአብሔር
ታጋሽና ምሕረቱ የበዛ ነው ብለህ እንደ
ተናገርህ : የጌታ ኃይል ታላቅ ይሁን ።
ይህን ሕዝብ ከግብፅ ካወጣህ ጀምሮ እስከ
ዛሬ ድረስ ይቅር እንዳልሃቸው : እባክህ
እንደ ምሕረትህ ብዛት ኃጢአታቸውን
ይቅር በል» ብሎ ጸለየ ።

እግዚአብሔርም : «እንደ ቃልህ ይቅር
አልሁ ። ነገር ግን እኔ ሕያው ነኝና በእው
ነት ክብራ ምድርን ሁሉ ይሞላል ። በግብ
ፅና በምድረ በዳ ያደረግሁትን ተአምራ
ቱን ያዩ እነዚህ ሰዎች ሁሉ ነገራን ስላ
ልሰሙ ለአባቶቻቸው የማልሁላቸውን
ምድር አያዩም ። ባሪያዬ ካሌብ ግን ፈጽሞ
ስለ ተከተለኝ እርሱ ወደ ገባበት አገር አገ
ባዋለሁ ። እርሱና ኢያሱም ይገቡበታል ።
በነጋውም ተመልሳችሁ ወደ ምድረ በዳ
ሂዱ ። ምድሪቱንም በሰለላችሁበት ቀን

ቀጥር ። ዐርባ ቀን ። ስለ እንድ ቀንም
እንድ ዓመት ። ኃጢአታችሁን ዐርባ
ዓመት ትሸከማላችሁ» አለው ። ክፉ ወሬ
በማውራታቸው ሕዝቡ በእግዚአብሔር
ላይ እንዲያጉረመርሙ ያደረጉ አሥሩ ስላ
ዮችም በዚያኑ ጊዜ ተቀሥፈው ሞቱ ።
ሙሴም ሕዝቡን : «እግዚአብሔር እን
ዲህ ይላል ። እኔ ሕያው ነኝና በጀሮዬ
እንደ ተናገራችሁት እንዲሁ አደርግባችኋ
ለሁ ። በድኖቻችሁ በዚህ ምድረ በዳ ይወ
ድቃሉ ። ምርኮኛ ይሆናሉ ያላችኋቸውን
ልጆቻችሁን ወደ ከነዓን አገባቸዋለሁ ።
እናንተ ግን አትገቡም ። በድኖቻችሁ በም

ድረ በዳ እስኪጠፉ ድረስ ልጆቻችሁ ዐርባ
ዓመት እየተቅበዘበዙ ኃጢአታችሁን ይሸ
ከማሉ» ብሎ ነገራቸው ። ሕዝቡም እጅግ
አዘኑ ።

በነጋውም ማልደው ተነሡና ሙሴን ።
«እኛ በድለናል ። አሁን ግን እግዚአብሔር
ወዳለው ምድር እንወጣለን» አሉ ።
ሙሴም ። «እግዚአብሔር በመካከላችሁ
አይደለም ። በጠላቶቻችሁ ፊት እንዳትወ
ድቁ አትውጡ» አላቸው ። እነርሱ ግን
ወደ ተራራው ሊወጡ ደፈሩ ። በዚያም የተ
ቀመጡ ሰዎች ተነሡባቸው ። ንብ እንደ
ምታሳድድም አሳደዱአቸው ።

* * *

በምድረ በዳ እንደ ተፈታተኑት እንዳስቁጡት ጊዜ ።
ዛሬ ድምፁን ብትሰሙ ልባችሁን አታጽኑ ።
መዝ. ፲፱ (፲፭) ፣ ፮ ።

ወንድሞች ሆይ ። ምናልባት ሕያው እግዚአብሔርን የሚያስ
ክዳችሁ ክፉና የማያምን ልብ ከእናንተ በአንዳችሁ እንዳይ
ኖር ተጠንቀቁ ። ነገር ግን . . . ዛሬ ድምፁን ብትሰሙት ።
በማስመረር እንደሆነ ልባችሁን እልክኛ አታድርጉ ።

ዕብራ. ፫፣ ፲፪-፲፮ ።

* * *

ጥያቄ ። ፩ ። ሰላዮች ስለ ከነዓን የተናገሩት መልካምና ክፉ ወሬ ምንድር
ነው ?
፪ ። ሕዝቡ ፣ ተስፋ ወደ ተደረገላቸው አገር እንዳይወጡ መፍራት
ይገባቸው ነበርን ?
፫ ። ከሰላዮቹስ በእግዚአብሔር ተስፋ ቃል ያመኑ እነማን ነበሩ ?

ጸሎት ። አቤቱ ። የዓመፅን መንገድ ከእኔ አርቅ ።
በሕግህም ማረኝ ።
የእውነትህን መንገድ መረጥሁ ።
ፍርድህንም አልረሳሁም ።

መዝ. ፩፻፲፮ (፩፻፲፬) ፣ ፳፱ ፣ ፴ ።

ምዕራፍ ፮ ።

ቃዴስ ወደ ዮርዳኖስ ።

ዘኁ. ፳ : ፳፩ : ፴፪ ።

፤ የዐርባ ዓመት መቅበዝበዝ ።

ዘዳግ. ፪ : ፩ : ፲፬ : ፲፭ : ፪ : ፳ : ፲፱ : ፳ : ፪ - ፳ :
ዘኁ. ፳ : ፩ ።

ስራኤል ተመልሰው እስከ ብዙ ዓመት ረስ በሴይር ተራራ እየሆኑ በምድረ በዳ ቅበዘበዙ ከሠፈሩ መካከል ተቁርጠው ስኪጠፉ ድረስ የእግዚአብሔር እጅ በሰ ፈኞች ትውልድ ላይ ነበረ ። እግዚአብሔር አምላክ ግን ከሕዝቡ ሳይለይ ፣ ሰው ጁን እንደሚገሥጽ እየገሠጸ ፣ በሚሄዱ ት መንገድ ሁሉ ሲመራቸው ልብስን ማርጀት ፣ እግርን ከማበጥ እየጠበቀ ላት ዕለት መናን ይመግባቸው ነበር ።

ይር በተቀመጡት በወንድሞቻችሁ በዔ ሳው ልጆች አገር ታልፋላችሁ ። ነገር ግን ተጠንቀቁ ፣ ሴይርን ለዔሳው ርስት አድርጌ ስለ ሰጠሁ ከምድራቸው የሚመር ገጫ ታህል አልሰጣችሁምና አትጣሉአቸው ። እንደዚሁም ለሎጥ ልጆች ለሞዓ ብና ለአሞን የሚኖሩባቸውን አገሮች ርስት አድርጌ ስለ ሰጠሁ አትጣሉአቸው» አለው ። ማኅበሩም ሁሉ ወደ ቃዴስ ተመልሰው ሠፈሩ ፣ የሙሴም እጎት ማርያም በዚያ ሞተች ፣ ተቀበረችም ።

፪ ፣ የመሪባ ውኃ ።

ዘኁ. ፳ : ፪ - ፲፫ ፣ መዝ. ፳፻፭ (፳፻፮) ፣ ፴፪ ፣ ፴፫ ። ማኅበሩም ውኃ አላገኙም ፣ በሙሴና በአሮንም ላይ ተሰብስበው ፣ «ወደዚህ ክፉ

ሥፍራ እንድታመጡን ከግብፅ ለምን አወጣችሁን? የእህል ዘርና በለስ ወይንም ሮማንም የሌለበት ሥፍራ ነው ፣ የሚጠጣም ውኃ የለበትም» እያሉ እንደገና በእግዚአብሔር ላይ አንጐራጐሩ ። ሙሴም ገና በእግዚአብሔር ባለመተማመናቸው ተበሳጩ ፣ ከአሮንም ጋር ወደ መገናኛው ድንኳን ደጃፍ ሄደ ። በግምባራቸውም ወደቁ ፣ የእግዚአብሔርም ክብር ተገለጠላቸው ። እግዚአብሔርም ሙሴን ፣ «በትርህን ውሰድ ፣ አንተና አሮንም ማኅበሩን ሰብስቡ ፣ እነርሱም እያዩ ውኃ እንዲሰጥ ድንጋዩን ተናገሩት» አለው ።

ሙሴና አሮንም ጉባዔውን በድንጋዩ ፊት ሰብስበው ፣ «እናንተ ዓመፀኞች ስሙ ፣ በውኑ ከዚህ ድንጋይ ውኃ እናወጣ ላችኋለን?» አሏቸው ። ሙሴም እጁን ዘርግቶ ድንጋዩን ሁለት ጊዜ በበትሩ መታው ፣ ብዙም ውኃ ወጣ ፣ ማኅበሩም ከብቶቻቸውም ጠጡ ።

ነገር ግን ሙሴና አሮን የተናገሩት ነገር እግዚአብሔርን ደስ አላሰኘም ፣ እግዚአብሔርም ፣ «በእስራኤል ሕዝብ ፊት ትቀድሱኝ ዘንድ አላመናችሁምና ወደ ሰጠኋቸው ምድር ይህን ሕዝብ ይዛችሁ አትገቡም» አላቸው ። ሕዝቡ በእግዚአብሔር ላይ ጠብ ያደረጉበት ፣ እርሱም ቅዱስ መሆኑን የገለጠበት ፣ ይህ በቃዴስ ያለው የመሪባ ውኃ ነው ።

፫ ፣ የነሐስ እባብ ።

ዘኁ. ፳ : ፲፱ - ፳፱ ፣ ፳፩ : ፱ - ፱ ። ሙሴም ከቃዴስ ወደ ኤዶምያስ ገገሥ መልእክተኞችን እንዲህ ብሎ ላከ ፣ «ወንድምህ እስራኤል እንዲህ ይላል ፣ ያገኘንን መከራ ሁሉ አንተ ታውቃለህ ። እባክህ በምድርህ ላይ እንለፍ ፣ ወደ እርሻም ወደ ወይንም አንገባም ፣ ከውኃህ ብንጠጣ ዋጋ

ውን እንከፍላለን ፣ ወደ ቀኝና ወደ ግራ ሳንልም በገገሥ ጉዳና እንሄዳለን ።» የኤዶም ገገሥም ፣ «አታልፍም» ብሎ ተቃወመው ። ስለዚህ እስራኤል ከእርሱ ተመልሰው ወደ ሐር ተራራ መጡ ። አሮንም በዚያ ሞተ ፣ ልጁ አልዓዛርም የካህናት አለቃ ሆነ ።

ከሐርም ተራራ ተነሥተው ከኤዶምያስ አገር ርቀው ሲጓዙ ከመንገዱ የተነሣ የሕዝቡ ሰውነት ደክመ ። በእግዚአብሔርና በሙሴም ላይ አጉረምርመው ፣ «በምድረ በዳ እንድንሞት ለምን አወጣችሁን? እንጀራና ውኃ በዚህ የለም ፣ ሰውነታችንም ይህን ቀላል እንጀራ ተጸየፈ» አሉ ። እግዚአብሔርም እባቦችን ሰደደባቸው ፣ ሕዝቡንም ነደፉ ፣ ከእስራኤልም ብዙዎች ሞቱ ። ሕዝቡም ወደ ሙሴ መጥተው ፣ «በእግዚአብሔርና በአንተ ላይ ስለ ተናገርን በድለናል ፣ እባቦችን ከእኛ እንዲያርቅ ጸልይልን» አሉት ። ሙሴም ስለ ሕዝቡ ጸለየ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን ፣ «እባብን ሠርተህ በምሰሶ ላይ ስቀል ፣ የተነደፈውም ሁሉ ሲያያት በሕይወት ይኖራል» አለው ። ሙሴም ከነሐስ እባብን ሠርቶ በምሰሶ ላይ ስቀለ ፣ እባቡም የነደፈችው ሰው ሁሉ የነሐሱን እባብ ባየ ጊዜ ዳነ ።

፬ ፣ የሴዎንንና የአግን ምድር መውረስ ።

ዘኁ. ፳፩ : ፲ - ፳፪ ፣ ፴፪ : ፩ - ፵፪ ። እስራኤላውያን ጉዞአቸውን በመቀጠል ከጨው ባሕር ወደ ምሥራቅ በሞዓብ በረሀ ወዳለው ሸለቆ ደረሱ ። ከሠፈሩበት ሥፍራና ከዮርዳኖስ መካከል ባለው አገርም አሞራውያን ተቀምጠው ስለነበር ሙሴ ፣ «በምድርህ ላይ እንለፍ» የሚሉ መልእክተኞችን ወደ አሞራውያን ገገሥ ወደ ሴዎን ላከ ። ሴዎንም ከእስራኤል ጋር

ሊዋጋ ወጣ ፤ እግዚአብሔርም ሁለቱን የአሞራውያንን ነገሥታት ፡ ሴዎንንና አግን በእስራኤል እጅ ጣላቸው ። እስራኤልም ሰፊ የሆነውን የአሞራውያንን አገር ይዘው ከዮርዳኖስ በስተ ምሥራቅ ከኢያሪኮ ፊት ለፊት ወፈሩ ።

የሮቤልና የጋድ ልጆችም ሙሴንና የማኅበሩን አለቆች ፡ «ይህ ምድር ለእኛና ለእንስሶቻችን የተመቸ ነውና ርስት አድርገህ ስጠን ፤ ወደ ዮርዳኖስም ማዶ እታችግረን» አሉ ። ሙሴም መልሶ ፡ «ወንድሞቻችሁ ጠርጠር ሲሄዱ እናንተ በዚህ ትተሙጣላችሁን ፤ ከቃዴስ የሰደድሳቸው ሰላዮች እንዳደረጉ ወደ ምድሪቱ እንዳይሻ

ገሩ የወንድሞቻችሁን ልብ ለምን ታደክ ማላችሁ? » ብሎ ገወጸቸው ።

የሮቤልና የጋድ ልጆችም ፡ «በዚህ ለእንስሶቻችን በረቶች ለልጆቻችንም ከተሞች እንሠራለን ፤ እኛ ግን ለጦርነት ተዘጋጅተን ወደ ሥፍራቸው እስክናገባቸው ድረስ በእስራኤል ልጆች ፊት እንሄዳለን» አሉት ። ሙሴም ፡ «ይህንን ነገር ካደረጋችሁ ጌዳሁን ትሆናላችሁ ፤ ይህችም ምድር ርስት ትሆንላችኋለች» ብሎ በዮርዳኖስ በስተምሥራቅ በገቡባት ምድር ስሮቤልና ለጋድ ነገዶች ፡ እንደዚሁም ለምናሴ ነገድ እኩሌታ ርስትን አካፈላቸው ።

* * *

ከእነርሱ አንዳንዶቹ እንዳንገብራቸው በሚያጠፋውም እንደ ጠፋ አታንገብራቸው ። ይህም ሁሉ እንደ ምሳሌ ሆነባቸው ፡ እኛንም የዘመናት መጨረሻ የደረሰብንን ሊገሥጸን ተጻፈ ።
፩ ቆሮ. ፲፡፲፡፲፩ ።

ሰው ልጅን እንደሚገሥጽ እንዲሁም አምላክህ እግዚአብሔር አንተን እንዲገሥጽ በልብህ አስተውል ። ሠዳግ. ፳፡፭ ።

* * *

- ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ሙሴና አድን ወደ ከነዓን እንዳይገቡ ለምን ተከሰኩ? ፤
- ፪ ፡ በሕዝቡ መካከል እባቦች የተሰደዱ በምን ምክንያት ነው? ፤
- ፫ ፡ በእባብ የተነደፈው ሰው እንዲደን ምን ማድረግ ነበረበት? ፤
- ፬ ፡ ከዮርዳኖስ በስተ ምሥራቅ ርስትን የተቀበሉ እንግን ነበሩ? ፤

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ ፍርድህ ጽድቅ እንደሆነች ፡
በእውነትህም እንዳስቸገርኸኝ ዐወቅሁ ።
ምሕረትህ ለመጽናናቴ ትሁነኝ ፡
እንደ ቃልህም ለባሪያህ ይሁነው ።
መዝ. ፩፻፲፭ (፩፻፲፱) ፡ ፸፭ ፡ ፸፮ ።

* መሪ ማለት ክርክር ማለት ነው ፤ ከዘጸ. ፲፮ ፡ ፯ ጋር ይነጻጸር ።

ምዕራፍ ፯ ።
ባላቅና በለዓም ።
ዘኁ. ፳፪ - ፳፮ ፡ ፴፩ ።

፩ ፡ ባላቅ በለዓምን አስጠራው ።
ዘኁ. ፳፪ ፡ ፩ - ፳ ።
ባላቅ የተባለ የሞዓብ ንጉሥ የአሞራውያን ነገሥታት እንደ ተሸነፉ ባዩ ጊዜ እስራኤልን እጅግ ፈራ ። ከምድያም ሽማግሌዎች ጋር ተባብሮ ስለ ሟርት የሚከፈልዋቸውን አስይዞ መልእክተኞችን በኤፍራጥስ ወንዝ አቅራቢያ ወደሚኖረው በለዓም ወደ ተባለው ነቢይ ልኮ ፡ «እነሆ ከግብፅ የወጣ ሕዝብ የምድሩን ፊት ሁሉ ሸፈነ ፤ አሁንም እንዳሸንፋቸው ና ርገም ልኝ» ብሎ አስጠራ ። በለዓምም ፡ እግዚአብሔር የሚነግረውን እስኪያውቅ ድረስ መልእክተኞቹን በእርሱ ዘንድ አሳደራቸው ። እግዚአብሔርም ፡ «አትሂድ ፤ የተባረከ ነውና ሕዝቡን አትረግምም» ብሎ

በዚያ ሌሊት ነገረው ። በለዓምም ለሰዎቹ ፡ «እግዚአብሔር አልፈቀደልኝምና ሂዱ» ብሎ አሰናበታቸው ።
ባላቅም ከፊተኞች የበዙና የከበሩ ሌሎች አለቆችን ሰደደ ። እነርሱም ወደ በለዓም መጥተው ፡ «ንጉሡ ፡- ክብርህን እጅግ ታላቅ አደርገዋለሁ ፤ የተናገርኸውንም ሁሉ አደርግልሃለሁ ፤ እባክህ ና ፡ ይህን ሕዝብ ርገም ልኝ ብሎሃል» አሉት ። በለዓምም ገንዘብን ስለ ወደደ የተረዳውን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሳይከተል ፡ «እግዚአብሔር የሚነግረኝን እንዳውቅ በዚህ እደሩ» ብሎ መለሰላቸው ። እግዚአብሔርም የበለዓምን አሳብ ዐውቆ ፡ «ከእነርሱ ጋር ሂድ ፡ ነገር ግን የምነግርህን ብቻ ታደርጋለህ» ብሎ አስጠነቀቀው ።

፪ ፡ በለዓም በአሁያ ተዘለፈ ።

ዘጉ. ጳጳ፣ ጳጳ - ሳጳ፣ ፱፣ ፳፣ ፳፩ ።
ቀኑ ሲነጋም በለዓም በአሁያዩቱ ላይ ተቀምጦ ከሰዎቹ ጋር ሄደ ፤ የእግዚአብሔር መልአክ ግን የተመዘዘ ሰይፍ ይዞ ሊቋቋመው በመንገድ ላይ ቆመ ። አሁያዩቱም የእግዚአብሔርን መልአክ አይታ ፈቀቅ አለች ፤ በለዓምም መታት ። የእግዚአብሔርን መልአክ በግንቦች መካከል በሚያላፍ ጠባብ መንገድ ላይ ቆመ ። አሁያዩቱም ወደ ግንቡ ተጠግታ የኔታዋ እግር እንዲጣበቅ አደረገች ። እርሱም ደግሞ መታት ። የእግዚአብሔርን መልአክ ወደ ራሱ ሄደ መተሳሰሪያ በሌለበት እጅግ በባብ በሆነ ሥፍራ ቆመ ። አሁያዩቱም ኔታዋ እንደ ተቀመጠባት ተኛች ፤ በለዓምም እጅግ ተቆጥቶ ደበደባት ።
እግዚአብሔር ግን የአሁያዩቱን አፍ ሰፈተ ፤ በለዓምንም ፡ «ሦስት ጊዜ የመታሰብ ምን አድርጌብህ ነው ? » አለችው ። እርሱም ፡ «ሰላገጥሽብኝ ነው ፤ በእጄ ሰይፍ ቢኖር አሁን በገደልሁሽ ነበር» አላት ። እርሱም ፡ «ከብዙ ዘመን ጀምሮ ምትቀመጥብኝ አሁያህ አይደለሁምን ? እንዲህስ ለማድረግ ልማዴ ነበረን ? » አለችው ። «እንዲህ አላደረግሽም» አላት ። እግዚአብሔርም የበለዓምን ዓይኖች ሰፈተ ፤ እርሱም የተመዘዘ ሰይፍ የያዘ የእግዚአብሔርን መልአክ አየ ፤ በግምባሩም ዓይቀ ። የእግዚአብሔርን መልአክ ፡ «መንገድህ በፊቱ ጠማማ ነውና ልቋቋህ ወጥቼአለሁ ። አሁያዩቱ አይታኝ ፊቱ ፈቀቅ ባትል ኑሮ አንተን ገድዶ እርሷን ባዳንኋት ነበር» አለው ። በለዓምም ፡ በድያለሁ ፤ አሁንም አትወድ እንደሆነ መላሳለሁ» አለው ። የእግዚአብሔርን መልአክ ፡ «ሂድ ፡ ነገር ግን የምናገርህን ቃል ብቻ ትናገራለህ» አለው ። በለዓምም ደ ።

፫ ፡ በለዓም እስራኤልን ባረከ ።

ዘጉ. ጳጳ፣ ሳጳ - ጳጳ፣ ጳጳ ።
ባላቅም በለዓምን ሊገናኝ ወጥቶ ፡ «ለምን አልመጣህም ? በውኑ ላክብርህ አልችልምን ? » አለው ። በለዓምም መልሶ ፡ «እነሆ መጥቼአለሁ ፤ በውኑ አንዳችን ነገር እንድናገር እችላለሁን ? እግዚአብሔር በአፌ የሚያደርገውን ቃል እርሱን እናገራለሁ» አለው ።
በነጋውም ባላቅ በለዓምን ይዞ የእስራኤል ሠፈር ወደሚታይበት ወደ አንድ ኮረብታ አወጣው ። በለዓምም እግዚአብሔር የሰጠውን ቃል ሲናገር እንዲህ አለ ፡-
« ባላቅ ከአራም አመጣኝ ፤ . . . .
ና ፡ ያዕቆብን ርገምልኝ . . . ብሎ ። . . .
እግዚአብሔር ያልረገመውን እንዴት እረገማለሁ ? . . . .
እነሆ ብቻውን የሚቀመጥ ሕዝብ ነው ፤ በአሕዛብም መካከል አይቆጠርም ። የእስራኤልን እርቦ ማን ይቁጥራል ? የጸድቃንን ሞት እኔ ልመት ፤ ፍጻሜዬም እንደ እርሱ ፍጻሜ ትሁን ። »
ባላቅም ፡ «የደረገህብኝ ምንድር ነው ? ጠላቶቼን ፈጽመህ ባረክሃቸው» አለው ። በለዓምም መልሶ ፡ «በውኑ እግዚአብሔር በአፌ ያደረገውን እንድናገር አልጠነቀቅምን ? » አለ ። ባላቅም በለዓምን ወደ ሌላ ቦታ ፡ እንደገናም ወደ ሦስተኛ ቦታ ቢወስደው እንዲሁ እስራኤልን ባረከ ፤ ሲባርካቸውም እንዲህ አለ ፡-
« ባላቅ ሆይ ፡ ተነግ ፤ ስማ ፤ . . .
ሐሰትን ይናገር ዘንድ እግዚአብሔር ሰው አይደለም ፤
ይጸጸትም ዘንድ የሰው ልጅ አይደለም ።
እርሱ ያለውን አያደርገውምን ?
የተናገረውንስ አይፈጽመውምን ?
እነሆ ለመባረክ ትእዛዝን ተቀብያለሁ ፤
እርሱ ባርኮአል ፡ እመልሰውም ዘንድ አልችልም ። . . .
በያዕቆብ ላይ አስማት የለም ፤

በእስራኤልም ላይ ሚርት የለም ፤ በጊዜው ስለ ያዕቆብና ስለ እስራኤል ፤ እግዚአብሔር ምን አደረገ ! ይባላል ። »
ባላቅም በለዓምን ተቆጣ ፡ እጁንም አጨብጭቦ ፡ «ሦስት ጊዜ ጠላቶቼን ፈጽመህ ባረክሃቸው ፡ አሁንም ወደ ሥፍራህ ሸሽ ፤ እኔ ላክብርህ ወድጄ ነበር ፡ እግዚአብሔር ግን ክብርህን ከሐከለ» አለው ። በለዓምም እንደገና ስለ እስራኤል የተንቢትን ቃል ተናግሮ መንገዱን ሄደ ።
፬ ፡ የበለዓም ክፉ ምክር ። ዘጉ. ጳጳ፣ ፩-፱ ፤ ጳጳ፣ ፩-ጳጳ ፤ ሳጳ፣ ፩-፲፱ ፤ (ራእይ ፪ ፡ ፲፱ ።)
በለዓም እስራኤልን የባረከው ፈቅዶ ላይ ሆን በግድ እንደ ነበረ ለባላቅ በሰጠው ምክር ይታያል ። እርሱም ባላቅን ፡ እስራኤልን ለማሰናከል ብትወድ የሞዓብና የምድያም ሴቶች እስራኤላውያንን ወደ አምላኮቻቸው መሥዋዕት በመጥራት የእግዚአብሔርን ሕግ እንዲተላለፉ ይፈትኑአቸው

ብሎ መከረው ። ብዙዎች እስራኤላውያን በዚህ ፈተና ተጸምደው ከሞዓብውያን ጋር እየበሉና እየጠጡ ብዔልፌጎር ለተባለው ጣዖት ሰገዱ ፡ ከሞዓብውያን ሴቶችም ጋር ያመነዝሩ ጀመር ። እግዚአብሔርም እስራኤልን ቀሠፈ ፤ በመቅሠፍቱም የሞቱ ሃያ አራት ሺህ ነበሩ ። ከዚህም በኋላ እስራኤል ከምድያማውያን ጋር ተዋግተው አሸነፉአቸው ። በሰይፍ ከተገደሉትም መካከል ፡ በክፉ ምክር ያሰናከላቸው ነቢዩ በለዓም ነበረ ።
ብዔልፌጎርን የተከተሉት በመቅሠፍት ከሞቱ በኋላ እግዚአብሔር ሙሴን ፡ «ከእስራኤል ወደ ሰልፍ ሊወጣ የሚቻለውን ሁሉ ቀጥጠር» አለው ። ሙሴና አልዓዛርም ሕዝቡን ቁጠሩአቸው ፤ እነሆም በሲና ምድረ በዳ ከተቆጠሩ ሰዎች ፡ ከካሌብና ከኢያሱ በቀር የቀረ ሰው አልነበረም ። «ወደ ከነዓን ልንገባ አንችልም» ብለው ያመጡት ሁሉ ሞተው ነበር ።

* * *

ጠማማ ልብ ያለው መልካምን አያገኝም ፤ ምላሱንም የሚገለብጥ በክፉ ላይ ይወድቃል ። ምሳሌ ፲፯ ፡ ፳ ።
አምላካችን እርግማኑን ወደ በረከት መለሰው ። ነሀ. ፲፫ ፡ ፪ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ባላቅ በለዓምን ያስጠራው ምን እንዲያደርግለት ነበረ ? ፪ ፡ እግዚአብሔር እንዳይሄድ ከከሐከለው በኋላ በለዓም ለምን ሁለተኛ ጊዜ ጠየቀ ? ፫ ፡ እግዚአብሔርን አለማክበሩ ወደ ጥቅም አደረሰው ወይስ ወደ ጉዳት ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ ልቤን ወደ ምስክርህ አዘንብል ፤ ወደ ስስትም አይሁን ። ከንቱ ነገርን እንዳያዩ ዓይኖቼን መልስ ፤ በመንገድህም ሕያው አድርገኝ ።

መዝ. ፩፻፲፰ (፩፻፲፱) ፣ ሳጳ፣ ሳጳ ።

ምዕራፍ ፰ ።

የሙሴ ስንብትና የኢየሱስ መሾም ።

ዘዳግ. ፯ - ፱ ፣ ፳፯ - ፴፬ ።

የሙሴ ኃዛኔ ።
 ዘዳግ. ፳፡ ፩ - ፳፡ ፮ ፣ ፩ - ፮ ፣ ፱ ፣ ፩ - ፮ ።
 ርዳኖስ ማዶ ሳሉ ሙሴ ጊዜ ሞቱ እንደ
 በ ዐውቆ ለእስራኤል ሁሉ እንዲህ ብሎ
 ነገረ ፤ «በሕይወት እንድትኖሩ ፣ እንድ-
 ብዙም ፣ እግዚአብሔርም ለአባቶቻችሁ
 ማለላችሁ ምድር ገብታችሁ እንድት-
 ርሱአት ፣ ዛሬ የማዝዘውን ትእዛዝ ሁሉ
 ብቁ ። አምላክህ እግዚአብሔር በልብህ
 ውን ትእዛዝ ትጠብቅ ወይም አትጠ-
 ቅ እንደሆነ ያውቅ ዘንድ በእነዚህ ዐርባ
 ቦታት በምድረ በዳ እንዴት እንደ-
 ራህ አስብ ። ሰውም ከእግዚአብሔር
 ፣ በሚወጣ ነገር ሁሉ በሕይወት እንዲ-
 እንጂ በእንጀራ ብቻ በሕይወት እንዳ

ይኖር ያስታውቅህ ዘንድ አስጨነቀህ ፣
 አስራቢም ፣ ያላወቅኸውንም መና አበ-
 ላህ ።
 «አምላክህ እግዚአብሔር አንዳች ወደ
 ማታጣባት ወደ መልካም ምድር ያገባ
 ሃል ። ነገር ግን በልተህ ስትጠግብ ፣ መል-
 ካምም ቤት ሠርተህ ስትቀመጥበት ፣
 ላምና በግ ፣ ብርና ወርቅም ሲበዛልህ
 ልብህ አይኮራ ፣ ከግብፅም ባርነት ያወጣ
 ህን ፣ እባብና ጊንጥ ጥማትም ባለበት በታ-
 ላቂቱና በምታስፈራው ምድረ በዳ የመራ-
 ህን አምላክህን አትርሳ ፣ በልብህም ፣ ጉል-
 በቴ ይህን ሀብት አመጣልኝ አትበል ።
 ሀብት ለማከማቸት እርሱ ጉልበት ሰጥቶሃ
 ልና አምላክህን እግዚአብሔርን አስብ ።

እርሱን ብትረሳ ፣ ሌሎችንም አማልክት
 ብትከተል ከምትገቡባት ምድር ትነቀላላ
 ቸሁ ፣ ትጠፋላችሁም ።

«አምላክህ እግዚአብሔር ልትወርሳት
 ወደምትገባባት ምድር ባመጣህ ጊዜ ፣ በእ-
 ጅህ አሳልፎ ከሰጣቸው ጣዖታትን ከሚያ-
 መልኩ ሕዝቦች ጋር ቃል ኪዳን አታድ-
 ርግ ፣ አትማራቸውም ፣ ከእነርሱም ጋር
 አትጋባ ። እንዳይከተለኝ ፣ ሌሎችንም
 አማልክት እንዲያመልክ ልጅህን እንዳያ-
 ስት ሴት ልጅህን ለወንድ ልጁ አትሰጥ ፣
 ሴት ልጁንም ለወንድ ልጅህ አትውሰድ ።
 መሠዊያቸውንም አፍርስ ፣ ጣዖታታቸው-
 ንም ሰባብረህ አታጥል ።

«እስራኤል ሆይ ፣ ከአንተ የበረቱትን
 ታላላቅና ረጃጅም ሕዝቦች ለማሸነፍ የር-
 ዳኖስን ትሻገራለህ ። አምላክህም እግዚአ-
 ብሔር እንደሚበላ እሳት ሆኖ በፊትህ
 አልፎ ያዋርዳቸዋልና አንተ ፣ ስለ ጽድቁ
 እወርሳት ዘንድ ወደዚች ምድር አገባኝ
 ብለህ በልብህ አትናገር ። ምድራቸውን
 የምትወርስው ስለ ጽድቅህና ስለ ልብህ
 ቅንነት አይደለም ፣ ነገር ግን እግዚአብ-
 ሔር በፊትህ በሚያጠፋቸው በእነዚያ
 ሕዝቦች ጋጠአት ምክንያትና ለአባቶችህ
 የማለላቸውን ቃል እንዲፈጽም ነው ። እን-
 ግዲህ አንገተ ደንዳና ሕዝብ ነህና አምላ-
 ክህ እግዚአብሔር ይህችን መልካም ርስት
 የሰጠህ ስለ ጽድቅህ እንዳይደለ ዕወቅ ።»

፪ ፣ በረከትና መርገም ።

ዘዳግ. ፳፯ ፣ ፩ - ፴ ፣ ፳።

ሙሴም እንዲህ ብሎ ሕዝቡን አዘዘ ፤
 «የርዳኖስን በተሻገርህ ጊዜ የዚህን ሕግ
 ቃሎች ሁሉ በታላላቅ ድንጋዮች ጽፈህ
 በጌባል ተራራ አቁም ፣ በኖራም ምረጋ
 ቸው ። በዚያም ለእግዚአብሔር መሠዊያ
 ሠርተህ መሥዋዕትህን አቅርብበት ፣ በዚ

ያም ብላ ፣ በአምላክህ በእግዚአብሔርም
 ፊት ደስ ይበልህ ። በዚያን ጊዜም ሕዝቡን
 ይባርኩ ዘንድ ስምዖንና ሌዊ ይሁዳና ይሳ-
 ኮር ዮሴፍና ብንያም በገሪዛን ተራራ ላይ
 ይቁሙ ። ይረግሙም ዘንድ ርቤልና ጋድ
 አሴርና ዛብሎን ዳንና ንፍታሌም በጌባል
 ተራራ ላይ ይቁሙ ። ሌዋውያንም የሕጉን
 ቃሎች ሁሉ በረከቱንና እርግማኑን ያን
 ብቡ ፣ ሕዝቡም ሁሉ አሚን ይበል ።»

ሙሴም ፣ መታዘዝ በረከትን ፣ አለመታ-
 ዘዝ ግን እርግማንን እንደሚያስከትሉ በግ-
 ልጥ ካሳየ በኋላ ፣ «በፊታችሁ ሕይወትንና
 ሞትን በረከትንና መርገምን እንዳስቀመ-
 ጥሁ ዛሬ ሰማይንና ምድርን በአንተ ላይ
 አስመስክራለሁ ፣ እንግዲህ አንተና ዘርህ
 በሕይወት እንድትኖሩ ሕይወትን ምረጥ ።
 እርሱ ሕይወትህ ነውና አምላክህን እግዚ-
 አብሔርን ትወደው ቃሉንም ትሰማ ዘንድ
 ምረጥ» አላቸው ።

፫ ፣ የሙሴ ቡራኬና ሞት ። ዘጥ. ፳፯ ፣ ፲፪

- ፳፫ ፣ ዘዳግ. ፴፩ ፣ ፩ - ፲፫ ፣ ፴፪ ፣ ፴፮ - ፴፱ ፣ ፲፪ ።
 እግዚአብሔርም ሙሴን ፣ «ወደዚህ በኢ-
 ያሪት አንጻር ወዳለው በዓባሪም ተራራ
 ውስጥ ወዳለው ወደ ናባው ተራራ ውጣ ፣
 ለእስራኤልም ርስት አድርጌ የምሰጣቸ-
 ውን የከነዓንን ምድር እይ ፣ በወጣህበ
 ትም ተራራ ትሞታለህ ፣ ወደ ወገኖችህም
 ትከማቻለህ» አለው ።

ሙሴም እግዚአብሔርን ፣ «የእግዚአብ-
 ሔር ማኅበር እረኛ እንደሌለው መንጋ እን-
 ዳይሆን በፊታቸው የሚወጣውን የሚገባ
 ውንም ሰው የሥጋ ሁሉ መንፈስ አምላክ
 እግዚአብሔር በማኅበሩ ላይ ይሾመው»
 አለ ። እግዚአብሔርም ፣ «መንፈስ ያለበ
 ትን ሰው የነዌን ልጅ ኢየሱስን ወስደህ
 እጅህን በላዩ ጫንበት ፣ በካህኑ በአልዓዛ
 ርና በማኅበሩ ሁሉ ፊት አቁመው ፣ እነር

ሱም እያዩ እዘዘው ። ማኅበሩም ሁሉ እንደ ታዘዙት ከክብርህ አኑርበት» አለው ።

ሙሴም ሄዶ ለእስራኤል ሁሉ እንዲህ አላቸው ፤ «እኔ ዛሬ መቶ ሃያ ዓመት ሆኖኛል ፤ እግዚአብሔርም ፤ ይህን የርዳኖስን አትሻገርም ብሎኛል ። አምላካችሁ እግዚአብሔር እርሱ በፊታችሁ ያልፋል ፤ እርሱም እንደ ተናገረ ኢያሱ በፊታችሁ ይሻገራል ። ጽኑ ፤ አይዞላችሁ ፤ አትፍሩ ፤ አትደንግጡም ፤ አምላካችሁ እግዚአብሔር እርሱ ከእናንተ ጋር ይሄዳል ። አይጥልህም ፤ አይተውህምም ።» አደሱንም ተናገረ ። «እንተ በደስታ ጋር እግዚአብሔር ወደሚሰጣችሁ ምድር ገብተህ ለእነርሱ ታወርሳታለህና ጽና ፤ አይዞህ ። እግዚአብሔር በፊትህ ይሄዳል ፤ ከአንተም ጋር ይሆናል ። አይጥልህም ፤ አይተውህምም ። አትፍራ ፤ አትደንግጥ» አለው ።

ሙሴም የተሰጠውን ሕግ ጻፈ ፤ የቃል ሊዳኑንም ታዐት ይሸከሙ ለነበሩት ሌዋ

ውያን ለእስራኤልም ካህናትና ሽማግሌዎች ሁሉ ሰጥቶ ፤ «በየሰባት ዓመት መጨረሻ ፤ በዳስ በዓል ጊዜ ፤ ሕዝቡን ፤ ወንዶችንና ሴቶችን ሕፃናቶችንም በአገራችሁ ያለውንም መጻተኛ ሰብስባችሁ ይህን ሕግ በእስራኤል ሁሉ ፊት በጀሮው አንብቡት ። ሕግን የማያውቁ ልጆቻቸውም እግዚአብሔርን መፍራት ይግባሩ» አላቸው ።

ሙሴም የእስራኤልን ነገዶች ሁሉ እያንገነገሩትም ባረከ ፤ ከባረካቸውም በኋላ ወደ ናባው ተራራ ወደ ፈስጋ ራስ መጣ ። እግዚአብሔርም ምድሪቱን አሳይቶ ፤ «ለዘርህ እሰጣታለሁ ብዬ ለአብርሃምና ለይስሐቅ ለያዕቆብም የማልሁላቸው ምድር ይህች ናት» አለው ። የእግዚአብሔርም ባሪያ ሙሴ በዚያ በምዓብ ምድር ሞተ ። ዕድሜውም መቶ ሃያ ዓመት ነበረ ፤ ዓይኑ አልፈዘዘም ፤ ጉልበቱም አልደከመም ። እስራኤልም ሁሉ ሠላሳ ቀን አለቀ ስለት ።

እግዚአብሔርን ፊት ለፊት እንዳወቀው እንደ ሙሴ ያለ ነቢይ ከዚያ ወዲህ በእስራኤል ዘንድ አልተነሣም ።

ዘዳግ. ፴፱ ፣ ፲ ።

እርሱ ሕይወትህ የዘመንህም ርዝመት ነውና አምላክህን እግዚአብሔርን ትወደው ትጠባበቀውም ቃሉንም ትሰማ ዘንድ ምረጥ ።

ዘዳግ. ፴ ፣ ፳ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ እግዚአብሔር ከነፃንን ለእስራኤል ያወረሰ ስለምን ነበረ ?
 ፪ ፡ ሕዝቡ ሲበለጹግ እንዳይኩራ ሙሴ ምን ተናገረ ?
 ፫ ፡ ሙሴ በሕዝብ ፊት ያቀረበው ምርጫ ምን ነበረ ?

ጸሎት ፤ አቤቱ ፡ ትእዛዛትህን መርጫለሁና እጅህ የሚያድነኝ ይሁን ።
 መዝ. ፳፻፲፮ (፳፻፲፱) ፣ ፳፻፳፫ ።

ምዕራፍ ፱ ።
 የእስራኤል የርዳኖስን መሻገር ።
 ኢያሱ. ፩ - ፫ ።

፩ ፡ ለኢያሱ የተሰጠ መመሪያ ።
 ኢያሱ ፩ ፡ ፩ - ፱ ።
 እግዚአብሔር ለሙሴ አገልጋይ ለኢያሱ ወልደ ነዌ እንዲህ ብሎ ተናገረው ፤ «ባሪያዬ ሙሴ ሞቶአል ፤ አሁንም አንተና ይህ ሕዝብ ሁሉ ተነሥታችሁ ይህን የርዳኖስን ተሻገሩ ። በዕድሜህ ሁሉ ማንም አይቋቋምህም ፤ ከሙሴ ጋር እንደ ነበርሁ እንዲሁ ከአንተ ጋር እሆናለሁ ፤ አልጥል

ህም ፤ አልተውህምም ፤ ጽና ፤ አይዞህ ። ነገር ግን ባሪያዬ ሙሴ ያዘዘህን ሕግ ሁሉ ጠብቅ ፤ አድርገውም ። የዚህ ሕግ መጽሐፍ ከአፍህ አይለይ ፤ ነገር ግን የተጻፈበትን ሁሉ ትጠብቅና ታደርግ ዘንድ በቀንም በሌሊትም አስበው ፤ ያን ጊዜም መንገድህ ይቀናልሃል ፤ ይከናወንልሃልም ። ጽና ፤ አይዞህ ፤ አትፍራ ፤ አትደንግጥ ብዬ አላዘዘሁህምን ?»

፪ ፣ የኢያሪብ መሰለል ።

ኢያሱ ፪ ፣ ፩ - ፳፬ ።

ኢያሱ ሁለት ሰዎችን መርጠ። «ሂዳችሁ ኢያሪብን እዩ» ብሎ በሰውር ላካቸው ። እነርሱም የርዳናሰን ተሻግረው ወደ ኢያሪብ ደረሱ ። ከተማዬቱም በትልቅ ቅጥር የተመሸገች መሆንዋን አዩ ። ከከተማዬቱም በር ገብተው በቅጥሩ ላይ ወደ ተሠራው ረዓብ የምትባል ጋለሞታ ወደምትኖርበት ቤት ገቡ ።

የኢያሪብም ንጉሥ ፡ የእስራኤል ሰዎች አገሩን ሊሰልሉ ገቡ ሲባል ወራ ሰማ ፡ ይዘ

ውም ጋንጊያውን ማለፊያ ማግኘትን

ወደ ረዓብ ላክ ። እርሱም ግን ወደ ሰገነት አውጥታ በረበረበችው የተልባ እግር

ውስጥ እንዲሸሸጉ አደረገች ። የንጉሡን መልእክተኞችም ፡ «ወደ እኔ የመጡ ሰዎች ፡ የከተማዬቱ በር በተዘጋበት ሰዓት

ገምሽት ወጡ ፤ ፈጥናችሁ ተከተሉክቸው» ብላ ከሰደደቻቸው በኋላ ወደ ሰላቶቹ ተመልሷ ፡ «እግዚአብሔር ይህችን ምድር እንደ ሰጣችሁ ዐወቅሁ ። ከግብፅ በወጣችሁ ጊዜ እግዚአብሔር ባሕርን ሰፈረችሁ እንዳደረገ ፡ በየርዳናሰም ገደ በነበሩት ነገሥታት በሴዎንና በአግ

የደረገችሁትን ሁሉ ሰምተናል ፤ ይህንን ጥሬ በሰግን ጊዜ ልባችን ቀለጠ ፡ እናንተም መፍራት ወደቀብን ፤ አምላካችሁ ግዚአብሔር በላይ በሰማይ ፡ በታችም ምድር እርሱ አምላክ ነውና ከዚያ ወዲያ ማንም ነፍስ አልቀረለትም ። አሁንም ባካችሁ እኔ ቸርነት እንዳደረግሁላችሁ ናንተ ደግሞ ለአባቴ ቤት ቸርነት አድጉ ፡ ከተማዬቱንም በምትይዙበት ቀን ሞት እንድታድኑን ምልክት ሰጡኝ» ለቻቸው ። እነርሱም ፡ «እንደልመናሽ ናደርጋለን» ብለው መለሱላት ።

በዚያ ሌሊትም በመስኮት በኩል በገ

መድ ከቅጥሩ ውጭ አወጣቻቸው ። እነርሱም ፡ «እኛ ወደ አገሩ በምንገባ ጊዜ ይህን ቀይ ፈትል በዚህ መስኮት በኩል እሠራው ፤ ቤተ ዘመዶችንም ሁሉ ወደ ቤትሽ ሰብስቢ ፤ በቤትሽ ውስጥ የሚገኙትም ሁሉ ይድናሉ» ብለው ሄዱ ። ረዓብም ቀዩን ፈትል በመስኮቱ በኩል አንጠለጠለች ። ሁለቱ ሰላዮችም ወደ ኢያሱ ተመልሱ ፡ «በእውነት እግዚአብሔር አገሩን ሁሉ ሰጥቶናል ፤ የአገሩም ሰዎች ሁሉ በፊታችን ይቀልጣሉ» ብለው ያዩት ነና የሰሙትን ሁሉ አወሩለት ።

፫ ፣ የየርዳናሰ መገም ።

ኢያሱ ፫ ፣ ፩ - ፲፮ ።

ኢያሱ ማልዶ ተነሣ ፡ እርሱና ሕዝቡ ሁሉ ከሠፈሩበት ከሰጠም ተነሥተው ወደ የርዳናሰ መጡ ፤ በዚያም አደሩ ። ከሦስት ቀንም በኋላ የሕዝቡ አለቆች በሠፈሩ መካከል አልፈው ፡ «የእግዚአብሔርን ቃል ኪዳን ታቦትና የሚሸከሙትን ካህናት ስታዩ ፡ ተነሥታችሁ የሁለት ሺህ ክንድ ርቀት ያህል ወደ ኋላ ሆናችሁ ተከተሉ» አሉቸው ። ኢያሱም ካህናቱን ፡ «የቃል ኪዳንን ታቦት ተሸክማችሁ በሕዝቡ ፊት እለፉ ፡ በየርዳናሰ ዳር ስትደርሱም በውኃው ውስጥ ቁሙ» ብሎ አዘዛቸው ።

የርዳናሰም በመከር ወራት በየዓመቱ እንደሚሞላ እጅግ ሞልቶ ነበር ፤ ታቦት ተሸክማቸውም ወደ ውኃው ዳር ደርሰው እግሮቻቸው መጥለቅ ሲጀምሩ ፡ ከላይ የሚወርደው ውኃ ራቅ ብሎ ቆመ ፡ እንደ ክምርም ሆነ ፤ ሕዝቡም በኢያሪብ ፊት ለፊት በደረቅ መሬት ተሻገሩ ። የቃል ኪዳንንም ታቦት የተሸከሙ ካህናት ፡ ሕዝቡ እስኪሻገሩ ድረስ በየርዳናሰ መካከል በደረቅ መሬት ጸንተው ቆሙ ።

፬ ፣ የመታሰቢያ ድንጋዮች ።

ኢያሱ ፬ ፣ ፩ - ፳፬ ።

እግዚአብሔርም ኢያሱን ፡ «ከየነገዱ አንድ አንድ ሰው ምረጥ ፤ የካህናት እግሮች ከቆሙበት ሥፍራም አሥራ ሁለት ድንጋዮች ያንሡ ፡ በምታድሩበትም ሥፍራ ያኑሩ አቸው» ብሎ አዘዘው ። ኢያሱም አሥራ ሁለት ሰዎችን መርጠ ፡ አሥራ ሁለት ድንጋዮችን ከየርዳናሰ መካከል እንዲያንሡ አዘዛቸው ፡ በየርዳናሰም መካከል ሌሎች አሥራ ሁለት ድንጋዮች እንዲተኩሉ አደረገ ።

ሕዝቡም ሁሉ ከተሻገሩ በኋላ እንደ እግዚአብሔር ትእዛዝ ኢያሱ ካህናቱን ፡ «ከየርዳናሰ ውጡ» ብሎ አዘዛቸው ። እነርሱም ከየርዳናሰ መካከል ወጡ ፤ ደረቅ መሬት

መርገጥ በጀመሩ ጊዜም የየርዳናሰ ውኃ ወደ ሥፍራው ተመለሰ ፤ ቀድሞም እንደ ነበረ በዳሩ ሁሉ ተንሠራፍቶ ሄደ ። ሕዝቡም በመጀመሪያው ወር በአሥረኛው ቀን የርዳናሰን ተሻግረው ከኢያሪብ በስተ ምሥራቅ በጌልገላ ሠፈሩ ። ከየርዳናሰ ውስጥ የወሰዱ አቸውንም ድንጋዮች ኢያሱ መታሰቢያ እንዲሆኑ በጌልገላ አቆማቸው ። እስራኤልንም ሁሉ ፡ «በሚመጣው ዘመን ልጆቻችሁ አባቶቻቸውን ፡- እነዚህ ድንጋዮች ምንድን ናቸው? ብለው ሲጠይቁ ፡ ልጆቻችሁን ፡- እስራኤል ይህን የርዳናሰን በደረቅ ተሻገሩ ብላችሁ እግዚአብሔርን ለዘላለሙ እንድትፈሩት በጠንካራ እጁ ያደረገላችሁን ነገር ታስታውቃላችሁ» አላቸው ።

* * *

የዚህ ሕግ መጽሐፍ ከአፍህ አይለይ ፡ ነገር ግን የተጻፈበትን ሁሉ ትጠብቅና ታደርግ ዘንድ በቀንም በሌሊትም አስበው ፤ የዚያን ጊዜም መንገድህ ይቀናልሃል ፡ ይከናወንልሃልም ። ኢያሱ ፩ ፡ ፳ ።

ለተለምራቱ መታሰቢያን አደረገ ፤ እግዚአብሔር መሐሪና ይቅር ባይ ነው ። . . . የአሕዛብን ርስት ይሰጣቸው ዘንድ ለሕዝቡ የሥራውን ብርታት አላዩ ። መዝ. ፳፻፲ (፳፻፲፩) ፡ ፬ ፡ ፮ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ረዓብ ሰላዮችን አላልፋ ያልሰጠችበት ምክንያት ምንድን ነው ? ፪ ፡ ሰላዮቹ ወደ ኢያሱ በተመለሱ ጊዜ ምን አሉት ? ፫ ፡ አሥራ ሁለት ድንጋዮች ከየርዳናሰ መካከል የተወሰዱት ስለ ምንድን ነው ?

ጸሎት ፡ አምላክ ሆይ ፡ እንደ ስምህ እንዲሁም እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ምስጋናህ ነው ፤ ቀኝህ ጽድቅን የተሞላች ናት ። መዝ. ፵፯ (፵፰) ፡ ፲ ።

ምዕራፍ ፲ ።
የኢያሪኮ ቅጥር መውደቅ ።
ኢያሱ ፭ ፡ ፮ ።

፩ ፡ ለኢያሱ የተሰጠ ትእዛዝ ።
ኢያሱ ፭ ፡ ፩ ፣ ፲፩ ፡ ፮ ፣ ፭ ።
የከነዓን ነገሥታት ሁሉ ፡ እግዚአብሔር
ከእስራኤል ፊት የኖርዳኖስን ውኃ እንዳይ
ረቀቀ ስላሰሙ ጊዜ ፈሩ ፡ ልባቸውም ቀለጠ ።
ከሁሉ ቅርብ የነበረችው የኢያሪኮ ከተ
ማም ከፍርሃት የተነሣ ተዘግታ ነበር ፡ ወደ
እርስዋም የሚገባና የሚወጣ አልነበረም ።
ኢያሱም በኢያሪኮ አጠገብ ሆኖ ዓይኑን
አንሥቶ ሲመለከት ፡ እነሆ የተመዘዘ
ሰይፍ በእጁ የያዘ ሰው በፊቱ ቆም ነበር ።
ኢያሱም ወደ እርሱ ቀርቦ ፡ «ከእኛ ወገን
ወይስ ከጠላቶቻችን ወገን ነህ?» አለው ።
እርሱም ፡ «አይደለሁም ፤ እኔ የእግዚአብ
ሔር ሠራዊት አለቃ ሆኜ መጥቻለሁ» ።
አለ ። ኢያሱም ወደ ምድር በግምባሩ ተደ
ፍቶ ፡ «ኔታዬ ለባሪያው የሚነገረው ምን
ድር ነው?» አለው ። የእግዚአብሔርም
ሠራዊት አለቃ ኢያሱን ፡ «አንተ የቆምህ
በት ሥፍራ የተቀደሰ ነውና ጫማህን አው
ልቅ» አለው ። ኢያሱም እንዲሁ አደረገ ።

እግዚአብሔርም ኢያሱን አለው ።
«ተመልከት ፤ ኢያሪኮንና ንጉሥዋን ፡ ጽኑ
ዓን ኃያላንዋንም በእጅህ ሰጥቻለሁ ።
እስከ ስድስት ቀን ድረስ አንድ ጊዜ በየቀኑ
ሰልፈኞቻችሁ ሁሉ ከተማዬቱን ይዙሩ
አት ። ሰባትም ካህናት ሰባት ቀንደ መለ
ከት በታቦቱ ፊት ይሸከሙ ። በሰባተኛ
ውም ቀን ከተማዬቱን ሰባት ጊዜ ዙሩ ።
ካህናቱም ቀንደ መለከቱን ይንፉ ። ቀንደ
መለከቱንም ባለማቋረጥ ሲነፉ ሕዝቡ
ሁሉ ታላቅ ጩኸት ይጫኑ ። የከተማዬ
ቱም ቅጥር ይወድቃል ፤ ሕዝቡም ሁሉ
እያንዳንዱ አቅንቶ ይገባባታል ።»
፪ ፡ የኢያሪኮ መከበብ ።
ኢያሱም ለካህናትና ለሕዝቡ ይህን ትእ
ዛዝ ከሰጠ በኋላ ሰባት ካህናት ሰባት ቀንደ
መለከት እየነፉ ከእግዚአብሔር ታቦት
ፊት ሲሄዱ ፡ ሰልፈኞቹ ደግሞ በሰባቱ ካህ
ናት ፊት ይሄዱ ነበር ፤ የቀረውም ሕዝብ
ከታቦቱ በኋላ ይከተል ነበር ። ኢያሱም

ሕዝቡን ፡ «ጩኸት እስከምልበት ቀን
ድረስ አትጩኸት ፡ ከአፋችሁም አንድ ቃል
አይውጣ» አለ ። እንደ ትእዛዙም አንድ
ጊዜ ከተማዬቱን ዙሩ ፤ ወደ ሠፈሩም ተመ
ልሰው አደሩ ። እንዲሁ ማለዳ ማለዳ እየተ
ነሡ ከተማዬቱን በመዞር ስድስቱን ቀን
ፈጸሙ ።

፫ ፡ የኢያሪኮ መውደቅ ።
ኢያሱ ፮ ፣ ፲፩ ፡ ፳፭ ።
በሰባተኛውም ቀን ማልደው ተነሡ ።
እንደ ሥርዓቱም ሰባት ጊዜ ከተማዬቱን
ዙሩ ። ካህናቱም ቀንደ መለከቱን ሲነፉ ፡
ኢያሱ ለሕዝቡ እንዲህ አለ ፤ «እግዚአብ
ሔር ከተማዬቱን ሰጥቶአችኋልና ጩኸት ፤
ከተማዬቱም በእርስዋም ውስጥ ያለው
ሁሉ ለእግዚአብሔር እርም ይሆናል ።
ረዓብ የላከናቸውን መልእክተኞች ስለ
ሸሸገች እርስዋና በቤትዋ ውስጥ ያሉት
ብቻ በሕይወት ይኖራሉ ። ከእነርሱም
በቀር ሁሉ ለእግዚአብሔር እርም ነውና

እርም ከሆነው ነገር ራሳችሁን ጠብቁ ፤
አንዳች የወሰዳችሁ እንደሆነ የእስራኤ
ልን ሠፈር የተረገመ ታደርጉታላችሁ ።
ነገር ግን ብርና ወርቅ ሁሉ ፡ የነሐስና የብ
ረትም ዕቃ ፡ ለእግዚአብሔር የተቀደሰ
ሆኖ ወደ እግዚአብሔር ግምጃ ቤት
ይግባ ።»

ይህን እንደ ሰሙም ፡ ካህናቱ ባለማቋ
ረጥ ቀንደ መለከቱን ሲነፉ ሕዝቡ ታላቅ
ጩኸት ጩኸት ። ቅጥሩም ወደቀ ፤ እያንዳ
ንዱ እስራኤላዊም እንዳሰላለፉ ተራ በቀ
ጥታ ወደ ከተማዬቱ ገባ ። የኢያሪኮንም
ሰዎች ሁሉ በሰይፍ አጠፉ ፤ ከተማዬቱንና
በእርስዋ የነበረውንም ሁሉ አቃጠሉ ።
ነገር ግን ብርናና ወርቁን ፡ የነሐስና የብ
ረቱንም ዕቃ ፡ ወደ እግዚአብሔር ግምጃ
ቤት አገቡ ።

ሰላዮቹም ጋለሞታዬቱን ረዓብን ፡ ወላ
ጆችዋንና ወንድሞችዋን ዘመዶችዋንና
ያላትንም ሁሉ አወጡ ፤ ከዚያም ጊዜ
ጀምሮ በእስራኤል መካከል ኖረች ።

* * *

የኢያሪኮ ቅጥር ሰባት ቀን ከዞሩበት በኋላ በእምነት ወደቀ ።
ዕብራ. ፲፩ ፡ ፴፩ ።
ጋለሞታዬቱ ረዓብ ሰላዮችን በሰላም ስለተቀበለቻቸው
ከማይታዘዙ ጋር ያልጠፋችው በእምነት ነው ።
ዕብራ. ፲፩ ፡ ፴፩ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ እስራኤላውያን ከአንድ እስከ ስድስት ቀን ድረስ ምን እንዲያደ
ርጉ ታዘዙ ?
፪ ፡ በሰባተኛው ቀን ምን ሆነ ?
፫ ፡ ከኢያሪኮ ሰዎች የዳኑት እነማን ነበሩ ?

ጸሎት ፤ አቤቱ ፡ እንደ ቃልህ
ምሕረትህና መድኃኒትህ ይምጡልኝ ። . . .
ስምህን ለሚወዱ እንደምታደርገው ፍርድ
ወደ እኔ ተመልከት ማረኝም ።
መዝ. ፩፻፲፮ (፩፻፲፱) ፡ ፵፩ ፡ ፩፻፴፱ ።

ምዕራፍ ፲፩ ።
 የድል ዕንቅፋት ።
 ኢያሱ ፯ ፡ ፰ ።

፩ ፣ የእስራኤል ድል መንግሥት ።
 ኢያሱ ፯ ፡ ፳፯ - ፯ ፡ ፲፭ ።
 የኢያሱ ቅጥር በወደቀ ጊዜ የኢያሱ ዝና
 በአገሩ ሁሉ ወጣ ። ነገር ግን ከይሁዳ ነገድ
 የሆነ አካን የተባለ ሰው እርም ከሆነው
 ነገር በመውሰዱ መላ እስራኤል እንደ በደ
 ላና የእግዚአብሔር ቀጣ በላያቸው እንደ
 ደደ ለኢያሱና ለእስራኤል ሕዝብ ገና
 አልታወቀም ነበር ።
 ኢያሱም ጋይ የተባለችውን ከተማ እን
 ሲሰልፉ ሰዎችን ላከ ። እነርሱም ሄደው

በተመለሱ ጊዜ ፡ «ሁለት ወይም ሦስት
 ሺህ ሰልፈኞች ወጥተው ጋይን ይምቱ
 እንጂ ሕዝቡ ሁሉ ወደዚያ ለመሄድ አይ
 ድከም ፤ የጋይ ሰዎች ጥቂቶች ናቸውና»
 አሉት ። ኢያሱም ሦስት ሺህ ሰዎች ወደ
 ዚያ ላከ ፤ እነርሱ ግን ከጋይ ሰዎች ፊት
 ሸሹ ፡ ተሸነፉም ።
 ኢያሱም ልብሱን ቀደደ ፤ እርሱና የእስ
 ራኤል ሽማግሌዎችም በእግዚአብሔር
 ታቦት ፊት በግምባራቸው ተደፉ ፤ በራሳ
 ቸውም ላይ ትቢያ ነሰነሱ ። ኢያሱም ፡

«ዋይ ! ጌታ እግዚአብሔር ሆይ ! እስራ
 ኤል በጠላቶቻቸው ፊት ከሸሹ ምን እላ
 ለሁ ? ጠላቶቻችንም ሰምተው ሰማችንን
 ከምድር ያጠፋሉ ፤ ለታላቁ ስምህስ የምታ
 ደርገው ምንድር ነው ?» አለ ።
 እግዚአብሔርም ኢያሱን ፡ «ለምን በግ
 ምባርህ ተደፍተሃል ? ቁም ፤ እስራኤል
 በድሎአል ፤ እርም የሆነውን ነገር ወሰዱ ፡
 ሰረቁም ፡ ዋሹም ፡ በዕቃቸውም ውስጥ
 ሸሸጉት ። ስለዚህም በጠላቶቻቸው ፊት
 መቆም አይችሉም ። እርም የሆነውንም
 ነገር ከመካከላችሁ ካለጠፋችሁ ከእናንተ
 ጋር አልሆንም ። ተነሣ ፡ ለሕዝቡም ፡-
 እስራኤል ሆይ ፡ እርም የሆነ ነገር በመካከ
 ልህ አለ ። ነገም በየነገዳችሁ ትቀርባላ
 ችሁ ። እግዚአብሔርም የሚለየው ነገድ
 በየወገኖቹ ይቀርባል ፤ እግዚአብሔርም
 የሚለየው ወገን በየቤተ ሰቦቹ ይቀርባል ፤
 እግዚአብሔርም የሚለየው ቤተሰብ በየ
 ሰው ይቀርባል ። በደል የተገኘበት ሰውና
 ያለውም ሁሉ በእሳት ይቃጠላሉ ብለህ
 ነገራቸው» አለው ።
 ፪ ፣ የአካን መቀጣት ። ኢያሱ ፯ ፡ ፲፮ - ፳፯ ።
 ኢያሱም ማልዶ ተነሣ ፡ እስራኤልንም በየ
 ነገዶቻቸው አቀረበ ፤ የይሁዳም ነገድ
 ተለየ ። የይሁዳም ወገን አቀረበ ፤ የዛ
 ራም ወገን ተለየ ። የዛራንም ወገን ሰዎች
 አቀረበ ፤ ዘንቦሪም ተለየ ። የቤቱንም
 ሰዎች አቀረበ ፤ የከርሚ ልጅ አካን ተለየ ።
 ኢያሱም አካንን ፡ «ልጄ ሆይ ፡ ለእግዚ
 አብሔር ክብር ስጥ ለእርሱም ተናዘዝ ፤
 ያደረግኸውንም ንገረኝ ፡ አትሸሽገኝም»
 አለው ። አካንም መልሶ ፡ «በእውነት እግ
 ዚአብሔርን በድያለሁ ። በዘረፋ መካከል
 አንድ ያማረ የሰናዖር ካባ ፡ ሁለት መቶም
 ሰቅል ብር ፡ ሚዛኑም አምሳ ሰቅል የሆነ
 ወርቅ አይቼ ተመኘኋቸው ፡ ወሰድኋቸ

ውም ፤ እነሆም በድንኳኔ ውስጥ በመሬት
 ተሸሽገዋል ፡ ብሩም ከሁሉ በታች ነው»
 አለ ።
 ኢያሱም ሰዎችን ሰደደ ፡ ወደ ድንኳ
 ኑም ሮጡ ፤ እነሆም እንደ ተባለ ተሸሽገው
 ነበር ፤ ይዘውም ወደ ኢያሱና ወደ ሕዝቡ
 አመጡአቸው ፤ በእግዚአብሔርም ፊት
 ጎኖሩአቸው ። ኢያሱና እስራኤልም ሁሉ
 አካንን ፡ ብሩንም ካባውንም ወርቁንም
 ልጆቹንም ፡ ለእርሱ የሆነውንም ሁሉ ወደ
 አንድ ሸለቆ ወሰዱ ። ኢያሱም አካንን ፡
 «ለምን አስጨነቅኸን ? እግዚአብሔር
 ዛሬ ያስጨነቅሃል» አለው ። እስራኤልም
 ሁሉ በድንጋይ ወገሩአቸው ፡ በእሳትም
 አቃጠሉአቸው ። በላዩም ታላቅ የድንጋይ
 ክምር ከመሩ ። የዚያም ሥፍራ ስም የአ
 ኮር ሸለቆ ተብሎ ተጠራ ። አኮር ማለትም
 ማስጨነቅ ማለት ነው ።
 ፫ ፣ የእስራኤል ድል መንግሥት ። ኢያሱ ፳፯ ፡ ፩ - ፳፱ ።
 እግዚአብሔር ኢያሱን ፡ «አትፍራ ፡ ሰል
 ፈኞችን ሁሉ ወስደህ ወደ ጋይ ውጣ ፡ ንጉ
 ሥዋንና ከተማዬቱንም በእጅህ ሰጥቼሃ
 ለሁ ። ከከተማዬቱም በስተኋላ ድብቅ
 ጦር አስቀምጥ» አለው ።
 ኢያሱም ሰልፈኞቹም ሁሉ ወደ ጋይ
 ሊወጡ ተነሡ ። ኢያሱም ኃያላን የሆኑትን
 መርጦ ፡ የሚያደርጉትን አዝዞ ከጋይ
 በስተ ኋላ በምዕራብ በኩል እንዲደበቁ
 በሌሊት ሰደዳቸው ። በማግሥቱም ማልዶ
 ተነሣ ፡ ሕዝቡንም አሰለፈ ፡ ከጋይም
 በስተ ሰሜን በኩል እንዲሠፍሩ አደረገ ።
 ኢያሱም በዚያች ሌሊት በእነርሱና በከተ
 ማዬቱ መካከል ወዳለው ሸለቆ ሄደ ።
 የጋይ ንጉሥና ሕዝቡም የኢያሱን መቅ
 ረብ ባዩ ጊዜ ፈጥነው በማለዳ ተነሡ ።
 ሊዋጉአቸውም ወጡ ፡ ከከተማዬቱም በስ

ተኋላ ድብቅ ጦር እንዳለ አላውቁም ። ኢያሱስ ሰልፈኞቹም ድል የተነሡ መስለው ከጋይ ሰዎች ፊት ወደ ኋላ ሸሹ ። በከተማ ዩቲም የነበሩ ሁሉ እንዲያሳድዱ አቸው ተጠሩ ። ከከተማዬቱ እስኪርቁ ድረስም ኢያሱስ አሳደዱት ።

እግዚአብሔርም ኢያሱስን ፡ «ጋይን በእጅህ አሳልፌ እስጥሃለሁና በእጅህ ያለውን ጦር በላይዋ ዘርጋ» አለው ። ኢያሱም ጦሩን በከተማዬቱ ላይ ዘረጋ ። የተደበቁትም ፈጥነው ተነሡ ። ሮጡም ፡ ወደ ከተማዬቱም ገብተው ያዙአት ፡ በእሳትም አቃጠሉአት ። የጋይ ሰዎችም ወደ ኋላ ቸው ዘወር ቢሉ የከተማዬቱ ጢስ ወደ ሰማይ ሲወጣ አዩ ፡ የሚያደርጉትም ጨነቃቸው ፤ እንደ ሸሹ የመሰሉትም እስራኤላውያን መለስ ብለው ገጠሙአቸው ፡ ከተማዬቱን ያቃጠሉትም በስተ ጀርባ ደረሱ ባቸው ። የጋይም ሰዎች በእስራኤል መካከል ሆኑ ፤ ከእነርሱ አንድ ስንኳ ሳያመ

ልጥ ሁሉም ተገደሉ ። ኢያሱም ፈጽሞ እስኪጠፉ ድረስ ጦር የዘረጋባትን እጅን አላጠፈም ።

፬ ፤ ኢያሱ በሕዝቡ ፊት ሕግን አነበበ ።
 ኢያሱ ፡ ሰ - ሰፊ ፡ ዘጸግ ፡ ጸጌ ፡ ፪ - ጸጌ ።

ከዚያም በኋላ ኢያሱ በጌባል ተራራ ላይ የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴ እንዳዘዘ ለእግዚአብሔር መሠዊያን ሠርቶ መሥዋዕትን አቀረበ ፡ የእስራኤልም ልጆች ሲያዩ በዚያ ሥፍራ በድንጋዮች ላይ ሕጉን ጻፈ ። ከእስራኤል ነገዶች እኩሌቶቹ በገሪዛን ተራራ ፊት ፡ እኩሌቶቹም በጌባል ተራራ ፊት ቆመው ሳሉ የሕጉን ቃሎች ሁሉ በረከቱንና እርግግን አነበበ ። ኢያሱም በእስራኤል ጉባዔ ሁሉ ፡ በሴቶቹም በሕግና ቱም በመካከላቸውም በሚኖሩት መጻተኞች ፊት ሁሉን አነበበ እንጂ ሙሴ ካዘዘው አንዲት ቃል አላስቀረም ።

* * *

ኃጢአታችሁ እንዲያገኙትሁ ዕውቁ ። ስጉ. ሰፊ ፡ ጸፎ ።

እኛን በሚቁጣጠር በእርሱ ዓይኖች ፊት ሁሉ ነገር የተራቁ ተና የተገለጠ ነው እንጂ በእርሱ ፊት የተሰወረ ፍጥረት የለም ። ዕብራ. ፩ ፡ ፲፫ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ እስራኤል በጋይ ሰዎች ድል የተነሡ በምን ምክንያት ነው ?
 ፪ ፡ እካን የተላለፈው ምንድር ነው ? ምንስ ወስዶ ነበር ?
 ፫ ፡ በእካን ላይ ፍርድ ከተፈጸመ በኋላ እግዚአብሔር ለኢያሱ ምን ትእዛዝና ተስፋ ሰጠው ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ እነሆ እውነትን ወደድህ ፡
 የማይታይ ስውር ጥበብን አስታወቅኸኝ ። . . .
 ከኃጢአቱ ፊትህን መልስ ፡
 በደሴንም ሁሉ ደምስስልኝ ። መዝ. ፱ (፱፩) ፡ ፮ ፡ ፱ ።

ምዕራፍ ፲፪ ።
 ታላቅ ድል ።
 ኢያሱ ፱ - ፲፬ ።

፩ ፤ የገባዎን ሰዎች ተንኩል ።
 ኢያሱ ፱ ፡ ፩ - ጸጌ ።
 በከነዓን ሁሉ በተራራማውና በቁላው በባሕር ዳርም የነበሩ ነገሥታት ሁሉ ጋይ እንደ ተሸነፈች በሰሙ ጊዜ እስራኤልን ሊወጉ አንድ ሆነው ተሰበሰቡ ። የገባዎን

ሰዎች ግን ከእነዚህ ነገሥታት ጋር ላይማክሩ በተንኩል ከእስራኤል ጋር ለመስማማት አስበው በአህዮቻቸው ላይ አርጅቶ የተቀደደ የተጠቀመም አቁማዳ ጫኑ ። ያረጁ ጫማዎችም በእግራቸው አደረጉ ፤ አሮጌ ልብስም ለበሱ ፤ ለስንቅም የደረረቀና

የሻገተ እንጀራ ይዘው ኢያሱ ወደ ሠፈረ በት ወደ ጌልገላ መጥተው ፡ «ከአምላክህ ከእግዚአብሔር ስም የተነሳ እጅግ ከራቀ አገር መጥተናል ፤ ዝናውንም ሰምተናል ፡ ስለገራችንም የሚኖሩት ሁሉ ፡- ሂዱ ፡ ከእነርሱም ጋር ኪዳን አድርጉ አሉን» አሉት ።

ኢያሱና የሕዝቡ አለቆችም ደርቆ የሻገተ ስንቃቸውን ባዩ ጊዜ የገባዎንን ሰዎች ተቀበሉ ፤ የእግዚአብሔርንም ምክር ሳይጠይቁ በሕይወት እንዲተወክላቸው ከእነርሱ ጋር ቃል ኪዳን አደረጉ ፤ ማሉላቸውም ፡ ለሦስት ቀን በኋላም ጎራቤቶች መሆናቸውን ሰሙ ፤ ተጉዘውም በሦስተኛው ቀን ወደ ከተሞቻቸው ደረሱ ። ኢያሱም የገባዎንን ሰዎች ፡ «ለምን አታለላችሁን? አሁንም የተረገማችሁ ናችሁ» ብሎ እንጨት ፍራጮችና ውኃ ቀጂዎች አድርጎ እንደ መሐላው በሕይወት ተዋቸው ።

፪ ፡ የደቡብ ነገሥታት መሸነፍ ።

ኢያሱ ፲፡፩-፵፫ ። የኢየሩሳሌም ንጉሥ የገባዎንን ሰዎች ከእስራኤል ጋር ሰላም እንዳደረጉ በሰማ ጊዜ በዙሪያው ወደ ነበሩ ወደ ሌሎች አራት ነገሥታት ልኮ ፡ «ወደ እኔ ውጡ ፤ ገባዎንን ለመምታት አግዙኝ» አለ ። እነርሱም ሠራዊቶቻቸውን ሰብሰበው ወጡ ፤ ገባዎንንም ከበቡአት ።

የገባዎንን ሰዎች ወደ ጌልገላ ልከው ኢያሱን ፡ «ባሪያዎችህን ለመርዳት ፈጥነህ ውጣ» አሉት ። ኢያሱና ሰልፈኞቹም ሁሉ ተነሥተው ወጡ ። እግዚአብሔርም ኢያሱን ፡ «በእጅህ አሳልፌ ሰጥቻቸዋለሁና አትፍራቸው ፤ ከእነርሱም አንድ ሰው የሚቋቋምህ የለም» አለው ።

ኢያሱም ሌሊቱን ሁሉ ገሥግሦ አምስቱ ነገሥታትና ሠራዊቶቻቸው ካሉበት

በድንገት ደረሰ ። እግዚአብሔርም በእስራኤል ፊት አስደነገጣቸው ፤ ታላቅ መምታትም መታቸው ። አምስቱም ነገሥታት ከነሠራዊቶቻቸው ሲሸሹ እግዚአብሔር ታላላቅ የበረዶ ድንጋይ ከሰማይ አወረደባቸውና ሞቱ ፤ በሰይፍ ከተገደሉትም ይልቅ በበረዶ የሞቱት በለጡ ።

በዚያን ቀን ኢያሱ በእስራኤል ፊት እንዲህ ብሎ ለእግዚአብሔር ተናገረ ፤ «በገባዎን ላይ ፀሐይ ትቁም ፤ በኤሎንም ሸለቆ ጨረቃ ።» ሕዝቡም ጠላቶቻቸውን እስኪበቀሉ ድረስ ፀሐይ ቆመ ፤ ጨረቃም ዘገየ ። እግዚአብሔር ለእስራኤል ይዋጋ ነበርና እግዚአብሔር የሰውን ቃል የሰማበት እንደዚያ ያለ ቀን ከዚያም በፊት ከዚያም በኋላ አልነበረም ። እግዚአብሔርም ለእስራኤል ስለ ተዋጋላቸው ኢያሱ እነዚህን ነገሥታት ሁሉ ምድራቸውንም በአንድ ጊዜ ያዘ ። ኢያሱም ከነሠራዊቱ ወደ ጌልገላ ተመለሰ ።

፫ ፡ የሰሜን ነገሥታት መሸነፍ ።

ኢያሱ ፲፩፡፩-፳፡፳፫ ። በከነዓን ሰሜን ክፍል ከነበሩት ነገሥታት አንዱ የአሶር ንጉሥ ፡ ወደ ሌሎች ነገሥታት ላከ ። እነርሱም ሠራዊቶቻቸውን አስከትተው ከብዙ ፈረሰኞችና ሰረገሎች ጋር ወጡ ፤ ብዛታቸውም በባሕር ዳር እንዳለ አሸዋ ነበረ ። በማሮን ውኃ አጠገብም አንድ ሆነው ሠፈሩ ።

እግዚአብሔርም ኢያሱን ፡ «ነገ በዚህ ጊዜ በእስራኤል እጅ አሳልፌ እሰጣቸዋለሁና አትፍራቸው» አለው ። ኢያሱም ከሰልፈኞቹ ሁሉ ጋር ወደ ማሮን ውኃ መጣ ፤ ወደቀባቸውም ። እግዚአብሔርም በእስራኤል እጅ አሳልፎ ሰጣቸው ፤ መትተውም አሳደዱአቸው ፤ ገደሉአቸውም ። ኢያሱም ወደየአንዳንዱ ከተማ ደርሶ አጠፋ

ቸው ። ብዙ ዘመንም ከከነዓን ነገሥታት ጋር ይዋጋ ነበር ። ከገባዎን ሰዎችም በቀር ከእስራኤል ጋር ዕርቅ ያደረገች አንዲት ከተማ አልነበረችም ፤ ሁሉንም በሰልፍ ያዙ ። ምድሪቱም ከሰልፍ ዐረፈች ።

፬ ፡ እስራኤል ምድረ ርስትን መውረስ ።
ኢያሱ ፲፫፡፩-፯ ፤ ፲፱፡፩-፳ ።
ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ኢያሱን ፡

«አንተ ሸመገልህ ፡ በዕድሜህም አረጀህ ፡ ያልተወረሰች እጅግ ብዙ ምድር ገና ቀርታለች ። በቀረችውም ምድር ያሉትን ከእስራኤል ልጆች ፊት አባርራቸዋለሁ ። አሁንም እንዳዘዘሁ ይህን ምድር ለዘጠኙ ነገድ ለምናሴም ነገድ እኩሌታ ርስት አድርገህ ክፈለው» አለው ። ኢያሱና አልዓዛር የእስራኤል አለቆችም ምድሪቱን አካፈሉ ።

* * *

በሰይፋቸው ምድርን አልወረሱም ከንዳቸውም አላዳናቸውም ፤ ቀኝህና ክንድህ የፊትህም ብርሃን ነው እንጂ ፤ ወደሃቸዋልና ።
መዝ. ፵፫ (፵፬) ፡ ፫ ።

ኃጢአተኞችን ክፋት ይገድላቸዋል ፤ ጸድቃንንም የሚጠሉ ይጸጸታሉ ።
መዝ. ፵፫ (፵፬) ፡ ፳፩ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ የገባዎን ሰዎች እስራኤልን እንዴት አድርገው አታለሉአቸው? ፪ ፡ የእግዚአብሔርን ምክር ባለመጠየቃቸው ኢያሱና የእስራኤል አለቆች ምን ስሕተት አደረጉ? ፫ ፡ እግዚአብሔር ከሕዝቡ ጋር መሆኑን በምን አሳየ?

ጸሎት ፡ ለእኛ አይደለም አቤቱ ፡ ለእኛ አይደለም ፡ ነገር ግን ለስምህ ስለ ምሕረትህ ስለ እውነትህም ምስጋናን ሰጥ ።
መዝ. ፩፻፲፫ ፡ ፱ ። (መዝ. ፩፻፲፭ ፡ ፩ ።)

ምዕራፍ ፲፫ ።

የርስት ድልድልና የኢየሱስ ስንብት ።

ኢየሱስ ፲፬ - ፳፬ ።

፩ ፣ የካሌብ ርስት ። ኢየሱስ ፲፬ ፡ ፮ - ፲፭ ፤ ፲፭ ፡ ፲፫ ፤ ፲፬ ፡ ፱ ፡ ፳፫ ፤ ፳፮ ።
 ካህኑ አልዓዛርና ኢየሱስ የእስራኤልም አለቆች አገሩን ለማካፈል በጀመሩ ጊዜ የዮሬጅ ልጅ ካሌብ ወደ ኢየሱስ ቀርቦ እንዲህ አለው ። «ለእግዚአብሔር ሰው ለሙሴ ስለ እኔና ስለ አንተ እግዚአብሔር በቃይስ በርኔ የተናገረውን ነገር ታውቃለህ ። ሙሴ ከነዓንን እንድሰልል በላከኝ ጊዜ የዐርባ ዓመት ሰው ነበርሁ ። ከእኔ ጋር

የወጡ ወንድሞቼም የሕዝቡን ልብ አቀለሁ ፤ እኔ ግን አምላኬን እግዚአብሔርን ፈጽሜ ተከተልሁ ። ሙሴም ፡ እግርህ የረገጠው ሥፍራ ለአንተና ለልጆችህ በእርግጥ ርስት ይሆናል ብሎ ማለ ። አሁንም እነሆ እግዚአብሔር ለሙሴ ይህን ቃል ከተናገረ በኋላ እስራኤል በምድረ በዳሲዞሩ ፡ እንደ ተናገረኝ እነዚህን ዐርባ አምስት ዓመት በሕይወት አኖረኝ ። እነሆ አሁን ሰማንያ አምስት ዓመት ሆነኝ ።

ይሁን እንጂ ሙሴ በላከኝ ጊዜ እንደ ነበርሁ ዛሬም ጉልበታም ነኝ ። አሁን እንግዲህ በዚያን ቀን እግዚአብሔር የተናገረውን ይህን ተራራማ ሥፍራ ስጠኝ ። ዔና ቃውያን ፡ ታላላቆችና የተመሸጉ ከተማዎችም በዚያ እንዳሉ ሰምተሃል ፤ ምናልባት እግዚአብሔር ከእኔ ጋር ይሆናል ፡ እንደ ተናገረኝም አሳድዳቸዋለሁ ።»

ኢየሱስም ካሌብን ባረከው ፤ ኬብሮን ገምገማ ርስት አድርጎ ሰጠው ። ኬብሮንም አስቀድሞ ቂርያትአርባቅ ትባል ነበር ፤ በዚያም አብርሃም ለመቃብር የገዛው ዋሻ ነበረ ። ካሌብም ምስቱን የዔናቅ ልጆች ከዚያ አሳድዶ ኬብሮንን ወረሰ ፡ ኖረባ ትም ።

፪ ፣ የርስት አያያዝ ውሳኔ ። ኢየሱስ ፲፭ ፡ ፩ - ፳፩ ፡ ፵፭ ። የይሁዳ ነገድ እንደዚሁም የዮሴፍ ልጆች የኤፍሬምና የምናሴ ነገዶች ፡ ድርሻ ርስታቸውን ከተቀበሉ በኋላ እስራኤል ሁሉ በሴሎ ተሰበሰቡ ፤ በዚያም የመገናኛውን ድንኳን ተከሉ ። (ኢየሱስ ፲፭ ፡ ፩ ።)

ከዚህም በኋላ ርስት ገና ላልተቀበሉት ነገዶች የርስት ድርሻ በዕጣ ታደላቸው ። ለሌዊ ነገድ ግን ከሌሎቹ ነገዶች መካከል የሚኖሩባቸው ዐርባ ስምንት ከተሞች እንጂ የርስት ድርሻ አልተሰጣቸውም ። ምክንያቱም እግዚአብሔር አድርጎ ፡ «በእስራኤል ልጆች መካከል ድርሻህና ርስትህ እኔ ነኝ ። ለሌዊም ልጆች እነሆ በመገናኛው ድንኳን ስለሚያገለግሉ የእስራኤልን ልጆች አሥራት ርስት አድርጎ ሰጥቻቸዋለሁ ፤ ስለዚህ በእስራኤል ልጆች መካከል ርስት አይወርሱም አልጓቸው» ብሎ ነበርና ። (ዘጎ. ፲፭ ፡ ፳ - ፳፬ ፤ ፵፭ ፡ ፩ - ፳ ፤ ኢየሱስ ፳፩ ፡ ፩ - ፵፪ ።)

እንዲሁም የእስራኤል ነገድና ቤተሰብ ሁሉ በየርስቱ ላይ በሰላምና በደስታ እንዲኖር እግዚአብሔር ወደ ፡ «ምድር ለእኔ ናት ፤ እናንተም ከእኔ ጋር እንግዶችና መጻተኞች ናችሁና ምድርን አትሸጡ ። ወንድምህ ቢደኸይ ከርስቱም ቢሸጥ ፡ ለእርሱ የቀረበ ዘመዱ መጥቶ ወንድሙ የሸጠውን ይግዛለት ፤ ኢዮቤልዩ እስከሚባለው እስከ አምሳኛው ዓመት ድረስ የተሸጠው መራት በገዛው ዘመድ እጅ ይሁን ፤ በዚያ ዓመት ግን ይውጣ ፡ ባለቤቱም ወደ ርስቱ ይመለስ» አለ ። (ዘሌዋ. ፳፭ ፡ ፳፫ - ፳፮ ።)

ኢየሱስም ደግሞ ፡ «ሳይወድ ሳያውቅም ሰውን በስሕተት የገደለ ገዳይ እንዲሆንህ ብሎ ለሆነህ ሰው መመኘት ። ሳይወድ ሰውን የገደለ ገዳይም ፡ ከእነዚህ ከተሞች ወደ አንዲቱ ይሸሻል ፤ የከተማዬቱ ሽማግሌዎችም ይቀበሉታል» አለው ። የእስራኤልም ነገዶች ሰውን በስሕተት ለገደለ ገዳይ መመኘት የሚሆኑ ስድስት ከተሞች ለዩ ፤ በጥላቻ የገደለ ነፍስ ገዳይ ግን እንዲሞት እንጂ በመመኘት ከተሞች እንዲሸሽግ አልተፈቀደለትም ። (ዘጎ. ፵፭ ፡ ፱ - ፵፱ ፤ ኢየሱስ ፳ ፡ ፱ ።)

፫ ፣ የኢየሱስ ኑዛዜና ሞት ። ኢየሱስ ፳፫ ፡ ፩ - ፳፮ ፡ ፵፫ ። ኢየሱስም እስራኤልን ሁሉ ጠርቶ እንዲህ አላቸው ፡ «እኔ ሽምግያለሁ ፤ እናንተም ፡ እግዚአብሔር ስለ እናንተ ያደረገውን ሁሉ አይታችኋል ። እነሆ ባካፈልኋችሁ ርስት ገና የሚገኙትን አሕዛብ ፡ እርሱ ከፊታችሁ በብርቱ ያሳድዳቸዋል ። ስለዚህም በሙሴ ሕግ መጽሐፍ የተጻፈውን ሁሉ ለማድረግ በጣም በርቱ ፤ በመካከላችሁ ወደ ቀሩት አሕዛብም አትግቡ ፡ የአማል

ከቶቻቸውንም ስም አትጥሩ ፡ አታምልኩ አቸውም ።

«እነሆ ዛሬ የምድርን ሁሉ መንገድ እሄ ዳለሁ ፤ እናንተም ፡ እግዚአብሔር ስለ እናንተ ከተናገረው ከመልካም ነገር ሁሉ አንድ ነገር እንዳልቀረ በልባችሁ ሁሉ ዕውቁ ፤ ሁሉም ደርሶላችኋል ፤ ከእርሱም አንድ ነገር አልቀረም ። ተመልሳችሁ ለሌሎች አማልክት ብትሰግዱ ግን ከዚች መልካም ምድር ትጠፋላችሁ ።

«እንግዲህ እግዚአብሔርን ፍሩ ፡ በፍጹምም በእውነተኛም ልብ አምልኩት ። እግዚአብሔርን ግምለክ ክፉ መስሎ ቢታያችሁ ፡ አባቶቻችሁ በወንዝ ማዶ ሳሉ ያመለኩአቸውን አማልክት ወይም በመካከላችሁ የቀሩትን የአሞራውያንን አማልክት ታመልኩ እንደሆነ ፡ የምታመልኩትን

ዛሬ ምረጡ ። እኔና ቤቴ ግን እግዚአብሔርን እናመልካለን ።»

ሕዝቡም መልሰው ፡ «አምላካችንን እግዚአብሔርን እናመልካለን ፡ ድምፁንም እንሰማለን» አሉት ። በዚያም ቀን ኢያሱ ከሕዝቡ ጋር ቃል ኪዳን አደረገ ፤ ታላቅ ድንጋይንም ወስዶ በእግዚአብሔር መቅደስ አጠገብ አቆመው ። ለሕዝቡም ፡ «እነሆ የተናገረንን የእግዚአብሔርን ቃል ሁሉ ሰምቶአልና ይህ ድንጋይ ይመሰክርብናል ፤ እንግዲህ አምላካችሁን እንዳትክዱ ይህ ድንጋይ ምስክር ይሆንባችኋል» ብሎ ወደየርሰታቸው ሕዝቡን ሰደደ ።

ይህንም ሁሉ ከፈጸመ በኋላ በመቶ አሥር ዓመቱ ሞተ ፤ የኤፍሬምም ድርሻ በሆነ በርስቱ ዳርቻ ቀበሩት ።

* * *

እግዚአብሔር ስለ እናንተ ከተናገረው ከመልካም ነገር ሁሉ አንድ ነገር እንዳልቀረ በልባችሁ ሁሉ በነፍሳችሁም ሁሉ ዕውቁ ።
ኢያሱ ጳጳ፣ ፲፬ ።

እኔና ቤቴ ግን እግዚአብሔርን እናመልካለን ።
ኢያሱ ጳጳ፣ ፲፭ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ሸ ፡ ካሌብ ኢያሱን ምን ብሎ ጠየቀ ?
፪ ፡ የርሰት ድርሻ ያልተሰጠ ለየትኛው ነገድ ነው ? ምክንያቱስ ምን ነበረ ?
፫ ፡ ኢያሱ ከመሞቱ በፊት ሕዝቡ ከምን እንዲጠነቀቁ አሳስባቸው ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ በአንተ ታምኛለሁና ጠብቀኝ ።
እግዚአብሔርን ፡ አንተ ጌታዬ ነህ አልሁ ፤
ከአንተ በቀር በጎነት የለኝም ። . . .
እግዚአብሔር የርስቴ እድል ፈንታና ጽዋዬ ነው ፤
ዕጣዬንም የምታጠና አንተ ነህ ።
መዝ. ፲፭ (፲፮) ፡ ፩ ፡ ፪ ፡ ፭ ።

ምዕራፍ ፲፬ ።
የሐዲስ ኪዳን ተስፋ ።
ዘዳግ. ፴፪ ፡ ኤር. ፴፪ ።

፩ ፡ በኪዳን ያልጸና ሕዝብ ።
ዘዳግ. ፴፩ ፡ ፲፬ - ፴፪ ፡ ፵፮ ፤ ደ. ዜና. ፴፮ ፡ ፲፩ - ጳጳ ።
ሙሴና ኢያሱ የእስራኤላውያንን ዐመፀኝነትና ደንዳናነት ዐውቀው በየተራ ፡ «አምላካችሁን እግዚአብሔርን ብትረሱ ፡ ሌሎችንም አማልክት ብትከተሉ ከተሰጠቻችሁ ከመልካሚቱ ምድር ትነቀላላችሁ ፡ ትጠፋማላችሁ» እያሉ በብርቱ ያስጠነቅቋቸው ነበር ። በተለይም ሙሴ ፡ ጊዜ ሞቱ ሲቀርብ ፡ ምን ጊዜም ሳይረሳ ለልጅ ልጆቻቸው ምስክር የሚሆንባቸውን መዝሙር

ጽፎ አስተማራቸው ። ከዚህም በታች አልፎ አልፎ በተጠቀሱት በመዝሙሩ ክፍሎች እንደሚታይ ፡ ሙሴ የእግዚአብሔርን ታማኝነት ሲያወድስ የሕዝቡን አለመታመንና ክፋት ተናገረ ። ከዚህም በኋላ ሕዝቡ በራሳቸው ላይ መከራንና መማረክን እንደሚያመጡ ሲናገር ፡ የማዳኑን አሳብ ወደ ፍጻሜ የሚያደርሰው እግዚአብሔር አምላክ የሕዝቡን ቅሬታ ከምርኮ መልሶ እንደሚባርክ ፡ የምድር አሕዛብም ሁሉ ከሕዝቡ ጋር የበረከትና የደስታ ተካ

ፋዮች እንደሚሆኑ በትንቢት ተናገረ :-

« ሰማያት ሆይ ፡ አድምጡ ፡ እኔም እናገራለሁ ፡ ምድርም የአፈን ቃሎች ትሰማ ፡ . . . . የእግዚአብሔርን ስም እጠራለሁና ፡ ለአምላካችን ታላቅነትን ስጡ ፡ . . . የእግዚአብሔር እድል ፈንታ ሕዝቡ ነው ፡ ያዕቆብም የርስቱ ገመድ ነው ፡ በምድር በዳ በጥማት ፡ የነፋስ ጩኸትም በሞላበት ውድማ አገኘው ፡ ከበበው ተጠነቀቀለትም ፡ እንደ ዓይን ብሌን ጠበቀው ፡ . . . እግዚአብሔር ብቻውን መራው ፡ . . . በምድርም ከፍታ ላይ አወጣው ፡ የእርሻውን ፍሬ በላ ፡ . . . ከወይኑም ደም ያለውን ጠጅ ጠጣህ ፡

ዘዳግ. ፴፪ ፡ ፩ - ፲፬ ።

« ይችሩን (ያዕቆብ) ወፈረ ፡ ተራገጠ ፡ ወፈረ ፡ ደነደነ ፡ ሰባ ፡ የፈጠረውንም እግዚአብሔርን ተወ ፡ የመድኃኒቱንም አምላክ ናቀ ፡ . . . እግዚአብሔር ላልሆኑ አጋንንት ፡ ለማያውቋቸውም አማልክት ፡ በቅርብ ጊዜ ለተነሡ ለአዲሶች አባቶቻቸውም ላልፈሩአቸው አማልክት ሠው ፡ . . . እርሱም አለ ፡- ፊቴን እሰውርባቸዋለሁ ፡ . . . በራብ በንዳድ ይጠፋሉ ፡ . . . በሚዳ ሰይፍ ፡ በቤትም ውስጥ ድንጋጤ ያጠፋ ቸዋል ፡ እበትናቸዋለሁ አልሁ ፡

ቀ. ፲፭ - ፳፮ ።

« ኃይላቸውም እንደ ደከመ ፡ የተዘጋ የተለቀቀም እንደሌለ ባየ ጊዜ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ይፈርዳል ፡ ስለ ባሪያዎቹም ያዘናል ፡ . . . ምድሪቱንና ሕዝቡን ይከላልና ፡ እናንተ አሕዛብ ሆይ ፡ ከሕዝቡ ጋር ደስ ይበላ ቸሁ ፡»

ቀ. ፳፯ - ፵፫ ።

ይህ ማሳሰቢያ የሆነ መዝሙር ምንም ቢሰ ሳቸው ሕዝቡ ከኢያሱ ዘመን ጀምሮ የጊዜ ወደ ጊዜ እንደ አሕዛብ ያለ ርዥስ ተን በማድረግ በብዙ ተላለፉ ፤ ምድሪቱ

ንም የእግዚአብሔርንም መቅደስ አረ ከሱ ። እግዚአብሔርም ለሕዝቡና ለማደሪ ያው ስላዘነ በየጊዜው ሁሉ መልእክተኞ ቹን እየላከ በእርሱ ይናገር ነበር ። ነገር ግን ፡ ፈውስ እስከማይገኝላቸው ድረስ በእግዚአብሔር መልእክተኞች ላይ ሲያ ፈቱ ቃሉን ያቃልሉ ነበር ። በዚህም ምክ ንያት የተነገረባቸው ፍርድ ተፈጸመ ። በመጨረሻም ፡ ከኢያሱ ዘመን ከስድስት መቶ ዓመት ያህል በኋላ ፡ የባቢሎን ንጉሥ ጦር ሠራዊት በምድሪቱ ተጥለቅ ልቆ ኢየሩሳሌምን ከበበ ። ሕዝቡም በሰይ ፍና በፍርሃት ፡ በራብና በቸነፈርም እየደ ከመ ሄደ ፤ ከተማዬቱም ተይዛ ተቃጠ ለች ፤ ከሰይፍ የተረፉትም ሕዝብ ተማ ረኩ ።

፪ ፡ በነቢዩ ኤርምያስ የተሰጠ ተስፋ ።

ኤር. ፴፪ ፡ ፩ - ፵፬ ፡ ፴፩ ፡ ፴፩ ፡ ፴፪ ፡ ፴፫ ፡ ፲፬ - ፲፮ ።

በዚህ አሳዛኝ ዘመን ነቢዩ ኤርምያስ የእግ ዚአብሔርን ቃል ይናገር ነበር ። ኢየሩሳ ሌም በጠላት ተከብባ ሳለች ኤርምያስ የሕ ዝቡን ማለቅ እየተጨነቀ ከመመልከቱ በላይ ፡ የሚናገረውን የእግዚአብሔርን ቃል ሳይቀበሉ ሲንቁት በማየቱ በጣም አዘነ ። ሴዴቅያስ የተባለ ፡ በኢየሩሳሌም ከነገሡት ከዳዊት ቤት ነገሥታት መጨረ ሻው ንጉሥ ፡ የእግዚአብሔርን ቃልና ምክር ጥሎ ኤርምያስን አሳሠረ ፤ በንጉ ሥም ግቢ በነበረው ግዞት ቤት እንዲጠ በቅ አዘዘ ።

በዚህም አስቸጋሪና ተስፋ ቢስ በሆነው ጊዜ የእግዚአብሔር ቃል ወደ ኤርምያስ መጥቶ ፡ «እነሆ የእጉትህ ልጅ እናምኤል ወደ እንተ መጥቶ ፡ በዓናቶት ያለውን እር ሻዬን ግዛ ይልሃል» አለው ። እንደ እግዚአ ብሔርም ቃል አናምኤል መጣና ፡ «እባ ክህ ፡ እርሻዬን ግዛ» አለው ። ኤርምያስም

ይህ ከእግዚአብሔር እንደሆነ ዐውቆ ፡ ምስ ክሮችን አቆመና የእርሻውን ዋጋ ከፈለ ፤ በውሉም ወረቀቶች ላይ ፈርሞ አተመ ፤ በምስክሮቹም ፊት ለጸሐፊው ለባሮክ ፡ «የእስራኤል አምላክ የሠራዊት ጌታ እግ ዚአብሔር እንዲህ ይላል ፡- ብዙ ቀን እንዲ ጠበቁ እነዚህን የውል ወረቀቶች ወስደህ በሽክላ ዕቃ ውስጥ አነራቸው ። የእስራ ኤል አምላክ የሠራዊት ጌታ እግዚአብ ሔር ፡- ሰዎች በዚህች ምድር ቤትንና እር ሻን የወይን ቦታንም እንደገና ይገዛሉ ይላ ልና» ሲል የውል ወረቀቶቹን በአደራ ሰጠው ።

ባሮክም ውሉን ተቀብሎ ሲሂድ ፡ ኤር ምያስ እንዲህ ብሎ ጸለየ ፡ «አቤቱ ጌታ እግዚአብሔር ሆይ ፡ እነሆ አንተ ሰማይ ንና ምድርን ፈጥረሃል ፤ ለአንተም የሚሳ ንህ ነገር የለም ። በምልክትና በድንቅ ነገር ፡ በብርቱ እጅና በተዘረጋች ክንድ በታላቅም ግርማ ሕዝብህን ከግብፅ አወ ጣህ ። ትሰጣቸውም ዘንድ ለአባቶቻቸው የማልህላቸውን ምድር ሰጠሃቸው ፤ እነር ሱም ገብተው ወረሱአት ። ነገር ግን በሕ ግህ አልሄዱም ፤ ስለዚህ ይህን ክፉ ነገር ሁሉ አመጣህባቸው ። እነሆ ከሰይፍና ከራብ ከቸነፈርም የተነሣ ከተማዬቱ ለጠ ላት እጅ ተሰጥታለች ። አንተም ጌታ እግ ዚአብሔር ሆይ ፡ እርሻውን ግዛ አልሽኝ ፤ ከተማዬቱ ግን ለጠላት እጅ ተሰጥታ ለች ።»

የእግዚአብሔርም ቃል ወደ ኤርምያስ እንዲህ ሲል መጣ ፤ «እነሆ ፡ እኔ የሥጋ ለባሽ ሁሉ አምላክ እግዚአብሔር ነኝ ፤ በውኑ እኔን የሚሳኑኝ ነገር አለን ? እነሆ ይህችን ከተማ ለባቢሎን ንጉሥ እጅ አሳ ልፌ እሰጣታለሁ ፤ ያስቈጡኝም ዘንድ በሰ ገነታቸው ላይ ለበአል ካጠኑባቸው ፡ ለሌ ሎችም አማልክት የመጠጥን ቍርባን ካፈ

ሰሱባቸው ቤቶች ጋር ያቃጥሉአታል ። አሁን እንግዲህ በሰይፍና በራብ በቸነፈ ርም ለባቢሎን ንጉሥ እጅ ተሰጥታለች ስለምትላት ከተማ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ፤ እነሆ በቍጣዬ እነርሱን ካሳደዱሁ ባት አገር ሁሉ እስበስባቸዋለሁ ፡ ወደዚ ህም ሥፍራ እመልሳቸዋለሁ ፡ ተዘልለ ውም እንዲኖሩ አደርጋለሁ ፤ እነርሱም ሕዝብ ይሆኑኛል እኔም አምላክ እሆናቸዋ ለሁ ። ለእነርሱም ከእነርሱም በኋላ ለልጆ ቻቸው መልካም ይሆንላቸው ዘንድ ለዘላ ለም እንዲፈሩኝ አንድ ልብና አንድ መን ገድ እሰጣቸዋለሁ ። ለእነርሱም ከማደር ገው በጎነት አልመለስም ስል ከእነርሱ ጋር የዘላለምን ቃል ኪዳን እገባለሁ ፤ ከእ ኔም ዘንድ ፈቀቅ እንዳይሉ መፈራጭን በል ባቸው ውስጥ አኖራለሁ ። ለጠላት እጅ ተሰጥታለች በምትሉአት ምድር እርሻን ይገዛሉ ፡ በውሉም ወረቀት ፈርመው ያት ማሉ ፡ ምስክሮችንም ይጠራሉ ።»

እግዚአብሔርም ሁለተኛ ጊዜ ተናግሮ እንዲህ አለው ፤ «እነሆ የተናገርሁትን መልካም ቃል የምፈጽምበት ዘመን ይመ ጣል ፤ በዚያም ዘመን ለዳዊት የጽድቅን ቍጥቋጥ አበቅልለታለሁ ፤ እርሱም ፍርድ ንና ጽድቅን በምድር ያደርጋል ። ኢየሩሳ ሌምም ተዘልላ ትቀመጣለች ፤ የምትጠራ በትም ስም ፡ እግዚአብሔር ጽድቃችን ተብሎ ነው ።»

፫ ፡ የተስፋው መፈጸም ።
ዕብራ. ፳ ፡ ፮ - ፲፫ ፡ ፱ ፡ ፲፭ ።

እግዚአብሔር ስለ ኢየሩሳሌም መታደስና ስለ አዲስ ኪዳን መመሥረት ያረጋገጠለት የተስፋ ቃል ሳይፈጸም ኤርምያስ ሞተ ። በተወሰነው ዘመን ግን ፡ ከምርኮ የተመ ለሰ የሕዝብ ቅሬታ ኢየሩሳሌምን አድሶ ሠራ ። ከኤርምያስም ዘመን ከስድስት

መቶ ዓመት ያህል በኋላ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከዳዊት ቤት ተወለደ ። በሙሴ በኩል ከተሰጠው ከብሉይ ኪዳን ለሚሻል

ለአዲስ ኪዳን መካከለኛ የሆነ እርሱ ነው ። በነቢያት የተናገሩትም መልካም ትንቢቶች ሁሉ በእርሱ ይፈጸማሉ ።

* * *

ለእነርሱ ከማደርገው በጎነት አልመለስም ስል ፣ ከእነርሱ ጋር የዘላለምን ቃል ኪዳን እገባለሁ ፤ ከእኔም ዘንድ ፈቀቅ እንዳይሉ መፈራቴን በልባቸው ውስጥ አኖራለሁ ።

ኤ.ር. ማገ። ፱ ።

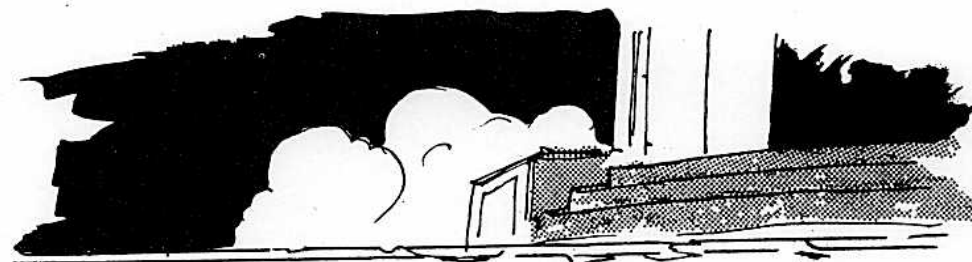
ጀርአችሁን አዘንብሉ ወደ እኔም ቅረቡ ፤ ስሙ ፣ በውነታችሁም በእይታችሁ ትኖራለች ፤ የታላቅ ጥቅም ላይ የደረሰች ምን ረት ፣ የዘላለምን ቃል ኪዳን ከእናንተ ጋር አደርጋለሁ ። እነሆ ፣ ለአሕዛብ ምስክር ፣ ለወገኖችም አለቃና አዛዥ እንዲሆን ሰጥቼዋለሁ ።

ኢ.ሳ. ፶፭ ፣ ፫ ።

* * *

- ጥያቄ ፡ ፩ ፣ የሙሴ መዝሙር ስለምን ተጻፈ ፣ በመዝሙሩ መጨረሻ ምን ተሰፋ ተሰጠ ፣
- ፪ ፣ ኢየሱስ ለሙሴ በመውደቅ ላይ ሳለች ኤርምያስ ምን እንዲያደርግ ታዘዘ ፣
- ፫ ፣ ስለዚህ ጽናት ኤርምያስ ሲጻል እግዚአብሔር ምን ተሰፋ ሰጠው ፣

ጸሎት ፡ የእስራኤል ጌታ አምላክ ይባረክ ፡
 ገብኝቶ ለሕዝቡ ቤዛ አድርጎአልና ፤
 ከጥንት ጀምሮ በነበሩት በቅዱሳን ነቢያት አፍ እንደ ተናገረ ፡
 በብላቴናው በዳዊት ቤት የመዳን ቀንድን አስነ ሥቶልናል ።
 ምስጋናውም ምድርን ሁሉ ይምላ ።
 ይሁን ይሁን ። ሉ.ቃ. ፩ ፣ ፳፮ - ፳፯ ፣ መዝ. ፳፩ (፳፱) ፣ ፲፱ ።

ምዕራፍ ፲፮ ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሕፃንነቱ ።

ሉ.ቃ. ፪ ፣ ፳፩ - ፴፰ ።

፩ ፣ ለስምዖን የተሰጠ ተስፋ ።
 ሉ.ቃ. ፪ ፣ ፳፭ ፣ ፳፮ ።
 የዘመኑ ፍጻሜ በደረሰ ጊዜ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ፣ በነቢያት ስለ እርሱ

እንደ ተጻፈ በዳዊት ከተማ በቤተልሔም ተወልዶ ሲመጣ ፣ ሊቀበሉት ተዘጋጅተው የሚጠባበቁ አንዳንድ ሰዎች ከኢየሱስ ሌም ነዋሪዎች መካከል ነበሩ ።

ከእነርሱም ፡ መንፈስ ቅዱስ የነበረበት ድቅና ትጉህ የሆነ ስምዖን የሚባል ሰው በረ ። እርሱም ፡ የተቀባውን መድኅን ያይ እንደማይሞት መንፈስ ቅዱስ ገልግላት ነበርና የሚያይበትን ቀን በትጋትና ናፍቆት ይጠባበቅ ነበር ።

፤ ለሕፃኑ የተፈጸመ ሥርዓት ።

ሉቃ. ፪ ፡ ፳፩ - ፳፬ ፤ ዘጸ. ፲፫ ፡ ፩ ፤ ፲፩ - ፲፮ ፤ ዘሌዋ. ፲፪ ፡ ፩ - ፮ ።

ምዖን እንዲሁ ሲጠባበቅ ሳለ ፡ ለኢየሩሳሌም ቅርብ በነበረች በቤተልሔም ከተማ ተወለደው ሕፃን እናቱና የሴፍ የተገባ ገርን ሁሉ ሊፈጽሙ ይዘጋጁ ነበር ። ሁሉ አስቀድሞም ፡ እግዚአብሔር ለአብሃምና ለዘሮቹ ያቆመውን ኪዳን አስበው ሳኑን በተወለደ በስምንተኛ ቀኑ አስገረጸት ፤ በመልአኩ እንደ ተነገረለትም ስሙ ያሱስ ተብሎ ተጠራ ።

እንዲሁም ከሕግ በታች በሆነ ሕዝብ ማካከል ከሕግ በታች ሆኖ ተወልዶ ስለ በር ፡ በሙሴ ሕግ ፡ ማኅፀን የሚከፍት ኩር ልጅ ለጌታ የተቀደሰ ይሁን በተባው አኳኋን ፡ ሕፃኑን በእግዚአብሔር ስም ለማቆምና ለወላድ ሴት የታዘዘውን ሥሞት ለማቅረብ ፡ ዐርባ ቀን ሲሞው ወደ ኢየሩሳሌም ቤተ መቅደስ ሊወስኑት ተነሡ ። ነገር ግን የሚቀርበው መሥዕድት ፡ የታዘዘው ጠቦትና ርግብ ሳይሆን ድኖች የተፈቀደ ሁለት ዋሊያ ወይም ሁለት የርግብ ጫጮቶች ነበረ ።

፤ የስምዖን ምስጋናና ትንቢት ።

ሉቃ. ፪ ፡ ፳፭ - ፳፮ ።

ወደ ኢየሩሳሌም ደርሰው ሕፃኑን ኢየሱስን ወደ ቤተ መቅደስ ባስገቡት ጊዜ ፡ ምንም ከድኖች ልጆች እንደ አንዱ ሆኖ ሊታይ እንኳ ፡ ክብርን የሚገልጥ ልዩ

የሆነ አቀባበል ተዘጋጅቶለት ነበር ። እነሆ ፡ ከመሞቱ በፊት የተቀባውን መድኅን በዓይኖቹ እንዲያየው ተስፋ የተሰጠው ያ ስምዖን የተባለው ጻድቅ ፡ በመንፈስ ቅዱስ በመመራት ወደ ቤተ መቅደስ ወጥቶ ኖሮ ፡ ሕፃኑን ኢየሱስን ተቀብሎ አቀፈው ፤ እግዚአብሔርንም እየባረከ እንዲህ አለ ፡-

« ጌታ ሆይ ፡ አሁን እንደ ቃልህ ባሪያህን በሰላም ታሰናብተዋለህ ፤ ዓይኖቼ በሰዎች ሁሉ ፊት ያዘጋጀኸውን ማዳንህን አይተዋልና ፤ ይህም ለእኔም ሁሉን የሚገልጥ ብርሃን ፡ ለእኔም ለሌሎች ራኤል ክብር ነው ። »

የሴፍና እናቱም ስለ ሕፃኑ በተባለው ነገር ሲደነቁ ሳሉ ስምዖን ባረካቸው ። እናቱንም ፡ «እነሆ የብዙዎች ልብ አሳብ ይገለጥ ዘንድ ፡ ይህ በእስራኤል ላሉት ለብዙዎች ለመውደቃቸውና ለመነሣታቸው ለሚቃወሙትም ምልክት ተሾሞአል ። በአንቺም ደግሞ በነፍስሽ ሰይፍ ያልፋል» አላት ።

፬ ፤ የሐና ምስጋናና ምስክርነት ።

ሉቃ. ፪ ፡ ፴፮ - ፵፰ ።

በዚያ ጊዜም ከአሴር ነገድ የሆነች ሐና የምትባል አንዲት ነቢይት ወደ እነርሱ ቀርባ ፡ ስምዖን የታቀፈው ሕፃን ማን እንደሆነ በማስተዋል እግዚአብሔርን አመሰግናለች ። እርሷም ከድንግልናዋ በኋላ ባል አግብታ ከባልዋ ጋር ሰባት ዓመት የኖረች የሰማንያ አራት ዓመት ያህል መበለት ሆና በጣም አርጅታ ነበር ። በጾምና በጸሎትም ሌሊትና ቀን እያገለገለች ከመቅደስ አትለይም ነበር ። በዚህም ዕለት ሕፃኑን ኢየሱስን በማየት ተደስታ ከኢየሩሳሌም ነዋሪዎች መካከል ለሚጠባበቁት ሁሉ ስለ እርሱ ትናገር ነበር ።

በጨለማ የሄደ ሕዝብ ብርሃን አየ ፤ በሞት ጥላ አገርም ለኖሩ ብርሃን ወጣላቸው ። . . . ሕፃን ተወልዶልናልና ፡ ወንድ ልጅም ተሰጥቶልና ፤ አለቅነትም በጫንቃው ላይ ይሆናል ፤ ስሙም ድንቅ መካር ፡ ኃያል አምላክ ፡ የዘላለም አባት ፡ የሰላም አለቃ ተብሎ ይጠራል ። ሉቃ. ፱ ፡ ፪ ።

እስከ ምድር ዳር ድረስ መድኃኒት ትሆን ዘንድ ለእኔም ብርሃን አድርጌ ሰጥኜሃለሁ ። ሉቃ. ፱፱ ፡ ፮ ።

ክብሩ ለእናንተ ለምታምኑት ነው ፤ ለማያምኑ ግን . . . የዕንቅፋት ድንጋይ የማሰናከያም ዓለት ሆነ ። ል.ጥ. ፪ ፡ ፮ ።

የዘመኑ ፍጻሜ በደረሰ ጊዜ እግዚአብሔር ከሴት የተወለደውን ከሕግም በታች የተወለደውን ልጁን ላከ ፤ እንደ ልጆች እንሆን ዘንድ ፡ ከሕግ በታች ያሉትን ይዋጅ ዘንድ ። ገላ. ፬ ፡ ፬ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ሕፃኑ ኢየሱስ ዐርባ ቀን በሆነው ጊዜ ወደ ቤተ መቅደስ ለምን ተወሰደ ?

፪ ፡ ስምዖን ለተባለ ሰው ምን ተስፋ ተሰጥቶት ነበር ?

፫ ፡ ስምዖን ሕፃኑን በደስታ ተቀብሎ ምን ተናገረ ?

፬ ፡ ገና ሲናገር ሳለበት የተረበች ማን ናት ? ምን ምን ለደረገች ?

ጸሎት ፡ ጌታ ሆይ ፡ አሁን እንደ ቃልህ ባሪያህን በሰላም ታሰናብተዋለህ ፤ ዓይኖቼ በሰዎች ሁሉ ፊት ያዘጋጀኸውን ማዳንህን አይተዋልና ። ሉቃ. ፪ ፡ ፳፱ - ፵፩ ።

ምዕራፍ ፲፮ ።

የአይሁድ አለቃ ኒቆዲሞስ ።

ዮሐ. ፪ ፡ ፲፫ - ፫ ፡ ፲፮ ።

፩ ፡ ኢየሱስ በኢየሩሳሌም ምልክቶችን አደረገ ። ዮሐ. ፪ ፡ ፲፫ - ፳፭ ።

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሠላሳ ዓመት ያህል ሲሆነው በሕዝብ መካከል አገልግሎቱን ከጀመረ በኋላ የአይሁድ ፋሲካ ሲቀርብ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ከቅ ፍርናሆም ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ ። በቤተ መቅደስም ፣ ለመሥዋዕት የሚሆኑትን በሬዎችና በጎች ርግቦችም የሚሸጡትን ።

ገንዘብ ለዋጮችንም ተቀምጠው አገኘ ፣ የገመድ ጅራፍም አበጅቶ ሁሉን ከመቅ ደስ አወጣ ፣ የለዋጮችንም ገበታዎች ገለ በጠ ፣ ገንዘባቸውንም በተነ ፣ ርግብ ሻጨ ዎችንም ። «ይህን ከዚህ ውሰዱ ፣ የአባቴን ቤት የንግድ ቤት አታድርጉት» አላቸው ። በኢየሩሳሌምም ሳለ ያደረገውን ምል ክት ባዩ ጊዜ ብዙ ሰዎች በስሙ አመኑ ። ኢየሱስ ግን በሰው ያለውን ያውቅ ስለ ነበር አይተማመናቸውም ነበር ።

፪ ፡ ፈሪሳዊው ኒቆዲሞስ በሌሊት ወደ ኢየሱስ መጣ ። ዮሐ. ፫ ፡ ፩ - ፲፭ ።

በዚያን ጊዜም ከፈሪሳውያን ወገን የአይ ሁድ አለቃ የሆነ ኒቆዲሞስ የሚባል ሰው በሌሊት ወደ ኢየሱስ መጥቶ ፡ «መምህር ሆይ ፣ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ከሆነ በቀር አንተ የምታደርጋቸውን እነዚህን ምልክቶች ሊያደርግ የሚችል የለምና መምህር ሆነህ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደ መጣህ እናውቃለን?» አለው ።

ኢየሱስም መልሶ ፡ «እውነት እውነት እልሃለሁ ፡ ሰው ዳግመኛ ካልተወለደ በቀር የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም» አለው ። ኒቆዲሞስም ኢየሱስ የሚናገረው ስለ መንፈሳዊ ልደት መሆኑን ሳያስተውል እጅግ ተደንቆ ፡ «ሰው ከሸመ ገሰ በኋላ እንዴት ሊወለድ ይችላል? ሁለ ተኛ ወደ እናቱ ማገፈን ገብቶ ይወለድ ዘንድ ይችላል?» አለው ። ኢየሱስም መልሶ ፡ «እውነት እውነት እልሃለሁ ፡ ሰው ከውኃና ከመንፈስ ካልተወለደ በቀር ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ሊገባ አይ ችልም ። ከሥጋ የተወለደ ሥጋ ነው ፣ ከመ ንፈስም የተወለደ መንፈስ ነው ። ዳግመኛ ልትወለዱ ያስፈልጋችኋል ስላልሁህ አታ ድንቅ ። ነፋስ ወደሚወደው ይነፍሳል ፡ ድምፁንም ትሰማለህ ፡ ነገር ግን ከወዴት እንደ መጣ ወዴትም እንዲሄድ አታው ቅም ። ከመንፈስ የተወለደ ሁሉ እንዲሁ ነው» አለው ።

ኒቆዲሞስም መልሶ ፡ «ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል?» አለው ። ኢየሱስም ፡ «አንተ የእስራኤል መምህር ስትሆን ይህን አታውቅም?» ብሎ ፡ «ሁሉ የሰቀለውን የነሐስ እባብ ምሳሌ በማድረግ ሰው የሚ ድንበት በተሰቀለው የሰው ልጅ ፡ በራሱ በክርስቶስ በማመን እንደሆነ እንዲህ ሲል

አስረዳው ፡ «ሙሴ በምድረ በዳ እባብን እንደ ሰቀለ እንዲሁ ፡ በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ የሰው ልጅ ሊሰቀል ይገባ ዋል ።»

፫ ፡ ኒቆዲሞስ በጎደኞቹ ፈሪሳውያን መካ ከል ኢየሱስን ደገፈ ።

ዮሐ. ፮ ፡ ፪ ፡ ፲፬ ፡ ፳፭ - ፴፪ ፡ ፱ - ፶፫ ።

በሌላ ጊዜ ደግሞ በአይሁድ የዳስ በዓል ጊዜ ኢየሱስ በኢየሩሳሌም ሳለ ፡ ስለ እርሱ ብዙ ክርክርና መለያየት ሆነ ። ቃሉን ከሰ ሙት ሕዝብ አንዳንዶች ፡ «ይህ ክርስቶስ ነው» ሲሉ ፡ ሌሎች ደግሞ ፡ «ክርስቶስ በውኑ ከገለላ ይመጣልን? ክርስቶስ ከዳ ዊት ዘር ፡ ዳዊትም ከነበረበት መንደር ከቤተልሔም እንደሚመጣ መጽሐፍ አላ ለምን?» እያሉ የተወለደበትን ሥፍራ ሳያ ረጋግጡ አላመኑበትም ። የካህናት አለቆ ችና ፈሪሳውያን ሕዝቡ ስለ እርሱ እንደሚ ያንጎራጎሩ ሰምተው እንዲይዙት ሎሌዎ ችን ላኩ ። እነርሱም ሳይዙት ቢመለሱ ፡ «የላመጣችሁት ስለምን ነው?» ሲሉ የላኩአቸውን ጠየቋቸው ። ሎሌዎቹም ፡ «እንደዚህ ሰው ማንም እንዲሁ ከቶ አልተ ናገረም» ብለው መለሱ ። ፈሪሳውያንም ፡ «እናንተ ደግሞ ሳታችሁን? ከአለቆች በእ ርሱ ያመነ አለን? ነገር ግን ሕግን የማያው ቀው ይህ ሕዝብ ርጉም ነው» ብለው መለሱላቸው ።

በዚያን ጊዜም ከእነርሱ አንዱ ፡ በሌ ሊት ወደ ኢየሱስ መጥቶ የነበረ ኒቆዲ ሞስ ፡ «ሕጋችን አስቀድሞ ከእርሱ ሳይ ሰማ ፡ ምንስ እንዳደረገ ሳያውቅ በሰው ይፈርዳል?» አላቸው ። እነርሱም መለ ሱና ፡ «አንተም ደግሞ ከገለላ ነህን? ነቢይ ከገለላ እንዳይነግ መርምርና እይ» ካሉት በኋላ ወደየቤታቸው ሄዱ ።

፤ ኒቆዲሞስ በዕለተ ስቅለት ለኢየሱስ ለውን ፍቅር ገለጠ ። ዮሐ. 13፡ 1-5 ።

ገዚህ ከዳስ በዓል በኋላ መንፈቅ ቁይቶ በሆነው የአይሁድ ፋሲካ፣ የካህናት አስቆችና ፈሪሳውያን፣ እጅግ እየጠነከረ ገሚሄድ መቃወማቸው የተነሣ ኢየሱስን ላምት አሳልፈው ሰጡት ። በዚያም የስቅለት ዕለት እንደ ኒቆዲሞስ ወገኖቹን ከመፍራት የተነሣ የኢየሱስ ደቀ መዝሙር

መሆኑን ሰውሮ የነበረ አማካሪ፣ የአርማት ያስ ዮሴፍ፣ ወደ ጳላሞስ ደፍሮ በመቅረብ የጌታን ሥጋ ለመውሰድ አስፈቀደ ። እርሱም ገና ማንም ባልተቀበረበት ከዓለት በተወቀረ መቃብር ሊያኖረው ሲያዘጋጅ፣ ኒቆዲሞስ ደግሞ ዋጋው ውድ የሆነ መቶ ንጥር የሚያህል የክርቤና የእሬት ቅልቅል ሽቱ ይዞ መጣ ፤ እንደ አይሁድ አገናነገ ለግድም ሥጋውን ከሽቱ ጋር በተሰጠ እግር ልብስ በመክፈን የሰፊን ረዳው ።

* * *

እውነት እውነት እልሃለሁ፡ ሰው ዳግመኛ ካልተወለደ በቀር የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም ። ዮሐ. 1፡ 1።

ሙሴ በምድረ በዳ እባብን እንደ ሰቀለ እንዲሁ በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ የሰው ልጅ ሊሰቀል ይገባዋል ። ዮሐ. 1፡ 12፡ 13 ።

* * *

ጥያቄ ፤ ፩ ፤ ኒቆዲሞስ ከምን ወገን ነበረ? በሌሊትስ ወደ ኢየሱስ መጥቶ ምን አለው?
 ፪ ፤ ጌታችን ምን ብሎ መለሰለት?
 ፫ ፤ ኒቆዲሞስ ጌታችንን አክብሮ እንደ ወደደው በምን አሳየ?

ጸሎት ፤ አቤቱ፣ ንጹሕ ልብን ፍጠርልኝ፣ የቀናውንም መንፈስ በውስጤ አድስ ። መዝ. 9 (96) ፡ 1 ።

ምዕራፍ 12 ።
 የሰማርያ ሴት ።
 ዮሐ. 8 ፡ 14 - 18 ።

፩ ፤ ኢየሱስ በሰማርያ አለፈ ። ዮሐ. 8 ፡ 14 - 15 ።
 ደቀ መዛሙርቱ እየበረከቱ መሄዳቸውን ፈሪሳውያን እንደ ሰሙ ጌታ ባወቀ ጊዜ ፤ ይሁዳን ትቶ በሰማርያ በኩል በሚያልፈው መንገድ ወደ ገሊላ ለመመለስ ፤ ከገ

ሊላ የተከተሉትን ደቀ መዛሙርት ይዞ ተነሣ ። ሰማርያንም ሲያቋርጥ ለስድስት ሰዓት አቅራቢያ ሲካር ወደሚባል ፤ ጥንታዊ የሆነ የያዕቆብ ውኃ ጉድጓድ ወደ ነበረበት ደረሰ ። መንገድ ከመሄድም ደክሞ በጉድጓዱ አጠገብ ተቀመጠ ፤ ደቀ

መዛሙርቱም ምግብ ለመግዛት ወደ ከተ
የደቱ ገቡ ። በዚያም ተቀምጦ ሳለ ከአይ
ዶች ጋር ግንኙነት ካልነበራቸው ወገን
ነበረች አንዲት ሳምራዊት ሴት ውኃ
ትቀዳ መጣች ።

፤ የሳምራዊት ሴትን አነጋገረ ።

ዮሐ. ፱፡፮-፳፮ ።

ኢየሱስ የሳምራዊቷን ሴት ከውኃው
ድንገት ስትደርስ ባያት ጊዜ ፡ «ውኃ
ጠጪኝ» አላት ። ሴቲቱም ተደንቃ ፡
አንተ የይሁዳ ሰው ስትሆን ሳምራዊት
ጌታ ከምሆን ከእኔ ውኃን እንዴት ትለም
ለህ ?» አለችው ። እርሱም መልሶ ፡ «የእ
ዚህ-ብሔርን ስጦታና ውኃ አጠጪኝ
ሚልኝ ግን እንደሆነ ብታውቁበት ፡ አንቺ
ለምኒው ነበርኝ ፡ የሕይወትም ውኃ
ራሳችን ነበር» አላት ። ሴቲቱም ፡ የሕይ
ወት ውኃ ምን መሆኑን ባለማስተዋል ፡
ጌታ ሆይ መቅጃ የለህም ፡ ጉድጓዱም
ሌልቅ ነው ፤ እንግዲህ የሕይወት ውኃ
ወዴት ታገኛለህ ? በውኑ አንተ ይህን
ድንገት ከሰጠን ከአባታችን ከያዕቆብ
በልጣለህን ?» አለችው ።

ኢየሱስም መልሶ ፡ «ከዚህ ውኃ የሚ
ጠጣ ሁሉ እንደገና ይጠማል ፤ እኔ ከምስ
ጠው ውኃ የሚጠጣ ሁሉ ግን ለዘላለም
አይጠማም ፡ እኔ የምሰጠው ውኃ በእርሱ
ውስጥ ለዘላለም ሕይወት የሚፈልቅ የውኃ
ምንጭ ይሆናል እንጂ» አላት ። ሴቲቱም ፡
«ጌታ ሆይ ፡ እንዳልጠማ ፡ ውኃም ልቀዳ
ወደዚህ እንዳልመጣ ይህን ውኃ ስጠኝ»
አለችው ።

ኢየሱስም ፡ «ሂጂና ባልሽን ጠርተሽ
ወደዚህ ነዩ» አላት ። እርሱም ፡ «ባል
የለኝም» አለችው ። ኢየሱስም ፡ «በዚህስ
አውነት ተናገርኝ ፤ አምስት ባሎች ነበ
ሩኝ ፡ አሁን ከአንቺ ጋር ያለውም ባልሽ

አይደለም» አላት ። ሴቲቱም ይህን ሁሉ
በማወቁ ተገርማ ፡ «ጌታ ሆይ ፡ ነቢይ እን
ደሆንህ አያለሁ» አለችና ወገኖቻቸው ይሰግ
ዱበት የነበረውን ገሪህን የተባለውን
ተራራ እያመለከተች ፡ «አባቶቻችን በዚህ
ተራራ ሰገዱ ፤ እናንተም ፡ ሰው ሊሰግድ
በት የሚገባው ሥፍራ በኢየሩሳሌም ነው
ትላላችሁ» አለች ። ኢየሱስም ፡ «አንቺ
ሴት እመኘኝ ፤ በዚህ ተራራ ወይም በኢየ
ሩሳሌም ለአብ የማትሰግዱበት ጊዜ ይመ
ጣል ። ነገር ግን በእውነት የሚሰግዱ
ለአብ በመንፈስና በእውነት የሚሰግዱ
በት ጊዜ ይመጣል ፡ አሁንም ሆኖአል ፤
አብ ሊሰግዱለት እንደ እነዚህ ያሉትን ይሻ
ልና ። እግዚአብሔር መንፈስ ነው ፡ የሚሰ
ግዱለትም በመንፈስና በእውነት ሊሰግዱ
ለት ያስፈልጋቸዋል» ብሎ መለሰላት ።

ሴቲቱም ፡ «ክርስቶስ የሚባል መሢሕ
እንዲመጣ ዐውቃለሁ ፡ እርሱ ሲመጣ
ሁሉን ይነግረናል» አለችው ። ኢየሱስም ፡
«የምናገርሽ እኔ እርሱ ነኝ» አላት ።

፫ ፤ ሴቲቱ ስለ እርሱ መሰከረች ።

ዮሐ. ፱፡፳፯-፷፪ ።

በዚያም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ መጡና
ከሴት ጋር በመነጋገሩ ተደንቋ ። እርሷም
እንስራዋን ትታ ወደ ከተማ ሄደች ፤ ለሰዎ
ችም ፡ «ያደረግሁትን ሁሉ የነገረኝን ሰው
ኑና እዩ ፤ እንጂ እርሱ ክርስቶስ ይሆንን ?»
አለች ። ከከተማም ወጥተው ወደ እርሱ
ይመጡ ነበር ።

ይህም ሲሆን ሳለ ደቀ መዛሙርቱ ፡
«መምህር ሆይ ፡ እህል ብላ» ብለው ለመ
ኑት ። እርሱ ግን ፡ «እናንተ የማታውቁት
የምበላው መብል ለእኔ አለኝ» አላቸው ።
እነርሱም ፡ «የሚበላው አንድ ሰው አምጥ
ቶለት ይሆንን ?» ተባባሉ ። ኢየሱስም ፡

«የእኔስ መብል የላከኝን ፈቃድ አደርግ
ዘንድ ፡ ሥራውንም እፈጽም ዘንድ ነው»
አላቸው ።

ከሴቲቱ ከሰሙት የሰማርያ ሰዎች ወደ
እርሱ መጡ ፤ በእነርሱም ዘንድ እንዲኖር
ለመኑት ፤ በዚያኛ ሁለት ቀን ያህል ቁዩ ።

ስለ ቃሉም ከፊተኞች ይልቅ ብዙ ሰዎች
አመኑ ፤ ሴቲቱንም ፡ «አሁን የምናምን
ስለ ቃልሽ አይደለም ፤ እኛ ራሳችን ሰምተ
ነዋልና ፤ እርሱም በእውነት ክርስቶስ የዓ
ለም መድኃኒት እንደሆነ እናውቃለን»
ይሉአት ነበር ።

* * *

ኢየሱስ አለ ፡ ከዚህ ውኃ የሚጠጣ ሁሉ እንደገና ይጠማል ፤
እኔ ከምስጠው ውኃ የሚጠጣ ሁሉ ግን ለዘላለም አይጠ
ማም ፤ እኔ የምሰጠው ውኃ በእርሱ ውስጥ ለዘላለም ሕይ
ወት የሚፈልቅ የውኃ ምንጭ ይሆናል እንጂ ። ዮሐ. ፱፡፲፬ ።

እግዚአብሔር መንፈስ ነው ፤ የሚሰግዱለትም በመንፈስና
በእውነት ሊሰግዱለት ያስፈልጋቸዋል ። ዮሐ. ፱፡፳፱ ።

* * *

- ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ኢየሱስ ባነጋገራት ጊዜ ሳምራዊትዋ ስለምን ተደንቋች ?
- ፪ ፡ «ከያዕቆብ ትበልጣለህን ? » ብላ የጠየቀችው ኢየሱስ ምን ቢላት ነው ?
- ፫ ፡ «ነቢይ እንደሆንህ አያለሁ» ያለችው እርሱ ምን ቢላት ነው ?
- ፬ ፡ ስለ ክርስቶስ መምጣት ያሳሰባት ምን ቢላት ነው ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ መረመርሽኝ ፡ ዐወቅሽኝም ።
አንተ መቀመጤንና መነሣቴን ዐወቅህ ፤
አሳቤን ሁሉ ከሩቅ አስተዋልህ ።
አንተ ግን መሐሪና ርኅሩኅ አምላክ ነህ ፤ . . . .
ወደ እኔ ተመልከት ማረኝም ።

መዝ. ፩፻፴፰ (፩፻፴፱) ፡ ፩ ፡ ፪ ፡ ፹፭ (፹፮) ፡ ፲፭ ፡ ፲፮ ።

ምዕራፍ ፲፰ ።

የኢየሱስ የቃሉ ኃይል ።

ዮሐ. ፱ ፡ ፵፮ - ፶፬ ፤ ሉቃ. ፯ ፡ ፩ - ፲፯ ።

፤ የአንድ ሹም ልጅ ።

ዮሐ. ፱ ፡ ፵፮ - ፶፬ ።

ኢየሱስ መንገዱን በመቀጠል ሰማርያን አልፎ ወደ ገሊላ ቃና ደረሰ ። በቅፍርና ሆምም ልጁ የታመመበት ከንጉሥ ቤት የሆነ አንድ ሹም ነበረ ። እርሱም የኢየሱስን ወደ ቃና መምጣት ሲሰማ ፡ ወዲያውኑ

ተነሥቶ ወደ እርሱ መጣ ። ቀርቦም ፡ «ኔታ ሆይ ፡ ልጄ ሊሞት ነውና ወደ ቅፍርና ሆም ወርደህ ፈውስልኝ» ብሎ ለመነው ።

ኢየሱስም ፡ «ምልክትና ድንቅ ካላያችሁ ከቶ አታምኑም» አለው ። ሹሙም ፡ «ኔታ ሆይ ፡ ብላቴናዬ ሳይሞት ውረድ»

አለው ። ኢየሱስም ፡ «ሂድ ፡ ልጅህ በሕይወት አለ» አለው ። ሰውዬውም ኢየሱስ የነገረውን ቃል አምኖ ሂደ ። ገናም በመንገድ ላይ ሳለ አገልጋዮቹ ሊገናኙት መጥተው ፡ «ብላቴናህ በሕይወት አለ» ብለው ነገሩት ። አባትዬውም ፡ «የዳነበት በሰንት ሰዓት ነበረ?» ብሎ ቢጠይቃቸው ፡ «ትናንት በሰባት ሰዓት ገዳዱ ለቀቀው» አሉት ። አባትዬውም ኢየሱስ ፡ ልጅህ በሕይወት አለ ባለበት ሰዓት መሆኑን ዐወቀ ፤ ከነቤተሰቦቹም በኢየሱስ አመነ ።

፪ ፡ የአንድ መቶ አለቃ ባሪያ ።
ሉቃ. ፯ ፡ ፩ - ፲ ፤ ማቴ. ፰ ፡ ፲፫ - ፲፫ ።

አንድ የርም ጭፍራ መቶ አለቃ በቅፍርና ሆም ለአይሁዶች ምክራብ ሠርቶ ከእነርሱ ጋር በወዳጅነት ሲኖር ሳለ ፡ የሚወደው ባሪያው ታሞ ሊሞት ቀርቦ ነበር ። በዚያን ጊዜም ኢየሱስ ወደ ቅፍርና ሆም እንደ ገባ ተሰማ ፤ መቶ አለቃውም የአይሁድን ሽማግሌዎች ወደ እርሱ ላከ ። እነርሱም ወደ ኢየሱስ ቀርበው የመቶ አለቃውን ባሪያ እንዲፈውስለት እየለመኑ ፡ «ይህን እንድታደርግለት መቶ አለቃው ይገባዋል ፤ ሕዝባችንን በመውደድ ምክራብ ራሱ ሠርቶልናል» አሉት ። ኢየሱስም ከእነርሱ ጋር ሂደ ።

መቶ አለቃውም በቤት ሆኖ የኢየሱስን መምጣት ሲጠባበቅና ስለ እርሱ የተረዳውን ሁሉ ሲያወጣና ሲያወርድ ሳለ ፡ እኔ እንኳ በተሰጠኝ ሥልጣን ከጭፍራዬ አንዱን ፡ ወደዚያ ሂድ ፡ ባሪያዬንም ፡ ይህን አድርግ በማለት ጉዳዩን ካስፈጸምሁ ፡ እንዴት ይልቅ እርሱ ካለበት ሆኖ ቃል ቢናገር የሚፈልገውን ሁሉ አያስፈጽም! በማለት ወዳጆች የሆኑትን ሁለተኛ ጸኮ ፡ «ኔታ ሆይ ፡ ከቤቴ ጣራ በታች ልት

ገባ አይገባኝምና አትድከም ፤ ወደ አንተም ልመጣ እንዲገባኝ ሰውነቴን አልቁጠርሁትም ፤ ነገር ግን ቃል ብቻ ተናገር ፡ ብላቴናዬም ይፈወሳል ። እኔ ደግሞ ለሌሎች ተገዥ ነኝና ፡ ከእኔም በታች ጭፍራ አለኝ ፤ አንዱንም ፡ ሂድ ብለው ይሄዳል ፡ ሌላውንም ፡ ና ብለው ይመጣል ፤ ባሪያዬንም ፡ ይህን አድርግ ብለው ያደርጋል» አለው ።

ኢየሱስም ይህን ሰምቶ ተደነቀ ፤ ዘወርብሎም ለተከተሉት ሕዝብ ፡ «እላችኋለሁ ፡ በእስራኤልስ እንኳ እንዲህ ያለትልቅ እምነት አላገኘሁም ። እላችኋለሁም ፡ ብዙዎች ከምሥራቅና ከምዕራብ ይመጣሉ ከአብርሃምና ከይስሐቅ ከያዕቆብም ጋር በመንግሥተ ሰማያት ይቀመጣሉ ፤ የመንግሥት ልጆች ግን በውጭ ወዳለው ጨለማ ይጣላሉ ። በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል» አላቸው ። የተላኩትም ወደ ቤት ተመልሰው ባሪያውን ባለ ጤና ሆኖ አገኙት ።

፫ ፡ የአንዲት መበለት ልጅ ።
ሉቃ. ፯ ፡ ፲፩ - ፲፮ ።

በማግሥቱም ኢየሱስ ናይን ወደምትባል ከተማ ሂደ ፤ ደቀ መዛሙርቱና ብዙ ሕዝብም ከእርሱ ጋር አብረው ሄዱ ። ወደ ከተማዬቱም በር በቀረበ ጊዜ እነሆ ፡ የሞተ ሰውን ተሸክመው አወጡ ፤ የሞተውም ለእናቱ አንድ ነበረ ፤ እናቱም መበለት ነበረች ፤ ብዙም የከተማ ሕዝብ ከእርስዋ ጋር አብረው ነበሩ ። ኔታም ባያት ጊዜ አዝኖ ላት ፡ «አታልቅሽ» ሲል ቀርቦ ቃረዛውን ነካ ፤ የተሸከሙትም ቆሙ ። ኢየሱስም ፡ «አንተ ጉበዝ ፡ እልሃለሁ ፡ ተነሣ» አለው ። የሞተውም ቀና ብሎ ተቀመጠ ፡ ሊናገርም ጀመረ ፤ ለእናቱም ሰጣት ።

ሁሉንም ፍርሃት ያዛቸውና ፡ «ታላቅ ባቢሮ በመካከላችን ተነሥቶአል» ደግ ምን ፡ «እግዚአብሔር ሕዝቡን ጎብኘ»

እያሉ እግዚአብሔርን አመሰገኑ ፡ ዝና ውም በዚያ ዙሪያ ወዳሉት ሁሉ ወጣ ።

* * *

ኢየሱስ አለ ፡ «አብ ልፈጽመው የሰጠኝ ይህ የማደር ገው ሥራ ፡ አብ እንደ ላከኝ ስለ እኔ ይመሰክራል ።»

፳፯፡፳፫።

እውነት እውነት እላችኋለሁ ፡ ሙታን የእግዚአብሔርን ልጅ ድምፅ የሚሰሙበት ሰዓት ይመጣል እርሱም አሁን ነው ፡ የሚሰሙትም በሕይወት ይኖራሉ ። የሐ.ጵ፡፳፭።

* * *

ጥያቄ ፡ ጆ፡ ሹ፡ ከነቤተሰቦቹ በኢየሱስ ሊያምን የቻለው ፡ ምን በመረዳቱ ነው ?

ጆ ፡ የመቶ አለቃው ፡ «ቃል ብቻ ተናገረ ፡ ብላቴናዬም ይፈወሳል»

ያለው ፡ ምን በማስተዋሉ ነው ?

ጆ ፡ ኢየሱስ እንዴት አድርጎ የሞተውን ሰው አስነሣ ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ ልመናዬ ወደ ፊትህ ትድረስ ፡ እንደ ቃልህ አድነኝ ።

መዝ. ፩፻፲፭ (፩፻፲፬) ፡ ፩፻፳።

ምዕራፍ ፲፬ ።

የፈሪሳውያን ክርክር ።

ማቴ. ፲፪ ፡ ፩ - ፲፬ ፤ ማር. ፯ ፡ ፩ - ፳፫ ።

፩ ፡ የሰንበት ክርክር ። ማቴ. ፲፪ ፡ ፩ - ፲፬ ፤ ማር. ፫ ፡ ፳፫ - ፫ ፡ ፳፭ ።

በአንድ ሰንበት ኢየሱስ በእርሻ መካከል ሲያልፍ ደቀ መዛሙርቱ ተራቡና እሸት እየቆረጡ በእጃቸውም እያሹ ይበሉ ጀመር ። የሚከሱበትንም ምክንያት የሚፈልጉበት ፈሪሳውያን ይህን አይተው ፡ «እነሆ ደቀ መዛሙርትህ በሰንበት ማድረግ ያልተፈቀደውን ያደርጋሉ» ብለው ወቀሱት ።

«በሰንበት ማድረግ ያልተፈቀደውን» ሲሉ ከሽማግሌዎቻቸው ከተቀበሉት ወግ ይጠቅሱ ነበር ። የእግዚአብሔር ሕግ ፡ «የሰንበትን ቀን ትቀድሰው ዘንድ አስብ ፡ በእርሱ ምንም ሥራ አትሥራ» የሚል ሲሆን ፡ የሽማግሌዎች ወግ ፡ ሥራ ምን ድር ነው ? ለሚል ጥያቄ መልስ ሰጥቶ ፡ በሰንበት ማድረግ የማይገቡትን ብዙ ነገሮች ከልክሎ ነበር ። ለምሳሌ ፡ ሰው በእርሻ መካከል ቢገባ እሸትን በእጁ ቁርጦ

ያሽ መብላት የተፈቀደ ሲሆን (ዘጸግ. ፳፫፣
፳፭) ማጨድንና ማበራየትን ስለሚመ
ል በሰንበት አልተፈቀደም ይል ነበር።
ንደዚሁም ወደ ሞት የማያደርስ በሽታ
ሰንበት እንዳይታከም ይከለክል ነበር።
ፈሪሳውያንም ከወጋቸው እየጠቀሱ፣
ደቀ መዛሙርትህ ያልተፈቀደውን ያደር
ሉ» ሲሉት ኢየሱስ ከእግዚአብሔር ቃል
መጥቀስ፣ «ዳዊትና ከእርሱ ጋር የነበ
ት በተራሱ ጊዜ፣ ከካህናት በቀር ሌላ
ንዲበላው ያልተፈቀደውን የመሥዋዕት
ንጀራ እንደ በሉ አላነበባችሁም? ካህ
ንትስ በሰንበት በመቅደስ አገልግሎታቸ
ን ሲፈጽሙ ሰንበትን እንደሚያረክሱ
ጠላትም እንደማይሆንባቸው በሕጉ አላ
ነበባችሁም?» በማለት እርሱ ከመቅደስ
ላይ ሲያሰረዝ፣ «ሰንበት ስለ ሰው ተፈጥ
ራ አል እንጂ ሰው ስለ ሰንበት አልተፈጠ
ሩም አላቸው። ከትንቢተ ሆሴዕም
ጥቅ፣ «ምሕረትን እወዳለሁ ምሥዋዕት
ም አይደለም ያለው ምን እንደሆነ ብታ
ቀብስ፣ ኃጢአት የሌለባቸውን ባልኩነና
ሁም ነበር» አለ። (ሆሴዕ ፮፣ ፮)
ከዚያም አልፎ ወደ ምክራባቸው ገባ።
ሆም፣ እጁ የሰለለች ሰው ነበረ። ፈሪሳ
ያን፣ ስለ ምሕረት የነገራቸውን ሳያስተ
ሉ በኢየሱስ ላይ የክስ ምክንያት እንዲ
ሰጥ በመጠባበቅ፣ «በሰንበት መፈወስ
ፈቅድክል?» ብለው ጠየቁት። እርሱ
ገና፣ «ከእናንተ አንድ በግ ያለው በሰን
በት በጉድጓድ ቢወድቅበት፣ ይዞ የማያወ
ው ሰው ማን ነው? እንግዲህ ሰው ከበግ
ልቅ እንደምን አይበልጥም! ስለዚህ በሰ
ንበት መልካም ማድረግ ተፈቅድክል»
ላቸው። ስለ ልባቸውም ድንዛዜ አዘኖ
ገናውን እየተመለከተ በቀጣ አያቸው፣
ውየውንም፣ «እጅህን ዘርጋ» አለው።

ዘረጋትም፣ እንደ ሁለተኛዬቱም ደኅና
ሆነች። ፈሪሳውያን ግን በቀጣ ተሞል
ተው ወጡ፤ እንዴት አድርገው እንዲያጠ
ፉትም ተማከሩ።
፪፣ እጅን ስለ መታጠብ ክርክር።
ግር. ፯፣ ፩ - ፳፫፣ ግብ. ፲፭፣ ፩ - ፳፣
ሉቃ. ፲፩፣ ፴፯ - ፵፩፣ ግብ. ፳፫፣ ፳፫፣ ፳፬።
በሌላ ጊዜም ከእ.የሱስም የመጡ ፈሪሳ
ውያን፣ ከእርሱ ጋር ወደ ኢየሱስ ተሰብስ
በው፣ ከደቀ መዛሙርቱ አንዳንድ እንደ
ሽማግሌዎች ወግ እጃቸውን ሳይታጠቡ
ሲበሉ አዩና፣ «ደቀ መዛሙርትህ እንደ
ሽማግሌዎች ወግ ለምን አይሄዱም?»
ብለው ጠየቁት።
እርሱም መልሶ፣ «እናንተስ ስለ ወጋ
ችሁ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ስለምን
ትተላለፋችሁ? እግዚአብሔር፣ አባትህ
ንና እናትህን እክብር ብሎአልና፤ እናንተ
ግን ትላላችሁ፣ ሰው እናቱን ወይም አባ
ቱን፡- ከእኔ የምትጠቀምበት ነገር ሁሉ
ለእግዚአብሔር የሚሰጥ መባ ነው ቢል፣
ለአባቱና ለእናቱ ምንም እንኳ ሊያደርግ
ወደ ፊት አትፈቅዱለትም። ባስተላለፋች
ሁትም ወግ የእግዚአብሔርን ቃል ትሸራ
ላችሁ፤ እንደዚሁም ይህን የሚመስል
ብዙ ነገር ታደርጋላችሁ። እናንተ ግብ
ዞች፣ ኢሳይያስ ስለ እናንተ፡- ይህ ሕዝብ
በከንፈሩ ያከብረኛል፣ ልቡ ግን ከእኔ
በጣም የራቀ ነው፤ የሰውም ሥርዓት የሆነ
ትምህርት እያስተማሩ በከንቱ ያመልኩ
ኛል ብሎ በእውነት ትንቢት ተናገረ» አላ
ቸው።
ደግሞም ሕዝቡን ጠርቶ፣ «ስሙ፣ አስ
ተውሉም፤ ከሰው የሚወጡት ሰውን የሚ
ያረክሱ ናቸው እንጂ ከሰው ውጭ የሚገባ
ውስ ሊያረክሰው የሚችል ምንም የለም።
የሚሰማ ጆሮ ያለው ቢኖር ይሰማ» አላ

ቸው። ወደ ቤትም ከገባ በኋላ ስለዚህ ነገር
ደቀ መዛሙርቱ ላቀረቡት ጥያቄ መልስ
ሲሰጥ፣ «ከውጭ ወደ ሰው የሚገባ ሊያረ
ክሰው ምንም እንዳይችል አትመለከቱ
ምን? ወደ ሆድ እንጂ ወደ ልብ አይገባ
ምና። ከውስጥ ከሰው ልብ የሚወጣ ክፉ
አሳብ፣ ዝሙት፣ መስረት፣ መግደል፣
ምንዝርነት፣ መጎምጆት፣ ክፋት፣ ተን
ኩል፣ መዳራት፣ ምቀኝነት፣ ስድብ፣ ትዕ
ዛት፣ ስንፍና ናቸውና ይህ ክፉ ሁሉ ከው
ስጥ ይወጣል፣ ሰውንም ያረክሰዋል» አላ
ቸው።
በሌላ ቀን ደግሞ ኢየሱስ ሲያስተምር
አንድ ፈሪሳዊ ከእርሱ ጋር ምሳ ይበላ
ዘንድ ለመነው፣ እርሱም ገብቶ ተቀመጠ።
ከምሳም በፊት አስቀድሞ እንዳልታጠበ
ባየው ጊዜ ፈሪሳዊው ተደነቀ። ጌታም፡

«አሁን እናንተ ፈሪሳውያን የጽዋውንና
የውጭቱን ውጭ ታጠራላችሁ፣ ውስጣ
ችሁ ግን ቅሚያና ክፋት ሞልቶበታል።
እናንተ ደንቆሮች፣ የውጭውን የፈጠረ
የውስጡን ደግሞ አልፈጠረምን? ነገር
ግን በውስጥ ያለውን ምጽዋት አድርጋ
ችሁ ስጡ፣ እነሆም ሁሉ ንጹሕ ይሆንላች
ኋል» አለው።
በሌላም ጊዜ ኢየሱስ፣ «እናንተ ግብ
ዞች፣ ከአዝሙድና ከእንሰላል ከከሙንም
አሥራት ስታወጡ፣ በሕግ ያለውን ዋና
ነገር፣ ፍርድንና ምሕረትን ታማኝነትንም
ስለምትተዉ ወየላችሁ። ሌላውን ሳት
ተዉ ይህን ልታደርጉ ይገባችሁ ነበር።
እናንተ ዕውሮች መሪዎች፣ ትንኝን የምታ
ጠሩ ግመልንም የምትውጡ» አላቸው።

* * *

ጽድቃችሁ ከጸሐፊዎችና ከፈሪሳውያን ጽድቅ ካልበለጠ
ወደ መንግሥተ ሰማያት ከቶ አትገቡም። ግብ. ፩፣ ፳።

ከልብ ክፉ አሳብ፣ መግደል፣ ምንዝርነት፣ ዝሙት፣
መስረት፣ በውሸት መመስከር፣ ስድብ ይወጣልና፣
ሰውን የሚያረክሰው ይህ ነው። ግብ. ፲፭፣ ፲፱፣ ፳።

* * *

ጥያቄ፣ ፩፣ ኢየሱስ፣ «በሰንበት መፈወስ ተፈቅድክልን» ብለው የጠየቁትን
በቀጣ የተመለከታቸው ስለምን አዘኖ ነው?
፪፣ ሰውን የሚያረክሰው ምንድር ነው?
፫፣ የሕግ ዋና ነገሮች ምንድር ናቸው?

ጸሎት፣ አቤቱ፣ ሕያው ሁሉ በፊትህ ጸድቅ አይደለምና
ከባሪያህ ጋር ወደ ፍርድ አትግባ።

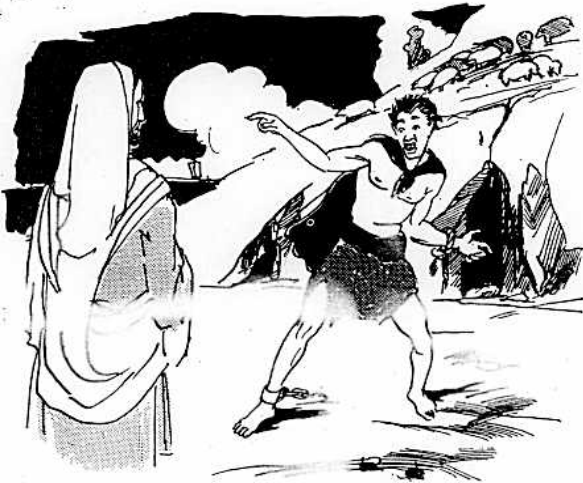
መዝ. ፩፻፵፪ (፩፻፵፫)፣ ፪።

ምዕራፍ ፳ ።

ጌታችን

በጌርጌሴኖን አገር ።

ግር. ፱ ፡ ፴፮ - ፳ ፡ ፳ ።

የባሕር ጸጥ ማለት ።

ግር. ፱ ፡ ፳ ፡ ፴፮ - ፵፩ ።

የሱስ በገሊላ ባሕር ዳር ለተሰበሰቡት ሕዝብ ፡ መስማት በሚችሉበት ጠን ቃሉን ሲያስተምራቸው ውሎ ፡ ምሽት ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን ፡ «ወደ ማዶ ሻገር» አላቸው ። ሕዝቡንም ትተው ይሰሩ ። በጀልባ እንዳለ ወሰዱት ፡ ሌሎች ላባዎችም ከእርሱ ጋር ነበሩ ። እርሱም ጀልባዬ በስተጓጎል ትራስ ተንተርሶ ፡ አንቀላፋም ።

ባባሕሩም ላይ ሳሉ ብርቱ ዐውሎ ነፋስ ጣ ፤ በእርሱም የተነሣው ማዕበል ውኃ ስን እያማታ ጀልባዬቱን ይሞላ ነበር ። መዛሙርቱም ቀስቀሱትና እጅግ ጨንቀው ፡ «መምህር ሆይ ፡ ስንጠፋ ገደህምን?» አሉት ። ነቅቶም ነፋሱን ጸው ፡ ባሕሩንም ፡ «ዝም በል ፡ ጸጥ» አለው ። ነፋሱም ተወ ፡ ታላቅ ጸጥ ሆነ ። «እንዲህ የምትፈሩ ስለምን

ነው ፤ እንዴትስ እምነት የላችሁም?» አላቸው ። እጅግም ፈሩና ፡ «እንግዲህ ነፋስም ባሕርም የሚታዘዙለት ይህ ማን ነው?» ተባባሉ ።

፪ ፡ የአጋንንት መሰደድ ።

ግር. ፳ ፡ ፩ - ፲፫ ፡ ሉቃ. ፰ ፡ ፳፮ - ፴፫ ።

ወደ ባሕር ማዶም ወደ ጌርጌሴኖን አገር ደረሱ ። ጌታም ከጀልባዬቱ ሲወርድ ፡ አጋንንት ያደሩበት ሰው ከመቃብር ወጥቶ ወደ ኢየሱስ መጣ ። እርሱም ከብዙ ዘመን ጀምሮ ልብስ ሳይለብስ በመቃብር እንጂ በቤት አይኖርም ነበር ። ሊያሥረውም የሚችል አልነበረም ፤ የሚታወቅበትንም እግር ብረትና ሰንሰለት ይሰባብር ይበጣጥ ስም ነበር ፤ ሌሊትና ቀንም በመቃብርና በተራራ እየሆነ ሁልጊዜ ይጮኽ ነበር ፤ ሰውነቱንም በድንጋይ ይቧጭ ነበር ።

ይህ ሰው ኢየሱስን ከሩቅ ባዩ ጊዜ ሰገደ ፤ በታላቅ ድምፅም ፡ «የልዑል እግዚ

አብሔር ልጅ ኢየሱስ ሆይ ፡ ከአንተ ጋር ምን አለኝ? እንዳታወቃለህ በእግዚአብሔር አምልሃለሁ» አለ ፤ «አንተ ርዥስ መንፈስ ከዚህ ሰው ውጣ» ብሎት ነበርና ።

ኢየሱስም ፡ «ስምህ ማን ነው?» ብሎ ጠየቀው ፡ «ብዙዎች ነንና ስሜ ሌጌዎን* ነው» አለው ፤ ከአገር ውጭም እንዳይሰዳቸው አጥብቆ ለመነው ። በዚያም ተራራ ጥግ ብዙ የእሪያ መንጋ ይሰማራ ነበርና ፡ «ወደ እሪያዎቹ እንድንገባ ሰደደን» ብለው ለመነት ፤ እርሱም ፈቀደላቸው ። አጋንንትም ከሰውዬው ወጥተው ወደ እሪያዎች ገቡ ፤ መንጋውም ከአፋፋ ወደ ባሕር ተጣደፋና ሰጠሙ ።

፫ ፡ የጌርጌሴኖን ሰዎች አለመቀበል ።

ግር. ፳ ፡ ፲፬ - ፳ ፡ ሉቃ. ፰ ፡ ፴፬ - ፴፱ ።

እረኞችም የሆነውን ባዩ ጊዜ ሸሽተው በከ

ተማዬቱና በአገሩ አወሩ ። ብዙዎችም የሆነውን ሊያዩ ሲመጡ ፡ አጋንንት የወጡለትን ሰው ልብሱን ለብሶ ልቡም ተመልሶለት በኢየሱስ እግር አጠገብ ተቀምጦ አገኙትና ፈሩ ። በዙሪያውም በጌርጌሴኖን አገር ያሉት ሁሉ ታላቅ ፍርሃት ይዘዳቸው ከእነርሱ እንዲሄድ ኢየሱስን ለመነት ፤ ከዚያም ሊሄድ ተነሣ ።

ወደ ጀልባዬቱም በገባ ጊዜ የዳነው ሰውዬ ከእርሱ ጋር እንዲኖር ለመነው ። ኢየሱስም አልፈቀደለትም ፡ ነገር ግን ፡ «ወደ ቤትህ ተመለስ ፡ ጌታም እንዴት ያለ ታላቅ ነገር እንዳደረገልህ ፡ እንዴትስ እንደ ማረህ አውራላቸው» ብሎ አሰናበተው ። ሄደም ፡ ኢየሱስ እንዴት ያለ ታላቅ ነገር እንዳደረገለት አሥር ከተማ በሚባል አገር ይሰብክ ጀመር ፤ ሁሉም ተደነቁ ።

* * *

እንዲህ የምትፈሩ ስለምን ነው? እንዴትስ እምነት የላችሁም?

ግር. ፱ ፡ ፵ ።

ስለዚህ የዲያብሎስን ሥራ እንዲያፈርስ የእግዚአብሔር ልጅ ተገለጠ ።

፩ ዮሐ. ፫ ፡ ፳ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ኢየሱስ ምን በማድረግ ባሕሩን ጸጥ አሰኘ? ፪ ፡ አጋንንት ያደሩበት ሰው እንዴት ባለ ሁኔታ ይኖር ነበር? ፫ ፡ ከዳነ በኋላስ ምን ልዩነት ታየበት? ጌታችንን ምን ብሎ አዘዘው?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ ዝማራን ባቀረብሁልህ ጊዜ ከንፈርቼ ደስ ይላቸዋል ፡

እንተ ያዳንሃትም ነፍሴ ። . . .

አንደበቴ ደግሞ ሁልጊዜ ጽድቅህን ይናገራል ።

መዝ. ፱ (፸፩) ፡ ፳፫ ፡ ፳፱ ።

* እስከ ፮ ሺህ ወታደር የነበረው የሮም ጦር ሠራዊት ከፍል ሌጌዎን ተባለ ።

ምዕራፍ ፳፩ ።

የመጥምቁ የሐንስ ሞት ።

ሉቃ. ፯ : ፲፰ - ፴፮ ፣ ማር. ፯ : ፲፬ - ፳፱ ።

፩ ፣ የሐንስ ለኢየሱስ ጥያቄን አቀረበ ።
 ማር. ፩ : ፲፬ ፣ ፲፮ ፣ ፯ : ፲፮ ፣ ፲፭ ።
 ሉቃ. ፯ : ፲፰ - ፳፮ ፣ ማር. ፲፬ ፣ ፲፭ - ፯ ።
 ኢየሱስን በሕፃንነቱ ሊያስገድለው የፈለገው የታላቁ ንጉሥ ሄሮድስ መንግሥት ለሦስት ልጆቹ በተከፈለ ጊዜ ፡ በአባቱ ስም ሄሮድስ ተብሎ የተጠራው ልጁ የገሊላ ገዥ ሆነ ። እርሱም የወንድሙን ሚስት ሄሮድያዳን ስላገባና ስለ ሌላ ክፋቱም ሁሉ መጥምቁ የሐንስ ይገሥፀው ነበር ። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሕዝብ መካከል አገልግሎቱን እንደ ጀመረ ፡ ሄሮድስ ክፋትን በክፋት ላይ ጨምሮ የጌታን መንገድ ያዘጋጀውን መጥምቁ የሐንስን በግዞት አሳሠረው ።

የሐንስም ታሥሮ ሳለ ደቀ መዛሙርቱ መጥተው ኢየሱስ የሚያደርገውን ሁሉ አወሩት ። የሐንስም ከእነርሱ ሁለቱን ጠርቶ ፡ «የሚመጣው አንተ ነህን ወይስ ሌላውን እንጠብቅ?» ብሎ ወደ ኢየሱስ ላከ ። የተላኩትም ወደ ኢየሱስ መጥተው ፡ «መጥምቁ የሐንስ ፡ የሚመጣው አንተ ነህን ወይስ ሌላውን እንጠብቅ?» ብሎ ወደ አንተ ላከን» አሉት ። በዚያች ሰዓት ከደቄና ከሥቃይ ከክፉዎች መናፍስትም ብዙዎችን ፈወሰ ፡ ለብዙ ዕውሮችም ማየትን ሰጠ ። ለተላኩትም ፡ «ሂዳችሁ ያያችሁትን የሰማችሁትንም ለየሐንስ አወሩት ፤ ዕውሮች ያያሉ ፡ አንካሶችም ይሂዳሉ ፡ ለምጻሞችም ይነጸሉ ፡ ደንቆሮችም ይሰጡ ።

ማሉ ፡ ሙታንም ይነሣሉ ፡ ለድኅኛችም ወንጌል ይሰበካል ፤ በእኔም የማይሰናከለው ሁሉ ብፁዕ ነው» ሲል በነቢዩ ኢሳይያስ የተሰጠውን ትንቢት በማሳሰብ ወደ የሐንስ መለሳቸው ።

(ኢሳ. ፳፮ ፣ ፲፱ ፣ ፴፮ ፣ ፮ ፣ ፯ ፣ ፳፩ ፣ ፩ ።)

፪ ፣ ኢየሱስ ለየሐንስ መሰከረ ።
 ሉቃ. ፯ : ፳፱ - ፴፮ ፣ ማር. ፲፬ ፣ ፯ - ፲፱ ።
 የየሐንስም መልእክተኞች ከሄዱ በኋላ ኢየሱስ ለሕዝብ ስለ የሐንስ እንዲህ ብሎ ተናገረ ፡ «ምን ልታዩ ወደ ምድረ በዳ ወጣችሁ? ነፋስ የሚወዘውዘውን ሸምበቆን? ወይስ ምን ልታዩ ወጣችሁ? ቀጭን ልብስ የለበሰውን ሰውን? እነሆ ፡ ጌጠኛ ልብስ የሚለብሱ በነገሥታት ቤት አሉ ። ወይስ ምን ልታዩ ወጣችሁ? ነቢይን? አዎን እላችኋለሁ ፡ ከነቢይም የሚበልጠውን ። እላችኋለሁ ፡ ከሴቶች ከተወለዱት መካከል ከመጥምቁ የሐንስ የሚበልጥ ማንም የለም ፤ በእግዚአብሔር መንግሥት ግን ከሁሉ የሚያንሰው ይበልጠዋል ።»

በየሐንስ ጥምቀት የተጠመቁት ሕዝብም ይህን ሁሉ በደስታ ሰሙ ። ፈሪሳውያንና የሕግ አዋቂዎች ግን የእግዚአብሔርን ምክር ጥለው የሐንስን ሆነ ጌታን አላከበሩም ። ኢየሱስም እንዲህ አላቸው ፡ «እንግዲህ የዚችን ትውልድ ሰዎች በምን እመስላችኋለሁ? በገበያ የሚቀመጡትን ልጆች ይመስላሉ ፡ እርስ በርሳቸውም እየተጠራሩ ፡ እንቢልታ ነፋንላችሁ አልዘፈናችሁም ። ሙሾ አወጣንላችሁ አላለቀሳችሁም ይላሉ ። መጥምቁ የሐንስ እንጀራ ሳይበላ የወይን ጠጅም ሳይጠጣ መጥቶ ነበርና ፡ ጋኔን አለበት አላችሁት ። የሰው ልጅ እየበላና እየጠጣ መጥቶአልና ፡ እነሆ በላተኛና የወይን ጠጭ ፡ የቀራጮችና የኃጢአተኞች ወዳጅ አላችሁት ። ጥበብም በልጆችዎ ሁሉ ጸደቀች ።»

፫ ፣ የየሐንስ ሞት ።

ማር. ፯ : ፲፱ - ፳፱ ፣ ማር. ፲፱ ፣ ፫ - ፲

በዚህም ጊዜ ሁሉ ሄሮድያዳ በየሐንስ ቂይይዛ ልታስገድለው ትፈልግ ነበረች ። ሄሮድስ ግን የሐንስ ጸድቅ ሰው እንደሆነ ዐውቆ ይፈራውና ይጠብቀው ነበር ። በስታም እየሰማው በብዙ ነገር ያመነ፤ ነበር ። ነገር ግን የተወለደበትን ቀን ለማንበር ለገለላ ሹማምንት ያደረገው ታላቅ ግብር ለሄሮድያዳ ፍላጎት ምቹ ጊዜ ሆነ ። ለግብር ተቀምጠው ሳሉ የሄሮድያዳ ልጅ ገብታ ስትዘፍን ሄሮድስንና ከእርሱ ጋር የነበሩትን ደስ አስገኝቻቸው ። ንጉሡም ፡ «የምትወጃውን ሁሉ ለምኒኝ እስጥሽማለሁ ፤ የመንግሥቱን እኩሌታ ስንኳ ቢሆን እስጥሻለሁ» ብሎ ማለላት ። ወጥታም ለእናትዎ ፡ «ምን ልለምነው?» አለች ። እርስዎም ፡ «የመጥምቁን የየሐንስን ራስ» አለች ።

ወዲያውም ፈጥና ወደ ንጉሡ ገባችና ፡ «የመጥምቁን የየሐንስን ራስ በወጭት አሁን ልትሰጡኝ እወዳለሁ» ብላ ለመነገታቸው ። ንጉሡም እጅግ አዘነ ፤ ነገር ግን ስለ መሐላው ፡ ከእርሱም ጋር ስለ ተቀመጡት ሊነሣት አልወደደም ። ወደ ወላኒም ልኮ የየሐንስን አንገት አስቆረጠው ። ራሱንም በወጭት አምጥተው ለብላቴና ዩቱ ሰጡለት ፡ ወደ እናትዎም ወሰደችው ። ደቀ መዛሙርቱም ስምተው መጡ ፤ በድኑንም ወስደው ቀበሩት ፡ መጥተውም ለኢየሱስ አወሩት ።

፬ ፣ ሄሮድስና ክርስቶስ ።

ማር. ፯ : ፲፱ ፣ ሉቃ. ፱ : ፳፫ ፣ ፮ - ፲፱ ።

የጌታችን ስምና ዝና በገለላ በተገለጠ ጊዜ ሄሮድስ ፡ ይህ ማን ይሆን? ይህን ኃይል ሁሉ የሚያደርግ እኔ አንገቱን ያስቆረጥሁት መጥምቁ የሐንስ ይሆንን? ብሎ

በመገረም ሊያየው ይሻ ነበር ። ነገር ግን ኢየሱስን ያየው በግዛቱ በገሊላ ሳይሆን በኢየሩሳሌም ነበረ ።

እንዲሁም ሆነ ፤ የካህናት አለቆችና አሐፊዎች ኢየሱስን አስይዘው ወደ ጲላሶስ አሳልፈው በሰጡበት የፋሲካ በዓል ጊዜ ሄሮድስ በኢየሩሳሌም ተገኝቶ ነበር ። ጲላሶስም በኢየሱስ ሊፈርድ ስላልወደደ ፤ ሄሮድስ ግዛት ከገሊላ መሆኑን በሰማ ጊዜ ወደ ሄሮድስ ሰደደው ።

ሄሮድስም ኢየሱስን ባየ ጊዜ ደስ አለው ለሐዘንም ሲያደርግ ሊያይ ተስፋ ያደ

ርግ ነበርና በብዙ ቃል ጠየቀው ። እርሱ ግን አንድ ስንኳ አልመለሰለትም ። የካህናት አለቆችና አሐፊዎችም አጽንተው ሲከሱት ዝም አለ ። ሄሮድስም ከነሠራዊቱ ናቀው ። ዘበተበትም ፤ የጌጥ ልብስም አልብሶ ወደ ጲላሶስ መልሶ ሰደደው ። እንዲሁ አስቀድሞ የዮሐንስን ቃል እየሰማ ጸድቅ ሰው ነው ብሎ ይፈራው የነበረው ንጉሥ ፤ ንስሐ ባለመግባቱ ለዑን አደንድኖ ጌታን ራሱን ወደ መካቸና ግላገጥ እንደ ደረሰ እናየዋለን ።

* * *

ኢየሱስ አለ ፡ በእኔ የማይሰነካከል ሁሉ ብሁሶ ነው ።
ሉቃ. ፮፡ ፳፫ ።

ለእናንተ ለወዳጆቼ እላችኋለሁ ፡ ሥጋን የሚገድሉትን በኋላም አንድ ስንኳ የሚሰልጥ ሊያደርጉ የማይችሉትን አትፍሩ ።
ሉቃ. ፲፪፡ ፳፱ ።

የቅዱሳን ሞት በእግዚአብሔር ፊት የከበረ ነው ።
መዝ. ፩፻፲፮ (፩፻፲፮) ፡ ፮ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ የዮሐንስ በምን ምክንያት ታወረ ?
፪ ፡ ከዮሐንስ ለተላኩ ሰዎች ኢየሱስ ምን መልስ ሰጠ ?
፫ ፡ ኢየሱስ ስለ ዮሐንስ ሲመሰክር ምን አለ ?
፬ ፡ ንስሐ ባለመግባቱ ሄሮድስ በክፋት እየባሰ መሄዱ በምን ታየ ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ ዓመፃን ጠላሁ ተጸየፍሁም ፡
ሕግህን ግን ወደድሁ ።
ሕግህን ለሚወዱ ብዙ ሰላም ነው ፡
ዕንቅፋትም የለባቸውም ።
መዝ. ፩፻፲፮ (፩፻፲፱) ፡ ፩፻፳፫ ፡ ፩፻፳፭ ።

ምዕራፍ ፳፪ ።
ጌታችን አምስት እንጀራና ሁለት ዓሣ አበረከተ ።

ግር. ፮ ፡ ፴ - ፶፪ ፤ ግሌ. ፲፬ ፡ ፲፫ - ፴፫ ።

፩ ፡ ኢየሱስ ለሕዝብ አዘነ ።
ግር. ፮ ፡ ፮ ፤ ፲፪ ፡ ፲፫ ፤ ፴ - ፴፬ ፤ ሉቃ. ፱ ፡ ፲ ፤ ፲፩ ።
ኢየሱስ አሥራ ሁለቱን ሐዋርያት ሁለት ሁለት አድርጎ እንዲሰብኩና ድውዮችን እንዲፈውሱ ላካቸው ። ሂደውም በብዙ መንደሮች ሰበኩ ። ተመልሰውም ያደረጉትንና ያስተማሩትን ሁሉ ለኢየሱስ ነገ

ሩት ። ኢየሱስም አሥራ ሁለቱን ፡ «እናንተ ራሳችሁ ብቻችሁን ወደ ምድረ በዳኑና ጥቂት ዕረፉ» አላቸው ፤ ከሕዝብ ብዛት የተነሣ ለመብላት እንኳ ጊዜ አጥተው ነበርና ። በጀልባም ገብተው ባሕሩን በመሻገር ቤተ ሳይዳ ከምትባል ከተማ አጠገብ ወዳለው ምድረ በዳ ሄዱ ። ሰዎ

ችም ሲሄዱ አዩአቸው ፡ ብዙዎችም ሰምተው ከየከተማቸው በእግር እየሮጡ ቀደሙአቸውና ወደ እርሱ ተሰበሰቡ ። እርሱም ከጀልባ ሲወጣ አያቸውና ፡ እረኛ እንደሌላቸው በጎች ስለ ነበሩ አዘነላቸው ፡ ድውዮቻቸውንም ፈወሰ ፡ ብዙም ነገር ያስተምራቸው ጀመር ።

፪ ፡ በምድረ በዳም መገባቸው ።

ግ. ለ. ፩. ፳፭-፳፮ ፡ ለ. ፩. ፱ ፡ ፲፪-፲፮ ፡ ፍ. ለ. ፩. ፩-፲፭ ፡ ግ. ለ. ፲፩-፲፮ ፡ ፳፫

ቀነም ለመምሸት ሲቃረብ ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀርበው ፡ «ቦታው ምድረ በዳ ነው ፡ ጊዜውም መሸቶአል ፤ የሚበሉት የላቸውምና በዙሪያችን ወዳሉ መንደሮች ሄደው እንጀራ ለራሳቸው እንዲገዙ አሰናብታቸው» አሉት ። እርሱ ግን መልሶ ፡ «እናንተ የሚበሉትን ሰጠላቸው እንጂ ለሄዱ አያሰረዱም» አላቸው ። ሄደን እንጀራ በሁለት መቶ ዲናር* እንግባላቸውን? እንዲሁም እንስጣቸውን?» አሉት ። እርሱም ፡ «ሰንት እንጀራ አላችሁ? ሂዱና እዩ» አላቸው ። እንደርያ ስም ፡ «አምስት የገብስ እንጀራና ሁለት ግንባ የያዘ ብላቴና በዚህ አለ ፤ ነገር ግን እነዚህን ለሚያህሉ ሰዎች ይህ ምን ይሆናል?» አለው ። ኢየሱስም ፡ «እነዚያን ወደዚህ አምጡልኝ» ብሎ ፡ ሁሉንም ሰዎች በክፍል በክፍል በለመለመሣር ላይ እንዲያስቀምጡ አሥራ ሁለቱን አዘዘ ። መቶ መቶና አምሳ አምሳም እየሆኑ በተራ ብተራ ተቀመጡ ። ከሴቶችና ከልጆችም ብቀር አምስት ሺህ ወንዶች ያህሉ ነበር ። ኢየሱስም አምስቱን እንጀራና ሁለቱን ግንባ ይዞ ወደ ሰማይ እየተመለከተ አመሰግኖ ፡ እንጀራውንም ቁርሶ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ ፤ ደቀ መዛሙርቱም ለተቀመ

ጡት ሰዎች ሰጡአቸው ። ሁሉም በልተው ጠገቡ ፤ ከጠገቡም በኋላ ደቀ መዛሙርቱን ፡ «አንድ ስንኳ እንዳይጠፋ የተረፈውን ቀኅሮስራሽ አከማቹ» አላቸው ። ቀኅሮስራሹንም አከማችተው አሥራ ሁለት መሶብ ሞሉ ። የተመገቡት ሰዎችም ኢየሱስ ያደረገውን ምልክት ባዩ ጊዜ ፡ «ይህ በእውነት ወደ ዓለም የሚመጣው ነቢይ ነው» ብለው ገደዱ ። የሱስን ለማንገሥ መጥተው ሲገጥቁጥ አሰቡ ። ኢየሱስ ግን ለእነዚህ ጥያቄዎች ሀላፊነት ለማይቀበሉ በጀልባ ገብተው ወደ ማዶ እንዲቀድሙት ግድ አላቸው ። እርሱም ሕዝቡን አሰናብቶ ሊጸልይ ብቻውን ወደ ተራራ ወጣ ።

፫ ፡ ኢየሱስ በባሕር ላይ ተራመደ ።

ግ. ለ. ፲፩-፲፮ ፡ ግ. ለ. ፲፱ ፡ ፳፱-፴፫ ፡ ፍ. ለ. ፩ ፡ ፲፮ ፡ ፳፩

ደቀ መዛሙርቱም በጀልባዬቱ ገብተው ወደ ባሕር ማዶ ሲሄዱ ሳለ ፡ በስተ ፊት በተነሣው ላይ በርቱ ነፋስ ምክንያት እየተቸገሩ ይቀዝፉ ነበር ። ኢየሱስም ካለበት ተራራ ሆኖ መውከታቸውን አየ ፤ ከሌሊቱም በአራተኛው ክፍል* በባሕር ላይ እየተራመደ ወደ እነርሱ ቀረበ ። እነርሱም ማን መሆኑን ስላልለዩ ታወኩ ፡ በፍርሃትም ጮኹ ። እርሱ ግን ፡ «አይዘኝሁ ፡ እኔ ነኝ ፡ አትፍሩ» አላቸው ። ጴጥሮስም መልሶ ፡ «ጌታ ሆይ ፡ አንተስ ከሆንህ በውኃው ላይ ወደ አንተ እንድመጣ እዘዘኝ» አለው ። እርሱም ፡ «ና» አለው ። ጴጥሮስም ከጀልባዬቱ ወርዶ ወደ ኢየሱስ ሊደርስ በውኃው ላይ ሄደ ። ነገር ግን የነፋሱን ኃይል አይቶ ፈራ ፤ ሊሰጥምም በጀመረ ጊዜ ፡ «ጌታ ሆይ አድነኝ» ብሎ ጮኸ ። ወዲያውም ኢየሱስ እጁን ዘርግቶ ያዘውና ፡ «አንተ እምነት

የጉደለህ ስለምን ተጠራጠርህ?» አለው ። ወደ ጀልባዬቱም በወጡ ጊዜ ነፋሱ ተወ ።

ደቀ መዛሙርቱም ፡ «በእውነት የእግዚአብሔር ልጅ ነህ» ብለው ሰገዱለት ።

* * *

ኢየሱስ አለ ፡ የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ ፡ ወደ እኔ የሚመጣ ከቶ አይራብም በእኔ የሚያምንም ሁልጊዜ ከቶ አይጠማም ።

ፍ. ለ. ፩ ፡ ፴፭ ።

ኢየሱስ ተናገራቸውና ፡ አይዘኝሁ ፡ እኔ ነኝ ፤ አትፍሩ አላቸው ።

ግ. ለ. ፲፱ ፡ ፳፮ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ኢየሱስ ወደ እርሱ የተሰበሰቡትን ሕዝብ ባየ ጊዜ ምን አደረገ? ፪ ፡ ኢየሱስ ሕዝቡን በምን መገባ? ፫ ፡ ጴጥሮስ ፡ «በውኃው ላይ ወደ አንተ እንድመጣ እዘዘኝ» ባለ ጊዜ ጌታ ምን አለው? ከመስጠም ሲያድነው ምን አለው?

ጸሎት ፡ ጌታ ሆይ ፡ አድነኝ ። ግ. ለ. ፲፱ ፡ ፴ ።

* አንድ ዲናር ያላንቱም ያህል ሲሆን ፣ ይህም በዚያ ዘመን የዕለት ደመወዝ ነበረ ። * ከሌሊቱ አራተኛው ክፍል ማለት ከሌሊቱ ከ፱ ሰዓት እስከ ፲፪ ሰዓት ድረስ ማለት ነው ።

ምዕራፍ ፳፫ ።

ጌታችን ከእስራኤል አገር ውጭ ።

ግር. ፮፡ ፳፱ - ፳፥ ፤ ግብ. ፲፮፡ ፳፩ - ፳፱ ።

፩ ፤ ለአሕዛብ ያለው የጌታ ፍቅር ።
 ኢየሱስ በገሊላ ያለውን ሥራ እንደ ፈጸመ ደቀ መዛሙርቱን ይዞ ወደ ፊንቄ አገር ለመሄድ ተነሣ ። እርሱ የዓለም ብርሃንና መድኃኒት ሆኖ ወደ ዓለም የተላከው ፣ ከእስራኤል ቤት የጠፉትን ለመፈለግ ፣ ጠርቶ ያስተማራቸውን ደቀ መዛሙርቱንም ወደ ዓለም ሁሉ ለመላክ ነበረ እንጂ እርሱ ራሱ በሕዝቦች ሁሉ መካከል እየሰበከ ለመዞር አልነበረም ። ይሁን እንጂ ፣ በሰማርያ

ባለፈ ጊዜ ለሲካር ሰዎች መድኃኒትነቱን ሲገልጥ ፣ የሮምንም መቶ አለቃ ልመና ሰምቶ ሲፈጽምለት ፣ ለሁሉ ያለውን ፍቅር አሳይቶአል ። አሁን ደግሞ ገሊላን ትቶ ወደ ውጭ አገር የሄደው ፣ ምንም እንኳ ደቀ መዛሙርቱን የሚያስተምርበትን ቦታ ለመፈለግ ቢሆን ፣ ከማንኛውም ሕዝብና ወገን ወደ እርሱ የሚመጣ ቢኖር ከመቀበል የማይመለስ መሆኑን እንደገና አሳየ ።

፪ ፤ ከነናዊት ሴት ። ግብ. ፲፮፡ ፳፩ - ፳፳ ፤ ግር. ፮፡ ፳፱ - ፳፥ ፤ የሐዋ. ፲፡ ፳፰ ።

ኢየሱስ ከገሊላ ወጥቶ ፣ ጢሮስና ሲዶና የሚባሉት ከተማዎች ወዳሉበት ወደ ፊንቄ አገር ከደቀ መዛሙርቱ ጋር በደረሰ ጊዜ ፣ ከእነርሱ ጋር በአንድ ቤት ሊገባ ወደአል እንጂ ስለ መምጣቱ ማንም እንዲሰማ አልወደደም ። ነገር ግን ሊሰወር አልተቻለምና አንዲት ከነናዊት ሴት ስለ እርሱ ሰምታ ከችግርዋ ብዛት የተነሣ እጅግ ደፍራ እየተከተለች ፣ «ጌታ ሆይ የዳዊት ልጅ ፣ ማረኝ ፣ ልጄን ጋኔን ከፋኛ ይዞአታል» በማለት ትጮኽ ነበር ።

እስራኤላውያን ያደርጉ እንደነበር የጌታ ደቀ መዛሙርትም ከአሕዛብ ወገን የሆኑትን ሰዎች እንደ ውሾች ርኩሳን ናቸው በማለት ስለማያቀርቡአቸው ወደ ኢየሱስ መጥተው ፣ «ይህች ሴት በኋላችን ትጮኽለችና አሰናብታት» እያሉ ለመኑት ፣ ኢየሱስም ፣ «ከእስራኤል ቤት ለጠፉት በጎች በቀር አልተላከሁም» ብሎ መለሰ ።

ሴቲቱም ፣ እስራኤላዊት ባለመሆኗ አይቀበለኝ ይሆናል በማለት ምንም በልብዋ ብትፈራ እንኳ በድፍረት ቀርባ በኢየሱስ እግር ላይ ወድቃ ፣ «ጌታ ሆይ እርዳኝ» እያለች ትለምነው ነበር ። እርሱም አሳብዋን ዐውቆ ፣ «ልጆቹ በፊት እንዲጠግቡ ተዩ ፣ የልጆቹን እንጀራ ይዞ ለውሾች መጣል አይገባምና» አላት ። ከዚህም ቃል ተስፋን አግኝታ ፣ «አዎን ጌታ ሆይ ፣ ውሾችም እኮ ከማዕድ በታች ሆነው የልጆችን ፍርፋሪ ይበላሉ» አለችው ። እርሱም ፣ «አንቺ ሴት ፣ እምነትሽ ታላቅ ነው ፣ ስለዚህ ቃልሽ ሂጃ ፣ ጋኔኑ ከልጅሽ ወጥቶ አል» አላት ። ወደ ቤትዋም ሄዳ ጋኔኑ ወጥቶ ልጅዋን በአልጋ ላይ ተኝታ አገኘች ።

፫ ፤ ደንቆሮና ከጋራታፋ የሆነ ሰው ።

ግር. ፮፡ ፳፩ - ፳፯ ።

ኢየሱስ ፣ ከገሊላ ባሕር ወደ ምሥራቅ ፣ አሥር ከተማ ወደሚባለው አገር መጣ ። ደንቆሮና ከጋራታፋም የሆነ ሰው ወደ እርሱ አመጡ ፣ እጁንም ይጭንበት ዘንድ ለመኑት ፣ ከሕዝቡም ለይቶ ለብቻው ወሰደው ፣ ጣቶቹንም በጀሮቹ አገባ ፣ እትፍም ብሎ ምላሱን ዳሰሰ ፣ ወደ ሰማይም እየተመለከተ ፣ «ተከፈት» አለው ። ወዲያውም ጀሮቹ ተከፈቱ ፣ የምላሱም እሥራት ተፈታ ፣ አጥርቶም ተናገረ ።

፬ ፤ አራት ሺህ ሕዝቦች ።

ግብ. ፲፮፡ ፳፱ - ፳፱ ፤ ግር. ፮፡ ፳፯ - ፲ ።

ኢየሱስም በዚያ አገር ወዳለው ወደ አንድ ተራራ ወጥቶ በዚያ ተቀመጠ ። አንካሶችንም ዲዳዎችንም ፣ ጉንድሾችንም ፣ በልዩ ልዩ ደዌ የተያዙትንም ይዘው ቀረቡ ፣ በኢየሱስ እግር አጠገብም ጣሉአቸው ፣ ፈወሳቸውም ፣ ስለዚህም ሕዝቡ ፣ ዲዳዎች ሲናገሩ ፣ ጉንድሾችም ሲድኑ ፣ አንካሶችም ሲሄዱ ፣ ዕውሮችም ሲያዩ አይተው ተደነቁ ፣ የእስራኤልንም አምላክ አከበሩ ። እስከ ሦስት ቀን ድረስም ከእርሱ ጋር ቁዩ ።

ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ ፣ «በዚህ ከእኔ ጋር ከዋሉ ሦስት ቀናቸው ነውና የሚበሉት ስለሌላቸው ለዚህ ሕዝብ እራራሉሁ ። በመንገድም እንዳይዝሉ ጠማቸውን ላሰናብታቸው አልወድም» አላቸው ። ደቀ መዛሙርቱም ፣ «ይህን ለሚያህል ሕዝብ የሚያጠግብ እንጀራ ከወዴት እናገኛለን?» አሉት ። ኢየሱስም ፣ «ስንት እንጀራ አላችሁ?» አላቸው ። እነርሱም ፣ «ሰባት ፣ ጥቂትም ዓሣ» አሉት ። ሕዝቡም በምድር ላይ እንዲቀመጡ አዘዘ ። ሰባቱንም እንጀራ ዓሣዎቹንም ይዞ አመሰገነ ።

ቄርሶም ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ ፡ ደቀ መዛ
 ሙርቱም ለሕዝቡ አቀረቡ ። ሁሉም በሉ፡
 ጠገቡም ፤ የተረፈውንም ቀርቦራሽ ሰባት
 ቅርጫት ሙሉ አነሡ ። የበሉትም ከሴቶ

ችና ከልጆች በቀር አራት ሺህ ወንዶች
 ነበሩ ። ከዚህም በኋላ ሕዝቡን አሰናብቶ
 በጀልባ ገባና ወደ ገለላ አገር መጣ ።

* * *

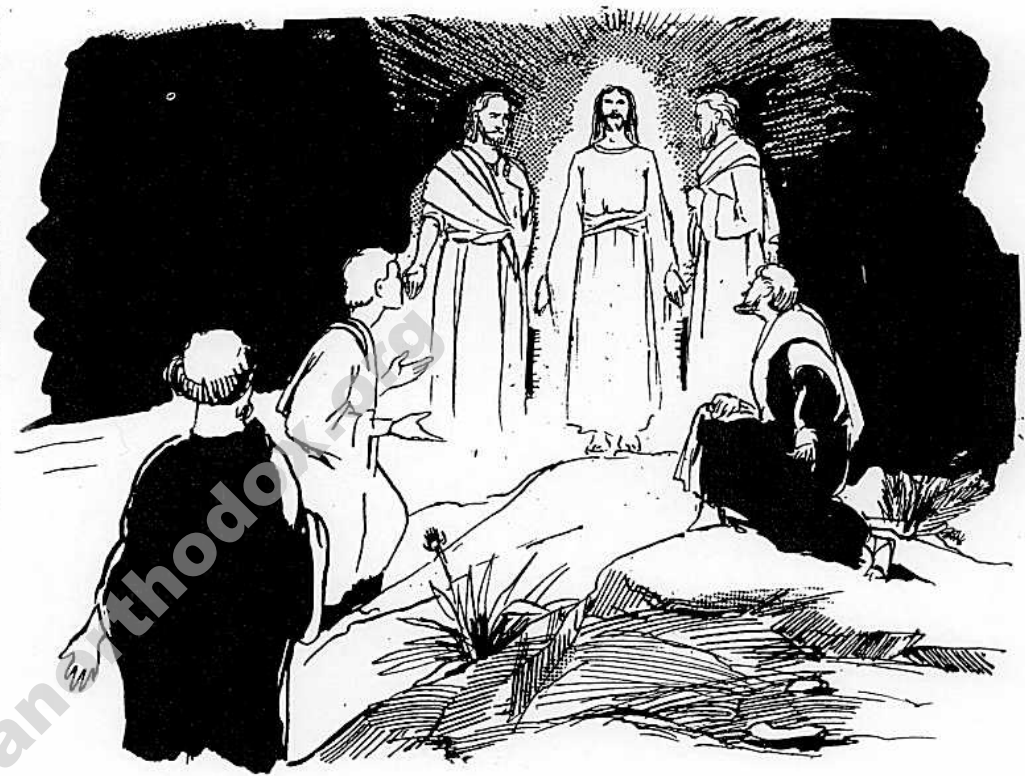
በእይሁዳዊና በግሪክ ሰው መካከል ልዩነት የለም ፤ አንዱ
 ጌታ የሁሉ ጌታ ነውና ፤ ለሚጠሩትም ሁሉ ባለጠጋ ነው ።
 ማጣ. ፮ ፡ ፳፱ ።

ጸጋው በእምነት አድኖአችኋል ፤ ይህም የእግዚአብሔር
 ስጦታ ነው እንጂ ከእናንተ አይደለም ፤ ማንም እንዳይመካ
 ከሥራ አይደለም ።
 ኤፌ. ፪ ፡ ፳፱ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ል፤ ጌታ ለክንፍት ሴት ምን አደረገላት ?
 ፪ ፡ አሥር ከተግ ወደሚባለው አገር በደረሰ ጊዜ ምን ዓይነት ሰው
 አመጡለት ?
 ፫ ፡ ወደ ተራራስ በወጣ ጊዜ ለተከታተሉት ሕዝብ ምን አደረገ ?

ጸሎት ፡ እግዚአብሔር ይማረን ይባርክንም ፡
 ፊቱንም በላያችን ያብራ ፡
 በአሕዛብ ሁሉ መካከል ማዳንህን ፡
 መንገድህንም በምድር እናውቅ ዘንድ ።
 መዝ. ፳፯ (፳፮) ፡ ፩ ፡ ፪ ።

ምዕራፍ ፳፬ ።
የጌታችን ክብር መገለጥ ።
 ማቴ. ፲፮ ፡ ፲፫ - ፲፯ ፡ ፳፩ ።

፩ ፡ ኢየሱስ ስለ ሕማማቱ ተናገረ ።
 ማቴ. ፲፮ ፡ ፲፫ - ፳፯ ፡ ማር. ፮ ፡ ፳፮ - ፱ ፡ ፩ ።
 ሉቃ. ፱ ፡ ፲፮ - ፳፯ ።
 ከዚህም በኋላ ኢየሱስ በቅርብ ጊዜ በኢየ
 ሩሳሌም ሊፈጽም ስለ ተገባው ስለ መስ
 ቀል ሞቱ ሊያዘጋጃቸው በማሰብ ደቀ
 መዛሙርቱን ይዞ ከእስራኤል በስተሰሜን
 በሄሮድስ ወንድም በፊልጶስ ግዛት ወደ
 ነበረ ፊልጶስ ቂሣርያ ወደ ተባለው ሥፍራ
 ሄደ ። በመንገድም ሳሉ ፡ «ሰዎች እኔ ማን
 እንደሆንሁ ይላሉ ? » ብሎ ጠየቃቸው ።

እነርሱም ፡ «አንዳንዱ መጥምቁ የሐንሰ
 ነው ፡ ሌሎችም ከቀደሙት ነቢያት አንዱ
 ተነሥቶአል ይላሉ» አሉት ። «እናንተስ
 እኔ ማን እንደሆንሁ ትላላችሁ ? » ብሎ
 ጠየቃቸው ። ጴጥሮስም ፡ «አንተ ክርስ
 ቶስ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ነህ»
 አለ ። ኢየሱስም መልሶ ፡ «ስምዎን ሆይ ፡
 በሰማያት ያለው አባቱ እንጂ ሥጋና ደም
 ይህን አልገለጠልህምና ብፁዕ ነህ»
 አለው ። ያን ጊዜም እርሱ ክርስቶስ እንደ
 ሆነ ለማንም እንዳይነግሩ አዘዛቸው ።

ከዚያም ቀን ጀምሮ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ይሄድ ዘንድ፡ ከሽማግሌዎችና ከካህናት አለቆች ብዙ መከራ ይቀበልና ይገደል ዘንድ፡ በሦስተኛውም ቀን ይነሣ ዘንድ እንደሚገባው ለደቀ መዛሙርቱ ይገልጥላቸው ጀመር። ጴጥሮስም ወደ እርሱ ወስዶ፡ «አይሁንብህ ጌታ ሆይ፡ ይህ ከቶ አይደርስብህም» ብሎ ገመፀው። እርሱ ግን ዘወር ብሎ ጴጥሮስን፡ «ወደ ሳላዩ ሂድ አንተ ሰይጣን፤ የሰውን እንጂ የእግዚአብሔርን አታሰብምና ዕንቅፋት የገነብሃል» አለው።

ሁሉም እንዲህ አላቸው፡ «በሳላዩ ሊመጣ የሚወድ ቢኖር ራሱን ይካድ፡ መስቀሉንም ተሸክሞ ይከተለኝ። በዚህም በዘማዊና በኃጢአተኛ ትውልድ መካከል በእኔና በቃሌ የሚያፍር ሁሉ፡ የሰው ልጅ ደግሞ በእባቱ ክብር ከቅዱሳን መላእክት ጋር በመጣ ጊዜ በእርሱ ያፍርበታል። እውነት እላችኋለሁ፡ በዚህ ከቆሙት ሰዎች የእግዚአብሔርን መንግሥት በኃይል ስትመጣ እስኪያዩ ድረስ፡ ሞትን የማይቀምሱ አንዳንዶች አሉ።»

፪ ፤ ሙሴና ኤልያስ ከኢየሱስ ጋር በክብር ታዩ ። ማር. ፱፡ ፱ - ፲፫፤ ሉቃ. ፱፡ ፳፭ - ፴፮፤ ማቴ. ፲፮፡ ፩ - ፲፫።

ከስድስት ቀንም በኋላ ኢየሱስ፡ ጴጥሮስንና ያዕቆብን የሐንሰንም ይዞ ወደ ረጅም ተራራ ብቻቸውን አወጣቸው። ሲጸልይም የራቱ መልክ ተለውጦ እንደ ፀሐይ በራ፡ ልብሱም አንፀባረቀ፡ አጣቢም በምድር ላይ እንደዚያ ሊያነጣ እስከማይችል ድረስ በጣም ነጭ ሆነ። እነሆም ሙሴና ኤልያስ ከእርሱ ጋር በክብር ታይተው በኢየሩሳሌም ሊፈጽም ስላለው ስለ መውጣቱ ይነጋገሩ ነበር።

ጴጥሮስና ከእርሱ ጋር የነበሩትም ከእን

ቅልፍ ነቅተው የጌታን ክብር ከእርሱም ጋር የነበሩትን ሰዎች አዩ። ሙሴና ኤልያስም ከእርሱ ሊለዩ ሲሉ ጴጥሮስ፡ «ጌታ ሆይ፡ በዚህ መሆን ለእኛ መልካም ነውና አንድ ለአንተ አንድም ለሙሴ አንድም ለኤልያስ ሦስት ዳሶች እንሥራ» አለው። እጅግ ስለ ፈሩ የሚለውን አያውቅም ነበርና። ገና ሲናገርም፡ እነሆ ብሩህ ደመና ጋረዳቸው፤ ወደ ደመናውም ሲገቡ ፈሩ። እነሆም ከደመናው፡ «በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጅ ይህ ነው፤ እርሱን ስሙት» የሚል ድምፅ መጣ። ደቀ መዛሙርቱም ሰምተው በፊታቸው ወደቁ እጅግም ፈርተው ነበር። ኢየሱስም ቀርቦ ዳስ ሳቸውና፡ «ተነሡ፤ አትፍሩም» አላቸው። ዓይኖቻቸውንም አቅንተው ሲያዩ ከኢየሱስ ብቻ ቀር ማንንም አላዩም።

ከተራራውም በወረዱ ጊዜ ኢየሱስ፡ «የሰው ልጅ ከሙታን እስኪነሣ ድረስ ያዩ ችሁትን ለማንም አትንገሩ» ብሎ አዘዛቸው። ቃሉንም ይዘው፡ «ከሙታን መነሣት ምንድር ነው?» እያሉ እርስ በርሳቸው ተጠያየቁ።

፫ ፤ ኢየሱስ ጋዜን ያደረገበትን ልጅ ፈወሰ ። ማር. ፱፡ ፲፬ - ፳፱፤ ሉቃ. ፱፡ ፴፯ - ፵፭፤ ማቴ. ፲፮፡ ፲፬ - ፳፩።

ወደ ቀሩት ደቀ መዛሙርትም በመጣ ጊዜ በብዙ ሕዝብ ተከብበው ጸሐፎች ሲከራከሩ አቸው አዩ። ሕዝቡም ባዩት ጊዜ ደነገጡ፡ ወደ እርሱም ሩጠው እጅ ነሡት። ኢየሱስም ጸሐፎችን፡ «ስለምን ከእነርሱ ጋር ትከራከራላችሁ?» ብሎ ጠየቃቸው። ከሕዝቡም አንዱ መልሶ፡ «መምህር ሆይ፤ ዲዳ መንፈስ ያደረገበትን ልጄን ወደ አንተ አምጥቻለሁ፤ በደረሰበትም ሥፍራ ሁሉ ይጥለዋል፤ ደቀ መዛሙርትህም ሊያወጡ ለት አልቻሉም» አለው።

ኢየሱስም መልሶ፡ «የማታምን ትውልድ ሆይ፡ እስከ መቼ ከእናንተ ጋር እኛ ራሳሁ? እስከ መቼስ እታገሣችኋለሁ? ወደ እኔ አምጡት» አላቸው። ወደ እርሱም አመጡት። እርሱንም ባዩ ጊዜ ያመንፈስ ወዲያው አፈራገጠው፤ ወደ ምድርም ወድቆ አረፋ እየደፈቀ ተንፈራፈረ። አባቱንም፡ «ይህ ከያዘው ስንት ዘመን ነው?» ብሎ ጠየቀው። አባቱም፡ «ከሕፃንነቱ ጀምሮ ነው፤ ብዙ ጊዜም ሊያጠፋው ወደ አባትም ወደ ውኃም ጣለው፤ ቢቻልህ ግን እዘንልን፤ እርዳንም» አለው። ኢየሱስም፡ «ቢቻልህ ትላለህ፡ ለሚያምን፡ ሁሉ ይቻላል» አለው። የብላቴናውም አባት ጮኾ፡ «አምናለሁ፡ አለማመኔን እርዳው» አለ። ኢየሱስም ርዥሱን መንፈስ ገመፀና፡ «አንተ ዲዳ ደንቆሮም

መንፈስ፡ እኔ አዝሃለሁ፡ ከእርሱ ውጣ እንግዲህም አትግባበት» አለው። ጮኾም እጅግ አፈራግጠት ወጣ፡ ብዙዎችም፡ ሞተ እስኪሉ ድረስ እንደ ሙት ሆነ። ኢየሱስ ግን አስነሣው፡ ለአባቱም ሰጠው። ሁሉም ኢየሱስ ባደረገው ነገር ሲደነቁ፡ ለደቀ መዛሙርቱ፡ «የሰው ልጅ በሰው እጅ ይሰጥ ዘንድ አለውና እናንተ ይህን ቃል በጀርአችሁ አኑሩ» አለ። እነርሱ ግን ይህን ነገር አላስተዋሉም፡ እንዳይጠይቁትም ፈሩ። ወደ ቤትም ከገባ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ፡ «እኛ ጋዜንን ልናወጣው ያልቻልን ስለ ምንድር ነው?» ብለው ጠየቁት። እርሱም፡ «ስለ እምነታችሁ ማነስ ነው። ይህ ዓይነት ግን በጸሎትና በጾም ካልሆነ በምንም ሊወጣ አይችልም» አላቸው።

* * *

በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጅ ይህ ነው፤ እርሱን ስሙት። ማቴ. ፲፮፡ ፳።

የእርሱን ግርማ አይተን እንጂ በብልሃት የተፈጠረውን ተረት ሳንከተል የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ኃይልና መምጣት አስታወቅናችሁ። ከገናናው ክብር፡- በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጅ ይህ ነው የሚል ያ ድምፅ በመጣ ለት ጊዜ ከእግዚአብሔር አብ ክብርንና ምስጋናን ተቀብሎ አልና። ጴጥ. ፩፡ ፲፮፡ ፲፮።

* * *

ጥያቄ፡ ፩፡ ኢየሱስ፡ «እኔ ማን እንደሆንሁ ትላላችሁ?» ብሎ በጠየቀ ጊዜ ጴጥሮስ ምን ብሎ መለሰለት? ፪፡ ሙሴና ኤልያስ ከኢየሱስ ጋር ስለምን ነገር ይነጋገሩ ነበር? ፫፡ እግዚአብሔር አብ ክብሩህ ደመና በተናገረ ጊዜ ምን አለ?

ጸሎት፡ የመቅደሳችን ሥፍራ ከጥንት ጀምሮ ከፍ ያለ የክብር ዙፋን ነው። . . . አቤቱ፡ ፈውሰኝ እኔም እፈወሳለሁ፤ አድነኝ እኔም እድናለሁ፤ አንተ ምስጋናዬ ነህና። ሉር. ፲፮፡ ፲፪፡ ፲፬።

ምዕራፍ ፳፭ ።
ጌታችን ከገሊላ ወደ ኢየሩሳሌም ሲጓዝ።
 ከሉቃ. ፱ : ፲ : ፲፯ : ፲፰ ።

፩ : ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ ፊቱን አቀና ። ሉቃ. ፱ : ፲፩ - ፲፰ ።

የሕመምተኛና ወደ አብ የሚወጣበትም ወራት በቀረበ ጊዜ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ ፊቱን አቀና ። ከደቀ መዛሙርቱም ጋር በመጓጓድ ሲሄድ አንድ ሰው ፡ «ጌታ ሆይ ፡ ወደምትሄድበት ሁሉ እከተልሃለሁ» አለው ። ኢየሱስም ፡ «ለቀ በሮች ጉድጓድ ፡ ለሰማይም ወፎች መሣፈሪያ አላቸው ፡ ለሰው ልጅ ግን ራሱን የሚያስጠጋበት የለውም» አለው ።

ሌላውንም ፡ «ተከተለኝ» አለው ። እርሱ ግን ፡ «ጌታ ሆይ ፡ አስቀድሜ ልሂድና አባቴን እቀብር ዘንድ ፍቀድልኝ»

አለ ። ኢየሱስም ፡ «ሙታናቸውን እንዲቀብሩ ሙታንን ተዋቸው ፤ አንተስ ሄደህ የእግዚአብሔርን መንግሥት ሰበክ» አለው ።

ደግሞ ሌላው ፡ «ጌታ ሆይ ፡ እከተልሃለሁ ፤ ነገር ግን አስቀድሜ ከቤቴ ሰዎች እንድሰናበት ፍቀድልኝ» አለ ። ኢየሱስ ግን ፡ «ማንም ዕርፍ በእጁ ይዞ ወደኋላ የሚመለከት ለእግዚአብሔር መንግሥት የተገባ አይደለም» አለው ።

፪ ፡ ኢየሱስ ሰባ ሰዎችን በፊቱ ላከ ። ሉቃ. ፲ : ፩ - ፳፬ ።

ከዚህም በኋላ ጌታ ሌሎችን ሰባ ሾመ ፤ ሁለት ሁለትም አድርጎ እርሱ ሊሄድበት

ወዳለው ከተማና ሥፍራ ሁሉ በፊቱ ላካቸው ። አላቸውም ፡ «መከሩስ ብዙ ነው ፡ ሠራተኞች ግን ጥቂቶች ናቸው ፤ እንግዲህ የመከሩን ጌታ ለመከሩ ሠራተኞች እንዲልክ ለምኑት ። ሂዱ ፡ እነሆ እንደ በጎች በተኩላዎች መካከል እልካችኋለሁ ። ወደምትገቡባትም ከተማ ሁሉ ቢቀበሉአችሁ ያቀረቡላችሁን ብሉ ፡ በእርስዎም ያሉትን ድውዮችን ፈውሱና ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ ቀረበች በሉአቸው ። ነገር ግን ወደምትገቡባት ከተማ ሁሉ ባይቀበሉአችሁ ፡ ወደ አደባባይዎ ወጥታችሁ ፡ ከከተማችሁ የተጣበቀብንን ትቢያ እንኳን እናራግፍላችኋለን ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት ግን ወደ እናንተ እንደ ቀረበች ይህን ዕውቁ በሉ ። እላችኋለሁ ፡ በፍርድ ቀን ከዚያች ከተማ ይልቅ ለሰዶም ይቀልላታል ። የሚሰማችሁ እኔን ይሰማል ፡ እናንተንም ያልሰማ እኔን አይሰማም ፡ እኔንም እምቢ ያለ የላኩኝን እምቢ አለ ።»

ሰባውም በደስታ ተመልሰው ፡ «ጌታ ሆይ ፡ አጋንንት ስንኳ በስምህ ተገዝተው ልናል» አሉት ። እርሱም ፡ «ሰይጣንን እንደ መብረቅ ከሰማይ ሲወድቅ አየሁ ። እነሆ እባቡንና ጊንጦን ትረግጡ ዘንድ ፡ በጠላትም ኃይል ሁሉ ላይ ሥልጣን ሰጥቻችኋለሁ ፡ የሚገቡዳችሁም ምንም የለም ። ነገር ግን መናፍስት ስለ ተገዙላችሁ በዚህ ደስ አይበላችሁ ፡ ስማችሁ ግን በሰማይት ስለተጻፈ ደስ ይበላችሁ» አላቸው ።

በዚያን ሰዓት ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ ሐሜት አደረገና ፡ «የሰማይና የምድር ጌታ አባት ሆይ ፡ ይህን ከጥበቦችና ከአስተዋዮች ሰውረህ ለሕፃናት ስለ ገለጥህላቸው አመሰግንሃለሁ ፡ አዎን አባት ሆይ ፡ ፈቃድህ በፊትህ እንዲህ ሆኖአልና» አለ ።

ወደ ደቀ መዛሙርቱም ዘወር ብሎ ለብቻቸው ፡ «የምታዩትን የሚያዩ ዓይኖች ብፁዓን ናቸው ። እላችኋለሁና ፡ እናንተ የምታዩትን ብዙዎች ነቢያትና ነገሥታት ሊያዩ ወደዱ አላዩምም ፤ የምትሰሙትንም ሊሰሙ ወደው አልሰሙም» አለ ።

፫ ፡ ኢየሱስ አሥር ለምጻሞችን ፈወሰ ። ሉቃ. ፲፯ : ፲፩ - ፲፱ ፤ ዘሌዋ. ፲፫ : ፩ - ፫ ፤ ግጹ ፡ ፵፮ ፤ ዘሌዋ. ፲፱ : ፩ - ፵፪ ፤ ከሉቃ. ፳ : ፲፪ - ፲፬ ጋር ይነጻጸር ። ወደ ኢየሩሳሌም ሲሄድ በገሊላና በሰማርያ መካከል አለፈ ። ወደ አንዲት መንደርም ሲገባ በሩቅ የቆሙ አሥር ለምጻሞች ዐውቀውት በታላቅ ቃል እየጮኹ ፡ «ኢየሱስ ሆይ ፡ አቤቴ ፡ ማረን» አሉ ።

በሩቅ ቆመው የጮኹበት ምክንያትም ፡ በሙሴ ሕግ ፡ «የለምጽ ደዌ ያለበት ሰው ልብሱ የተቀደደ ይሁን ፡ ራሱም የተገለጠ ይሁን ፡ ከንፈሩንም ይሸፍን ፤ ርኩስ ርኩስ ነኝ ይበልም ። ደዌው ባለበት ዘመንም ሁሉ ርኩስ ይሆናል ፤ እርሱ ርኩስ ነው ፤ ብቻውንም ይቀመጣል ፤ መናሪያውም ከሠፈር ውጭ ይሆናል» ተብሎ ስለ ነበር ነው ። ከለምጽ ደዌው ቢድን ግን ፡ በመንጻቱ ቀን ወደ ቤቴ ሳይመለስ ወደ ካህኑ እንዲሄድ ፡ ካህኑም መርምሮ ደዌው እንደ ጠፋ ሲያረጋግጥ ፡ የዳነው ሰውዬ ለመንጻቱ የታዘዘውን መሥዋዕት ማቅረብ ነበረበት ። አስቀድሞ ለምጻሙን ሰው ፡ - ርኩስ ነህ ብሎ ከሕዝቡ መካከል ለይቶት የነበረ ካህኑ ነውና በሚድንበትም ጊዜ ካህኑ በሕዝቡ ማኅበር እንዲገባ ከለምጹ ርኩስት መንጻቱን አስታውቆ ያውጅለት ነበር ። ይሁን እንጂ ይህ የመንጻት ሕግ ከተሰጠ በት ቀን ጀምሮ ብዙ ጊዜ የተፈጸመ አይመስልም ፤ ለዚያ በሽታ መድኃኒት የለውም ነበርና ። አሁን ግን ጌታችን ኢየሱስ ክርስ

የሱ መልካም እያደረገ ከሥፍራ ወደ ሥፍራ መዘዋወር ከጀመረ ወዲህ ፡ ከለ ምጽ እየነጹ ወደ እነርሱ በሚመጡ ተፈ ሆኖች ብዛት ካህናት አይደነቁ ይሆንን ? ይህ የለምጻምች መንጻት ፡ ክርስቶስ የተባ ለው በእውነት እንደ መጣ ለካህናትና ለሌ ሎችም ሁሉ ምስክር ሆኖላቸው ነበር ። ፈውስን የሚፈልጉ እነዚህ አሥር ለም ጻምችም ፡ «ሚረገግ» እያሉ ሲጮኹ ኢየ ሱስ መልሰ ፡ «ሂዱ ፡ ራሳችሁን ለካህናት ሳሳቁ» አላቸው ። እነሆም ሲሄዱ ነጹ ። እነእነርሱም አንዱ እንደ ተፈወሰ ባየ ጊዜ ስታላቅ ድምፅ እግዚአብሔርን እያከበረ ተመለሰ ፡ እያመሰገነውም በእግሩ ላይ በግ ሞባሩ ወደቀ ፤ እርሱም ሳምራዊ ነበረ ። ኢየሱስም ፡ «የነጹ አሥር አልነበሩምን ? ጠኙስ ወዴት አሉ ? ከዚህ ከልዩ ወገን ቀር እግዚአብሔርን ሊያከብር የተመለሰ ልተገኘኝም ? » አለ ። ሳምራዊውንም ፡

«ተነሣና ሂድ ፡ እምነትህ አድኖሃል» አለው ።

፬ ፡ ኢየሱስ ሕፃናትን ባረከ ።

ግቴ. ፲፱ ፡ ፩ ፡ ፲፫ - ፲፭ ፡ ግር. ፲ ፡ ፲፫ - ፲፮ ፡ ሉቃ. ፲፰ ፡ ፲፭ - ፲፮ ።

በዮርዳኖስ ግዶ ወደ ይሁዳ ዳርቻ መጣ ። በዚያም ሳለ እጁን እንዲጭንባቸውና እን ዲጸልይ ሕፃናትን ወደ እርሱ አመጡ ፤ ደቀ መዛሙርቱም ያመጡአቸውን ገሠፁአ ቸው ። ኢየሱስ ግን አይቶ ተቈጣና ፡ «ሕፃ ናትን ወደ እኔ ይመጡ ዘንድ ተወ. ፡ አትከ ልክሉአቸው ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደ እነዚህ ላሉት ናትና ። እውነት እላች ጳለሁ ፡ እንደ ሕፃን የእግዚአብሔርን መን ግሥት የማይቀበል ከቶ አይገባባትም» አላቸው ። አቀፋቸውም ፡ እጁንም ጭኖ ባረካቸው ።

ማንም ዕርፍ በእጁ ይዞ ወደ ኋላ የሚመለከት ለእግዚአብ ሔር መንግሥት የተገባ አይደለም ። ሉቃ. ፱ ፡ ፳፪ ።

ሕፃናት ወደ እኔ ይመጡ ዘንድ ተወ.አቸው አትከልክሉአ ቸውም ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደ እነዚህ ላሉት ናትና ። ሉቃ. ፲፰ ፡ ፲፮ ።

* * *

ተያቁ ፡ ፩ ፡ ጌታ ሰባውን ሾሞ የላካቸው ምን እንዲያደርጉ ነበረ ?
፪ ፡ ከተፈወሱ ለምጻምች መካከል ለምስጋና የተመለሰውን ጌታ ምን አለው ?
፫ ፡ ስለ ሕፃናትስ ምን ተናገረ ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ ነፍሴ በኋላህ ተከታተለች ፡
እኔንም ቀኝህ ተቀበለችኝ ።
አቤቱ ፡ መንገድህን አመልክተኝ ፡
ፍሰጋህንም አስተምረኝ ።
መዝ. ፳፪ (፳፫) ፡ ፳ ፡ ፳፱ (፳፭) ፡ ፱ ።

ምዕራፍ ፳፮ ።
ዕውር ሆኖ የተወለደው ሰው ።
ዮሐ. ፱ ።

፩ ፡ የዕውሩ ማየት ።
ዮሐ. ፱ ፡ ፩ - ፯ ።
ኢየሱስ በአንድ የሰንበት ቀን በኢየሩሳ ሌም ሳለ ፡ ከመወለዱ ጀምሮ ዕውር የሆነን ሰው አየ ። ደቀ መዛሙርቱም ፡ «መምህር ሆይ ፡ ይህ ዕውር ሆኖ እንዲወለድ ኃጢ አት የሠራ ግን ነው ? እርሱ ወይስ ወላ ጆቹ ? » ብለው ጠየቁት ። ኢየሱስም ፡ «የእግዚአብሔር ሥራ በእርሱ እንዲገለጥ

ነው እንጂ እርሱ ወይም ወላጆቹ ኃጢአት ስለ ሠሩ አይደለም ። ቀን ሳለ የላከኝን ሥራ ላደርግ ይገባኛል ። ማንም ሊሠራ የማይችልባት ሌሊት ትመጣለች ። በዓ ለም ሳለሁ የዓለም ብርሃን ነኝ» ብሎ ወደ መሬት እትፍ አለ ። በምራቁም ጭቃ አድ ርኅ በጭቃው የዕውሩን ዓይኖች ቀብቶ ፡ «ሂድና በሰሊሆም መጠመቂያ ታጠብ» አለው ። ሂድም ታጠብ ፡ እያየም መጣ ።

፪ ፡ የዕውሩና የፈረሳውያን ክርክር ።
የሐ. ፱ ፡ ፳ - ፴፬ ።

ጎረቤቶቹም ዕውሩ ድኖ እያየ ሲመጣ ተመልክተው ፡ «ይህ ተቀምጦ ይለምን የነበረ አይደለምን?» አሉ ። ሌሎችም ፡ «እርሱ ነው» አሉ ። ሌሎች ደግሞ ፡ «አይደለም ፡ እርሱን ይመስላል እንጂ» አሉ ። እርሱ ግን ፡ «እኔ ነኝ» አለ ። እነርሱም ፡ «ታዲያ ዓይኖችህ እንዴት በሩልህ?» አሉት ። እርሱም መልሶ ፡ «ኢየሱስ የሚባለው ሰው ጭቃ አድርጎ ዓይኖቼን ቀባና ፡ ሄደህ ታጠብ አለኝ ፡ ሄጄ ታጥቢም አየሁ» አለ ።

እነርሱም ወደ ፈረሳውያን ወሰዱት ፡ ፈረሳውያንም ደግሞ እንዴት እንዳየ እንደገና ጠየቁት ። እርሱም ፡ «ጭቃ በዓይኖቼ አኖረ ፡ ታጠብሁም አየሁም» አላቸው ። ከፈረሳውያንም አንዳንዶች ፡ «ይህ ሰው ስንሆንን አያከብርምና ከእግዚአብሔር አይደለም» አሉ ። ሌሎች ግን ፡ «ኃጢአተኛ ሰው እንደ እነዚህ ያሉ ምልክቶች ሊያደርግ እንዴት ይችላል?» አሉ ። በመካከላቸውም ከሆነ መለያየት የተነሣ ፡ «አንተ ዓይኖችህን ስላበራልህ ስለ እርሱ ምን ትላለህ?» አሉት ። እርሱም ፡ «ነቢይ ነው» አለ ።

እነርሱም ወላጆቹን ጠርተው ፡ «እናንተ ፡ ዕውር ሆኖ ተወለደ የምትሉት ልጆችህ ይህ ነውን? ታዲያ አሁን እንዴት ያያል?» ብለው ጠየቁአቸው ። ወላጆቹም ፡ እርሱ ክርስቶስ ነው ብሎ ለኢየሱስ የሚመሰክር ቢኖር የአይሁድ ሽማግሌዎች ከምክራብ እንደሚያወጡት መወሰናቸውን ዐውቀው መልስ ሊሰጡ በመኖራት ፡ «ይህ ልጆችን እንደሆነ ፡ ዕውርም ሆኖ እንደ ተወለደ እናውቃለን ፤ አሁን ግን እንዴት እንዳየ አናውቅም ፤ ሙሉ ሰው ነውና እርሱን ጠይቁት» አሉ ።

ስለዚህ ሰውየውን ራሱን ሁለተኛ ጠርተው ፡ «እግዚአብሔርን አክብር ፤ ይህ ሰው ኃጢአተኛ መሆኑን እናውቃለን» አሉት ። እርሱ ግን ፡ «ኃጢአተኛ መሆኑን አላውቅም ፤ የማውቀው አንድ ነገር አለ ፡ ይኸውም ዕውር እንደ ነበርሁ አሁንም እንደማይ ነው» አለ ። ደግመውም ፡ «እንዴት አድርጎ ዓይኖችህን አበራልህ?» አሉት ። እርሱም መልሶ ፡ «አስቀድሜ ነገር ጻጸትሁ አልሰማችሁም ፤ ስለምን ጻጸት ልትሰሙ ትወዳላችሁ? እናንተ ደግሞ ደቀ መዛሙርቱ ልትሆኑ ትወዳላችሁ?» አላቸው ። ተሳድበውም ፡ «አንተ የእርሱ ደቀ መዛሙር ነህ ፤ እኛም የሙሴ ደቀ መዛሙርት ነን ፤ እግዚአብሔር ሙሴን እንደ ተናገረው እናውቃለን ፡ ይህ ሰው ግን ከወዴት እንደሆነ አናውቅም» አሉት ። ሰውየውም መልሶ ፡ «ከወዴት እንደሆነ እናንተ አሰማውቃችሁ ይህ ድንቅ ነገር ነው ፤ ዳሩ ግን ዓይኖቼን አበራ ። እግዚአብሔርን የሚፈራ ፈቃዱንም የሚያደርግ ቢኖር ያንን እግዚአብሔር ይሰማዋል እንጂ ኃጢአተኛችን እንዳይሰማ እናውቃለን ። ዕውር ሆኖ የተወለደውን ዓይኖች ማንም እንዳበራ ፡ ዓለም የተፈጠረ ጀምሮ አልተሰማም ፤ ይህ ሰው ከእግዚአብሔር ባይሆን ኑሮ ምንም ሊያደርግ ባልቻለም ነበር» አላቸው ። መልሰውም ፡ «አንተ ሁለንተናህ በኃጢአት ተወለደህ ፡ አንተም እኛን ታስተምረናለህ?» በማለት አውግዘው ከምክራብ አወጡት ።

፫ ፡ የዕውሩ ማመን ።
የሐ. ፱ ፡ ፴፭ - ፴፰ ።

ኢየሱስም ሰውየውን ወደ ውጭ እንዳወጡት ሰማ ። ባገኘውም ጊዜ ፡ «አንተ በእግዚአብሔር ልጅ ታምናለህ?» አለው ። እርሱም መልሶ ፡ «ጌታ ሆይ ፡ በእርሱ

አምን ዘንድ ማን ነው?» አለ ። ኢየሱስ የሚናገረው እርሱ ነው» አለው ። እርሱም ፡ «ጌታ ሆይ አምናለሁ» አለ ። ሰገደለትም ።

* * *

ኢየሱስ አለ ፡ እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ ፤ የሚከተሉኝ የሕይወት ብርሃን ይሆንለታል እንጂ በጨለማ አይመላለስም ።
የሐ. ፰ ፡ ፲፪ ።

ስለ ክርስቶስ ስም ብትነቀፉ የክብር መንፈስ የእግዚአብሔርም መንፈስ በእናንተ ላይ ያርፋልና ብዑዓን ናችሁ ።
፩ ጴጥ. ፱ ፡ ፲፬ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ኢየሱስ የዕውሩን ዓይኖች የከፈተው ምን በማድረግ ነው?
፪ ፡ የሰውየው ወላጆች ለአይሁድ እንዳይመልሱ ስለምን ፈሩ?
፫ ፡ ሰውየውን ወደ ውጭ እንዳወጡት በሰማ ጊዜ ኢየሱስ ምን አደረገ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ አንተ አምላኬ እንደሆንህ እነሆ ዐወቅሁ ። በእግዚአብሔር ታመንሁ ፡ አልፈራም ፤ ሰው ምን ያደርገኛል?
አቤቱ ፡ የምስጋና ስእለት የምሰጥህ ከእኔ ዘንድ ነው ፡ ነፍሴን ከሞት ፡ እግሮቼን ከመውደቅ አድነሃልና ፡ በሕያዋን ብርሃን እግዚአብሔርን ደስ አሰኘው ዘንድ ።
መዝ. ፶፭ (፶፮) ፡ ፱ ፡ ፲፩ - ፲፫ ።

ምዕራፍ ፳፯ ።

የእግዚአብሔር መንጋና እረኛው ።

ዮሐ. ፲ ።

፩ ፤ ኢየሱስ የበጎቹ በርና እረኛ ነው ።

ዮሐ. ፱ ፣ ፴፭ - ፲ ፣ ፳፩ ።

ውር የነበረው ሰውዬ ፡ «አምናለሁ» ።
 ለው ጊዜ ኢየሱስ ለሚቃወሙት ፈሪሳ
 ዮን ፡ ከነቢያት መጻሕፍት በመጥቀስ
 ርሱ ተስፋ የተሰጠበት የእግዚአብ
 ሔር ሕዝብ እረኛ ፡ በጎቹ የሚገቡበትም
 ር መሆኑን በምሳሌ እንዲህ ሲል ተና
 ረ ፡-

«እውነት እውነት እላችኋለሁ ፡ ወደ
 በጎች በረት በበሩ የማይገባ በሌላ መንገድ
 ግን የሚወጣ እርሱ ሌባ ወንበዴም ነው ፡
 በበሩ የሚገባ ግን የበጎች እረኛ ነው ። ለእ
 ርሱ በረኛው ይከፍትለታል ፤ በጎቹም
 ድምፁን ይሰሙታል ፡ የራሱንም በጎች
 በየሰማቸው ጠርቶ ይወስዳቸዋል ። የራሱ
 ንም ሁሉ ካወጣቸው በኋላ በፈታቸው
 ይሄዳል ፡ በጎቹም ድምፁን ያውቃሉና ይከ

ተሉታል ፤ ሌላውን ግን ይሸሹታል እንጂ
 አይከተሉትም ፡ የሌሎችን ድምፅ አያው
 ቁምና ።» ይህን ምሳሌ ሲነግራቸው ግን ፡
 ከበጎቹ አልነበሩምና አላስተዋሉም ።

ኢየሱስም ደግሞ አላቸው ፡ «እውነት
 እውነት እላችኋለሁ ፡ እኔ የበጎች በር ነኝ ።
 ከእኔ በፊት የመጡ ሁሉ ሌቦችና ወንበዴ
 ዎች ናቸው ፡ ዳሩ ግን በጎቹ አልሰሙአቸ
 ውም ። በሩ እኔ ነኝ ፤ በእኔ የሚገባ ቢኖር
 ይድናል ፡ ይገባልም ይወጣልም መሰማሪ
 ያም ያገኛል ። ሌባው ሲሰርቅና ሊያርድ
 ሊያጠፋም እንጂ ስለ ሌላ አይመጣም ፤
 እኔ ሕይወት እንዲሆንላቸው እንዲበዛላቸ
 ውም መጣሁ ። መልካም እረኛ እኔ ነኝ ፤
 መልካም እረኛ ነፍሱን ስለ በጎቹ ይሰ
 ጣል ።

«እረኛ ያልሆነው በጎቹም የእርሱ ያል
 ሆኑ ሞያተኛ ግን ተኩላ ሲመጣ ባዩ ጊዜ
 በጎቹን ትቶ ይሸሻል ፤ ተኩላም ይነጥቃቸ
 ዋል ፡ በጎቹንም ይበትናቸዋል ። ሞያተኛ
 ስለሆነ ለበጎቹም ስለማይገደው ሞያተ
 ኛው ይሸሻል ። መልካም እረኛ እኔ ነኝ ፤
 አብም እንደሚያውቀኝ እኔም አብን እንደ
 ማውቀው የራሴን በጎች ዐውቃለሁ ፡ የራ
 ሴም በጎች ያውቁኛል ፤ ነፍሴንም ስለ
 በጎቹ እሰጣለሁ ።

«ከዚህም በረት ያልሆኑ ሌሎች በጎች
 አሉኝ ፤ እነርሱን ደግሞ ላመጣ ይገባኛል ፡
 ድምፁንም ይሰማሉ ፡ አንድ መንጋም ይሆ
 ናሉ ፡ እረኛውም አንድ ።

«ነፍሴን ደግሞ አነሣት ዘንድ እሰጣለ
 ሁና ስለዚህ አብ ይወደኛል ። እኔ በፈቃዴ
 እሰጣታለሁ እንጂ ከእኔ ማንም አይወስዳ
 ትም ። ልሰጣት ሥልጣን አለኝ ፡ ደግሞም
 ላነሣት ሥልጣን አለኝ ፤ ይህችን ትእዛዝ
 ከአባቴ ተቀበልሁ ።»

ኢየሱስ ፡ «መልካም እረኛ እኔ ነኝ»
 ብሎ በምሳሌ ሲናገር ይሰሙት የነበሩት

አይሁድ ፡ «ራሳቸውን ለሚያሰማሩ ለእስ
 ራኤል እረኞች ወዮላቸው !» በማለት በነ
 ቢዩ ሕዝቅኤል ልሳን እግዚአብሔር የተና
 ገረውን የወቀሳ ቃልና እውነተኛ እረኛን
 ከዳዊት ቤት ለማስነሣት የሰጠውን ተስፋ
 አላስታወሱ ይሆንን ? ከኢየሱስ ቃል የተ
 ነሣ በመካከላቸው መለያየት ሆነ ። ከእነር
 ሱም ብዙዎች ፡ «ጋኔን አለበት ፡ አብዶ
 አል» አሉ ። ሌሎችም ፡ «ይህ ጋኔን ያለ
 በት ሰው ቃል አይደለም ፤ ጋኔን የዕውሮ
 ችን ዓይኖች ሊያበራ ይችላልን ? » አሉ ።
 (ኤ. ጳ፤ ፩-፮ ፣ ሕዝ. ፴፱ ።)

፪ ፤ ኢየሱስ የበጎቹ ታዳጊ ነው ።
 ዮሐ. ፲ ፣ ፳፪ - ፵፪ ።

ከዚህም በኋላ በሌላ ጊዜ ኢየሱስ በሰሎ
 ሞን ደጅ መመላለሻ ሲመላለስ ፡ ካላመኑ
 በት አይሁድ የሆኑ ከብበው ፡ «እስከ መቼ
 ድረስ በጥርጣሪ ታቁየናለህ ? አንተ ክርስ
 ቶስ እንደሆንህ ገልጠህ ንገረን» አሉት ።
 ኢየሱስም መልሶ ፡ «ነገርኋችሁ አታምኑ
 ምም ፤ እኔ በአባቴ ስም የማደርገው ሥራ
 ይህ ስለ እኔ ይመስክራል ፤ እናንተ ግን
 እንደ ነገርኋችሁ ከበጎቹ ስላልሆናችሁ
 አታምኑም ። በጎቹ ድምፁን ይሰማሉ ፡
 እኔም ዐውቃቸዋለሁ ይከተሉኝማል ፤
 እኔም የዘላለም ሕይወትን እሰጣቸዋለሁ ፡
 ለዘላለምም አይጠፉም ። ከእጄም ማንም
 አይነጥቃቸውም ። የሰጠኝ አባቴ ከሁሉ
 ይበልጣል ፡ ከአባቴም እጅ ሊነጥቃቸው
 ማንም አይችልም ። እኔና አብ አንድ ነን»
 አላቸው ።

ኢየሱስም ፡ «እኔና አብ አንድ ነን»
 ባለ ጊዜ አይሁድ ፡ «አንተ ሰው ስትሆን
 ራስህን አምላክ በማድረግህ ትሳደባለህ»
 ብለው ሊወግሩት ድንጋይ አነሡ ። እርሱ
 ግን ከእጃቸው ወጥቶ ፡ ዮሐንስ በመጀመ
 ሬያ ያጠምቅበት ወደ ነበረው ሥፍራ ሄደ።

ብዙ ሰዎችም ወደ እርሱ መጥተው ፡ «የሱ ነስ አንድ ምልክት ስንኳ አላደረገም ፤ ነገር ግን የሱን ስልዘህ ሰው የተናገረው

ሁሉ እውነት ነበረ» አሉ ። በዚያም ብዙ ዎች በእርሱ አመኑ ።

* * *

ኢየሱስ አለ ፤ በሩ እኔ ነኝ ፤ በእኔ የሚገባ ቢኖር ይድናል ፤ ይገባልም ይወጣልም መሰማሪያም ያገኛል ። የሐ. ሀ. ፲፡፱ ።

መልካም እረኛ እኔ ነኝ ፤ መልካም እረኛ ነፍሱን ስለ በጎቱ ይሰጣል ። የሐ. ሀ. ፲፡፲፩ ።

* * *

ጥያቄ ፤ ፩ ፡ ወደ እግዚአብሔር መንጋ የሚያገባ በር ግን ነው ?
 ፪ ፡ ጌታችን ፡ «መልካም እረኛ እኔ ነኝ» ሲል ለበጎቱ ምን እንደሚያደርግ አስረዳ ?
 ፫ ፡ እይሁድ ኢየሱስን ሊወግሩት ለምን አሰቡ ?

ጸሎት ፡ እግዚአብሔር እረኛዬ ነው ፤ የሚያሳጣኝም የለም ። . . .

በሞት ጥላ መካከል እንኳ ብሄድ ፤ አንተ ከእኔ ጋር ነህና ክፉውን አልፈራም ፤ በትርህና ምርኩዝ እነርሱ ያጽናኑኛል ። . . . ቸርነትህና ምሕረትህ በሕይወቴ ዘመን ሁሉ ይከተሉኛል ፤ በእግዚአብሔርም ቤት ለዘላለም እኖራለሁ ። መዝ. ፳፻ (፳፫) ፡ ፩ ፡ ፱ ፡ ፳ ።

ምዕራፍ ፳፰ ።
 አልዓዛርና እጎቶቹ ።
 የሐ. ፲፩ ።

፩ ፤ የአልዓዛር መታመምና ሞት ። የሐ. ፲፩ ፡ ፩-፲፮ ።
 ከኢየሩሳሌም ውጭ ከደብረ ዘይት ግርጌ በሚገኝ ቢታንያ በተባለው መንደር ፡ ኢየሱስን የሚወዱ ማርታና ማርያም የተባሉ እጎትማማች ፡ አልዓዛር ከሚባል ወንድማቸው ጋር ይኖሩ ነበር ። በዚህም ወራት

አልዓዛር ታምሞ ነበርና እጎቶቹ ፡ ጌታ ሆይ ፡ እነሆ የምትወደው ታምክል ብለው ወደ ኢየሱስ ላኩ ። እርሱም በሰማ ጊዜ ፡ «ይህ ሕመም የእግዚአብሔር ልጅ በእርሱ እንዲከብር ስለ እግዚአብሔር ክብር ነው እንጂ ለሞት አይደለም» ብሎ በነበረበት ሥፍራ ገና ሁለት ቀን ዋለ ።

ከዚህም በኋላ ደቀ መዛሙርቱን፡ «ወደ ይሁዳ እንሂድ» አላቸው። እነርሱም፡ «መምህር ሆይ፡ አይሁድ ከጥቂት ጊዜ በፊት ሊወግሩህ ይፈልጉ ነበር፡ ደግሞም ወደዚያ ትሄዳለህን?» አሉት። ኢየሱስ ግን፡ ጊዜው ከመድረሱ በፊት ምንም እንደማይደርስበት ዐውቆ፡ «ቀኑ አሥራ ሁለት ሰዓት አይደለምን? በቀን የሚመላ ለስ አይሰናከልም» ካለ በኋላ፡ «ወዳጆችን አልጻግህም ተኝቶአል፤ ነገር ግን ከእንቅልፋ ላሰነሳው እሄዳለሁ» አላቸው።

ደቀ መዛሙርቱም፡ ስለ እንቅልፍ መተኝት የተናገረ መስሎአቸው፡ «ጌታ ሆይ፡ ተኝቶስ እንደሆነ ይድናል» አሉት። በዚያን ጊዜ ኢየሱስ በግልጽ፡ «አልጻግህም ተ፣ እንድታምኑም በዚያ ባለመኖሪ ስለ እናንተ ደስ ይለኛል፤ ነገር ግን ወደ እርሱ እንሂድ» አላቸው። ቶማስም ጓደኞቹ ለሆኑ ደቀ መዛሙርት፡ «ከእርሱ ጋር እንሞት ዘንድ እኛ ደግሞ እንሂድ» አለ።

፪ ፣ የእግቶቹ ጎዘን።

ዮሐ. ፲፩ ፣ ፲፮ - ፴፮ ።

ኢየሱስ ወደ ቢታንያ በመጣ ጊዜ አልጻግህም ተመቃብር አራት ቀን ሆኖት ነበር። ከአይሁድም ብዙዎች ስለ ወንድማቸው ሊያጽናኑአቸው ወደ ማርታና ወደ ማርያም ከአየሩሳሌም መጥተው ነበር።

ማርታም ኢየሱስ እንደ መጣ በሰማች ጊዜ ልትቀበለው ወጣች፤ ስትገናኘውም፡ «ጌታ ሆይ፡ በዚህ ሰዓት ሆኖኝ ወንድሜ ባልሞተም ነበር፤ አሁንም ከእግዚአብሔር የምትለምነውን ሁሉ እርሱ እንዲሰጥህ ዐውቃለሁ» አላቸው። ኢየሱስም፡ «ወንድምሽ ይነሳል» አላት። ማርታም፡ «በመጨረሻው ቀን በትንሣኤ እንደሚነሳ ዐውቃለሁ» አላቸው። ኢየሱስም፡ «ትንሣኤና ሕይወት እኔ ነኝ፤ የሚያምን

ብኝ ቢሞት እንኳ ሕያው ይሆናል፤ ሕያው የሆነም የሚያምንብኝም ሁሉ ለዘላለም አይሞትም። ይህን ታምኚያለሽን?» አላት። እርሷም፡ «አዎን ጌታ ሆይ፡ አንተ ወደ ዓለም የሚመጣው ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆንህ እኔ አምናለሁ» አላቸው።

ይህንም ብላ ሂደች፡ እግትዋንም ማርያምን በሥውር ጠርታ፡ «መምህር መጥቶ አል ይጠራሽን?» አለችት። ማርያምም ፈጥና ተነሳች፡ ማርታ ወደ ተቀበለችበት ሥፍራም መጣች። እርሷም ሲያጽናኑ የነበሩትም፡ ወደ መቃብር የምትሄድ መስሎአቸው ተከተሉአት።

ማርያምም ኢየሱስን ባየች ጊዜ በእግሩ ላይ ወድቃ፡ «ጌታ ሆይ፡ አንተ በዚህ ኖረህ ቢሆን ወንድሜ ባልሞተም ነበር» አላቸው። ኢየሱስም፡ የእርሷንና ከእርሷ ጋር የነበሩትን ልቅሶ አይቶ በመንፈሱ አዘነ፡ እጅግም ተጨንቆ፡ «ወዴት አኖራችሁት?» አለ። እነርሱም፡ «ጌታ ሆይ፡ መጥተህ እይ» አሉት። ኢየሱስም እንባውን አፈሰሰ። አይሁድም ተመልክተው፡ «እንዴት ይወደው እንደ ነበር እዩ» አሉ። አንዳንዶቻቸውም፡ «ይህ የዕውሩን ዓይኖች ያበራ ይህን ደግሞ እንዳይሞት ያደርግ ዘንድ ባልቻለም ነበርን?» አሉ።

፫ ፣ የአልጻግህ መነሳት።

ዮሐ. ፲፩ ፣ ፴፭ - ፶፬ ፣ ፶፯ ።

ኢየሱስም በጎዘን ታውኮ ወደ መቃብር መጣ፤ መቃብሩም የድንጋይ መዝጊያ የነበረበት ዋሻ ነበረ። ኢየሱስም፡ «ድንጋዩን አንሁ» አለ። የሞተውም እግት ማርታ፡ «ጌታ ሆይ፡ ከሞተ አራት ቀን ሆኖታልና አሁን ይሸታል» አላቸው። ኢየሱስም፡ «ብታምኚስ የእግዚአብሔርን

ክብር እንድታዩ አልነገርሁሽምን?» አላት። ድንጋዩንም አንሁት።

ኢየሱስም ዓይኖቹን ወደ ላይ አንሥቶ፡ «አባት ሆይ፡ ስለ ሰማኸኝ አመሰግንሃለሁ። ሁልጊዜም እንደምትሰማኝ ዐውቅሁ፤ ነገር ግን አንተ እንደ ላከኸኝ ያምኑ ዘንድ በዚህ ዙሪያ ስለ ቆሙት ሕዝብ ተናገርሁ» አለ። ይህንም ብሎ በታላቅ ድምፅ፡ «አልጻግህም ሆይ፡ ወደ ውጭ ና» ብሎ ጮኸ። የሞተውም፡ እጆቹና እግሮቹ በመግነዝ እንደ ተገነዙ ወጣ፤ ፊቱም በጨርቅ እንደ ተጠመጠመ ነበረ። ኢየሱስም፡

«ፍቱትና ይሂድ» አላቸው። ይህን ካዩት አይሁድም ብዙዎች በእርሱ አመኑ። አንዳንዶች ግን ወደ ፈሪሳውያን ሄደው ኢየሱስ ያደረገውን ተናገሩ። የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያንም እንዲገድሉት ከተማከሩ በኋላ፡ እርሱን ለመያዝ፡ ያለበትን ሥፍራ የሚያውቅ ሰው ቢኖር እንዲያመለክታቸው አዘዙ። ኢየሱስ ግን ከቢታንያ ተነሥቶ ኤፍሬም ወደ ምትባል ከተማ ሄዶ በዚያ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተቀመጠ።

* * *

ኢየሱስ አለ፡ ትንሣኤና ሕይወት እኔ ነኝ፤ የሚያምንብኝ ቢሞት እንኳ ሕያው ይሆናል፤ ሕያው የሆነም የሚያምንብኝም ሁሉ ለዘላለም አይሞትም። ዮሐ. ፲፩ ፣ ፳፭ ፣ ፳፮ ።

ሞት ሆይ፡ መውጊያህ የት አለ? ሲኦል ሆይ፡ ድል መንሳትህ የት አለ? የሞት መውጊያ ኃጢአት ነው፡ የኃጢአትም ኃይል ሕግ ነው፡ ነገር ግን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ድል መንሳትን ለሚሰጠን ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን። ልቆር. ፲፭ ፣ ፶፭ - ፶፯ ።

* * *

ጥያቄ፡ ፩ ፣ አልጻግህ በታመመ ጊዜ እግቶቹ ምን አደረጉ? ፪ ፣ ኢየሱስ ስለ አልጻግህ መታመም በሰማ ጊዜ ምን አለ? ፫ ፣ ማርታ፡ «በመጨረሻው ቀን ወንድሜ እንደሚነሳ ዐውቃለሁ» ባላች ጊዜ ኢየሱስ ምን ብሎ መለሰላት?

ጸሎት፡ አቤቱ ፡ አንተ ጌታዬ ነህ አልሁ ፡ ከአንተ በቀር በጎነት የለኝም ። . . . የሕይወትን መንገድ አላየኸኝ ፡ ከፊትህ ጋር ደስታን አጠገብኸኝ ፡ በቀኝህም የዘላለም ፍሥሐ አለ ። መዝ. ፲፭ (፲፮) ፡ ፪ ፣ ፲፩ ።

ምዕራፍ ፳፱ ።

የአይሁድ ፋሲካ እንደ ቀረበ ።

ከሉቃ. ፲፱ ፣ ከዮሐ. ፲፩ ፣ ፲፪ ።

፩ ፣ ስለ አንድ መኩንን የኢየሱስ ምሳሌ።

ዮሐ. ፲፩ ፣ ፶፭-፶፮ ፣ ሉቃ. ፲፱ ፣ ፩ ፣ ፲፩-፳፮ ።

የአይሁድ ፋሲካ ቀርቦ ነበርና ከየሥፍራው ወደ ኢየሩሳሌም የሚመጡ ሰዎች ኢየሱስን ይፈልጉ ነበር ። ባላገኙትም ጊዜ ፣ ሽማግሌዎቻቸው ለይዘት መፈለጋቸውን ሰምተው እርስ በርሳቸው ፡ «ምን ይመስላችኋል ? ወደ በዓሉ አይመጣ ይሆንን ?» ይባላሉ ነበር ። እንዲሁ እርስ በርሳቸው ስለ እርሱ ሲጠያየቁ ፡ ኢየሱስ ፡ ከፋሲካ በፊት በኢየሩሳሌም መገኘት ነበረበትና ካለበት ሥፍራ ተነሥቶ በኢያሪኮና

በቢታንያ በኩል በሚያልፍ መንገድ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ኢየሩሳሌም ይጓዝ ነበር ።

ደቀ መዛሙርቱ የእግዚአብሔር መንግሥት ፈጥኖ የሚገለጥ እንደ መሰላቸው ያውቅ ነበርና ኢየሱስ ፡ ወዲያውኑ የክብሩ ተካፋዮች ሳይሆኑ እስከ ዳግም ምጽአቱ ድረስ አገልጋዮቹ በታማኝነት ሊያገለግሉት እንደሚገባቸው የሚያሳይ ምሳሌን እንዲህ ሲል ተናገረ ፡-

«አንድ መኩንን ለራሱ መንግሥትን ይዞ ሊመለስ ወደ ሩቅ አገር ለመሄድ

ሲነሣ ፡ አሥር ባሪያዎችን ጠርቶ አሥር ምናን* ሰጥቶ ፡ «እስከመጣ ድረስ ነግዱ» አላቸው ። የአገሩ ሰዎች ግን ይጠሉት ነበርና ፡ «ይህ በላያችን ሊነግሥ አንወድም» ሲሉ በኋላው መልእክተኞችን ላኩ ።

«መንግሥትን ይዞ በተመለስ ጊዜ ገንዘብ የሰጣቸውን ባሪያዎች ነግደው ምን ያህል እንዳተረፉ ያውቅ ዘንድ እንዲጠሩ ለት አዘዘ ። የፊተኛውም ደርሶ ፡ «ጌታ ሆይ ፡ ምናንህ አሥር ምናን አተረፈ» አለው ። እርሱም ፡ «መልካም ፡ አንተ በጎ ባሪያ ፡ በጥቂት የታመንህ ስለሆንህ በአሥር ከተሞች ላይ ሥልጣን ይሁንልህ» አለው ። ሁለተኛውም ፡ «ጌታ ሆይ ፡ ምናንህ አምስት ምናን አተረፈ» አለው ። ይህንም ደግሞ ፡ «አንተም በአምስት ከተሞች ላይ ሁን» አለው ።

«ሌላውም መጥቶ ፡ «ጌታ ሆይ ፡ በጨርቅ ጠቅልዬ የጠበቅኋት ምናንህ እነኋት ፤ ፈርቻለሁና ፡ ጨካኝ ሰው ስለሆንህ ፤ ያላኖርኸውን ትወስዳለህ ፡ ያልዘራኸውንም ታጭዳለህ» አለው ። ጌታውም ፡ «አንተ ክፉ ባሪያ ፡ አፍህ በተናገረው እፈርድብሃለሁ ። እኔ ያላኖርሁትን የምወስድና ያልዘራሁትን የማጭድ ጨካኝ ሰው እንደሆንሁ ዐወቅህ ፤ ምነው ገንዘቢን ለለዋጮች አደራ ያልሰጠኸው ? እኔም መጥቼ ከትርፉ ጋር እወስደው ነበር» አለው ። በዚያም ቆመው የነበሩትን ፡ «ምናኑን ውሰዱበት ፡ አሥሩ ምናን ላለውም ስጡት» አላቸው ። እነርሱም ፡ «ጌታ ሆይ ፡ አሥር ምናን አለው» አሉት ። እርሱም ፡ «እላችኋለሁ ፡ ላለው ሁሉ ይሰጠዋል ፡ ከሌለው ግን ያው ያለው ስንኳ ይወሰድበታል ። ነገር ግን እነዚያን በላያቸው ልነግሥ ያልወደዱትን ጠላቶቼን ወደዚህ አምጡአቸው በፊቴም እረዱአቸው» አላቸው ።

፪ ፣ በቢታንያ ለኢየሱስ ያደረጉለት እራት ። ዮሐ. ፲፪ ፣ ፩-፳ ፣ ማር. ፲፱ ፣ ፫-፱ ። ግብ. ፳፯ ፣ ፮-፲፫ ፣ ሉቃ. ፲ ፣ ፴፰-፵፪ ።

ከፋሲካም በፊት በስድስተኛው ቀን ኢየሱስ ከሙታን ያስነሣው አልዓዛር ወደ ነበረበት ወደ ቢታንያ መጣ ። በዚያም እራት አደረጉለት ፤ ማርታም ታገለግል ነበር ፤ አልዓዛር ግን ከእርሱ ጋር ከተቀመጡት አንዱ ነበረ ።

ከዚህ በፊት መጀመሪያ ጊዜ በቤትዋ ስትቀበለው ማርታ ስታገለግል እንትዋ ማርያም ቃሉን ልትሰማ በኢየሱስ እግር አጠገብ ተቀምጣ ነበረች ። ማርታም ቀርባ ፡ «ጌታ ሆይ ፡ እኔ እንደሠራ እጎቴ ብቻዬን ስትተወኝ አያገድህምን ? እንኪ ያስ እንድታግዘኝ ንገራት» ብላ ነበር ። ኢየሱስም ፡ «ማርታ ማርታ ፡ በብዙ ነገር ትጨነቂአለሽ ትታወኪማለሽ ፡ የሚያስፈልገው ግን ጥቂት ወይም አንድ ነገር ነው ፤ ማርያምም መልካም ዕድልን መርጣለች ፡ ከእርስዋም አይወሰድባትም» በማለት መልሶላት ነበር ።

አሁንም ኢየሱስ በማዕድ ተቀምጦ ሳለ ማርያም ፡ ዋጋው እጅግ የከበረ የጥሩ ናርዶስ ሽቱ የሞላበት የአልባስጥርስ ብልቃጥ ይዛ መጣች ፤ ብልቃጡንም ሰብራ በራሱ ላይ አፈሰሰችው ፡ እግሩንም ቀባች ፤ በጠጉርዋም እግሩን አበሰች ፤ ቤቱም ከናርዶስ ሽቱ ሞላ ።

ከደቀ መዛሙርትም አንዳንዶች ፡ «ይህ የሽቱ ጥፋት ለምንድር ነው ?» አሉ ። አሳልፎ ሊሰጠው ያለው የእስቆሮቱ ይሁዳም ፡ «ይህ ሽቱ ለሦስት መቶ ዲናር* ተሽጦ ለድኖች ያልተሰጠ ስለምን ነው?» አለ ። ይህንም የተናገረው ሌባ ስለ ነበረ ነው እንጂ ለድኖች አዘኖላቸው አይደለም ፤ የገንዘብ ከረጢትም ይዞ በውስጡ ከሚገባው ይወስድ ስለነበር ነው ።

ኢየሱስም : «ተወ.ዋት ፣ ስለምን ታደክ ሙአታላችሁ ? መልካም ሥራ ሠርታል ኛለች ። ድኅኛችሁ ልጊዜ ከእናንተ ጋር ይኖሩ ለሱና በማናቸውም በወደዳችሁት ጊዜ መልካም ልታደርጉላቸው ትችላላችሁ ፤ እኔ ግን ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር አልኖርም።

የተቻላትን አደረገች ፣ አስቀድማ ለመቃብራ ሥጋዬን ቀባችው ። እውነት እላችኋለሁ ፣ ይህ ወንጌል በዓለም ሁሉ በሚሰበክበት በማናቸውም ሥፍራ ፣ እርስዎ ያደረገችው ደግሞ ለእርስዎ መታሰቢያ ሊሆን ይነገራል» አለ ።

* * *

ከሁሉ በሚያንስ የታመነ በብዙ ደግሞ የታመነ ነው ። ከሁሉ በሚያንስም የሚያምዕ በብዙ ደግሞ ዓመፀኛ ነው ። እንግዲያስ በዓመፀ ገንዘብ ካልታመናችሁ ፣ እውነተኛውን ገንዘብ ማን አደራ ይሰጣችኋል ? በሌላ ሰው ገንዘብም ካልታመናችሁ ፣ የእናንተን ማን ይሰጣችኋል ?

በሥራና በእውነት እንጂ በቃልና በአንደበት አንዋደድ ።

* * *

ጥያቄ ፣ ፩ ፣ ወደ ኢየሱስም ሲጓዙ ደቀ መዛሙርት ምን በማሰብ ተሳስተው ነበር ?
 ፪ ፣ ወዲያውኑ የክብሩ ተካፋዮች እንደማይሆኑ ምን ምሳሌ በመናገር አስረዳቸው ?
 ፫ ፣ የቢታንያዩቱ ማርያም ምን «መልካም ዕድል» መረጠች ?
 ፬ ፣ ምንስ «መልካም ሥራ» ለጌታዋ ሠራችላት ?

ጸሎት ፣ እግዚአብሔርን አንዲት ነገር ለመንሁት ፣ እርስዎንም እሻለሁ ።
 በሕይወቴ ዘመን ሁሉ በእግዚአብሔር ቤት እኖር ዘንድ ።
 እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘውንም አይ ዘንድ ፣ መቅደሱንም እመለከት ዘንድ ። መዝ. ፳፮ (፳፮) ፣ ፱ ።

* አንድ ምናን 59 ያህል ነበረ ።
 * አንድ ዲኖር 9 ሳንቲም ያህል ነበረ ።

ምዕራፍ ፱ ።

ካህናት ላቀረቡት ጥያቄ የጌታችን መልስ ።

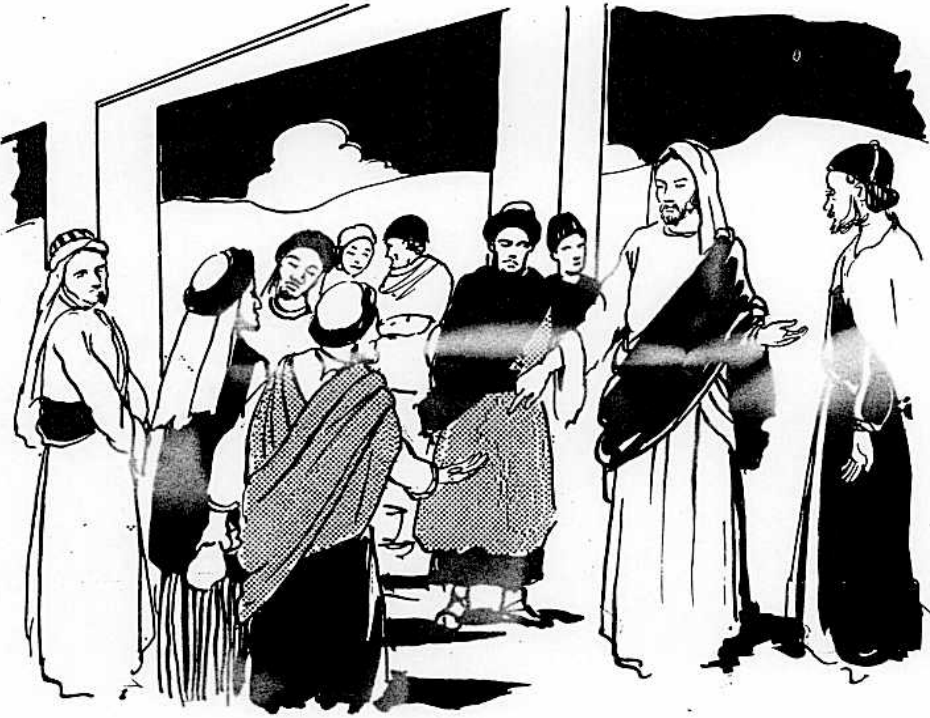
ማቴ. ፳፩ ።

፩ ፣ ኢየሱስ ቤተ መቅደስን እነጸ ።
 ዮሐ. ፲፪ ፣ ፲፪ - ፲፭ ፣ ማቴ. ፳፩ ፣ ፲፪ ፣ ፲፮ ።
 በማግሥቱም ፣ ወደ በዓሉ መጥተው የነበሩት ሕዝብ ፣ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም እንደሚመጣ በሰሙ ጊዜ ፣ የዘንባባ ዛፍ ዝንጣሬ ይዘው ሊቀበሉት ወጡና ። «ሆሳዕና ፣ በጌታ ስም የሚመጣ የእስራኤል ንጉሥ የተባረከ ነው» እያሉ ጮኹ ። እርሱም በአህያ ውርንጫ ላይ ተቀምጦ ወደ ኢየሩሳሌም ገባ ። በአገልግሎቱም መጀመሪያ እንዳደረገ ነጋዴዎችን በማውጣት ቤተ መቅደስን ካነጸ በኋላ ወደ ቢታንያ ተመልሶ በዚያ አደረ ።

፪ ፣ ኢየሱስ በለሲቱን ረገመ ።
 ማቴ. ፳፩ ፣ ፲፮ - ፳፪ ፣ ማር. ፲፩ ፣ ፳፩ - ፳፮ ።
 በማለዳም ወደ ከተማ ሲመለስ ተራብ ፣ ቅጠልም ያላት በለስ ከሩቅ አይቶ ወደ እርስዎ መጣ ፣ ነገር ግን ከቅጠል ብቻ በቀር ምንም አላገኘባትምና ። «ለዘላለሙ ፍሬ አይገኝብኸ» አላት ። በለሲቱም ያን ጊዜ ውን ደረቀች ። ደቀ መዛሙርቱም ይህን አይተው ተደነቁ ። ኢየሱስም ፣ «እውነት እላችኋለሁ ፣ እምነት ቢኖራችሁ ባትጠራጠሩም ፣ በበለሲቱ እንደ ሆነባት ብቻ አታደርጉም ፣ ነገር ግን ይህን ተራራ እንኳ ፣ ተነቅለህ ወደ ባሕር ተወርወር ብትሉት

ምዕራፍ ፴፩ ።

ኢየሱስ የሚፈታተኑትን መልስ አሳጣቸው ።

ግቴ. ፳፪ ፣ ፲፭ - ፳፫ ፣ ፴፱ ።

፩ ፣ ስለ ግብር መገበር ።

ግቴ. ፳፪ ፣ ፲፭ - ፳፫ ፣ ለ.ቃ. ፳ ፣ ፳ - ፳፮ ።
 የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያን በኢየሱስ ላይ እጃቸውን ሊጭኑበት ስለ ፈሩ ፣ ጸድ ቃን መስለው በቃሉ የሚያጠምዱትን ሸማቂዎች ሰደዱበት ። እነርሱም ፡ «መም ሀር ሆይ ፣ እውነተኛ እንደ ሆንህ በእውነትም የእግዚአብሔርን መንገድ እንደምታስተምር እናውቃለን ፤ እንግዲህ ምን ይመስልሃል? ለቁሣር ግብር መስጠት ተፈቅዶ አልን ወይስ አልተፈቀደም?» አሉት ። ከአይሁድ ብዙዎች ፡ እኛ የእግዚአብሔር

ሕዝብ ነንና ለቁሣር ግብር መስጠት የተገባ አይደለም ይሉ ነበርና ለዚህ ጥያቄ ፡ ተፈቅዶአል ብሎ በአጭሩ ቢመልስ በሕዝብ ዘንድ የሚያስጠላ ክርክርን የሚያገኙበት ይመስላቸው ነበር ። አልተፈቀደም ቢል ደግሞ ፡ በሮም መንግሥት ባለ ሥልጣን ዘንድ እንዲከሱት ይጠበቁ ነበር ።
 ኢየሱስም ክፋታቸውን ዐውቆ ፡ «እናንተ ግብዞች ፡ ስለምን ትፈትኑኛላችሁ? የግብሩን ገንዘብ አሳዩኝ» አለ ። እነርሱም ዲናር አመጡለት ። እርሱም ፡ «ይህች መልክና ጽሕፈቲቱስ የማን ናት?» አለ

ቸው ። መልሰውም ፡ «የቁሣር ነው» አሉት ። በዚያን ጊዜም ፡ «እንኪያስ ፡ የቁሣርን ለቁሣር የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር አስረክቡ» አላቸው ።
 እነርሱም ሰምተው ተደነቁ ፣ በሕዝቡም ፊት በቃሉ ሊያጠምዱት አልቻሉምና ትተውት ሄዱ ።

፪ ፣ ስለ ትንሣኤ ሙታን ።

ግቴ. ፳፪ ፣ ፳፫ - ፴፫ ፣ ለ.ቃ. ፳ ፣ ፳፮ - ፴፱ ።
 ዘዳግ. ፳፭ ፣ ፩ ፣ ፮. ፫ ፣ ፮ ።

በዚያን ቀን ፡ ትንሣኤ ሙታን የለም የሚሉ ሰዶቃውያን ደግሞ ወደ ኢየሱስ ቀርበው እንዲህ ብለው ጠየቁት ። «መም ሀር ሆይ ፣ ሙሴ ፡ አንድ ሰው ሳይወልድ ሲሞት ፡ ወንድሙ ሚስቱን አግብቶ ለምዎች ወንድሙ ዘር ይተካ ብሎ ጻፈልን ። እንግዲያስ ሰባት ወንድማማች ነበሩ ፤ ፊተኛውም ሚስት አግብቶ ልጅ ሳይወልድ ሞተ ፤ ሁለተኛውም አገባት ፡ ሦስተኛውም ፡ እንዲሁም ሰባቱ አገቡአትና ልጅ ሳይወልዱ ሞቱ ። ከሁሉም በኋላ ሴቲቱ ደግሞ ሞተች ። እንግዲህ ሰባቱ አግብተዋታልና በትንሣኤ ቀንስ ከሰባቱ ለማናቸው ሚስት ትሆናለች?»

ኢየሱስም ግብዝነታቸውን ምንም ቢያውቅ ፡ ከጠየቁት በላይ ስለሚመጣው ስለ ትንሣኤ ኑሮ አስተምሮ ፡ እነርሱ የጠቀሱ አቸውን የሙሴን መጻሕፍት ባለማስተዋላቸው እንዲህ ብሎ ገሠጻቸው ። «መጻሕፍትንና የእግዚአብሔርን ኃይል አታውቁምና ትስታላችሁ ። በትንሣኤስ እንደ እግዚአብሔር መላእክት በሰማይ ይሆናሉ እንጂ አያገቡም አይጋቡምም ። ሙታን እንዲነሡ ግን ሙሴ ደግሞ በቍጥቋጠው ዘንድ ፡ ጌታን የአብርሃም አምላክ የይስሐቅም አምላክ የዮዕቆብም አምላክ በማለቱ አስታወቀ ። ሁሉ ለእርሱ ሕያዋን ስለ

ሆኑ ፡ የሕያዋን አምላክ ነው እንጂ የሙታን አይደለም ።»

ሕዝቡም ይህን ሰምተው ተገረሙ ፤ ከጻሐፊዎችም አንዳንዶች ፡ «መም ሀር ሆይ ፡ መልካም ተናገርህ» አሉት ።

፫ ፣ ስለ ታላቂቱ ትእዛዝ ።

ግቴ. ፳፪ ፣ ፴፬ - ፴፯ ፣ ግር. ፲፪ ፣ ፳፭ - ፴፱ ።

ፈሪሳውያንም ፡ ሰዶቃውያንን ዝም እንዳሰኛቸው በሰሙ ጊዜ አብረው ተሰበሰቡ ። ከእነርሱም አንድ ሕግ ዐዋቂ እንዲፈት ነው ላኩ ። እርሱም ወደ ኢየሱስ ቀርቦ ፡ «መም ሀር ሆይ ፡ ከሕግ ማናቸዬ ትእዛዝ ታላቅ ናት?» ብሎ ጠየቀው ። ኢየሱስም መልሶ ፡ «ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ በፍጹም ነፍስህም በፍጹም አሳብህም ወደድ ። ታላቂቱና ፊተኛዬ ትእዛዝ ይህች ናት ። ሁለተኛዬም ይህችን ትመስላለች ፡ እርስዎም ፡ ባልንጀራህን እንደ ነፍስህ ወደድ የምትለው ናት ። በእነዚህ በሁለቱ ትእዛዛት ሕጉም ሁሉ ነቢያትም ተንጠልጥለዋል» አለው ።

፬ ፣ የኢየሱስ ጥያቄ ።

ግቴ. ፳፪ ፣ ፴፬ - ፴፯ ።

ፈሪሳውያን ተሰብስበው ሳሉ ኢየሱስ ፡ «ስለ ክርስቶስ ምን ይመስላችኋል? የማንስ ልጅ ነው?» ብሎ ጠየቃቸው ። እነርሱም ፡ «የዳዊት ልጅ ነው» አሉት ። መልሶም ፡ «እንኪያስ ዳዊት ፡ ጌታ ጌታዬን ፡ ጠላቶችህን የእግርህ መረገጫ እስካደርግልህ ድረስ በቀኝ ተቀመጥ አለው ሲል ፡ እንዴት በመንፈስ ጌታ ብሎ ይጠራዋል? ዳዊትስ ፡ ጌታ ብሎ ከጠራው እንዴት ልጁ ይሆናል?» አላቸው ።

ከእነርሱም አንድ ቃል ስንኳ ይመልስ ለት ዘንድ የተቻለው አልነበረም ፤ ከዚያ ቀንም ጀምሮ ወደ ፊት ማንም ሊጠይቀው አልደፈረም ።

፩ ፤ የመሰናበቻ ንግግሩ በቤተ መቅደስ ።
 ግቱ. ጳጅ' ፩ - ፴፱ ።
 በዚያን ጊዜ ኢየሱስ ለሕዝቡና ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ ብሎ ነገራቸው ፤ «ጸሐፊዎችና ፈሪሳውያን በሙሴ ወንበር ተቀምጠዋል ። ስለዚህ ያዘዙአችሁን ሁሉ አድርጉጠብቁትም ፤ ነገር ግን እየተናገሩ አያደርጉትምና እንደ ሥራቸው አታድርጉ ።
 «እናንተ ግብዣች ጸሐፊዎችና ፈሪሳውያን ፤ መንግሥተ ሰማያትን በሰው ፊት ስለምትዘኑ ወያላችሁ ፤ እናንተ አትገቡም ፤ የሚገቡትንም እንዳይገቡት ከለክላላችሁ ። እናንተ እባባች ፤ የእፋኝት ልጆች ፤ ከገሃነም ፍርድ እንዴት ታመልጣላችሁ? ስለዚህ ፤ እነሆ ነቢያትንና ጥበቃችንን ጸሐፊዎችንም ወደ እናንተ እልካለሁ ፤ ከእነርሱም ትገድላላችሁ ፤ ትሰቅሉማላችሁ ፤ ከእነርሱም በምክራባችሁ ትገርፋላችሁ ፤ ከከተማም ወደ ከተማ ታሳድጻላችሁ ።
 «ኢየሩሳሌም ኢየሩሳሌም ሆይ ፤ ነቢያትን የምትገድል ወደ እርስዋ የተላኩትንም የምትወግር ፤ ዶሮ ጫጩቶችን በክንፎችዋ በታች እንደምትሰበስብ ልጆችሽን እሰበስብ ዘንድ ስንት ጊዜ ወደድሁ ፤ አልወደዳችሁምም ። እነሆ ፤ ቤታችሁ የተፈታ ሆኖ ይቀርላችኋል ። እላችኋለሁና ፤ በጌታ ስም የሚመጣ የተሰጠኝ ነው እስክትሉ ድረስ ከእንግዲህ ወዲህ አታዩኝም ።»

* * *

የቆሃርን ለቆሃር ፤ የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር አስረክቡ ።
 ግቱ. ጳጅ' ፳፩ ።

ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ በፍጹም ነፍሱም በፍጹም አሳብህም ውደድ ። ታላቂቱና ፊተኛዬቱ ትእዛዝ ይህች ናት ። ሁለተኛዬቱም ይህችን ትመሰላለች ፤ እርስዋም ፤ ባልንጀራህን እንደ ነፍሱ ውደድ የምትለው ናት ። በእነዚህ በሁለቱ ትእዛዛት ሕጉም ሁሉ ነቢያትም ተንጠልጥለዋል ።
 ግቱ. ጳጅ' ፴፯ - ፵ ።

* * *

ጥያቄ ፤ ፩ ፤ ግብር መክፈል የተገባ ነውን?
 ፪ ፤ ታላቂቱና ፊተኛዬቱ ትእዛዝ የትኛዬቱ ናት?
 ፫ ፤ ጌታ ከቤተ መቅደስ ላይወጣ ለኢየሩሳሌም ሕዝብ ያለውን ፍቅር በምን ምሳሌ ገለጠ?

ጸሎት ፤ አቤቱ ፤ ቃልህ ለጉሮሮዬ ጣፋጭ ነው ፤
 ከማርና ከወለላ ይልቅ ለአፌ ጣፈጠኝ ።
 ከትእዛዝህ የተነሣ አስተዋልሁ ፤
 ስለዚህ የሐሰትን መንገድ ጠላሁ ።
 መዝ. ፳፻፲፭ (፳፻፲፬) ፤ ፳፻፫ ፤ ፳፻፬ ።

ምዕራፍ ፴፪ ።
 ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ አዲስ ሥርዓት ሰጠ ።
 ከማር. ፲፬ ፤ ከሉቃ. ፳፪ ፤ ከዮሐ. ፲፫ - ፲፯ ።

፩ ፤ ኢየሱስ ከሐዋርያት ጋር ፋሲካን በላ ።
 ግር. ፲፬ ፤ ፲፪ ፤ ጳጅ - ጳጅ ፤ ዘጸ. ፲፪ ፤ ፲፬ ፤ ፵፪ ፤ ፳፬ ፤ ፳፮ ።
 ፪ ቀር. ፲፩ ፤ ጳጅ - ጳጅ ፤ ፩ ፤ ፯ ።
 የአይሁድ ፋሲካ በደረሰ ጊዜ ጌታ ኢየሱስ የፋሲካን እራት ሊበላ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተቀመጠ ። የእስራኤል ሕዝብ ይህን በዓል ከጥንት ጀምረው ያከበሩት ቀዋሚ በሆነ ምክንያት ነበር ። በሙሴ ዘመን እግዚአብሔር አምላክ ፤ በበግ ደም መረጨት

አባቶቻቸውን ከመቅሠፍት አድኖ ከግብፅ ባርነት ያወጣበት ዕለት እንዳይረሳ ፤ «ይህ ቀን መታሰቢያ ይሁናችሁ» ሲል የበግ ሥጋን ባልባካ ቂጣ እንዲበሉ በማዘዝ የልጅ ልጆቻቸው የሚጠብቁት ሥርዓት አድርጎ ሰጥቶ ነበር ።
 ይህም በየዓመቱ እየታሰበ እንደ ሥነ ሥርዓቱ ሲከበር ፤ የእግዚአብሔር በግ የሆነው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ፤ ከኃ

ጢአት መቅደፍት ከሰይጣንም ባርነት ሊያድን ደሙን የሚያፈስሰበት የመሰቀሉ ጊዜ ደረሰ ። እርሱ ፋሲካችን ሆኖ እንዲታረድ የተገባው ጊዜ ፣ እርሱን ለመግለጥ ምሳሌ የሆኑት ጠቦቶች በሚታረዱበት በእስራኤል ዓመት በዓል ጊዜ ነበረ ።

ኢየሱስ ጊዜው እንደ ደረሰ ዐውቆ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር የፋሲካን እራት ሲበላ ፣ ያን የዳድ ሥርዓት አስቀርቶ አዲሱን ሥርዓት በመተካት ፣ እንጀራን አንገቱን ለመሰጠት ፣ ቁርባን ፣ «እንካችሁ ፣ ይህ ሥጋዬ ነው» አለ ። እንዲሁም ጽዋውን እንገብቶ አመሰግና ሰጣቸው ፣ ሁሉም ከእርሱ ጠጡ ። እርሱም ፣ «ይህ ስለ ብዙዎች የሚፈስስ የአዲስ ኪዳን ደሜ ነው» አላቸው ።

፪ ፡ ኢየሱስ የሐዋርያትን እግር አጥቦ አዲስ ትእዛዝ ሰጣቸው ።

የሐ. ፲፫ ፡ ፩ - ፲፮ ፣ ፴፫ ፣ ለ.ቃ. ፳፫ ፣ ፳፱ - ፳፯ ።
ኢየሱስ ፣ ከዚህ ዓለም ወደ አብ የሚሄድ በት ሰዓት እንደ ደረሰ ዐውቆ ፣ በዚህ ዓለም ያሉትን የወደዳቸውን ወገኖቹን እስከ መጨረሻ ወደዳቸው ። እራትም ሲበሉ ዲያብሎስ በአስቆርቱ በይሁዳ ልብ አሳ ልፎ እንዲሰጠው አሳብ ካገባ በኋላ ፣ ኢየሱስ አብ ሁሉን በእጁ እንደ ሰጠው ዐውቆ ከእራት ተነግሮ ፣ ልብሱንም አኖረ ፣ ግበሻም ጨርቆ ወስዶ ታጠቀ ፣ በኋላም በመታጠቢያው ውኃ ጨመረ ፣ የደቀ መዛሙርቱንም እግር እያጠበ በታጠቀበት ግበሻ ጨርቆ ያብስ ጀመር ።

ወደ ስምዖን ጴጥሮስም መጣ ፣ እርሱም ፣ «ኔታ ሆይ ፣ አንተ የእኔን እግር ታጥባለህን?» አለው ። ኢየሱስም መልሶ ፣ «እኔ የማደርገውን አንተ አሁን አታውቅም ፣ በኋላ ግን ታስተውለህ» አለው ። ጴጥሮስም ፣ «የእኔን እግር ለዘላለም አታጥብም» አለው ። ኢየሱስም ፣ «ከላጠብሁህ

ከእኔ ጋር ዕድል የለህም» ብሎ መለሰለት ። ስምዖን ጴጥሮስም ፣ «ኔታ ሆይ ፣ እጄንና ራሴን ደግሞ እንጂ እግሬን ብቻ አይደለም» አለው ። ኢየሱስም ፣ «የታጠበ እግርን ከመታጠብ በቀር ሌላ አያስፈልገውም ፣ ሁለንተናው ንጹሕ ነውና ፣ እናንተም ንጹሕን ናችሁ ፣ ነገር ግን ሁላችሁ አይደላችሁም» አለው ። አሳልፎ የሚሰጠውን ያውቅ ነበርና ፣ «ሁላችሁ ንጹሕን አይደላችሁም» አለ ።

እግራቸውንም ነጥቦ ልብሱንም አንገቱን ዳግመኛ ተቀመጠ ፣ እንዲሁም አላቸው ፣ «ያደረግሁላችሁን ታስተውላላችሁን? እናንተ መምህርና ኔታ ትሉኛላችሁ ፣ እንዲሁ ነኝና መልካም ትላላችሁ ። እንግዲህ እኔ ኔታና መምህር ስሆን እግራችሁን ካጠብሁ ፣ እናንተ ደግሞ እርስ በርሳችሁ እግራችሁን ትተጣጠቡ ዘንድ ይገባችኋል ። እኔ ለእናንተ እንዳደረግሁ እናንተ ደግሞ ታደርጉ ዘንድ ምሳሌ ሰጥቻችኋለሁና ። እውነት እውነት እላችኋለሁ ፣ ባሪያ ከኔታው ፣ መልእክተኛም ከላከው አይበልጥም ። ይህን ብታውቁ ብታደርጉትም ብዑዓን ናችሁ ። . . . ልጆች ሆይ ፣ ገና ጥቂት ጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ ። እንደ ወደድኋችሁ እናንተ ደግሞ እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ አዲስ ትእዛዝ እሰጣችኋለሁ ። እርስ በርሳችሁ ፍቅር ቢኖራችሁ ደቀ መዛሙርቱ እንደ ሆናችሁ ሰዎች በዚህ ያውቃሉ ።»

፫ ፡ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን አጽናና ።
ለ.ቃ. ፳፫ ፣ ፴፩ - ፴፬ ፣ ግር. ፲፬ ፣ ፴፩ ፣
የሐ. ፲፫ ፣ ፴፫ ፣ ፴፮ ፣ ፲፬ ፣ ፩ - ፲፭ ፣ ፴፫ ።

በዚያን ጊዜ ኢየሱስ ለስምዖን ጴጥሮስ ፣ «ስምዖን ስምዖን ሆይ ፣ እነሆ ሰይጣን እንደ ስንዴ ሊያበጥራችሁ ለመነ ፣ እኔ ግን ፣ እምነትህ እንዳይጠፋ ስለ አንተ አማ

ለድሁ ፣ አንተም በተመለሰህ ጊዜ ወንድ ሞችህን አጽና» አለው ።

እርሱም ፣ «ኔታ ሆይ ፣ ወደ ወገኒም ወደ ሞትም ከአንተ ጋር ለመሄድ የተዘጋጀሁ ነኝ» አለ ። ኢየሱስ ግን ፣ «ጴጥሮስ ሆይ እልሃለሁ ፣ እንዳታውቀኝ ሦስት ጊዜ እስክትክደኝ ድረስ ዛሬ ዶሮ አይጮኸም» አለው ። እርሱም ቃሉን አበርቶ ፣ «ከአንተ ጋር የምሞት እንኳ ብሆን ከቶ አልክድህም» አለ ። ሁሉም ደግሞ እንዲሁ አሉ ።

ኢየሱስ ፣ «ልጆች ሆይ ፣ ገና ጥቂት ጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ» ሲላቸው ነገን በልባቸው ሞላና ጴጥሮስ ፣ «ኔታ ሆይ ፣ ወዴት ትሄዳለህ?» አለው ። ኢየሱስም ፣ «ልባችሁ አይታወክ ፣ በእግዚአብሔር እመኑ ፣ በእኔም ደግሞ እመኑ ። በአባቴ ቤት ብዙ መኖሪያ አለ ፣ እንዲህስ ባይሆን ባልኋችሁ ነበር ፣ ሥፍራ አዘጋጅላችሁ ዘንድ እሄዳለሁና ፣ ሂጄም ሥፍራ ባዘጋጅላችሁ ፣ እኔ ባለሁበት እናንተ ደግሞ እንድትሆኑ ሁለተኛ እመጣለሁ ወደ እኔም እወስዳችኋለሁ ። ወደምሄድበትም ታውቃላችሁ ፣ መንገዱንም ታውቃላችሁ» አለ ።

ቶማስም ፣ «ኔታ ሆይ ፣ ወደምትሄድ በት አናውቅም ፣ እንዴትስ መንገዱን እናውቃለን?» አለው ። ኢየሱስ ፣ «እኔ መንገድና እውነት ሕይወትም ነኝ ፣ በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም ። እኔንስ ብታውቁኝ አባቴን ደግሞ ባወቃችሁ ነበር ። ከአሁንም ጀምራችሁ ታውቁታላችሁ አይታችሁትግል» አለ ።

ደግሞም እንዲህ አላቸው ፣ «ሰላምን እተውላችኋለሁ ፣ ሰላሜን እሰጣችኋለሁ ፣ እኔ የምሰጣችሁ ዓለም እንደሚሰጥ አይደለም ። . . . እኔ መረጥኋችሁ እንጂ እናንተ አልመረጣችሁኝም ፣ አብም በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ እንዲሰጣችሁ ፣ ልት

ሄዱና ፍሬ ልታፈሩ ፍሬያችሁም ሊኖር ሽምጋችሁ ። እርስ በርሳችሁ እንድትዋደዱ ይህን አዛችኋለሁ ። . . . ዓለም ቢጠላችሁ ከእናንተ በፊት እኔን እንደ ጠላኝ ዕውቁ ። . . . ዳሩ ግን እኔ ከአብ ዘንድ የምልክላችሁ አጽናኝ ፣ እርሱም ከአብ የሚመጣ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ፣ እርሱ ስለ እኔ ይመሰክራል ፣ እናንተም ደግሞ ከመጀመሪያ ከእኔ ጋር ኖራችኋልና ትመሰክራላችሁ ። . . . በእኔ ሳላችሁ ሰላም እንዲሆንላችሁ ይህን ተናግራችኋለሁ ። በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ ፣ ነገር ግን አይዘክችሁ ፣ እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ ።»

፬ ፡ ኢየሱስ ስለ ራሱና የእርሱ ስለሚሆኑት ጸለየ ።
የሐ. ፲፮ ፣ ፩ - ፳፯ ።

ኢየሱስ ይህን ተናግሮ ወደ ሰማይ ዓይኖቹን አነግሮ እንዲህ አለ ፣ «አባት ሆይ ፣ ሰዓቱ ደርሶአል ፣ ልጅህ ያክብርህ ዘንድ ፣ በሥጋም ሁሉ ላይ ሥልጣን እንደ ሰጠኸው ፣ ለሰጠኸው ሁሉ የዘላለምን ሕይወት ይሰጣቸው ዘንድ ልጅህን አክብረው ። . . . እኔ ላደርገው የሰጠኸኝን ሥራ ፈጽሜ በምድር አከበርሁህ ፣ አሁንም አባት ሆይ ፣ ዓለም ሳይፈጠር በአንተ ዘንድ በነበረኝ ክብር አንተ በራስህ ዘንድ አክብረኝ ። . . .

«ቅዱስ አባት ሆይ ፣ እነዚህን የሰጠኸኝን እንደ እኛ አንድ እንዲሆኑ በስምህ ጠብቃቸው ። . . . ከክፉ እንድትጠብቃቸው እንጂ ከዓለም እንድታወጣቸው አልለምንም ። . . . አባት ሆይ ፣ ዓለም ሳይፈጠር ስለ ወደድኸኝ የሰጠኸኝን ክብራን እንዲያዩ ፣ እኔ ባለሁበት የሰጠኸኝ እነርሱ ደግሞ ከእኔ ጋር ይሆኑ ዘንድ እወዳለሁ ። ጸድቅ አባት ሆይ ፣ ዓለም አላወቀ

ህም እኔ ግን ዐወቅሁሁ ፡ እነዚህም አንተ እንደ ላክሽኝ ዐወቁ ፤ እኔንም የወደድህ ባት ፍቅር በእነርሱ እንድትሆን እኔም በእ

ነርሱ ፡ ስምህን አስታወቅኋቸው አስታውቃቸውማለሁ ።»

* * *

ኢየሱስ አለ ፤ እኔ መንገድና እውነት ሕይወትም ነኝ ፤ በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም ።
 ዮሐ. ፲፬ ፡ ፮ ።

በማዕድ የተቀመጠ ወይስ የሚያገለግል ማናቸው ታላቅ ነው? የተቀመጠው አይደለምን? እኔ ግን በመካከላችሁ እንደሚያገለግል ነኝ ።
 ሉቃ. ፳፪ ፡ ፳፮ ።

በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ ፤ ነገር ግን አይዘለችሁ ፤ እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ ።
 ዮሐ. ፲፮ ፡ ፴፫ ።

* * *

- ፐያቁ ፡ ፩ ፡ ኢየሱስ አዲስ ሥርዓትን የሰጠ በምን ጊዜ ነበር?
- ፪ ፡ አንዱ አንዱን እንዲያገለግል ጌታ ምን ምሳሌ ሰጥቶናል?
- ፫ ፡ የሰጠንስ አዲስ ትእዛዝ ምንድር ነው?
- ፬ ፡ ጌታ ስለ ደቀ መዛሙርቱ ምን ብሎ ጸለየ?

ጸሎት ፤ የሰላም አምላክ ራሱ ሁለንተናችሁን ይቀድስ ፤ መንፈሳችሁም ነፍሳችሁም ሥጋችሁም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመጣ ጊዜ ያለ ነቀፋ ፈጽመው ይጠበቁ ።
 ፩ ተሰ. ፩ ፡ ፳፫ ።

ምዕራፍ ፴፫ ።

ጌታችን የተያዘባት ሌሊት ።

ማቴ. ፳፮ ፤ ማር. ፲፬ ፤ ሉቃ. ፳፪ ፤ ዮሐ. ፲፰ ።

፩ ፤ ኢየሱስ በጌቴሴማኒ ጸለየ ።

ማቴ. ፳፮ ፡ ፴ ፤ ማር. ፲፬ ፡ ፴፪ ፤ ሉቃ. ፳፪ ፡ ፳፯ ፤ ዮሐ. ፲፰ ፡ ፩ ።

መዝሙር ከዘመኑ በኋላ ኢየሱስና አሥራ አንድ ደቀ መዛሙርቱ ፡ እራት ከበሉበት አዳራሽ ተነሥተው ጌቴሴማኒ ወደሚባል የአትክልት ሥፍራ ሄዱ ። የካህናት አለቆች በጌቴሴማኒ እንዲያስይዙት ሊያማክር የይሁዳን ተለይቶ መሄድም ኢየሱስ ዐወቀ ።

ወደ ጌቴሴማኒም ሲደርሱ ደቀ መዛሙርቱን ፡ «በዚህ ተቀመጡ» ብሎ ጴጥሮስንና ያዕቆብን የሐንስንም ወሰደ ፤ እያዘነና እየተከዘም ፡ «ነፍሴ እስከ ሞት ድረስ እጅግ አዘነኝ ፤ በዚህ ቁዩ ትጉም» አላቸው ።

ከእነርሱም ጥቂት እልፍ ብሎ በምድር ወድቆ ፡ «አባት ሆይ ፡ ሁሉ ይቻልሃል ፤ ይህችን ጽዋ ከእኔ ውሰድ ፤ ነገር ግን አንተ እንደምትወድ ይሁን እንጂ እኔ እንደም

ወድ አይሁን» አለ ። ወደ እነርሱም ተመለስ ። ተኝተውም አገኛቸው ፤ ጴጥሮስንም ። «ስምዖን ሆይ ፡ ተኝተሃልን ? አንዲት ሰዓት ስንኳ ልትተጋ አልቻልህምን ? ወደ ፈተና እንዳትገቡ ትጉ ፡ ጸልዩም ፤ መንፈስህ ተዘጋጅታለች ፡ ሥጋ ግን ደካማ ነው» አለ ።

ደግሞ ሄደና ፡ «አባቴ ሆይ ፡ ሳልጠጣት ይህች ጽዋ ታልፍ ዘንድ የማይቻል እንደ ሆነ ፈቃድህ ትሁን» አለ ። እንደገናም ቢመለስ ፡ ዓይኖቻቸው በእንቅልፍ ከብደው ነበርና ተኝተው አገኛቸው ፤ የሚመልሱለትንም አላወቁም ። ደግሞም ትቶአቸው ሄደ ፡ ሦስተኛም ያንኑ ቃል ደግሞ ጸለየ ። ከዚያ ወዲያም ወደ እነርሱ መጥቶ ፡ «እንግዲህስ ተኛ ዕረፉም ፤ እነሆ ሰዓቲቱ ደረሰች ፤ እነሆ አሳልፎ የሚሰጠኝ ቀርቦ አል» አላቸው ።

፪ ፡ ኢየሱስ በጌቴሴማኒ ተያዘ ።
ዮሐ. ፲፰ ፡ ፲፭ - ፲፮ ፡ ግ.ቴ. ጳጳ. ፡ ፵፯ - ፶፯ ።
ግር. ፲፬ ፡ ፵፫ - ፶፫ ፡ ሉ.ቃ. ጳጳ. ፡ ፵፯ - ፶፬ ።

ይህንም ገና ሲናገር ፡ ሰይፍና ጎመድ የያዙ ጭፍሮችን ፡ ችቦና ፋናም የያዙ የካህናት አለቆችና የፈሪሳውያን ሎሎዎችን እየመራ ይሁዳ መጣ ፤ እንደ ሰጣቸውም ምልክት ቀርቦ ጌታውን ሳመ ። ኢየሱስም የሚመጣበትን ሁሉ ዐውቆ ወደ እነርሱ ቀረባና ፡ «ማንን ትፈልጋላችሁ ?» ቢላቸው ፡ «የናዝሬቱን ኢየሱስን» በማለት መለሱለት ። ኢየሱስም ፡ «እኔ ነኝ» አላቸው ፤ እነርሱም ወደ ኋላ አፈግፍገው ወደቁ ። ደግሞም ፡ «ማንን ትፈልጋላችሁ ?» ብሎ ጠየቃቸው ፤ እንደገናም ፡ «የናዝሬቱን ኢየሱስን» አሉ ። እርሱም ፡ «እኔ ነኝ አልጓችሁ ፤ እንግዲህ እኔን ትፈልጉ እንደ ሆናችሁ እነዚህ ይሂዱ» አለ ።

ስምዖን ጴጥሮስም የያዘውን ሰይፍ መዝዞ የሊቀ ካህናቱን ሎሎ ቀኝ ጀሮ ቁረጠ ፤ የሎሎውም ስም ማልኮስ ይባል ነበር ። ኢየሱስም ጴጥሮስን ፡ «ሰይፍህን ወደ ሰገባው ክተተው ፤ አብ የሰጠኝን ጽዋ አልጠጣትምን ?» ብሎ የሎሎውን ጀሮ ዳሰሰና ፈወሰ ። በዚያን ጊዜም ኢየሱስን ይዘው አሠሩት ፤ የሞትም ፍርድ ሊፈርዱ በት የሚጠባበቁት ተሰብስበውበት ወደ ነበር ወደ ሊቀ ካህናቱ ወደ ቀያፋ ቤት ወሰዱት ።

፫ ፡ ጴጥሮስ ጌታን ካደ ።
ዮሐ. ፲፰ ፡ ፲፭ - ፲፮ ፡ ጳጳ. ፡ ግ.ቴ. ጳጳ. ፡ ፶፯ - ፷፬ ።
ግር. ፲፬ ፡ ፶፫ - ፷፮ ፡ ሉ.ቃ. ጳጳ. ፡ ፶፬ - ፷፪ ።

ኢየሱስ በጌቴሴማኒ በተያዘ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ትተውት ሸሹ ። ዮሐንስ ግን ኢየሱስን ተከተለ ፤ በሊቀ ካህናቱ ዘንድ የታወቀ ነበረና ከኢየሱስ ጋር ወደ ግቢው ገባ ። ጴጥሮስም ከሩቅ ተከተለ ፡ ከበር ውጭም ቆሞ ስለ ነበር ዮሐንስ ለበረኛዩቱ ነግሮ አስገባው ፤ በረኛዩቱም ገረድ ጴጥሮስን ፡ «አንተ ደግሞ ከዚህ ሰው ደቀ መዛሙርት አንዱ አይደለህምን ?» አለችው ። እርሱም ፡ «አይደለሁም» አለ ።

ሌሊቱ ብርድ ስለ ነበረ ሎሎዎች አንድ ደውት የፈመ እሳት በግቢው መካከል ነበረ ። ጴጥሮስም የነገሩን ፍጻሜ ያይዘንድ ከሎሎዎች ጋር ተቀምጦ እሳት ይሞቅ ነበር ። ከጥቂት ጊዜም በኋላ ሌሎች ሰዎች አስተውለውት ፡ «አንተ ደግሞ ከደቀ መዛሙርቱ አይደለህምን ?» አሉት ። እርሱም ፡ «አይደለሁም» ብሎ በሁሉ ፈት ካደ ። ከሊቀ ካህናቱ ሎሎዎች ጀሮው የተቁረጠው ዘመድ የሆነ አንድ ሌላ ደግሞ ፡ «በአትክልቱ ከእርሱ ጋር እኔ አይቼህ አልነበርሁምን ?» አለው ። ሌሎ

ችም ፡ «አነጋገርህ ያስታውቃልና በእውነት አንተ ደግሞ ከእነርሱ ወገን ነህ» አሉት ። በዚያን ጊዜም ፡ «ሰውየውን አላውቅም» ብሎ ይረገግምና ይምል ጀመር ። ወዲያውም ዶሮ ጮኸ ። ዶሮም በጮኸ

ጊዜ ኢየሱስ ዘወር ብሎ ጴጥሮስን ተመለከተ ። ጴጥሮስም ፡ ዛሬ ዶሮ ሳይጮኸ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ እንዳለው የጌታ ቃል ትዝ አለው ፤ ወደ ውጭም ወጥቶ ምርር ብሎ አለቀሰ ።

* * *

ወደ ፈተና እንዳትገቡ ትጉ ፡ ጸልዩም ። ግር. ፲፬ ፡ ፵፮ ።

ኃጢአት አድርጋችሁ ስትገቡላችሁ ብትታገሙ ፡ ምን ክብር አለበት ? ነገር ግን መልካም አድርጋችሁ መከራን ስትቀበሉ ብትታገሙ ፡ ይህ ነገር በእግዚአብሔር ዘንድ ምስጋና ይገባዋል ። የተጠራችሁለት ለዚህ ነውና ፤ ክርስቶስ ደግሞ ፍለጋውን እንድትከተሉ ምሳሌ ትቶላችሁ ስለ እናንተ መከራን ተቀብሎአልና ።
፩ ጴጥ. ፪ ፡ ፳ ፡ ፳፩ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ በጌቴሴማኒ ኢየሱስ ምን ብሎ ጸለየ ?
፪ ፡ ጴጥሮስ የማልኮስን ጀሮ በቁረጠ ጊዜ ኢየሱስ ምን አለው ?
፫ ፡ ዶሮ በጮኸ ጊዜ ጴጥሮስ ምን አደረገ ?

ጸሎት ፡ አባቴ ፡ አንተ እንደምትወድ ይሁን እንጂ እኔ እንደምወድ አይሁን ።
ግ.ቴ. ጳጳ. ፡ ፵፱ ።

ምዕራፍ ፴፬ ።

የጌታችን ስቅለትና ትንሣኤ ።

ከግ.ቴ. ፳፯ ፣ ከዮ.ሐ. ፲፱ ፣ ከሉ.ቃ. ፳፬ ።

፩ ፤ ዕለተ ስቅለት ። ግ.ቴ. ፳፯ ፣ ፩-፲ ፤ የሐዋ. ፩ ፣ ፲፭ ፣ ፲፱ ፣ ዮ.ሐ. ፲፱ ፣ ፴፪-፴፮ ። በነጋም ጊዜ የካህናት አለቆችና የሕዝቡ ሽማግሌዎች ሊገድሉት በኢየሱስ ላይ ተማከሩ ፤ ለገዢው ለጴንጤናዊው ጳጳሳዊ ስም አሳልፈው ሰጡት ። በዚያን ጊዜ አሳልፎ የሰጠው ይሁዳ እንደ ተፈረደበት አይቶ ተጸጸተ ፤ የሰጡትን ሠላሳውን ብርም ለካህናት አለቆች መልሶ ። «ንጹሕ ደም አሳልፈው በመስጠቴ በድያለሁ» አለ ። እነርሱ ግን ። «እኛስ ምን አግዶን?» ባሉት ጊዜ ይሁዳ ብሩን በቤተ መቅደስ ጥሎ ወደ ሸክላ ሠራው መሬት ሄደ ፤ ታንቆም በግምባሩ ወደቀ ።

ሞተም ። የካህናት አለቆችም ብሩን አንሥተው ። «የደም ዋጋ ነውና በመባ ሣጥን ልንጨምረው አይገባንም» ብለው ከተመካከሩ በኋላ ያን የሸክላ ሠራውን መሬት ለእንግዶች መቃብር ገዙበት ። ዮሐንስ የተባለው ደቀ መዝሙርም እስከ ጎልጎታ ድረስ ጌታችንን ተከትሎ በመስቀል አጠገብ ሲቆም ፤ ኢየሱስ ነፍሱን ከሰጠ በኋላ ከጭፍራሞቹ አንዱ ጎኑን በጦር እንደ ወጋው ፤ ነገር ግን ከአጥንቶቹ አንዱ እንዳልተሰበረ አየ ። በየዓመቱ በፋሲካ በዓል ስለሚታረድም በግ ። «ከእርሱ አጥንት አይሰበርም» ተብሎ እንደ ተጻፈ ከትንሣኤ በኋላ ትዝ አለው ። ደግ

ሞም ። «የወጉትን ያዩታል» ሲል የተናገረውን የነቢዩ ዘካርያስን ትንቢት አሰበ ። የሚያነቡትም ያምኑ ዘንድ ያየውንና ያረጋገጠውን መስክሮ ጻፈ ።

፪ ፤ ዕለተ ትንሣኤ ። ሉ.ቃ. ፳፬ ፣ ፩-፱ ።

ሞቶም በተቀበረ በሦስተኛው ቀን ከገሊላ ከተከተሉት ሴቶች አንዳንዶቹ ፤ ያዘጋጁትን ሽቱ ይዘው ወደ መቃብር ማልደው ቢመጡ መነሣቱን ተረዱ ። ከመቃብርም ተመልሰው ለአሥራ አንዱና ለሌሎች መነሣቱን አወሩ ፤ ነገራቸውም እንደ ቅዠት መሰሎ ስለ ታያቸው አላመኑአቸውም ።

እነሆ በዚያ ቀን ከእነርሱ ሁለት ሰዎች ከኢየሩሳሌም ውጭ ወዳለው ኤማሁስ ወደሚሉት መንደር ሲሄዱ ስለዚህ ነገር ሁሉ እርስ በርሳቸው ይነጋገሩ ነበር ።

ሲነጋገሩና እየተመራመሩም ሲሄዱ ሳሉ ኢየሱስ ራሱ ወደ እነርሱ ቀርቦ አብሯቸው ይሄድ ጀመር ፤ ነገር ግን እንዳያውቁት ዓይኖቻቸው ተከልለው ነበር ። እርሱም ። «እያዘናችሁ ስትሄዱ እርስ በርሳችሁ የምትነጋገሩት ይህ ነገር ምንድር ነው?» አላቸው ። ከሁለቱም አንዱ ቀለ ዮጳ የተባለው መልሶ ። «አንተ ብቻ እንግዳ ነህን? በዚህ ወራት በኢየሩሳሌም የሆነውን አታውቅምን?» አለው ። መልሱም ። «እርሱ ምንድር ነው?» አላቸው ።

እነርሱም ። «በእግዚአብሔርና በሕዝቡ ሁሉ ፊት በሥራና በቃል ብርቱ ነቢይ የነበረውን የናዝሬቱን ኢየሱስን ፤ የካህናት አለቆችና ሽማግሌዎች ለምት ፍርድ አሳልፈው መስጠታቸውና መስቀላቸው ነው ። እኛ ግን እስራኤልን እንዲያድን ያለው እርሱ እንደ ሆነ ተስፋ አድርገን ነበር ፤ ከዚህም ሁሉ ጋር ይህ ከሆነ ዛሬ

ሦስተኛው ቀን ነው ። ደግሞም ሴቶች ከእኛ ወደ መቃብር ማልደው ሄደው ነበርና ተመልሰው ። ሕያው ነው የሚሉ መለኪትን አየን ሲሉ አስገረሙን ። ከእኛ ጋር ከነበሩት ወደ መቃብር ቢሄዱ ሴቶች እንደ ተናገሩት ሆኖ አገኙ ፤ እርሱን ግን አላዩትም» አሉት ።

እርሱም ። «እናንተ የማታሰተውሉ ፤ ነበሩትም የተናገሩትን ሁሉ ልባችሁ ከማመን የዘገየ ፤ ክርስቶስ ይህን መክራ ይቀበል ዘንድና ወደ ክብሩ ይገባ ዘንድ ይገባው የለምን?» አላቸው ። ከሙሴና ከነቢያትም ሁሉ ጀምሮ ስለ እርሱ በብሉይ ኪዳን መጻሕፍት የተጻፈውን ተረጉመላቸው ።

ወደሚሄዱበትም መንደር ቀረቡ ፤ እርሱም አልፎ የሚሄድ መስሎአቸው ። «ቀኑ መሽቶ ፀሐይ ገብቶአልና ከእኛ ጋር እደር» እያሉ ግድ አሉት ፤ ከእነርሱም ጋር ሊያድር ገባ ። ከእነርሱም ጋር በማዕድ ተቀምጦ ሳለ እንጀራውን አንሥቶ ያዘ ። ባረከውም ቁርሱም ሰጣቸው ። ዓይኖቻቸውም ተከፈቱና ዐወቁት ፤ ያን ጊዜም ከእነርሱ ተሠወረ ።

እርስ በርሳቸውም ። «በመንገድ ሲናገረንና መጻሕፍትንም ሲተረጉምልን ልባችን ይቃጠልብን አልነበረምን?» ተባባሉ ። በዚያችም ሰዓት ተነሥተው ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ ፤ አሥራ አንዱንና ከእነርሱ ጋር የነበሩትንም ። «ጌታ በእውነት ተነሥቶአል ፤ ለስምዖንም ታይቶአል» እያሉ በአንድነት ተሰብስበው አገኙ አቸው ። ቀለዮጳና ጓደኛውም በመንገድ የሆነላቸውን ፤ እንጀራውንም በቁረስ ጊዜ እንዴት እንደ ታወቀላቸው ተረኩ ።

ይህንም ሲነጋገሩ ኢየሱስ ራሱ በመካከላቸው ቆሞ ። «ሰላም ለእናንተ ይሁን» አላቸው ። ከፍርሃትና ከደስታም የተነሣ

ሲደነቁ ሳሉ : «እኔ ራሴ እንደ ሆንሁ እጆቼንና እግሮቼን እዩ» አለ ፤ ተዘጋጅቶ ከነበረው ምግብም ተቀብሎ በፊታቸው በላ ።
 ከዚህም በኋላ ፡ «ከእናንተ ጋር ሳለሁ በሙሴ ሕግና በነቢያት በመዝሙራትም ስለ እኔ የተጻፈው ሁሉ ይፈጸም ዘንድ ይገባል ብዬ የነገርኋችሁ ቃላት ይህ ነው» አላቸው ። በዚያን ጊዜም መጻሕፍትን ያስተ

ውሉ ዘንድ አእምሮአቸውን ከፈተላቸው ። አላቸውም ፡ «ክርስቶስ መከራን ይቀበላል ፡ በሦስተኛውም ቀን ከሙታን ይነሣል ፡ በስሙም ንስሐና የኃጢአት ሥርየት ከኢየሩሳሌም ጀምሮ በአሕዛብ ሁሉ ይሰበካል ተብሎ እንዲሁ ተጽፎአል ። እናንተም ለዚህ ምስክሮች ናችሁ ።»

* * *

ከአባቶቻችሁ ከወረሳችሁት ከከንቱ ኑሮአችሁ በሚያልፍ ነገር በብር ወይም በወርቅ ሳይሆን ፡ ነውርና እድፍ እንደሌለው እንደ በግ ደም በክቡር የክርስቶስ ደም እንደተዋጁችሁ ታውቃላችሁ ። ዓለም ሳይፈጠር እንኳ አስቀድሞ ታወቀ ፡ ነገር ግን እምነታችሁና ተስፋችሁ በእግዚአብሔር ይሆን ዘንድ ፡ ከሙታን ባስነሣው ክብርንም በሰጠው በእግዚአብሔር በእርሱ ስለምታምኑ ስለ እናንተ በዘመኑ መጨረሻ ተገለጠ ።

፩ ጴጥ. ፩ ፡ ፲፰ - ፳፩ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ከአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት በኢየሱስ መስቀል አጠገብ የቆመ ማን ነበረ ? ምንስ አየ ?
 ፪ ፡ ወደ ኤግሁስ ይሄዱ የነበሩ ሰዎች በምን ምክንያት ያዘኑ ነበር ?
 ፫ ፡ ኢየሱስ ራሱን ሳይገልጥላቸው በፊት ከሙሴና ከነቢያት መጻሕፍት በመጥቀስ ምንን ያስረዳቸው ነበር ?

ጸሎት ፡ የታረደው በግ ኃይልና ባለጸግነት ጥበብም ብርታትም ክብርም ምስጋናም በረከትም ሊቀበል ይገባዋል ። ታርደሃልና ፡ በደምህም ለእግዚአብሔር ከነገድ ሁሉ ከቋንቋም ሁሉ ከወገንም ሁሉ ከሕዝብም ሁሉ ሰዎችን ዋጅተሃልና ። አሚን ።
 ራእይ ፩ ፡ ፲፪ ፡ ፱ ፡ ፲ ። ፲፪ ።

ምዕራፍ ፴፭ ።
 በገሊላ ባሕር ዳር ።
 ዮሐ. ፳፩ ።

፩ ፡ ጌታችን ያስገኘው የዓሣ ብዛት ።
 ዮሐ. ፳፩ ፡ ፩-፰ ።
 ሐዋርያት በገሊላ አገር ከጌታ ጋር እንዲገናኙ ተቃጥረው ስለ ነበር ከትንሣኤ በኋላ ወደ ገሊላ ሄዱ ። ከእነርሱም አንዳንዶች በባሕር ዳር ሆነው ጊዜው መሸት ሲል ስምዖን ጴጥሮስ ፡ «ዓሣ ላጠምድ እሄዳለሁ» አላቸው ። እነርሱም ከእርሱ ጋር ወደ ጀልባ ገቡ ፤ በዚያችም ሌሊት ምንም አላጠመዱም ።

በነጋም ጊዜ ኢየሱስ በባሕር ዳር ቆመ ፤ እነርሱ ግን ኢየሱስ መሆኑን አላወቁም ። ኢየሱስም ፡ «ልጆች ሆይ ፡ አንዳች የሚ

በላ አላችሁን ? » አላቸው ። እነርሱም ፡ «የለንም» ብለው መለሱለት ። እርሱም ፡ «መረቡን በጀልባዬቱ በስተቀኝ ጣሉ ፡ ታገኙማላችሁ» አላቸው ። እንደ ቃሉም አደረጉ ፡ በዚያን ጊዜም ከዓሣው ብዛት የተነሣ መረቡን ሊጎትቱ አቃታቸው ። ኢየሱስ ይወደው የነበረው ደቀመዝሙር ጴጥሮስን ፡ «ጌታ ነው እኮ» አለው ። ስምዖን ጴጥሮስም ጌታ መሆኑን ባስተዋለ ጊዜ ልብሱን ታጥቆ ወደ ኢየሱስ ለመድረስ ወደ ባሕር ተወረወረ ። ሌሎች ደቀ መዛሙርት ግን ዓሣ የሞላበትን መረብ እየሳቡ በጀልባ መጡ ።

፪ ፡ ጌታችን ያዘጋጀላቸው ምሳ ።
 የሐ. ፳፩'፱-፲፱ ።
 ወደ ምድርም በደረሱ ጊዜ ፍም ፡ ግሣም
 በላዩ ሆኖ ፡ እንጀራም ተዘጋጅቶ አገኘ ።
 ኢየሱስም ፡ «አሁን ካጠመዳችሁት ግሣ
 አምጡ» አላቸው ። ስምዖን ጴጥሮስም ወደ
 ጀልባዬቱ ገብቶ በብዙ ታላላቅ ግሣች
 ተሞልቶ የነበረውን መራብ ወደ ምድር
 ገብተ ።
 ኢየሱስም ፡ «ኑ ፡ ምሳ ብሉ» አላቸው ።
 እርሱም ራሱ እንጀራን አንሥቶ ሰጣ
 ቸው ፡ እንዲሁም ግሣውን ።

፫ ፡ የስምዖን ጴጥሮስ መጽናት ።
 የሐ. ፳፩'፲፱-፳፭ ።
 ምሳ ከበሉ በኋላም ኢየሱስ ስምዖንን ጴጥሮ
 ስን ፡ «የየና ልጅ ስምዖን ሆይ ፡ ትወደኛ
 ለህን ? » አለው ። እርሱም ፡ «አዎን ጌታ
 ሆይ ፡ እንድወድህ አንተ ታውቃለህ»
 አለው ። ኢየሱስም ፡ «የበግ ግልገሎቼን

አሰማራ» አለው ።
 ሁለተኛም ፡ «የየና ልጅ ስምዖን ሆይ ፡
 ትወደኛለህን ? » አለው ። እርሱም ፡
 «አዎን ጌታ ሆይ ፡ እንድወድህ አንተ
 ታውቃለህ» አለው ። ኢየሱስም ፡ «ጠቡቶ
 ቼን ጠብቅ» አለው ።
 ሦስተኛም ፡ «የየና ልጅ ስምዖን ሆይ ፡
 ትወደኛለህን ? » አለው ። ሦስተኛ ጊዜ ፡
 ትወደኛለህን ? ስላለው ጴጥሮስ አዘነና ፡
 «ጌታ ሆይ ፡ አንተ ሁሉን ታውቃለህ ፡ አን
 ድወድህ አንተ ታውቃለህ» አለው ። ኢየ
 ሱስም ፡ «በጎቼን አሰማራ ። እውነት እው
 ነት እልሃለሁ ፡ አንተ ጉልማሳ ሳለህ ወገ
 ብህን ታጥቀህ ወደምትወደው ትሂድ
 ነበር ፤ በሽመገልህ ጊዜ ግን እጆችህን ትዘ
 ረጋለህ ፡ ሌላውም ያስታጥቅሃል ፡ ወደማ
 ትወደውም ይወስድሃል» አለው ። ይህን
 ያለውም በምን ዓይነት ሞት እግዚአብሔ
 ርን ያከብር ዘንድ እንዳለው ሲያመለክት
 ነው ። ይህንም ብሎ ፡ «ተከተሉኝ» አለው ።

* * *

እኛ እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን ፍቅር ዐውቀናል እምነን
 ማል ። . . . እርሱ አስቀድሞ ወደናልና እኛ እንወደዋለን ።
 ፩ የሐ. ፱'፲፮'፲፱ ።

በጌታ የተቀበልኸውን አገልግሎት እንድትፈጽመው ተጠ
 ንቀቅ ።
 ቁላ. ፱'፲፮ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ አሁን በዚህ ጊዜ ያጠመዱት የግሣ ብዛት ፡ ምን ሌላ ጊዜን
 ያሳለባቸው ይመስላችኋል ? (ሉቃ. ፳፩'፲፱-፳፭ ።)
 ፪ ፡ ከሙታን የተነሣው ጌታ ፡ ሌሊቱን ሁሉ ሲይክሙ ያደሩትን ደቀ
 መዛሙርት ምን በማድረግ አገልገላቸው ?
 ፫ ፡ ለስምዖን ጴጥሮስ ምን በማለት የአገልግሎት አደራ ሰጠው ?

ጸሎት ፡ ራሱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስና የወደደን በጸጋም
 የዘላለምን መጽናናት በጎንም ተስፋ የሰጠን እግዚአ
 ብሔር አባታችን ልባችሁን ያጽናኑት በበጎም ሥራና
 በቃል ሁሉ ያጽኑአችሁ ።
 ፪ ተሰ. ፪'፲፮'፲፮ ።

ምዕራፍ ፴፮ ።
 የቤተ ክርስቲያን መስፋፋትና አጠባበቅ ።
 ከሐዋ. ፪ ፡ ፱ ፡ ፭ ፡ ፰ ።

፩ ፡ የኢየሩሳሌም ቤተ ክርስቲያን ።
 የሐዋ. ፪'፵፩-፵፯ ፤ ፱'፱ ፤ ፴፪-፴፮ ።
 ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ አብ ካረገ
 በኋላ የጳጳንጠቆስጤ ቀን በደረሰ ጊዜ ፡ መቶ
 ሃያ በሚያሁሉ ደቀ መዛሙርት ላይ መን
 ፈስ ቅዱስ መጣ ። በዚያን ዕለትም በኢ
 የሱስ ክርስቶስ ጸምነው የተጠመቁት
 ሦስት ሺህ የሚያሁሉ ሰዎች ተጨምረውላ
 ቸው ። በሐዋርያት ትምህርትና በኅብረት
 እየተገ በደስታና በጥሩ ልብ እግዚአብሔ

ርን እያመሰገኑ ሲኖሩ በሕዝቡ ሁሉ ፊት
 ሞገስ ነበራቸው ። ሐዋርያትም የጌታን
 የኢየሱስ ክርስቶስን ትንሣኤ በታላቅ
 ኃይል ይመሰክሩ ነበር ፤ ባመኑትም ሁሉ
 ላይ ታላቅ ጸጋ ነበረባቸው ። ጌታም የሚ
 ድኑትን ዕለት ዕለት በእነርሱ ላይ ይጨ
 ምር ነበር ።
 ያመኑትም ሕዝብ አንድ ልብ አንዲ
 ትም ነፍስ ነበሩአቸው ፤ ገንዘባቸውም
 ሁሉ በአንድነት ነበረ እንጂ ፤ ይህ የእኔ ገን

ዘብ ነው የሚል አንድ ስንኳ አልነበረም ። ከእነርሱም ችግረኛ አልተገኘም ። ቤትም ርስትም ያላቸው እየሸጡ ዋጋውን ያመጡ። በሐዋርያት እግር አጠገብም ያኖሩ ነበር ። ማናቸውም እንደሚፈልግ መጠን ለእያንዳንዱ ያካፍሉት ነበር ።

እንደዚሁም ካደረጉት የሴፍ የሚሉት ትውልዱ ከቆጵሮስ የነበረ አንድ ሌዋዊ ነበረ ። በሐዋርያትም ዘንድ በርናባስ ይባል ነበር ። ትርጓሜውም የመጽናናት ልጅ ማለት ነው ። እርሱም እርሻውን ሽጦ ገንዘቡን በሐዋርያት እግር አጠገብ አኖረ ።

፪ ፣ የሐናንያና የሰጸራ ግብዝነት ።

የሐዋ. ፩፡፩-፲፬ ።

ሐናንያ የተባለ ሰውም ፣ የበርናባስንና የብዙ ሌሎችን አደራረግ በመመልከት ፣ ከሚስቱ ከሰጸራ ጋር ተመካክሮ መሬት ሸጠ ። ነገር ግን የመሬቱ ሙሉ ዋጋ እንደ ሆነ በማስመሰል የሽያጩን እኩሌታ አምጥቶ በሐዋርያት እግር አኖረ ።

ጴጥሮስም ፡ «ሐናንያ ሆይ ፡ መንፈስ ቅዱስን ታታልልና ከመሬቱ ሽያጭ ታስቀር ዘንድ ሰይጣን በልብህ ስለምን ሞላ ? ሳትሸጠው የአንተ አልነበረምን ? ከሸጥሽ ሙስ በኋላ በሥልጣንህ አልነበረምን ? ይህን ነገር ስለምን በልብህ አሰብህ ? ለእግዚአብሔር እንጂ ለሰው አልዋሸህም» አለው ። ሐናንያም ይህን ቃል ሰምቶ ዐደቀ ፡ ሞተም ። በሰሙትም ሁሉ ላይ ታላቅ ፍርሃት ሆነ ። ጌብዞችም ተነሥተው ከፈኑት ፡ አውጥተውም ቀበሩት ።

ከሦስት ሰዓት በኋላም ሚስቱ ሰጸራ ሆነውን ሳታውቅ ገባች ። ጴጥሮስም መልሶ ፡ «እስቲ ንገረኝ ፣ መሬታችሁን ይህን ለሚያህል ሸጣችሁትን?» አላት ። ርስቱም ፡ «አዎን ፡ ይህን ለሚያህል ው» አለች ።

ጴጥሮስም ፡ «የጌታን መንፈስ ትፈታ ተኑ ዘንድ ስለምን ተስማማችሁ ? እነሆ ባልሽን የቀበሩት ሰዎች እግር በደጅ ነው ፡ አንቺንም ያወጡሻል» አላት ። ያን ጊዜም በእግሩ አጠገብ ወደቀች ፡ ሞተችም ። ጌብዞችም ሲገቡ ሞታ አገኙአት ፡ አውጥተውም በባልዋ አጠገብ ቀበሩአት ። በቤተ ክርስቲያን ሁሉና ይህንም በሰሙ ሁሉ ላይ ታላቅ ፍርሃት ሆነ ። ሕዝቡም ያከብሩ አገው ነበር ። እውነተኛ ካልሆነ አንድ ስንኳ ሊተባበራቸው የሚደፍር አልነበረም ። ከፊትም ይልቅ ብዙ መንገዶችና ሴቶች እያመኑ ለጌታ ይጨመሩ ነበር ። በሐዋርያትም እጅ ብዙ ምልክትና ድንቅ በሕዝብ መካከል ይደረግ ነበር ።

፫ ፣ የሰማርያ ቤተ ክርስቲያን ።

የሐዋ. ፳፡፩-፲፫ ።

ከዚህም በኋላ ፊልጶስ ወደ ሰማርያ ከተማ ወርዶ ክርስቶስን በሰበከላቸው ጊዜ ሕዝቡ በደስታ ሰሙ ። በክርስቶስም ስም ያደረጉትን ምልክት ባዩ ጊዜ ብዙዎች አምነው ተጠመቁ ። በዚያችም ከተማ ታላቅ ደስታ ሆነ ።

እስከዚህ ድረስ ግን መላው የከተማ ሰዎች ፡ ታላቁ የእግዚአብሔር ኃይል ይህ ነው እያሉ ሲሞን የተባለውን ጠንቋይ ያከብሩ ። በጥንቄታ ሥራውም እየተገረሙ ያደምጡት ነበር ። የወንጌል ቃል ደርሶላቸው እየተጠመቁ ወደ ክርስቶስ አሁን ዘወር ሲሉ ግን ፡ ሲሞን ራሱ ደግሞ የሚደረገውን ምልክት ባዩ ጊዜ አምኖ ተጠመቀ ።

፬ ፣ የጠንቋዩ ሲሞን ክፉ አሳብ ።

የሐዋ. ፳፡፲፬-፳፭ ።

በኢየሩሳሌምም የነበሩት ሐዋርያት የሰማርያ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል እንደ

ተቀበሉ ሰምተው ጴጥሮስንና የሐንሰን ሰደዱላቸው ። እነርሱም በወረዱ ጊዜ መንፈስ ቅዱስን እንዲቀበሉ እየጸለዩ እጃቸውን ጫኑባቸው ።

ሲሞንም በሐዋርያት እጅ መጫን መንፈስ ቅዱስ እንዲሰጥ ባዩ ጊዜ ፡ ገንዘብ አመጣላቸውና ፡ «እጄን የምጭንበት ሁሉ መንፈስ ቅዱስን እንዲቀበል ለእኔ ደግሞ ይህን ሥልጣን ሰጡኝ» አለ ። ጴጥሮስ ግን ፡ «የእግዚአብሔርን ስጦታ በገንዘብ እንድታገኝ አስበሃልና ብርሀ ከአንተ ጋር ይጥፋ ። ልብህ በእግዚአብሔር ፊት የቀና አይደለምና ከዚህ ነገር ዕድል ወይም

ፈንታ የለህም ። እንግዲህ ስለዚህ ክፋትህ ንስሐ ግባ ፡ ምናልባትም የልብህን አሳብ ይቅር ይልህ እንደሆነ ወደ እግዚአብሔር ለምን ፤ በመራራ መርዝና በዓመፅ እሥራት እንዳለህ አይሃለሁና» አለው ። ሲሞንም መልሶ ፡ «ካላችሁት አንዳች እንዳይደርስብኝ እናንተው ወደ ጌታ ለምኑልኝ» አላቸው ።

እነርሱም ከመሰከሩና የጌታን ቃል ከተናገሩ በኋላ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ ። በሳምራውያን በብዙ መንደሮችም ወንጌልን ሰበኩ ።

* * *

አትሳቱ ፣ እግዚአብሔር አይዘበትበትም ። ሰው የሚዘራውን ሁሉ ያንኑ ደግሞ ያጭዳልና ። ገላ. ፮፡፯ ።

እናንተ ኃጢአተኞች ፣ እጆቻችሁን አንጹ ፣ ሁለት አሳብም ያላችሁ እናንተ ፣ ልባችሁን አጥሩ ። ያዕ. ፬፡፰ ።

ቀድሞ ጨለማ ነበራችሁ ፣ አሁን ግን በጌታ ብርሃን ናችሁ ። . . . . እንደ ብርሃን ልጆችም ተመላለሱ ፣ ፍሬም ከሌለው ከጨለማ ሥራ ጋር አትተባበሩ ። ኢፌ. ፩፡፰-፲፩ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፣ በርናባስ ግን ነበረ ? ምንስ አደረገ ?
፪ ፣ ሐናንያና ሰጸራ ምን ክፋት አደረጉ ?
፫ ፣ ሲሞንስ ግን ነበረ ? ምንስ ክፉ ነገር አሰበ ?

ጸሎት ፡ አቤቱ መርምረኝ ፣ ልቤንም ዕወቅ ፣ ፈትኝን መንገዴንም ዕወቅ ፣ በደልንም በእኔ ውስጥ ብታገኝ እይ ፣ የዘላለምንም መንገድ ምራኝ ።

መዝ. ፳፻፴፰ (፳፻፴፱) ፣ ፳፫ ፣ ፳፬ ።

ነው ፡ ምድርም የእግራ መረገጫ ናት ፤ የምትሠሩልኝ ቤት እንዴት ያለ ነው ? ይላል ጌታ ሲል ፡ ነቢዩ እንደ ተናገረ ፡ ልዑል የሰው እጅ በሠራችው አይኖርም ። «እናንተ አንገተ ደንዳኖች ፤ አባቶቻችሁ እንደ ተቃወሙት እናንተ ደግሞ መንፈስ ቅዱስን ሁልጊዜ ትቃወማላችሁ። ከነቢያትስ አባቶቻችሁ ያላሳደዱት ማን ነው ? የጸድቁን ፡ የክርስቶስን መምጣት አስቀድሞ የተናገሩትንም ገደሉ ፤ እናንተም አሁን እርሱን አሳልፋችሁ ሰጣችሁት ገደላችሁትም ።»

፤ የእስጢፋኖስ ሞት ።
 የሐዋ. ፮፡፶፬-፳፫።
 ይህንም በሰሙ ጊዜ በልባቸው በጣም ተቈጡ ፡ ጥርሳቸውንም አፋጩበት ። እርሱም ፡ መንፈስ ቅዱስን ተሞልቶ ወደ

* * *

እስከ ሞት ድረስ የታመንህ ሁን ፤ የሕይወትንም አክሊል እስጥላለሁ ።
 ርእይ ፪፡፲።

እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ መከራን የሚቀበሉ ፡ መልካምን እያደረጉ ነፍሳቸውን ለታመነ ፈጣሪ አደራ ይስጡ ።
 ፩ ጴጥ. ፱፡፲፱።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ የእስጢፋኖስ ተቃዋሚዎች በእርሱ ላይ ምንና ምን ከሰ አቀረቡ ?
 ፪ ፡ እስጢፋኖስን መልስ ሲሰጥ ፡ አባቶቻቸው ጥሴፍን እንደ ሸጡ ፡ ለሙሴም እንዳልታዘዙ ስለምን ያሳስባቸው ነበር ?
 ፫ ፡ በሞተሰ ጊዜ ምን ብሎ ጸለየ ? ይህስ ጸሎት የማንን ጸሎት ያሳስባል ?

ጸሎት ፡ በእጅህ ነፍሴን እሰጣለሁ ።
 የእውነት አምላክ አቤቱ ፡ ተቤዥተኸኛል ።
 መዝ. ፴ (፴፩) ፡ ፭።

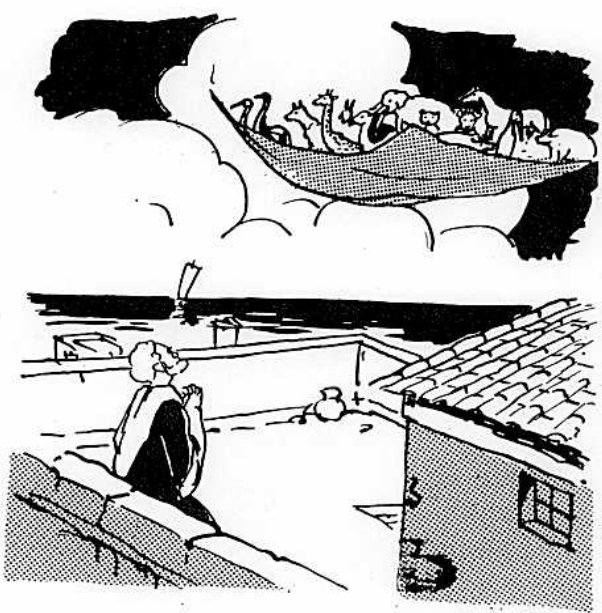
* ፩ኛ መጽሐፍ ምዕራፍ ፴፱ አላጻጅ የነበረው ሳውል ደቀ መዝሙር እንደሆነ ይነግራል ።

ሰማይ ትኩር ብሎ ሲመለከት ፡ የእግዚአብሔርን ክብር ፡ ኢየሱስንም በእግዚአብሔር ቀኝ ቆሞ አየና ፡ «እነሆ ሰማያት ተከፍተው የሰው ልጅም በእግዚአብሔር ቀኝ ቆሞ አያለሁ» አለ ። በታላቅ ድምፅም እየጮኹ ጆሮአቸውን ደፈኑ ፤ ወደ እርሱም ሮጡ ፡ ከከተማም ወደ ውጭ አውጥተው ወገሩት ። የሚወግሩት ምስክሮችም ልብ ላቸውን ሳውል * በሚሉት ጉበዝ እግር እውጡ ።

እስጢፋኖስም ፡ «ጌታ ኢየሱስ ሆይ ፡ ነፍሴን ተቀበል» ብሎ ሲጠራ ይወግሩት ነበር ። ተንበርክኮም ፡ «ጌታ ሆይ ፡ ይህን ኃጢአት አትቀጠርባቸው» ብሎ ከጮኸ በኋላ አንቀላፋ ።

በዚያን ቀንም በኢየሩሳሌም ባለች ቤተ ክርስቲያን ላይ ታላቅ ስደት ሆነ ፤ ከሐዋርያትም በቀር ሁሉ ተበተኑ ።

ምዕራፍ ፴፰ ።
 የወንጌል ትምህርት
 በአረማውያን ።
 ከሐዋ. ፱ ፡ ፲ ፡ ፲፩ ።

፩ ፡ የጴጥሮስ ወደ ኢየሱስ መጠራት ።
 የሐዋ. ፱ ፡ ፴፪ ፡ ፴፮-፵፫ ።

ጴጥሮስ በየሥፍራው ሁሉ ሲዞር በልዳ ወደሚኖሩ ቅዱሳን ደግሞ ወረደ ። በዚያም ሳለ ፡ መልካም ነገር የሞላባት የምትመጸውትም ፡ ጣቢታ የሚሉአት ደቀ መዝሙር ፡ ቅርብ በሆነች በኢየሱስ ከተማ ሞተች ። በዚያም ያሉ ደቀ መዝሙርት ልከው ፡ ሳይዘገይ እንዲመጣላቸው ጴጥሮስን ለመነት ። ወደዚያም በደረሰ ጊዜ በድንዋ ወደሚገኝበት ሰገነት አወጡት ። መበሉቶችም ሁሉ እያለቀሱ በበጎነት ያደረገች ላቸውን ልብሶች አሳዩት ።

ጴጥሮስም ሁሉን ወደ ውጭ አስወጥቶ ተንበረከከና ጸለየ ፤ ወደ ሬሳውም ዘወር ብሎ ፡ «ጣቢታ ሆይ ፡ ተነሺ» በማለት እጅዋን ያዘና አስነግት ። ይህንም ከሰሙት ብዙዎች በጌታ አመኑ ። ጴጥሮስም ፡ ስም ያን ከሚሉት ከአንድ ቀርቦት ፋቂ ጋር አያሌ ቀን ተቀመጠ ።

፪ ፡ የጴጥሮስ ወደ ቂሃርያ መጠራት ።
 የሐዋ. ፲፡፩-፳፫ ።

በቂሃርያ የሮም ጦር ሠራዊት መቶ አለቃ የሆነ ቆርኔሌዎስ የሚሉት አንድ ሰው ነበረ ። እርሱም ከቤተ ሰዎቹ ጋር እግዚአብሔርን የሚያመልክና እጅግ ምጽዋት የሚያደርግ ወደ እግዚአብሔርም ሁልጊዜ የሚጸልይ ሰው ነበረ ።

አንድ ዕለትም ከቀኑ በዘጠኝ ሰዓት የእግዚአብሔር መልአክ ወደ እርሱ ሲገባ በራእይ አየ ፡ ደነገጠም ። መልአኩም ፡ «ቆርኔሌዎስ ሆይ ፡ ጸሎትህና ምጽዋትህ በእግዚአብሔር ፊት ለመታሰቢያ እንዲሆን ዐረገ ። አሁንም ወደ ኢየሱስ ሰዎችን ልከህ ጴጥሮስ የሚባለውን ስምያንን አስመጣ ። እርሱ በባሕር አጠገብ ባለው በቀርበት ፋቂው በስምያን ቤት በእንግድነት ተቀምጦአል ፤ ልታደርገው የሚገባህን እርሱ ይነግርሃል» ብሎ ሄደ ። ቆርኔሌዎስም በመልአክ የተነገረውን ከገለጠላቸው

በኋላ ሦስት ሰዎችን ወደ ኢዮጵ ላከ ።

በነጋውም ወደ ከተማ ሲቀርቡ ፡ ጴጥሮስ በሰድስት ሰዓት እንዲጸልይ ወደ ቤቱ ጣራ ወጣ ። ተርቦም ሊበላ ወደደ ፡ ሲያዘ ጋጁለት ሳለም ተመሰጠ ፡ በራእይም ሰማይ ተከፍቶ በአራት ማዕዘን የተያዘ ታላቅ ሽማ የሚመስል ዕቃ ወደ ምድር ሲወርድ አየ ። በዚያውም አራዊት ፡ በምድርም የሚንቀሳቀሱት የሰማይ ወፎችም ነበሩበት ። «ጴጥሮስ ሆይ ፡ ተነሣና እርደህ ብላ» የሚልም ድምፅ መጣለት ። ጴጥሮስ ግን ፡ «ይታ ሆይ ፡ አይሆንም ፤ አንዳች ርዕስ የሚያስጸይፍም ከቶ በልቼ አላውቅምና» አለ ። ደግሞም ፡ «እግዚአብሔር ያነጻውን አንተ አታርክሰው» የሚል ድምፅ መጣለት ። ይህም ሦስት ጊዜ ሆነ ፤ ከዚያም በኋላ ዕቃው ወደ ሰማይ ተወሰደ ።

ጴጥሮስም ስላየው ራእይ ፡ ምን ይሆን ? ብሎ በልቡ ሲያመነታ ፡ እነሆ ቆርኔሌዎስ የላካቸው ሰዎች ደርሰው ፡ «ጴጥሮስ የተባለው ስምዎን በዚህ አለን ? » ብለው ጠየቁ ። መንፈስ ቅዱስም ጴጥሮስን ፡ «ሦስት ሰዎች ይፈልጉሃል ፤ ተነሥተህ ውረድ ፡ እኔም ልኬአቸዋለሁና ሳትጠራጠር ከእነርሱ ጋር ሂድ» አለው ። ጴጥሮስም ወረደ ፡ ነገሩንም ሰማ ፤ በማግሥቱም ተነሥቶ ከሰዎቹ ጋር ሄደ ። በኢዮጵም ከነበሩት ወንድሞች አንዳንዶቹ ከእርሱ ጋር አብረው ሄዱ ።

፫ ፤ የአሕዛብ ሰዎች መጠመቅ ።

የሐዋ. ፲፡ ፳፬-፵፰ ።

በነጋውም ወደ ቂሣርያ ገቡ ፤ ቆርኔሌዎስም ዘመዶቹንና ወዳጆቹን ሰብስቦ ይጠባበቃቸው ነበር ። ጴጥሮስም በገባ ጊዜ ቆርኔሌዎስ በፊቱ ወደቀና ሰገደለት ። ጴጥሮስ ግን ፡ «ተነሣ ፤ እኔ ራሴ ደግሞ ሰው ነኝ» ብሎ አስነሣውና ገባ ፤ ለተሰበሰቡትም

ሰዎች ፡ «አይሁዳዊ ሰው ከሌላ ወገን ጋር ይገናኝና ይገባ ዘንድ እንዳልተፈቀደ ታውቃላችሁ ። ለእኔ ግን እግዚአብሔር ማንንም ሰው ርዕሰና የሚያስጸይፍ ነው እንዳልል አሳየኝ ፤ ስለዚህም ብትጠሩኝ ሳልከራክ መጣሁ ፤ ታድያ በምን ምክንያት አስመጣችሁኝ?» አላቸው ።

ቆርኔሌዎስም ስለ መልእክቱ ቃልና በምን ምክንያት እንዳስጠራው ከገለጠ በኋላ ፡ «እግዚአብሔር ዘንድ የታዘዘኸውን ሁሉ እንድንሰማ አሁን በእግዚአብሔር ፊት በዚህ አለን?» አለው ።

ጴጥሮስም ፡ «እግዚአብሔር ለሰው ፊት እንዳያደላ ነገር ግን በአሕዛብ ሁሉ እርሱን የሚፈራና ጽድቅን የሚያደርግ በእርሱ የተወደደ እንደሆነ በእውነት አስተዋልሁ ። የሁሉ ጌታ በሚሆን በኢየሱስ ክርስቶስ ሰላምን እየሰበከ ይህን ቃል ወደ እስራኤል ልጆች ላከ ። የሐንስ ከሰበከው ጥምቀት በኋላ የሆነውን ነገር እናንተ ታውቃላችሁ ፤ እኛም የናዝሬቱ ኢየሱስ በአይሁድ አገር ላደረገው ሁሉ ምስክሮች ነን ። እርሱንም በእንጨት ላይ ሰቅለው ገደሉት ፤ እግዚአብሔር ግን በሦስተኛው ቀን አስነሣው ። እርሱም ፡ ለአሕዛብ እንድንሰብክና ፡ በሕያዋንና በሙታን ሊፈርድ በእግዚአብሔር የተወሰነ እርሱ እንደሆነ እንድንመሰክር አዘዘን ። በእርሱ የሚያምን ሁሉ በስሙ የኃጢአትን ሥርየት እንዲቀበል ነበረ ፤ ሁሉ ይመሰክሩለታል» አላቸው ።

ጴጥሮስ ገና ይህን ሲናገር ሳለ ፡ ቃሉን በሰሙት ላይ መንፈስ ቅዱስ ወረደ ፤ በሌላ ቋንቋም እየተናገሩ እግዚአብሔርን አከበሩ ። ከተገረዙት ወገን ከጴጥሮስ ጋር የመጡት ሰዎችም ባልተገረዙት ሰዎች ላይ ደግሞ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ስለ ፈሰሰ ተገረሙ ። በዚያንም ጊዜ ጴጥሮስ ፡ «እነ

ዚህ እንደ እኛ መንፈስ ቅዱስን የተቀበሉ እንዳይጠመቁ ውኃን ሊከለክላቸው የሚችል ማን ነው?» አለ ። በኢየሱስ ክርስቶስ ስምም ይጠመቁ ዘንድ አዘዘቸው ።

፬ ፤ ቤተ ክርስቲያን በአሕዛብ ጥምቀት መስማማት ። የሐዋ. ፲፮፡ ፩-፲፰ ። ጴጥሮስም ወደ ኢዮሩሳሌም በወጣ ጊዜ ሐዋርያትና ሌሎች ወንድሞች ከእርሱ ጋር ሲከራከሩ ፡ «ወዳልተገረዙ ሰዎች ገብተህ

ከእነርሱ ጋር በላህ» አሉት ። ጴጥሮስ ግን ከመጀመሪያ ጀምሮ በተራ ነገሩን ሁሉ ሲገልጥ ፡ «እግዚአብሔር በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ላመንነው ለእኛ እንደ ሰጠን ያን ስጦታ ለእነርሱ ከሰጠ ፡ እግዚአብሔርን ለመከልከል የምችል እኔ ማን ነኝ?» አላቸው ። እነርሱም ይህን ሁሉ ከሰሙ በኋላ ፡ «እንኪያስ እግዚአብሔር ለአሕዛብ ደግሞ ለሕይወት የሚሆን ንስሐን ሰጣቸው» እያሉ እግዚአብሔርን አከበሩ ።

* * *

ኢየሱስ አለ ፤ ሂዱና አሕዛብን ሁሉ በአብ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው ፡ ያዘዘኋችሁንም ሁሉ እንዲጠብቁ እያስተማራችኋቸው ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው ፤ እነሆም እኔ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ ። ግቱ. ፳፮፡ ፲፱ ።

በእምነት በኩል ሁላችሁ በክርስቶስ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጆች ናችሁ ፤ ከክርስቶስ ጋር አንድ ትሆኑ ዘንድ የተጠመቃችሁ ሁሉ ክርስቶስን ለብሳችኋል ። አይሁዳዊ ወይም የግሪክ ሰው የለም ፤ ባሪያ ወይም ጨዋ ሰው የለም ፤ ወንድም ሴትም የለም ፤ ሁላችሁ በክርስቶስ ኢየሱስ አንድ ሰው ናችሁና ። ገላ. ፫፡ ፳፮-፳፰ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፤ ቆርኔሌዎስ በራእይ ምን አየ ? ምንስ ትእዛዝ ተሰጠው ?
፪ ፤ ጴጥሮስ ምን ራእይ አየ ? ከራእዩስ ምን ተማረ ?
፫ ፤ ቆርኔሌዎስና ወዳጆቹ ቃሉን ሲሰሙ ምን ተደረገ ?

ጸሎት ፤ አቤቱ ፡ አሕዛብ ያመስግኑህ ፡ አሕዛብ ሁሉ ያመስግኑህ ። ... እግዚአብሔር ይባርከናል ፡ የምድርም ዳርቻ ሁሉ ይፈሩታል ። መዝ. ፳፮ (፳፮) ፡ ፩ ፡ ፯ ።

ምዕራፍ ፴፱ ።

የአንጾኪያና የኢየሩሳሌም አብያተ ክርስቲያናት ።

የሐዋ. ፲፩ ፡ ፲፱ - ፲፪ ፡ ፳፭ ።

፩ ፡ በአንጾኪያም ቤተ ክርስቲያን ተመሠረተ ። የሐዋ. ፲፩ ፡ ፲፱ ፡ ፳፱ ፡ ፴፱ ።

በእስጢፋኖስ ላይ በተደረገው መከራ የተባተኑት ፡ ቃሉን ለአይሁድ ብቻ እየመሰከሩ ለእስከ ፊንቄ እስከ ቆጵሮስም እስከ አንጾኪያም ድረስ ዞሩ ። ከእነርሱ የሆኑ የቆጵሮስና የቀሬና ሰዎች ግን ወደ አንጾኪያ መጥተው የጌታን የኢየሱስን ወንጌል ለግሪክ ሰዎች ሰበኩ ። የጌታም እጅ ከእነርሱ ጋር ነበረች ፤ ከግሪኮችም እጅግ ብዙዎች አምነው ወደ ጌታ ዘወር አሉ ።

በአንጾኪያ ብዙ ግሪኮች ቃሉን ተቀብለው በክርስቶስ እንዳመኑ በኢየሩሳሌም ቤተ ክርስቲያን በተወራ ጊዜ በርናባስን ወደ አንጾኪያ ላኩ ። እርሱም በመጣ ጊዜ የእግዚአብሔርን ጸጋ አይቶ ደስ አለው ፤ በጌታ ጸንተው እንዲኖሩ የሙሉ ልባቸው ፈቃድ እንዲሆን ሁሉንም መከራቸው ፤ ደግሰውና መንፈስ ቅዱስ እምነትም የሞላበት ነበርና ። ብዙ ሕዝብም ወደ ጌታ ተጨመሩ ።

በርናባስም ይህን ባዩ ጊዜ ፡ ከአሳዳጅ ነት ወደ ክርስቶስ ተመልሶ ከደማስቆና

ከኢየሩሳሌም ወደ ጠርሴስ የተሰደደውን ሳውልን ለመፈለግ ሄደ ። ባገኘውም ጊዜ ወደ አንጾኪያ አመጣው ፤ እንደ ዓመትም ሙሉ በቤተ ክርስቲያን እየተሰበሰቡ ብዙ ሕዝብን አስተማሩ ። ደቀ መዛሙርትም መጀመሪያ ክርስቲያን የተባሉ በአንጾኪያ ነበረ ።

በዚያን ጊዜ አጋቦስ የተባለው ነቢይ ፡ ታላቅ ራብ እንደሚሆን በመንፈስ አመለከተ ። የአንጾኪያ ደቀ መዛሙርትም ፡ እንደ ችሎታ እንደ ችሎታቸው አዋጥተው በይሁዳ ለሚኖሩት ወንድሞች እርዳታን ሊልኩ ወሰኑ ። እንዲሁም አድርገው በበርናባስና በሳውል እጅ ወደ ኢየሩሳሌም ቤተ ክርስቲያን ሽግግሎች ሰደዱት ።

፪ ፡ የኢየሩሳሌም ቤተ ክርስቲያን ጸናች ። የሐዋ. ፲፪ ፡ ፩ - ፳፭ ።

በዚያን ዘመን ሄሮድስ የተባለ ፡ የታላቁ ሄሮድስ የልጅ ልጅ በኢየሩሳሌም ነግሦ ነበር ። እርሱም ቤተ ክርስቲያንን ለመቃወም ወደ ፡ የዮሐንስን ወንድም ያዕቆብን በሰይፍ አስገደለ ። ይህም አይሁድን ደስ እንዳሰኛቸው አይቶ ጴጥሮስን ደግሞ አስያዘና ወደ ወንጌ አስገባው ። ጊዜውም የፋሲካ ወራት ነበረና በዓሉ ካለፈ በኋላ ወደ ሕዝብ ሊያወጣው አስቦ ፡ በጥብቅ እንዲጠብቁት ለአራት ክፍል ጭፍራ አሳልፎ ሰጠው ። እንዲህ ባለ ሁኔታም ጴጥሮስ ሲጠበቅ በቤተ ክርስቲያን ስለ እርሱ ወደ እግዚአብሔር ጸሎት አጥብቆ ይደረግ ነበር ።

ሄሮድስም ሊያወጣው ባሰበ ጊዜ በዚያች ሌሊት ጴጥሮስ በሁለት ሰንሰለት ታሥሮ ከሁለት ወታደሮች መካከል ተኝቶ ነበር ፤ ጠባቂዎችም በወገኑ ደጅ ሆነው ይጠብቁ ነበር ።

እነሆም የጌታ መልአክ ቀረበ ፤ በወገኑ ወ-ሰጥም ብርሃን በራ ። መልአኩም ጴጥሮስን ነክቶ አነቃውና ፡ «ፈጥነህ ተነሣ» አለው ። ሰንሰለቶቹም ከእጁ ወደቁ ። መልአኩም ፡ «ታጠቅና ጫማህን አስገባ» አለው ። እንዲሁም አድርጎ መልአኩን ተከተለ ። ይህንም ሲያደርግ ራሕይን የሚያይ ይመስለው ነበር እንጂ እውነት መሆኑን አላወቀም ። የመጀመሪያውን የሁለተኛውን ዘብ አልፈው ወደ ከተማ ከሚያወጣው ከብረቱ መዝጊያ ደረሱ ፤ መዝጊያውም ዐውቆ ተከፈተላቸው ፤ ወጥተውም ጥቂት እንደ ሄዱ መልአኩ ከእርሱ ተለየ ። ጴጥሮስም ወደ ልቡ ተመልሶ ፡ «ጌታ መልአኩን ልኮ ከሄሮድስ እጅና የአይሁድ ሕዝብ ይጠብቁት ከነበረው ሁሉ እንዳዳነኝ አሁን በእውነት ዐወቅሁ» አለ ።

ይህንም እንዳስተዋለ እጅግ ሰዎች ተከማችተው ይጸልዩበት ወደ ነበረው ፡ ማርቆስ ወደ ተባለው ወደ ዮሐንስ እናት ወደ ማርያም ቤት መጣ ። የደጁንም መዝጊያ ባንኳኳ ጊዜ ሮዴ የሚሉአት አንዲት ገረድ ልትሰማ ቀረበች ። የጴጥሮስንም ድምፅ ባወቀች ጊዜ ከደስታዋ የተነሣ ደጁን ላትከፍት ወደ ቤት ተመልሳ ፡ «ጴጥሮስ በደጅ ቆሞአል» ብላ አወራች ። እነርሱም ፡ «አብደሻል» አሉአት ። ጴጥሮስ ግን ማንኳኳቱን ደጋገመ ፤ ከፍተውም አዩትና ተገረሙ ። እርሱም ዝም እንዲሉ በእጁ በመጥቀስ ጌታ ከወገኑ እንዴት እንዳወጣው ተርኮ ፡ «ይህን ለያዕቆብና ለወንድሞች ንገሩ» አላቸው ። ከዚያም ወጥቶ ወደ ሌላ ሥፍራ ሄደ ።

በነጋም ጊዜ ጭፍራዎች ከእንቅልፍ ሲነቁ ፡ «ጴጥሮስን ምን አግኝቶት ይሆን?» ብለው ታወኩ ። ሄሮድስም አስፈልጎ ባጣው ጊዜ ጠባቂዎቹን መረመረ ፡

እንዲገድሉ-አቸውም አዘዘ ። ከይሁዳም ተነሥቶ ወደ ቂሣርያ ሄደ ።
 ከሲዶና ሰዎችም ጋር ተጣልቶ ነበር ፤ እነርሱም ፡ አገራቸው ከሄሮድስ አገር ምግብ ያገኝ ነበርና ወደ እርሱ መጥተው ዕርቅ ለመኑ ። እንዲገናኙ በተቀጠሩበት ቀንም ሄሮድስ ልብሰ መንግሥቱን ለበሰና በዙፋን ተቀምጦ ተናገራቸው ። ሕዝቡም፡ «ይህ የእግዚአብሔር ድምፅ ነው እንጂ

የሰው አይደለም» ብለው ጮኹ ። እርሱም ለእግዚአብሔር ክብር ስላልሰጠ ያን ጊዜ የጌታ መልአክ መታው ፤ በትልም ተበልቶ ሞተ ። የእግዚአብሔርም ቃል ያድግና ይበዛ ነበር ። በርናባስና ሳውልም አገልግሎታቸውን በፈጸሙ ጊዜ ፡ ማርቆስን ከእነርሱ ጋር ይዘው ወደ አንጾኪያ ተመለሱ ።

* * *

በመጠራታችሁ በአንድ ተስፋ እንደ ተጠራችሁ አንድ አካልና አንድ መንፈስ አለ ፤ አንድ ጌታ አንድ ሃይማኖት አንዲት ጥምቀት ፤ ከሁሉ በላይ የሚሆን በሁሉም የሚሠራ በሁሉም የሚኖር አንድ አምላክ የሁሉም አባት አለ ። ነገር ግን እንደ ክርስቶስ ስጦታ መጠን ለእያንዳንዳችን ጸጋ ተሰጠን ።

ኤ. ሀ. ፱፡ ፱ - ፳ ።

ከእናንተ ማንም ነፍሱ ገዳይ ወይም ሌባ ወይም ክፉ አድራጊ እንደሚሆን ወይም በሌሎች ጉዳይ እንደሚገባ ሆኖ መከራን አይቀበል ፤ ክርስቲያን እንደሚሆን ግን መከራን ቢቀበል ስለዚህ ስም እግዚአብሔርን ያመስግን እንጂ አይፈር ።

፩ ጴጥ. ፱፡ ፲፭ ፡ ፲፮ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ከኢየሩሳሌም ወደ አንጾኪያ የተላከ ግን ነበረ ? በዚያስ እንዲረዳው ማንን አመጣ ?
 ፪ ፡ ከአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ስለ ጌታው መጀመሪያ የሞተ ማን ነበረ ?
 ፫ ፡ ጴጥሮስ በወገኔ ሲጠበቅ ላለ በቤተ ክርስቲያን ምን ይደረግ ነበር ? (የሐዋ. ፲፪ ፡ ፳ ።)

ጸሎት ፡ የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ፡ የእግዚአብሔርም ፍቅር ፡ የመንፈስ ቅዱስም ኅብረት ከሁላችሁ ጋር ይሁን ። አሜን ።

፪ ቆር. ፲፫ ፡ ፲፬ ።

ምዕራፍ ፵ ።
ጀግናው ጌዴዎን ።
 መሳ. ፮ - ፰ ።
 (ከም. ፲፫ የሚከተል ነው ።)

፩ ፡ የመሳፍንት ዘመን ። መሳ. ፪ ፡ ፩ - ፲፱ ።
 ከኢያሱ ጋር የነበሩ ሽማግሌዎች ከሞቱ በኋላ እስራኤል በአሊም የተባሉትን የከነዓንን አማልክት ተከተሉ ፡ አመለካኛውም ። እግዚአብሔርም ፡ «እኔ ከእናንተ ጋር ያደረግሁትን ቃል ኪዳን ለዘላለም አላፈርስም ፤ እናንተም መሠዊያቸውን አፍርሱ እንጂ በዚህች ምድር ከሚኖሩ ሰዎች ጋር ቃል ኪዳን አታድርጉ አልሁ ። እናንተ ግን አልሰማችሁም ፡ ስለዚህም የቀሩት ሕዝቦች ያስጨንቋችኋል» አላቸው ። ከዚያም ወዲያ ጠላቶቻቸውን ሊቋቋሙ አልቻሉም ፤ እጅግም ተጨነቁ ። እግዚአብሔርም በመጨነቃቸው አዝኖ መሳ

ፍንትን እያስነሣ በእያንዳንዱ መስፍን ዘመን ከጠላቶቻቸው እጅ ያድናቸው ነበር ። መስፍን ሲሞት ግን ሌሎችን አማልክት ሊከተሉ ወዲያውኑ ይመለሱ ነበር ። ካስጨንቋቸው ጠላቶች አንዱ ምድያም ነበረ ፤ እግዚአብሔርም ከምድያም እንዲያድናቸው ያስነሣው መስፍን ጌዴዎን ነበረ ።

፪ ፡ የጌዴዎን መጠራት ። መሳ. ፮ ፡ ፩ - ፴፪ ።

የእስራኤልም ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራ ሠሩ ፤ እግዚአብሔርም በምድያም እጅ ሰባት ዓመት አሳልፎ ሰጣቸው ። በየዓመቱም እስራኤል ዘር በዘሩ ጊዜ ምድ

ያማውያንና ረዳቶቻቸው በብዛት እንደ አንበጣ ሆነው ግመሎቻቸውንና ድንኳናቸውን ይዘው ይመጡና የእህላቸውን ቡቃያ ያጠፋቸው ነበር ። ከዚህም የተነሣ እስራኤላውያን እጅግ ተጠቁ ፣ በተራራም ላይ ጉድጓድና ዋሻ እያበጁ ይሸሸጉ ነበር ። ጭንቀታቸውም ስለ በዛ ወደ እግዚአብሔር ጮኹ ።

በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር መልአክ መጥቶ ከምናሴ ነገድ ለሆነ ለኢዮአስ በሆነችው ዛፍ ሥር ተቀመጠ ፣ የኢዮአስም ልጅ ጌዴዎን ከምድያማውያን ለመሸሸግ በወይን መጥመቂያው ውስጥ ስንዴ ይወቃ ነበር ።

የእግዚአብሔርም መልአክ ለእርሱ ተገልጦ ፡ «አንተ ጽኑዕ ኃያል ሰው ፡ እግዚአብሔር ከአንተ ጋር ነው» አለው ። ጌዴዎንም ፡ «ጌታዬ ሆይ ፡ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ይህ ነገር ሁሉ ለምን ደረሰብን? አባቶቻችንስ ፡ ከግብፅ አውጥተናል ለሰው ይነግሩን የነበረ ተአምራቱ ወዴት አለ?» አለው ። እግዚአብሔርም ፡ «በዚህ ጉልበትህ ሂድ ፡ ከምድያምም እጅ እስራኤልን አድን ፤ እነሆ ልኬሃለሁ» አለው ።

ጌዴዎንም ፡ «ጌታ ሆይ ፡ እስራኤልን በምን አድናለሁ? ወገኔ ከምናሴ ነገድ ሁሉ ይልቅ የተጠቃ ነው ፤ እኔም በአባቴ ቤት የሁሉ ታናሽ ነኝ» አለው ። እግዚአብሔርም ፡ «በእርግጥ ከአንተ ጋር እሆናለሁ ፤ ምድያምንም እንደ አንድ ሰው ትመታለህ» አለው ። ጌዴዎንም ሂዶ ለእግዚአብሔር መልአክ ቀርቧንን አመጣ ፤ የእግዚአብሔርም መልአክ ፡ «በዚህ ድንጋይ ላይ አኑር» አለና እጁን ዘርግቶ በያዘው በትር ጫፍ ቀርቧንን አስነካ ። እሳትም ከድንጋይ ውስጥ ወጥቶ ቀርቧንን በላ ። የእግዚአብሔርም መልአክ ከዓይኑ ተሠወረ ። ጌዴዎንም ፡ «የእግዚአብሔርን

መልአክ ፊት ለፊት አይቻለሁና ወየልኝ» ብሎ እጅግ ፈራ ፤ እግዚአብሔርም ፡ «ሰላም ለአንተ ይሁን ፤ አትፍራ አትሞትም» አለው ። ጌዴዎንም ለእግዚአብሔር መሠዊያ ሠርቶ ስሙን ፡ «እግዚአብሔር ሰላም» ብሎ ጠራው ።

በዚያም ሌሊት እግዚአብሔር ጌዴዎንን ፡ «የአባትህ የሆነውን የበአልን መሠዊያ አፍርስ ፤ በዚያም ኮረብታ ላይ ለአምላክህ ለእግዚአብሔር መሠዊያን አሳምረህ ሥራ ፡ የአባትህ የሆነውንም ሁለተኛውን የሰባት ዓመት በሬ ውሰድና የሚቃጠል መሥዋዕት አድርገህ ሠዋ» አለው ። ጌዴዎንም የአባቴን ቤተ ሰዎችና የከተማውን ሰዎች ስለ ፈራ ይህን በቀን ማድረግ አልቻለም ፡ ነገር ግን በሌሊት አደረገው ።

በማግሥቱም የከተማው ሰዎች ተነሥተው እነሆ ፡ የበአል መሠዊያ ፈርሶ ፡ በተሠራውም መሠዊያ ላይ ሁለተኛው በሬ ተሠውቶ አገኙት ። ነገሩንም በመረመሩ ጊዜ ፡ «ይህን ነገር ያደረገ ጌዴዎን ነው» አሉ ። የጌዴዎንንም አባት ኢዮአስን ፡ «የበአልን መሠዊያ አፍርሶአልና እንዲሞት ልጅህን አውጣ» አሉት ። ኢዮአስም ፡ «ለበአል ትምዋገቱለታላችሁን? ወይስ እርሱን ታድናላችሁን? እርሱ አምላክ ከሆነ መሠዊያውን ካፈረሰው ጋር ለራሱ ይምዋገት» አላቸው ። በዚያም ቀን ጌዴዎንን ይሩበአል ብሎ ጠራው ፤ ትርጓሜውም በአል ይምዋገት ማለት ነው ።

፩ ፣ የጌዴዎን ጭፍራ ።

መላ. ፩ ፣ ፴፫ - ፮ ፣ ፲፪ ። ምድያማውያንም መጥተው በኢይዝራኤል ሸለቆ ሠፈሩ ። የእግዚአብሔርም መንፈስ በጌዴዎን አደረበት ፡ ጌዴዎንም ቀንደ መለኮቱን ነፋ ፡ ወደ ምናሴና

ወደ አሴርም ወደ ዛብሎንና ወደ ንፍታሌምም ላከ ፤ ሠላሳ ሁለት ሺህ ሰልፈኞችም ወደ እርሱ ተሰበሰቡ ።

ጌዴዎንም እግዚአብሔርን ፡ «እንደ ተናገርህ እስራኤልን በእኔ እጅ ታድን እንደሆነ ፡ እነሆ ፡ በአውድማው ላይ የተባዘተ የበግ ጠጉር አኖራለሁ ፤ በጠጉሩ ብቻ ጠል ሆኖ ምድሩ ሁሉ ደረቅ ቢሆን እንደ ተናገርህ እስራኤልን በእኔ እጅ እንድታድናቸው ዐውቃለሁ» አለ ። በነጋውም ማልዶ ተነሣ ፡ ጠጉሩንም ጨመቀው ፡ ከጠጉሩም የተጨመቀው ጠል ቆራሙሉ ውኃ ሆነ ። ጌዴዎንም እግዚአብሔርን ፡ «እኔ ይህን አንድ ጊዜ ስናገር አትቁጣኝ ፤ አሁንም ጠጉሩ ብቻ ደረቅ ሆኖ በምድሩ ሁሉ ጠል ይሁን» አለው ። እግዚአብሔርም በዚያ ሌሊት እንዲሁ አደረገ ፡ ጠጉሩ ብቻ ደረቅ ሆኖ በምድሩ ሁሉ ጠል ነበረ ።

እግዚአብሔርም ፡ «ከአንተ ጋር ያለው ሕዝብ በዝቶአል ፤ ስለዚህ እስራኤል ፡ እጄ አዳነኝ ብሎ እንዳይታይብኝ ምድያምን በእጃቸው አሳልፈው አልሰጥም ። አሁንም ፡ የፈራ የደነገጠም ተነሥቶ ይመለስ ብለህ አውጅ» አለው ። ከሕዝቡም ሃያ ሁለት ሺህ ተመለሱ ።

እግዚአብሔርም ጌዴዎንን ፡ «ሕዝቡ ገና ብዙ ነው ፤ ወደ ውኃ አውርዳቸው ፡ በዚያም እፈትናቸዋለሁ» አለው ። ጌዴዎንም ወደ ውኃ አወረዳቸው ። እግዚአብሔርም ፡ «ውሻ እንደሚጠጣ ውኃ በምላሱ የሚጠጣውን ሁሉ ፡ እርሱን ለብቻው አድርገው ፤ እንዲሁም ሊጠጣ በጉልበቱ የሚንበረከከውን ሁሉ ለብቻው አድርገው» አለው ። በቀጥርም የበዛው እየተንበረከከ ጎንበስ ብሎ ሲጠጣ ፡ በእጃቸው እየጨ

ለፉ ውኃ የጠጡት ቀጥር ሦስት መቶ ብነበረ ። እግዚአብሔርም ጌዴዎንን ፡ «በእጃቸው ውኃ በጠጡት በሦስት መቶ ሰዎች አድናችኋለሁ ፤ የቀሩትም ወደ ሥራቸው ይመለሱ» አለው ። ጌዴዎንም እርሱን ሁሉ አሰናብቶ ሦስቱን መቶ ብነበረ ። በእርሱ ዘንድ አስቀረ፤ የምድያምም ሠፈሩ ከበታቹ በሸለቆው ዳር ነበረ ፤ ግመሎቻቸውም በባሕር ዳር እንዳለ አሸዋ የማይጠሩ ነበሩ ።

፬ ፣ የጌዴዎን ድል ።

መላ. ፮ ፣ ፱ - ፳፭ ፣ ፳፯ ፣ ፲፫ ፣ ፳፮ ። በዚያም ሌሊት እግዚአብሔር ፡ «በእጅሁ አሳልፌ ሰጥቻቸዋለሁና ተነሥተህ ወደ ጠላት ሠፈር ውረድ ። የፈራህ እንደሆነ ሎሌህ ፋራ ከአንተ ጋር ይሂድ ፡ የሚናገሩትንም ትሰማለህ ፤ እጅህም ትበረታለች» አለው ። እርሱና ፋራም ወረዱ ፤ በደረሱም ጊዜ አንድ ሰው ሕልሙን ለባልንጀራው ሲያጫውት ፡ «እነሆ ሕልም አለምሁ ፤ እነሆም አንዲት የገብስ እንጉቻ ወደ እኛ ሠፈር ተንከባልላ ወረደች ፡ ወደ ድንኳኑም ደርሳ እስኪወድቅ ድረስ መታችው ፡ ገለበጠችውም» ይል ነበር ። ባልንጀራውም መልሶ ፡ «ይህ ነገር ከእስራኤል ሰው ከኢዮአስ ልጅ ከጌዴዎን ሰይፍ በቀር ሌላ አይደለም ፤ እግዚአብሔርም ምድያምንና ሠራዊቱን ሁሉ በእጁ አሳልፎ ሰጥቶ አል» አለው ።

ጌዴዎንም ሕልሙንና ትርጓሜውን በሰማ ጊዜ ሰገደ ። ወደ እስራኤል ሠፈርም ተመልሶ ፡ «እግዚአብሔር ምድያምን በእጃችሁ አሳልፎ ሰጥቶአልና ተነሡ!» አለ ። ሦስቱንም መቶ ሰዎች በሦስት ወገን ከፈላቸው ፤ በሁሉም እጅ ቀንደ መለኮትና ባዶ ማሰሮ ፡ በማሰሮውም ውስጥ ችቦ ሰጠ ። እርሱም ፡ «እኔን ተመልከቱ ፤ ወደ

ሠፈሩ ዳርቻ በደረሰሁ ጊዜ ፡ እኔ ከእኔም ጋር ያሉት ሁሉ ቀንደ መለከት ስንነፋ ፡ ላናንተ ደግሞ በሠፈሩ ዙሪያ ሁሉ ቀንደ መለከታችሁን እየነፋችሁ ፡- ለእግዚአብሔርና ለጌዴዎን እያላችሁ ጩኸው» አላቸው ።

ይህን ካለ በኋላም ከመቶ ሰዎች ጋር ደግሞ ጠላት ሠፈሩ ዳርቻ በሌሊት መጣ ፡ ቀንደ መለከቶችንም ነፋ ፡ በእጆቻቸው የዙክቸውንም ማሰሮች ሰባበሩ ። ሦስት ሰዎች ወገኖች ቀንደ መለከታቸውን ነፋ ፡ ገሰሮችንም ሰባበሩ ፡ በግራ እጃቸውም ሰዎችን ፡ በቀኝ እጃቸውም ቀንደ መለከቶችን ይዘው እየነፋ ፡ «የእግዚአብሔርና ጌዴዎን ሰይፍ» ብለው ጩኸው ። ሁሉም

በየቦታቸው በሠፈሩ ዙሪያ ቆሙ ፡ የምድያ ምም ሠራዊት ሁሉ ደንግጠው ሮጡ ፡ እየጩኸውም በሰይፍም እርስ በርሳቸው እየተመታቱ ወደ ዮርዳኖስ በሚያስሄደው መንገድ ሸሹ ። የእስራኤልም ሰዎች ከንፍታሌ ምና ከአሴር ከምናሴም ሁሉ ተሰብስበው ምድያምን አሳደዱ ። የኤፍሬም ሰዎችም ተሰብስበው በዮርዳኖስ ምድያማውያንን ተገናኙ ፡ መኳንንቶቻቸውንም ገደሉ ። ጌዴዎንና ሦስቱ መቶ ሰዎችም ምንም ቢደከሙ እስከ ዮርዳኖስ ማዶ እያሳደዱ ሁለቱን የምድያምን ነገሥታት ይዘው ገደሉ አቸው ። ምድያምም በእስራኤል ፊት ተዋረደ ፤ በጌዴዎንም ዕድሜ ምድሪቱ ዐርባ ዓመት ዐረፈች ።

* * *

በብዙ ወይም በጥቂት ማዳን እግዚአብሔርን አያስቸግረውም ።

፩ ሳሙ. ፲፬ ፡ ፮ ።

እግዚአብሔር ጥበቦቻችን እንዲያሳፍር የዓለምን ሞኝ ነገር መረጠ ፤ ብርቱንም ነገር እንዲያሳፍር እግዚአብሔር የዓለምን ደካማ ነገር መረጠ ፡ . . . ሥጋን የለበሰ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት እንዳይመካ ።

፩ ቆሮ. ፩ ፡ ፳፯ - ፳፱ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ እስራኤላውያን በጭንቀት የወደቁ በምን ምክንያት ነበረ ?
 ፪ ፡ ጌዴዎን በተጠራ ጊዜ ምን ያደርግ ነበር ?
 ፫ ፡ ከጌዴዎን ጋር ለሰልፍ የሄዱ ሰንት ነበሩ ? በእጃቸውስ ምን ነበረ ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ በብዙም ሆነ በጥቂቱ ማዳን አይሳንህም ፡
 . . . በአንተ ታምነናልና . . . . እርዳን ።

፪ ዜና. ፲፬ ፡ ፲፩ ።

ምዕራፍ ፵፩ ።
 ኃያሉ ሰምሶን ።
 መሳ. ፲፫ - ፲፮ ።

፩ ፡ የሰምሶን ልደት ።
 መሳ. ፲፫ ፡ ፩ - ፳፩ ።

የእስራኤል ልጆች በእግዚአብሔር ፊት እንደገና ክፉ ሥራ ሠሩ ፤ እግዚአብሔርም በፍልስጥኤማውያን እጅ አሰልፎ ሰጣቸው ።

ከዳን ወገን የሆነ ማኑሄ የሚባል የጸርዓ ሰው ነበረ ፤ ሚስቱም መካን ነበረች ፡ ልጅም አልነበራትም ። የእግዚአብሔርም መልአክ ለሴቲቱ ተገልጦ ፡ «እነሆ ወንድ ልጅ ትወልዳለሽ ። ልጁም ለእግዚአብሔር የተለየናዝራዊ* ይሆናልና በራሱ ላይ ምላጭ አይድረስበት ፡ እርሱም እስራኤልን ከፍልስጥኤማውያን እጅ ማዳን ይጀምራል» አላት ።

ሴቲቱም ወደ ባልዋ መጥታ ሁሉን ነገሮችው ። ማኑሄም ፡ «ጌታ ሆይ ፡ የላክኸው የእግዚአብሔር ሰው ፡ እባክህ እንደገና ይምጣልን» ብሎ ለመነ ። የእግዚአብሔርም መልአክ እንደገና ወደ ሴቲቱ መጣ ።

እርስዋም ሩጣ ለባልዋ ተናገረችና አስከትላው መጣች ። እርሱም ፡ «ከዚህች ሴት ጋር የተነጋገርህ አንተ ነህን ? » አለው ፤ እርሱም ፡ «እኔ ነኝ» አለ ። ማኑሄም ፡ «ናገርህ በደረሰ ጊዜ እንድናከብርህ ስምህ ማን ነው ? » አለው ። የእግዚአብሔርም መልአክ ፡ «ሰሜ ድንቅ ነውና ለምን ትጠይቃለህ ? » ብሎ መለሰ ፡ ተአምራትንም አድርጎ ፡ ማኑሄና ሚስቱ ባቀረቡት በመሥዋዕቱ ነበልባል ውስጥ ዐረገ ። እነርሱም በግምባራቸው ተደፉ ።

ማኑሄም ሚስቱን ፡ «እግዚአብሔርን አይተናልና እንሞታለን» አላት ። እርስዋም ፡ «እግዚአብሔርስ ሊገድለን ቢወድኖሮ እንዲህ ያለ ነገር ባለታወቀንም ነበር» አለችው ። በጊዜውም ልጅ ወለደች ፡ ሰምሶንም ብላ ጠራችው ። ልጁም አደገ ፡ እግዚአብሔርም ባረከው ፤ የእግዚአብሔርም መንፈስ በዳን ሠፈር ውስጥ ሊያነቃቃው ጀመረ ።

፪ ፤ የሶምሶን ኃይል ። መላ. ፲፬፣ ፩ - ፲፮፣ ፫ ።

በዚያን ዘመን ፍልስጥኤማውያን በእስራኤል ላይ ይገዙ ነበርና እስራኤል ሁሉ ይፈሩ አቸው ነበር ። ሶምሶን ግን አንዲት ፍልስጥኤማዊት አግብቶ ከከተማዋ ሰዎች ጋር በመጣላት ብዙዎችን ገደለ ። ተመልሶም በአንድ ዋሻ ውስጥ ተሸሽጎ ተቀመጠ ።

በዚያን ጊዜ ፍልስጥኤማውያን በይሁዳ ወዳለው ወደ ሌሊ ወጥተው ሠፈሩ ። ለይሁዳ ሰዎችም ፡ «ሶምሶንን ልናሥር ፡ እንዳደረገብንም ልናደርግበት መጥተናል» አሉ ። ከይሁዳም ሰዎች ሦስት ሺህ ወደ ሶምሶን ሄደው ፡ «ግጥሾችን ፍልስጥኤማውያን እንደሆኑ አታውቅምን ? ያደረግህ ብን ይህ ምንድር ነው ? አሥረን በእጃቸው እንሰጥሃለን» አሉት ። በሁለትም አዲስ ገመድ አሥረው አወጡት ።

ወደ ሌሊ ባመጡትም ጊዜ ፍልስጥኤማውያን እልል እያሉ ተገኝተው ። የእግዚአብሔርም መንፈስ በኃይል ወረደበት ፤ ክንዱም የታሠረበት ገመድ በእሳት እንደተበላ ፈትል ሆነ ። ከእጃም ወደቀ ። አዲስ የአህያ መንጋጋም አገኘ ። በእርሱም አንድ ሺህ ሰው ገደለ ። ከዚህም በኋላ እጅግ ተጠምቶ ፡ «አንተ ይህችን ማዳን በባሪያህ እጅ ሰጥተሃል ፤ አሁንም በጥም እሞታለሁ» ብሎ ወደ እግዚአብሔር ጮኸ ። እግዚአብሔርም በሌሊ ያለውን ዐዘቅት ሰነጠቀ ። ከእርሱም ውኃ ወጣ ። ሶምሶንም ጠጣ ። ተጠናከረም ። ያንንም ቦታ ዓይን ሀቆረ ብሎ ጠራው ። ይህም ማለት ፡ የጮኸው ሰው ምንጭ ማለት ነው ።

ሶምሶንም ወደ ፍልስጥኤማውያን አገር ወደ ጋዛ ሄደ ። በዚያም ጋለሞታ ሴት አይቶ ወደ እርስዋ ገባ ። የጋዛ ሰዎችም ወደ ከተማ እንደ ገባ ሰምተው ፡ ማለዳ

ሲወጣ እንገድለዋለን በማለት በከተማዬቱ በር ሌሊቱን ሁሉ ሸመቁበት ። ሶምሶንም በእኩል ሌሊት ተነሥቶ የከተማዬቱን በር መዝገያ ያዘ ። ነቅሎም በትከሻው ላይ አድርጎ በኬብሮን ፊት ወዳለው ተራራ ራስ ላይ ወጣ ። በዚያም ጣለው ።

፫ ፤ የሶምሶን ድቀት ። መላ. ፲፮፣ ፩ - ፳፫ ።

ከዚህም በኋላ ደግሞ ጳጳሱ ገብሮ ሴትን ወደደ ። የፍልስጥኤማውያንም መኳንንት ወደ እርስዋ መጥተው ፡ «እርሱን ሸንግለሽ በእርሱ ያለ ታላቅ ኃይል በምን እንደሆነ ፡ የምናሸንፈውም በምን እንደሆነ ዕውቂ ፡ እያንዳንዳችንም ሺህ አንድ መቶ ብር እንሰጥሻለን» አሉአት ።

ደሊላም ሶምሶንን ፡ «ታላቅ ኃይልህ በምን እንደሆነ ፡ የምትታሠርበትስ ምን እንደሆነ እባክህ ንገረኝ» አለችው ። እርሱም ፡ «በሰባት ባልደረቀ በእርጥብ ጠፍሮ ቢያሥሩኝ እደክማለሁ» አላት ። ደሊላም በሰባት እርጥብ ጠፍሮ አሠረችው ። በጓዳም ውስጥ ሰዎች ተደብቀው ነበር ። እርሱም ፡ «ሶምሶን ሆይ ፡ ፍልስጥኤማውያን መጡብህ» አለችው ። እርሱም ጠፍሩን በጣጠሰው ።

ደሊላም ፡ «አታለልኸኝ» በማለት ብትወቅሰውና ብትጠይቀው ፡ እንደገና ደግሞ ሁለት ጊዜ በሐሰት አታለላት ። ደሊላም ፡ «እወድሻለሁ እንዴት ትለኛለህ?» ብላ ዕለት ዕለት ነዘነዘችው ። ነፍሱም ተጨነቀች ። መልሶም ፡ «ለእግዚአብሔር የተለየሁ ነኝና ከቶ በራሴ ላይ ምላጭ አልደረሰም» ብሎ የልቡን ገለጠላት ። ከዚህም በኋላ በጉልበትዋ ላይ አስተኝታ የተጉነ ጉነ ጠጉሩን አስላጨችው ። እንደገናም ፡ «ሶምሶን ሆይ ፡ ፍልስጥኤማውያን መጡብህ» አለችው ። ከእንቅልፋም ነቅቶ ፡ እግ

ዚአብሔር ከእርሱ እንደ ተለየው ሳያውቅ ፡ እንደ ሌላ ጊዜ ሁሉ አደርጋለሁ ብሎ ተነሣ ። ነገር ግን ፍልስጥኤማውያን ይዘው ዓይኖቹን አወጡ ። ወደ ጋዛም አምጥተው አሠሩት ። በግዙትም ሆኖ እህል ይፈጭ ነበር ። የተላጨውም ጠጉሩ ሊያድግ ጀመረ ።

፬ ፤ የሶምሶን ሞት ። መላ. ፲፮፣ ፳፫ - ፳፭ ።

የፍልስጥኤማውያን መኳንንትም በሶምሶን መታሠር ደስ ብሎአቸው ለአምላካቸው ለዳጎን መሥዋዕትን ሊሠዉ ተሰበሰቡ ። ሕዝቡም ሁሉ ፡ «አምላካችን ዳጎን ጠላታችንን በእጃችን አሳልፎ ሰጠን» እያሉ አምላካቸውን አመሰገኑ ። ልባቸውም ደስ ባለው ጊዜ ፡ «በፈታችን እንዲጫወት ሶምሶንን ጥሩት» አሉ ። ሶምሶን

ንም አስመጡት ፡ በፈታቸውም ተጫወተ ፡ ተዘባባቱበትም ።

ሶምሶንም እጁን የያዘውን ብላቴና ፡ «ቤቱን የደገፉትን ምሰሶች እጠጋባቸው ዘንድ አስይዘኝ» አለው ። በዚያም ቤት ሰዎች ሞልተውበት ነበር ። በሰገነቱም ላይ ሲጫወት ይመለከቱት የነበሩ ሦስት ሺህ ያህሉ ነበሩ ። ሶምሶንም ፡ «እግዚአብሔር አምላክ ሆይ አስበኝ ፡ አበርታኝም» ብሎ እግዚአብሔርን ጠራ ። አንዱንም ምሰሶ በቀኝ እጁ ፡ አንዱንም በግራ እጁ ይዞ በሙሉ ኃይሉ ገፋቸው ። ቤቱም በውስጡ በነበሩት መኳንንትና ሕዝብ ላይ ወደቀ ። በሞቱም የገደላቸው በሕይወት ሳለ ከገደላቸው በዙ ። በእስራኤል ላይ ሃያ ዓመት ከፈረደ በኋላ በዚህ ጊዜ ሞተ ። ቤተሰቦቹም ወርደው አመጡት ፡ በአባቱም መቃብር ቀበሩት ።

* * *

ልጄ ሆይ ፡ ልብህን ስጠኝ ፤
ዓይኖችህም መንገዴን ይውደዱ ።
ጋለሞታ ሴት የጠለቀች ዐዘቅት ናትና ፤
ሌላዬቱም ሴት የጠበበች ጉድጓድ ናትና ።
እንደ ሌባ ታደባለች ፤
ወስላቶችንም በሰው ልጆች መካከል ታበሃለች ።
ምሳሌ ፳፫፣ ፳፮ - ፳፰ ።

እናንተ ከእግዚአብሔር ጋር ስትሆኑ እርሱ ከእናንተ ጋር ነው ፤ ብትፈልጉትም ይገኛላችኋል ፤ ብትተዉት ግን ይተዋችኋል ።
፪ ዜና. ፲፭፣ ፪ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ስለምትወልደው ልጅ ለማንኛ ሚስት ምን ተባለ ?
፪ ፡ ለሶምሶን የተሰጠው ኃይል ምን በማድረጉ ታየ ?
፫ ፡ ወደ ውድቀት የደረሰውስ ከምን ኃጢአት ራሱን ባለመጠበቁ ነው ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ እንዳላፍሮ ልቤ በሥርዓትህ የቀና ይሁን ።
መዝ. ፩፻፲፰ (፩፻፲፱) ፣ ፹ ።

* ናዝሬዊ ተብሎ ለእግዚአብሔር ስለ ተለየ ሰው የምናነበው በዘጉ. ም. ፩ ነው ።

ምዕራፍ ፵፪ ።
 ሞዓባዊት ሩት ።
 መጽሐፈ ሩት ።

፤ ኑራሚንና ምራትዋ ሩት ።

ፍት ፩፡፩-፳፪ ።

ሞላፍንት በእስራኤል ይፈርዱበት በነበረው በዚያ ክፉ ዘመን በአገሩ ላይ ራብነት ። አቤሚሌክ የተባለውም ቤተሌሌዊ ሚስቱን ኑራሚንና ሁለት ልጆቿን ወደ ሞዓብ ሄደ በዚያም ተቀመጠ ። ሲያም ሳሉ አቤሚሌክ ሞተ ። መሐሎንና ሌዎን የተባሉ ልጆቹም ከሞዓባውያን ቶች ሩትና ያርፋ የተባሉትን አገቡ ። ጆችንም ሳይወልዱ እንደ አባታቸው ሲያው አገር ሞቱ ። ኑራሚንም ሁለት ጆችንም ባልዋን አጥታ በገዝን ስት ። ሳለ እግዚአብሔር ለሕዝቡ እንጀራ ደ ሰጠ ሰማችና ወደ ቤተሌሌም ለመ ለስ ከምራቶች ጋር ተነሣች ።

መንገድም ሲጀምሩ ። «ልጆቼ ሆይ ። ወደ እናቶቻችሁ ተመለሱ ። እግዚአብሔር በየባላችሁ ቤት ዕረፍት ይሰጣችሁ» ብላ ሳመቻቸው ። ያርፋም በብዙ እንባ ከእር ስዋ ተመለሰች ። ሩት ግን ተጠግታ ። «ወደ ምትሄጅበት እሄዳለሁና ። በምታድረቡ ትም አድራሰሁና እንድተውሽ አታስቸግሪኝ ። ሕዝብሽ ሕዝቤ ። አምላክሽም አምላኬ ይሆናል ። ከምትም በቀር አንቺንና እኔን አንዳች አይለየን» አለችት ። ኑራሚንም ። ከእርስዋ ጋር ለመሄድ እንደ ቈረጠች ባየች ጊዜ ከማባባሷ ዝም አለች ። ይዛትም ሄደች ።

የገብስ መከር በሚታጨድበት ወራትም ወደ ቤተሌሌም ደረሰ ። የከተማዬ ቱም ሰዎች ። «ይህች ኑራሚን ናትን?»

እያሉ ተንጫጩ ። ነገር ግን ኑራሚን ማለት ደስታ ማለት ስለሆነ ። «ሁሉን የሚችል አምላክ አስጨንቆኝ መርድኛልና ማራ በሉኝ እንጂ ኑራሚን አትበሉኝ» በማለት የደረሰባትን ገዝን ገለጠች ። (ማራ ማለትም መራራ ማለት ነው ።)

፪ ። ቤተሌሌማዊው ቦዔዝ ።
 ፍት ፪፡፩-፳፫ ።
 ኑራሚን የባልዋን ርስት መሸጥ ግድ እስከ ሚሆንባት ደገይታ ነበር ። ሞዓባዊት ሩትም ። «እህል እንድቃርም ወደ እርሻ ልሂድ» ብላ ሄደች ። እንደ አጋጣሚም የአቤሚሌክ ወገን ወደ ነበረ ወደ ቦዔዝ እርሻ ገብታ አጫጆችን በመከተል ቃረመች ። ቦዔዝም ኃያል ሰው ነበረ ።

እነሆም ቦዔዝ አጫጆቹን ሊገቡበኝ መጣና ። «እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር ይሁን» አላቸው ። የአጫጆቹንም አዛዥ ። «ይህች ቆንጆ የማን ናት?» ብሎ ጠየቀ ። እርሱም ። «ከኑራሚን ጋር ከሞዓብ የመጣች ናት ። እርሷም ። እንድቃርም እባክህ ፍቀድልኝ አለችኝ ። ከማለዳም ጀምራ እስከ አሁን ድረስ አላረፈችም» አለው ።

ቦዔዝም ሩትን ። «ልጄ ሆይ ። ቃርሚያ ለመቃረም ወደ ሌላ እርሻ አትሂጁ ። ነገር ግን ገረዶቹን ተጠጊ ። እንዳያስቸግሩሽም ጉብዛዝትን አዝግላሁ ። በተጠማሽም ጊዜ ወደ ማድጋው ሄደሽ እነርሱ ከቀዱት ውኃ ጠጪ» አላት ። በግምባርዋም ተደፍታ ። «እኔን እንድትቀበል በምን ነገር በፈትህ ሞገስ አገኘሁ? እንግዳ አይደለሁም?» አለችው ።

ቦዔዝም ። «ባልሽ ከሞተ በኋላ አባትሽንና እናትሽን የተወለድሽባትንም ምድር ትተሽ ቀድሞ ወደማታውቂው ሕዝብ እንደ መጣሽና ለአማትሽ ያደረግሽውን ነገር ሁሉ ሰምቻለሁ ። እግዚአብሔር

እንደ ሥራሽ ይስጥሽ ። ከክንፉም በታች መጠጊያ እንድታገኝ በመጣሽበት በእስራኤል አምላክ በእግዚአብሔር ዘንደ ደመወዝሽ ፍጹም ይሁን» አላት ። እርስዋም ። «ይታዩ ሆይ ። ከባሪያዎችህ እንደ አንዲተሳልሆን አጽናንተሽኛልና በዓይንህ ሞገስ ላግኝ» አለችው ።

በምሳም ጊዜ ቦዔዝ ። «ቅረቢና ብዬ» ብሎ ከተጠበሰ እሽት ሰጣት ። በልታም ጠገቦች ። አተረፈችም ። ደግሞም ልትቃርም በተነሣች ጊዜ ቦዔዝ አጫጆቹን ። «በነደው መካከል ትቃርም ። አታሳፍሩ አት ። ከነደውም ተወላት ። አትውቀሱ አትም» ብሎ አዘዛቸው ። እንዲሁ እስከ ማታ ድረስ ቃረመች ። የቃረመችውንም ወቃች ። ተሸክማም ወደ አማትዋ ገባች ። አማትዋም የቃረመችውን ። ከምሳም ያተረፈችውን አይታ ቦዔዝ ያደረገላትን ሁሉ በሰማች ጊዜ ። «ቸርነቱን በሕያዋንና በሙታን ላይ አልተወምና በእግዚአብሔር የተባረከ ይሁን ። ይህ ሰው የቅርብ ዘመዳችን ነውና እንደ ሕጉ ቃል ርስታችንን ሊገዙልን ከሚችሉት አንዱ ነው» አለችት ። ሩትም የገብሱና የሰንደው መከር እስኪጨረስ ድረስ የቦዔዝን ገረዶች እየተጠጋች ቃረመች ።

፫ ። ቦዔዝ ሩትን አገባ ።
 ፍት ፫፡፩-፳፫ ።

እንደ ሙሴ ሕግ ኑራሚን የምትሸጠውን ርስት የሚገዛው ቅርብ ዘመድ የምዋቹን ሚስት ሩትን ደግሞ ለማግባት ይገባው ነበር* ። ኑራሚን ይህን ሁሉ ለሩት አስታውቃ ። የመከር ወራት ሳያልቅ ወደ ቦዔዝ ላከችት ። ቦዔዝም ። «ልጄ ሆይ ። በእግዚአብሔር የተባረከሽ ሁኚ ። ባለጠጋም ድኃም ብለሽ ጉብዛዝትን አልተከተልሽ ምና ከበፊቱ ይልቅ አሁን ቸርነት አድርገ

ሻል ። አሁንም አትፍሪ ፣ የአገሪ ሕዝብ ሁሉ ምግባር መልካም ሴት መሆንሽን ያውቃሉና ያልሸውን ነገር ሁሉ አደርግልኝ ሻለሁ ። ይሁን እንጂ ከእኔ የቀረበ ዘመድ አለና ዋርሳሽ ሊሆን ይወድ ይሆናል ። ባይ ወድ ግን እኔ ዋርሳ እሆንሻለሁ» አላት ።

ሩትም ወደ ኑጋሚን ተመልሳ የቦዴዝን ቃል ሁሉ አጫወተችት ። እርስዋም ፡ «ልጄ ሆይ ፡ ሰውየው ይህን ነገር ዛሬ እስኪጨርስ ድረስ አያርፍምና ፍጻሜው እስኪታወቅ ድረስ ዝም በደ» አለችት ። ቦዴዝም የቅርብ ዘመዳቸው አለመቻሉን አረጋግጦ ፡ የሚገባውን ሁሉ በምስክሮች ፊት በመፈጸም ሩትን አገባት ።

ሩትም ለቦዴዝ ወንድ ልጅ ወለደችለት ። ጎረቤቶችም ኑጋሚንን ፡ «ዛሬ ወራሽ ልጅ ያላሳጣሽ እግዚአብሔር ይባረክ ፤ ስሙም በእስራኤል ይጠራ ። ከሰባትም ወንዶች ልጆች ይልቅ ለአንቺ ከምትሻል ከምትወድሽ ምራት ተወልዶአልና ሰውነትሽን ያሳድሰዋል ። በእርጅናሽም ይመግብሻል» አሉአት ። ኑጋሚን ሕፃኑን ወስዳ አቀፈችው ፡ ሞግዚትም ሆነችው ። ጎረቤቶችም ፡ «ለኑጋሚን ወንድ ልጅ ተወለደላት» እያሉ ስሙን ኢዮቤድ ብለው ሰየሙ ። እርሱም የእሴይ አባት ነው ። እሴይም የዳዊት አባት ነው ።

(ግብ. ፩፣ ፭፣ ፮)

* * *

ጌታ ለዘላለም አይጥልም ፤ ቢያሳዝንም እንደ ምሕረቱ ብዛት ይራራል ፤ የሰውን ልጆች ከልቡ አያስጨንቅም ፤ አያሳዝንምም ። ሰቆቃ. ፫፣ ፴፩-፴፫

እግዚአብሔር ስለ እናንተ ያስባልና የሚያስጨንቃችሁን ሁሉ በእርሱ ላይ ጣሉት ። ፩ ጴጥ. ፭፣ ፯

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ሩት ከጣዖታት ወደ እግዚአብሔር መመለስዋን በምን አላየች ? ፪ ፡ ቦዴዝ እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው መሆኑን በምን አላየ ? ፫ ፡ «ኑጋሚን አትበሉኝ» ያለችው የባልቴቲቱ ጎዘን በምን ተለወጠ ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ ምሕረትህን እንዴት አበዛህ ! የሰው ልጆች በክንፎቸህ ጥላ ይታመናሉ ። . . . ምሕረትህን በሚያውቁህ ላይ ፡ ጽድቅህንም ልባቸው በቀና ላይ ዘርጋ ። መዝ. ፴፭ (፴፮) ፣ ፯ ፣ ፲ ።

ለእስራኤል የተሰጡ እነዚህ ሕግጋት ተጽፈው የሚገኙ በዘሌዋ. ፳፭ ፣ ፳፭ - ፳፭ና በዘዳግ. ፳፭ ፣ ፭ - ፲ ነው ።

ምዕራፍ ፴፫ ።

የሳሙኤል ልደትና መጠራት ።

፩ ሳሙ. ፩ - ፫ ።

፩ ፤ የሐና ጸሎት ።

፩ ሳሙ. ፩ ፣ ፩ - ፲፱ ፣ ፩ ዜና. ፮ ፣ ፲፮ ፣ ፳፪ ፣ ፳፮ - ፳፯ ። በኤፍሬም አገር የሚኖር ሕልቃና የተባለ ሌዋዊ ከሁለት ሚስቶቹ ጋር በየዓመቱ ለእግዚአብሔር እንዲሠዋ ፣ መቅደሱ ወደ ነበረበት ወደ ሴሎ ይሄድ ነበር ። ፍናና የተባለችው ሚስቱም የልጆች እናት ስትሆን ሐና የተባለችው ግን መካን ነበረች ። መሥዋዕት በሚሠዋበትም ቀን ሕልቃና እድል ፈንታቸውን ለቤተሰቦቹ ሲያድል ፣ ይወዳት ስለነበር ለሐና ሁለት እጥፍ እድል ፈንታ ሰጣት ። ፍናና ግን ሐናን ልጅ ባለመውለድዋ እያበላጩት አንዳች መቅመስ እስኪሳናት ድረስ ታስለቅሳት ነበር ። ሕልቃናም ሐናን ፡ «ለምን ታለቅሻለሽ ? ለምንስ አትቀምሺም ? እኔስ ከአሥር ልጆች አልሻልሽምን ?» አላት ።

ሐናም ተነሣች ፡ በእግዚአብሔርም ፊት ልትጸልይ ወደ መቅደስ ሄደች ። ተመርራም ነበርና በጽኑ ልቅሶ ስትጸልይ ፡ «አቤቱ የሠራዊት ጌታ ሆይ ፡ ለባሪያህ ወንድ ልጅ ብትሰጥ ፡ ዕድሜውን ሁሉ ለአንተ እስጠዋለሁ ፡ ምላጭም በራሱ ላይ አይደርስም» ብላ ተሳለች ።

ድምፅዋን ሳታሰማም ጸሎትዋን በእግዚአብሔር ፊት ስታስረዝም ካህኑ ዔሊ እንደ ሰከረች ቁጥሮ ገሠፃት ። እርስዋ ግን ፡ «ጌታ ሆይ አይደለም ፤ እኔስ ልብዋ ያዘነባት ሴት ነኝ ፤ በእግዚአብሔርም ፊት ነፍሴን አፈሰስሁ» አለችው ። ዔሊም ፡ «በደኅና ሂጂ ፡ የእስራኤልም አምላክ የለመንሽውን ልመና ይስጥሽ» ብሎ መለሰላት ። ሐናም መንገድዋን ሄደች ፡ በላችም ፤ ከዚያም ወዲያ ፊትዋ

ነዘንተኛ መስሎ አልታየም ። ማልደውም ተነሥተው ወደ ቤታቸው ተመለሱ ።

፪ ፣ የሳሙኤል ልደትና እድገት ።

፩ ሳሙ. ፩ ፣ ፲፱ - ፪ ፣ ፳፮ ፣ ፲፱ ፣ ፳፮ ።

እግዚአብሔርም ሐናን አሰባት ፣ ሆንሳም ወንድ ልጅ ወለደች ። «እግዚአብሔር ለምንደረሁ» በተለምዶ ሳሙኤል ብላ ጠራችው ።

የዓመቱን መሥዋዕት ሊያቀርቡ ወይ ሴሎ የሚወጡበትም ቀን ሲደርስ ሐና ባልዋን ። «ሕፃኑ ጡት እስኪተው ድረስ አልወጣም ፣ ከዚያም በኋላ በእግዚአብሔር ፊት እንዲታይ ፣ ሁልጊዜም በዚያ እንዲሆን ይገደው እንዳለሁ» አለችው ። ልጅዋንም እያጠባች በቤትዋ ተቀመጠች ። ጡት በተወ ጊዜ ግን ለመሥዋዕት ወይፈ ገን ይዛ ወደ እግዚአብሔር ቤት አመጣችው ። ሕልቃናና ሐናም ሕፃኑን ወደ ዔሊ አቀረቡት ፣ እርሰዋም ። «ጌታዬ ሆይ ፣ ወደ እግዚአብሔር ለመጸለይ በዚህ ቆጣ የነበረች ሴት እኔ ነኝ ። ስለዚህ ሕፃን ጸለይሁ ፣ እግዚአብሔርም የለመንሁትን ሰጥቶኛል ፣ እኔም ደግሞ ለእግዚአብሔር ሰጥቼዋለሁ» አለች ። ስትጸልይም ። «ልቤ በእግዚአብሔር ጸና ፣ በማዳንህ ደስ ብሎኛል» በማለት እግዚአብሔርን አመስግና ከባልዋ ጋር ወደ ቤትዋ ተመለሰች ።

በየዓመቱም ከባልዋ ጋር ስትወጣ ለሳሙኤል የሠራችለትን ታናሽ መደረቢያ ታመጣለት ነበር ። እግዚአብሔርም አሰባት ፣ ሦስት ወንዶችና ሁለት ሴቶች ልጆችም ወለደች ። ብላቴናው ሳሙኤልም በእግዚአብሔር ፊት አደገ ።

ካህኑ ዔሊም ሸመገለ ፣ አፍኒንና ፊንሐስ የተባሉ ልጆቹም እግዚአብሔርን የማያውቁ ለሆኑት ብቻ የሚያስቡ ምናምንቴዎች ስለ ነበሩ መሥዋዕትን ከሚያ

ቀርቡ ሰዎች ሁሉ ለእግዚአብሔር እንዲቃጠል የታዘዘውን ስብ በግድ ይወስዱ ነበር ። ከዚህም የተነሣ ሰዎች የእግዚአብሔርን መሥዋዕት ይንቁ ነበርና የጉባዛ ዝት ኃጢአት በእግዚአብሔር ፊት ታላቅ ሆነ ። ዔሊም በሥራቸው አዝና ገሠፃቸው ፣ በክፋታቸው እንደ ጸኑ ባየ ጊዜ ግን ተዋቸው ፣ የእግዚአብሔርንም ቤት ሲያረክሱ አልከለከላቸውም ።

የእግዚአብሔርም ሰው ወደ ዔሊ መጥቶ ። «እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ፣ መሥዋዕቱን ስለ ምን ረገጣችሁ? እንድትወፍሩም መጀመሪያ በመብታችሁ ከእኔ ይልቅ ልጆችህን ለምን አከበርህ? ስለዚህም ከቤትህ የሚወለዱ ገና በጉልማሳነት ይሞታሉ ፣ ሁለቱም ልጆችህ አፍኒንና ፊንሐስ በአንድ ቀን ይሞታሉ ። ያከበሩኝን አከብራለሁና የናቁኝም ይናቃሉና» አለው ። ይህም ሁሉ ሲሆን ብላቴናው ሳሙኤል እያደገ ፣ በእግዚአብሔርና በሰው ፊትም ሞገስ እያገኘ ሄደ ።

፫ ፣ እግዚአብሔር ሳሙኤልን ጠራ ።

፩ ሳሙ. ፫ ፣ ፩ - ፳፩ ።

በዚያ ክፉ ዘመን የእግዚአብሔር ቃል ብርቅ ነበረ ፣ ራእይም አይገለጥም ነበር ። ብላቴናውም ሳሙኤል በዔሊ ፊት እግዚአብሔርን ሲያገለግል ገና እግዚአብሔርን አላወቀም ነበር ።

የዔሊም ዓይኖች መፍዘዝ ከጀመሩ በኋላ በአንድ ሌሊት የእግዚአብሔር መብራት ገና ሳይጠፋ ዔሊና ሳሙኤል በየሥፍራቸው ተኝተው ሳሉ እግዚአብሔር ሳሙኤልን ጠርቶ ። «ሳሙኤል ሆይ» አለው ። እርሱም ተነሣ ። ወደ ዔሊም ሮጦ ። «እነሆኝ የጠራኸኝ» አለው ። ዔሊም ። «አልጠራሁም ፣ ተመልሰህ ተኛ» አለው ። ሄደም ተኛ ።

እግዚአብሔርም ደግሞ ። «ሳሙኤል ሆይ» ብሎ ጠራው ። ሳሙኤልም ተነሥቶ ወደ ዔሊ ሄደና ። «እነሆኝ የጠራኸኝ» አለ ። እርሱም ። «ልጄ ሆይ ፣ አልጠራሁም ፣ ተመልሰህ ተኛ» ብሎ መለሰ ። ሄደም ተኛ ። እግዚአብሔርም ሳሙኤልን ሦስተኛ ጊዜ ጠራው ። እርሱም ተነሥቶ ወደ ዔሊ ሄደና ። «እነሆኝ የጠራኸኝ» አለ ። ዔሊም ብላቴናውን የጠራው እግዚአብሔር መሆኑን አስተውሎ ። «ሄደህ ተኛ ፣ ቢጠራህም ፣ አቤቱ ባሪያህ ይሰማልና ተናገር በለው» አለው ። ሳሙኤልም ሄደ በሥፍራው ተኛ ።

እግዚአብሔርም እንደ ቀድሞው ። «ሳሙኤል ሳሙኤል» ብሎ ጠራው ። ሳሙኤልም ። «ባሪያህ ይሰማልና ተናገር» አለ ። እግዚአብሔርም ። «እነሆ በዔሊ ቤት ላይ የተናገርሁትን የምፈጽምበት

ቀን ይመጣል ፣ ልጆቹ የእርግማን ነገር እንዳደረጉ ዐውቆ አልከለከላቸውምና የቤቱ ኃጢአት እንዳይሠረድለት በዔሊ ቤት ምያለሁ» አለው ።

ሳሙኤልም እስኪነጋ ድረስ ተኛ ፣ ግል ደም ተነሣ ፣ የእግዚአብሔርንም ቤት ደጃፍ ከፈተ ። ነገሩንም ለዔሊ ሊናገር ፈራ ። ዔሊም ሳሙኤልን ጠርቶ ። «ልጄ ሆይ ፣ እግዚአብሔር የነገረህን ነገር ከእኔ አትሸሽግ» አለው ። ሳሙኤልም ነገሩን ሁሉ ነገረው ፣ ዔሊም ። «እርሱ እግዚአብሔር ነው ፣ ደስ ያሰኘውን ያድርግ» አለ ።

ሳሙኤልም አደገ ፣ እግዚአብሔርም ከእርሱ ጋር ነበረ ፣ ከቃሉም አንዳች በምድር ላይ አይወድቅም ነበር ። እግዚአብሔርም ደግሞ በሴሎ ተገለጠ ፣ በቃሉም ለሳሙኤል ይገለጥ ነበር ፣ የሳሙኤልም ቃል ለእስራኤል ሁሉ ደረሰ ።

* * *

ያከበሩኝን አከብራለሁ ፣ የናቁኝም ይናቃሉ ።

፩ ሳሙ. ፪ ፣ ፳፮ ።

ሕግን የሚጠብቅ አስተዋይ ልጅ ነው ፣ ምናምንቴዎችን የሚከተል ግን አባቱን ያሳፍራል ። ምሳሌ ፳፮ ፣ ፯ ።

* * *

ጥያቄ ፣ ፩ ፣ የሳሙኤል ወላጆች እነማን ነበሩ? እናቱስ ምን ብላ ጸለየች? ፪ ፣ የዔሊ ልጆች እነማን ነበሩ? ምንስ ክፉ ነገር ያደርጉ ነበር? ፫ ፣ ሳሙኤል ፣ እግዚአብሔር እንደጠራው ባስተዋለ ጊዜ ምን ብሎ መለሰለት?

ጸሎት ፣ አቤቱ ፣ ባሪያህ ይሰማልና ተናገር ።

፩ ሳሙ. ፫ ፣ ፱ ።

ምዕራፍ ፵፬ ።

የእግዚአብሔር ታቦት መማረክና መመለስ ።

፩ ሳሙ. ፱ - ፯ ።

፩ ፣ የታቦት መማረክ ። ፩ ሳሙ. ፱ ፣ ፩ - ፳፪ ።
መዝ. ፳፯ (፳፰) ፣ ፶፮ - ፷፬ ፣ ሌ. ፮ ፣ ፲፪ ።

ዔሊ በእስራኤል ላይ ዐርባ ዓመት ከፈረደ በኋላ እስራኤል ከፍልስጥኤማውያን ጋር ሊዋጉ ወጡ ፤ ነገር ግን በፍልስጥኤማውያን ተመቱ ። የእስራኤል ሽማግሌዎችም ፡ «ዛሬ እግዚአብሔር በፍልስጥኤማውያን ፊት ስለምን መታን? በመካከላችን እንዲሄድ ፡ ከጠላቶቻችንም እጅ እንዲያደናን የእግዚአብሔርን የቃል ኪዳንን ታቦት ከሴሎ እናምጣ» አሉ ። ሕዝቡም ወደ ሴሎ ልከው ፡ የሠራዊትን ጌታ የእግዚአብሔርን የቃል ኪዳንን ታቦት አመጡ ። ሁለቱም የዔሊ ልጆች አናኒናና ፊንሐስ ከቃል ኪዳን ታቦት ጋር መጡ ።

የቃል ኪዳን ታቦትም ወደ ሰልፈኞች ሠፈር በገባ ጊዜ እስራኤል ሁሉ ታላቅ እልልታ አደረጉ ። ፍልስጥኤማውያንም የሰሙትን የእልልታ ድምፅ ምክንያት ባስ

ተዋሉ ጊዜ ፈርተው ፡ «ወዮልን! እነዚህ እማልክት ግብግቡያንን በመቅሠፍት የመቱ ናቸው ። እናንተ ፍልስጥኤማውያን ሆይ ፤ ጎብዙ ፡ ተዋጉም» አሉ ። ፍልስጥኤማውያንም ተዋጉ ፤ እስራኤልም ሸሹ ፡ ሠላሳ ሺህም እግረኞች ሞቱ ። የእግዚአብሔርም ታቦት ተማረከች ፤ አናኒናና ፊንሐስም ሞቱ ።

የዘጠና ስምንት ዓመት ሽማግሌ የነበረ ካህኑ ዔሊም ፡ ስለ እግዚአብሔር ታቦት ልቡ ተናውጦ በሴሎ መንገድ ዳር በወንበር ላይ ተቀምጦ የሰልፉን ሁኔታ ለመስማት ይጠባበቅ ነበር ። እነሆም ፡ በራሱ ላይ ትቢያ የነሰነሰ ሰው ከሰልፍ እየበረረ ወደ ሴሎ ገብቶ ባወራ ጊዜ ከተማዬቱ ተጨጫሽች ። ዔሊም ፡ «ይህ ጨሽት ምንድር ነው?» አለ ። ሰውዬውም ፈጥኖ መጣና ፡ «ዛሬ ከሰልፍ ከብለልሁ ፤ በእስራኤል ታላቅ ግድያ ሆኖአል ፡ ሁለቱም

ልጆችህ ሞተዋል ፤ የእግዚአብሔርም ታቦት ተማርካለች» አለው ። ዔሊም ስለ እግዚአብሔር ታቦት በሰማ ጊዜ ከወንበር ወደቀ ፤ አንገቱም ተሰበረና ሞተ ።

የፊንሐስ ሚስት ልትወልድ ጊዜዋ ቀርቦ ነበር ። የእግዚአብሔር ታቦት እንደ ተማረከች ፡ አማትዋና ባልዋም እንደ ሞቱ በሰማች ጊዜ ምጥ ያዛትና ወለደች ። በዙሪያ የነበሩት ሴቶችም ፡ «አትፍሪ ፡ ወንድ ልጅ ወልደሻል» አሉት ። እርስዋ ግን ፡ «የእግዚአብሔር ታቦት ተማርካለችና ክብር ከእስራኤል ለቀቀ» ስትል ሕፃንዋን አካባቢ ብላ ሰይማው ሞተች ። «አካባቢ» ማለት «ክብር የት ነው?» ማለት ነው ።

፪ ፣ ታቦት በፍልስጥኤም አገር ።

፩ ሳሙ. ፳፩ - ፲፪ ።

ፍልስጥኤማውያን የእግዚአብሔርን ታቦት ወሰዱ በአዛጦን ከተማ ወደ ነበረው ወደ ጣያታቸው ወደ ዳንን ቤትም አገቡት ፤ በዳንንም አጠገብ አኖሩት ። በማግሥቱም ዳንን በእግዚአብሔር ታቦት ፊት በግምባሩ ወድቆ ተገኘ ። ሰዎችም ዳንንን እንሥተው አቆሙት ። በነጋውም ማለዱ ፤ እነሆም ዳንን በእግዚአብሔር ታቦት ፊት በምድር ላይ ወድቆ ራሱና እጆቹ ተቈርጠው ደረቱ ብቻ ቀርቶ ነበር ።

የእግዚአብሔርም እጅ በአዛጦን ሰዎች ላይ ከበደች ፡ አጠፋቻቸውም ፤ በእባጭም መታቸው ። እነርሱም ፡ «የእስራኤል አምላክ ታቦት በእኛ ዘንድ አይቀመጥ» ብለው የአገሩን አለቆች ፡ «በእስራኤል አምላክ ታቦት ምን እናድርግ?» አሉ ። አለቆቹም ፡ «ወደ ጌት ይዙር» ብለው መለሱ ። ወደ ጌትም ተሸከሙት ፤ በከተማዬቱም ላይ ታላቅ ድንጋጤና መቅሠፍት ሆነ ። ከአንዱ ከተማም ወደ ሌላው ሲወስዱ ሕዝቡ

እጅግ ደንግጠው ይጮኹ ነበር ፤ በየደረሰትም የእባጭና የሞት ድንጋጤ ሆነ አይጠችም አገሩን አጠፉ ። የፍልስጥኤማውያንም ዋይታ እስከ ሰማይ ወጣ ።

፫ ፣ የታቦት መመለስ ።

፩ ሳሙ. ፳፩ - ፯ ።

የእግዚአብሔር ታቦት በፍልስጥኤም አገር ሰባት ወር ከቆየች በኋላ ሕዝቡ ካህናትንና ምዋርተኞችን ጠርተው ፡ «የእግዚአብሔርን ታቦት ወደ ሥፍራዎ በምን እንስደዳት?» አሉ ። እነርሱም ፡ «ለእስራኤል አምላክ ክብርን ስጡ ፤ ለበደል መሥዋዕትም እንደ ፍልስጥኤማውያን አለቆች ቍጥር አምስት የወርቅ እባጮች ፡ አምስትም የወርቅ አይጠች አቅርቡ ። አንዲት ሰረገላም ሠርታችሁ ቀንበር ያልተጫነባቸውን ሁለት የሚያጠቡ ላሞችን ጥመዱ ፤ እንቦሶቻቸውንም ለይታችሁ ወደ ቤት መልሱአቸው ። የእግዚአብሔርንም ታቦት ወስዳችሁ በሰረገላው ላይ አኑሩት ፤ የበደል መሥዋዕትንም በሣጥን ውስጥ አድርጋችሁ በታቦቲቱ አጠገብ አኑሩት ፤ እንዲሄድም አድርጉት ። ተመልከቱም ፤ በድንበሩም መንገድ ወደ ቤትሳሚስ ቢወጣ ይህን ክፉ ነገር ያደረገብን እግዚአብሔር ነው ። በዚያ ባይወጣ ግን የእርሱ እጅ እንዳልመታን ፡ የደረሰብንም እንዲያው እንደ መጣብን እናውቃለን» ብለው መለሱላቸው ።

ሰዎቹም እንዲሁ አደረጉ ፡ የሚያጠቡትንም ሁለቱን ላሞች በሰረገላ ጠመዱአቸው ፤ እንቦሶቻቸውንም ከቤት ውስጥ ዘጉአቸው ። ላሞቹም እምቧ እያሉ ወደ ቤትሳሚስ በሚወስደው መንገድ አቅንተው ሄዱ ፤ ወደ ቀኝም ወደ ግራም አላሉም ። ሰረገላውም ወደ ቤትሳሚሳዊው ወደ አያሱ እርሻ መጣ ። ታቦቲቱንም የተ

በኋላ ሰዎች የሰረገላውን እንጨት ፈልገው ላሞቹን ለእግዚአብሔር ለሚቃጠል ሥዎቶች አቀረቡ ። አምስቱ የፍልስጥ ማውያን አለቆችም ይህን አይተው ወደ ገራቸው ተመለሱ ። የቂርያትይዓሪም ዎችም ታቦቲቱን ወስደው አሚናዳብ ደ ተባለው ሰው ቤት አጋቡአት ፣ ሃያ መትም በዚያ ተቀመጠች ።

፣ የእስራኤል ንስሐና ድል ።

፩ ሳሙ. ፯፣ ፫ - ፲፭ ።

ሙኤልም የእስራኤልን ቤት ሁሉ ፣ የሙሉ ልሳንታው ደ እግዚአብሔር ከተ ሞለሳችሁ እንግዶችን አማልክት ከመካከ ላችሁ አርቁ ፣ ልባችሁንም ወደ እግዚአብ ሔር አቅኑ ፣ እርሱንም አምልኩ ፣ ከፍልስ ኤማውያንም እጅ ያድናችኋል» ብሎ ናገራቸው ። የእስራኤልም ሰዎች በአ ና አስታሮት የተባሉትን አማልክት አር ው እግዚአብሔርን ብቻ አመለኩ ።

* * *

ይህ ሕዝብ በአፋ ወደ እኔ ይቀርባል ፣ በከንፈሮቹም ያከ ብረኛል ፣ ልቡ ግን ከእኔ የራቀ ነው ። አ.ሳ. ፳፱ ፣ ፲፫ ።

ታጠቡ ሰውነታችሁንም አንጹ ፣ የሥራችሁን ክፋት ከዓ ይኔ ፊት አስወግዱ ፣ ክፉ ማድረግን ተወ. ፣ መልካም መሥራትንም ተማሩ ። አ.ሳ. ፳፱ ፣ ፲፮ ።

* * *

ጥያቄ ፣ ፩ ፣ ታቦት የተማረክች በምን ምክንያት ነበረ ?
፪ ፣ እግዚአብሔር ኃይሉን ለፍልስጥኤማውያን በምን አሳየ ?
፫ ፣ ሳሙኤል ሕዝቡን ወደ ምጽጳ የሰበሰባቸው ለምን ነበረ ?

ጸሎት ፣ አቤቱ አምላካችን ሆይ ፣ ከአንተ በቀር ሌሎች ጌቶች ገዝተውናል ፣ ነገር ግን በአንተ ብቻ ስም ሆን እናስባለን ። አ.ሳ. ፳፯ ፣ ፲፫ ።

ሳሙኤልም እስራኤልን ሁሉ ወደ ምጽጳ ሰብስቦ ስለ እነርሱ ጸለየ ። እነ ርሱም ፣ «እግዚአብሔርን በድለናል» ብለው ጸሙ ። ፍልስጥኤማውያንም መሰ ብሰባቸውን በሰሙ ጊዜ ወጡባቸው ። እስ ራኤልም ሳሙኤልን ፣ «ወደ እግዚአብ ሔር ትጸልይልን ዘንድ አትታክት» አሉት ። ሳሙኤልም መሥዋዕትን አቅ ርቦ ጸለየ ፣ እግዚአብሔርም ሰማው ፣ በፍ ልስጥኤማውያን ላይ ታላቅ ነጎድንድ አንጎደጎደ ፣ አስደነገጣቸውም ፣ በእስራ ኤልም ፊት ድል ተመቱ ። ሳሙኤልም ድንጋይን ወስዶ አቆመና ፣ «እስከ አሁን ድረስ እግዚአብሔር ረድቶናል» ብሎ እቤ ንእዘር ብሎ ጠራው ። አቤንኤዘር ማለት የመረጣት ድንጋይ ማለት ነው ። ፍልስጥኤ ማውያንም በሳሙኤል ዕድሜ ሁሉ ተዋር ደው ቀሩ ። ሳሙኤልም ዕድሜውን ሙሉ በእስራኤል ላይ ፈረደ ።

ምዕራፍ ፵፮ ።
ሳኦል ተቀብቶ ነገሠ ።
፩ ሳሙ. ፳ - ፲፪ ።

፪ ፣ እስራኤል ንጉሥን ፈለገ ።
፩ ሳሙ. ፳፣ ፩ - ፳፪ ።
ሳሙኤል በሸመገለ ጊዜ ልጆቹን ፈራጆች አደረጋቸው ። እነርሱ ግን በአባታቸው መንገድ አልሄዱም ፣ የግል ጥቅማቸውንም ስለ ወደዱ ጉቦ እየተቀበሉ በቅንነት የማይፈርዱ ሆኑ ።
የእስራኤል ሽማግሌዎችም ወደ ሳሙ ኤል ተሰብስበው ፣ «አንተ ሽምግለሃል ፣ አሁንም እንደ ሌሎች ሕዝቦች ሁሉ ንጉሥ አድርግልን» አሉት ። ይህ ነገራቸው ግን ሳሙኤልን አሳዘነው ፣ ወደ እግዚአብሔ ርም ጸለየ ። እግዚአብሔርም ፣ «በእነርሱ ላይ እንዳልነግሥ እኔን እንጂ አንተን አል ናቁምና በሚሉህ ነገር ሁሉ ስማቸው ፣ ንጉ ሥም አንግሥላቸው» አለው ።

፪ ፣ ሳኦል ነገሠ ። ፩ ሳሙ. ፱፣ ፩ - ፲፣ ፳፯ ።
ሰሙ ቂስ የተባለ አንድ ጽኑዕ ኃይል ብንያ ማዊ ሰው ነበረ ፣ ለእርሱም ሳኦል የሚባል

ልጅ ነበረው ፣ በእስራኤልም ዘንድ ከሳ ኦል ይልቅ መልክኛ የሆነ ሰው አልነበ ረም ፣ እርሱም ከትከሻው በላይ ከሕዝብ ሁሉ ይልቅ ዘለግ ያለ ነበረ ። አንድ ቀንም የቂስ አህዮች ጠፉ ፣ ቂስም ልጁን ሳኦልን ፣ «ከብላቴናቸው አንዱን ይዘህ ተነሣ ፣ አህዮ ችንም ለመፈለግ ሂድ» አለው ። ከአንድ ብላቴናም ጋር ሄደ ።
ብዙ መንገድም ከተጓዙ በኋላ ሳኦል ብላቴናውን ፣ «አባቴ ስለ አህዮች ማሰብ ትቶ ስለ እኛ እንዳይጨነቅ እንመለስ» አለው ። እርሱም ፣ «እነሆ አንድ የከበረ የእግዚአብሔር ሰው በዚች ከተማ አለ ፣ ምናልባት የምንሄድበትን መንገድ ይነግረ ናል» አለው ። ሳኦልም ፣ «የተናገርኸው ነገር መልካም ነው» አለው ። ሁለቱም ወደ ከተማዬቱ በገቡ ጊዜ እነሆ ፣ መሥዋ ዕትን ለመሠዋትና ከተጠፋት ጋር ለመብ ላት የመጣው ነቢዩ ሳሙኤል ተገናኛ ቸው ።

ፊት ተራ በተራ አሳለፋቸው ። ሳሙኤልም እሴይን ፡ «እግዚአብሔር እነዚህን አልመረጠም ፤ የቀረ ሌላ ልጅ አለህን ?» አለው ። እሴይም ፡ «ታናሹ ገና ቀርቶ አል ፡ እነሆም በጎችን ይጠብቃል» አለ ። ሳሙኤልም ፡ «እርሱ እስኪመጣ ድረስ አንቀመጥምና ልክህ አስመጣው» አለው ። ልክም አስመጣው ፤ እርሱም ቀይ ፡ ዓይኑም የተዋበ ፡ መልኩም ያማረ ነበረ ። እግዚአብሔርም ፡ «ይህ ነውና ተነሥተህ ቅዳው» አለ ። ሳሙኤልም የዘይቱን ቀንድ መስዶ በወንድሞቹ መካከል ቀባው ። የእግዚአብሔርም መንፈስ ከዚያ ቀን ጀምሮ በዳዊት ላይ በኃይል መጣ ።

፡ የሳላልና የዳዊት መገናኘት ።
 ፩ ሳሙ. ፲፮ ፡ ፲፬ - ፳፫ ።
 እግዚአብሔርም መንፈስ ከሳላል ራቀ ፡
 ጎፉም መንፈስ አሠቃየው ። ባሪያዎቹም ፡

«ንጉሥ ሆይ ፡ በገና የሚመታ ሰው እንፈልግ ፤ በፊትህም ሆኖ በሚመታ ጊዜ ደኅናት ሆናለህ» አሉት ። ሳላልም ፡ «ፈልጋችሁ አምሉልኝ» አላቸው ። ከብላቴናዎቹም አንዱ መልሶ ፡ «እነሆ መልካም አድርጎ በገና የሚመታ የቤተልሔማዊውን የእሴይን ልጅ አይቻለሁ ፡ እርሱም ጽኑፅ ኃይል ነው ፡ በነገርም ብልህ ፡ መልኩም ያማረ ነው ፡ እግዚአብሔርም ከእርሱ ጋር ነው» አለ ።
 ሳላልም ወደ እሴይ ልኮ ፡ «ከበጎች ጋር ያለውን ልጅህን ዳዊትን ላክልኝ» አለ ። እሴይም እንጀራንና ወይን ጠጅን አዘጋጀ ፡ አህያውንም ጫን ፡ ከፍየሎቹም ጠቦቱን መርጦ በዳዊት እጅ ላከ ። ዳዊትም ወደ ሳላል መጣ ፡ በፊቱም ቆመ ፡ ሳላልም እጅግ ወደደው ፡ ጋሻ ጃግራውም አደረገው ። ክፉም መንፈስ በመጣበት ጊዜ ዳዊት በገና እየመታ ደስ ያሰኘው ያሳርፈውም ነበር ።

* * *

እነሆ መታዘዝ ከመሥዋዕት ፡ ማዳመጥም የአውራ በግ ሱብ ከማቅረብ ይበልጣል ።
 ፩ ሳሙ. ፲፮ ፡ ፳፪ ።

ሰው ፊትን ያያል ፡ እግዚአብሔር ግን ልብን ያያል ።
 ፩ ሳሙ. ፲፮ ፡ ፯ ።
 * * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ የሳላል መንግሥት ያልጸናበት በምን ምክንያት ነው ?
 ፪ ፡ «እግዚአብሔር እንደ ልቡ የሆነ ሰው መርጦአል» የተባለ ስለ ማን ነው ?
 ፫ ፡ ሳላል ዳዊትን ያስመጣው ምን እንዲያደርግለት ነበረ ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ ረድኤቴ መድኃኒቴም ፡
 የአፌ ቃልና የልቤ አሳብ
 በፊትህ ያማረ ይሁን ። መዝ. ፲፭ (፲፱) ፡ ፲፬ ።

* ዘጸ. ፲፮ ፡ ፳ - ፲፯ ።

ምዕራፍ ፵፯ ።
 ዳዊትና ጎልያድ ።
 ፩ ሳሙ. ፲፯ ፡ ፩ - ፲፰ ፡ ፭ ።

፩ ፡ የጎልያድ ተግዳሮት ።
 ፩ ሳሙ. ፲፯ ፡ ፩ - ፲፩ ።

ፍልስጥኤማውያን ጭፍሮቻቸውን በይሁዳ ባለው በሰኩት አካማችተው ለሰልፍ ተዘጋጁ ። ሳላልና የእስራኤል ሰዎችም ሊገናኙአቸው ወጡ ። ፍልስጥኤማውያንም በአንድ ወገን በተራራ ላይ ተሰለፉ ፤ እስራኤላውያንም በሌላ ወገን በተራራ ላይ ተሰለፉ ፡ በመካከላቸውም ሸለቆ ነበረ ።

ከጠላትም ሠፈር የኔት ሰው ጎልያድ ወጥቶ በእስራኤል ሰዎች ፊት ቆመ ። ቁመቱም ለድስት ክንድ ከስንዝር የሆነ ዝነኛ ጀግና ነበረ ። እርሱም የነሐስ ቍር ፡ ጥሩርና ገምባሌም ለብሶ ነበር ፤ የጦሩም የቦ እንደ ሸማኔ መጠቅለያ ነበረ ፤ ጋሻ ጃግራውም በፊቱ ይሄድ ነበር ። ድምፁንም ከፍ አድርጎ ፡ «ለእናንተ አንድ ሰው ምረጡ ፡ ወደ እኔም ይውረድ ፤ ከእኔም ጋር ሊዋጋ ቢችል ቢገድለኝም ባሪያዎች እንሆ

ገደለን ፡ እኔ ባሸንፈው ግን ብገድለ
ም እናንተ ባሪያዎች ትሆኑናላችሁ»
እስራኤላውያንን ተገዳደረ ፡ ሳኦልና
ራኤልም ሁሉ የጀግናውን ቃል በሰሙ
እጅግ ፈሩ ፡ ደነገጡም ፡ ጎልያድም
ትና ማታ እስከ ዐርባ ቀን ድረስ እየ
ይገዳደር ነበር ።

የዳዊት ዝግጅት ።
፩ ሳሙ. ፲፮ ፡ ፲፮ - ፱ ።

ቴ የእሴይ ታላላቅ ልጆች ሳኦልን ተከ
ው ከሰልፉ ነበሩ ። ዳዊት ግን ከሳኦል
ልሶ የአባቱን በጎች ይጠብቅ ነበር ።
ይም ዳዊትን ፡ «ከዚህ እሸትና እንጀራ
ንድሞችህ ፡ ይህንም አይብ ለሻለቃው
ርስና የወንድሞችህን ደገንነት ጠይቅ፡
አቸውንም አምጣልኝ» ብሎ ላከው ።
ዳዊትም ማልዶ ተነሣ ፡ በጎቹንም ለጠ
ትቶ ሄደ ። በደረሰም ጊዜ በዕቃ ጠባ
እጅ ዕቃውን አኑሮ ወደ ሠራዊቱ
፤ የወንድሞቹንም ደገንነት ጠየቀ ።
ርሱም ጋር ሲነጋገር እነሆ ጎልያድ
ት ሠፈር ወጥቶ ፡ «ዛሬ የእስራኤልን
ራዎች ተገዳደርኋቸው ፡ እንዋጋ
አንድ ሰው ስጡኝ» ብሎ ጮኸ ።
ራኤል ሰዎችም ከእርሱ ሸሹ ፡ እርስ
ቸውም ፡ «ይህን ሰው አያችሁትን ?
ን የሚገድል ቢኖር ንጉሡ እጅግ አበ
ልጁን ይድርለታል ፡ የአባቱንም
ገግብር ነጻ ያወጣል» ተባባሉ ። ዳዊ
በአጠገቡ ለነበሩት ፡ «ከእስራኤል
ደትን ለሚያርቅ ሰው ምን ይደረግለ
የሕያው አምላክን ጭፍራዎች የሚ
ይህ ፍልስጥኤማዊ ማን ነው?»

ት ወንድሙ ኤልያብም ሰማው ፤
መንፈስም ፡ «ለምን ወደዚህ ወረ
እነዚያንስ ጥቂቶች በጎች በምድረ

በዳ ለማን ተውሃቸው ? እኔ ከራትህንና
የልብህን ክፋት ዐውቃለሁና ሰልፉን ለማ
የት መጥተሃል» አለው ። ዳዊትም ፡ «እኔ
ምን አደረግሁ ? ይህ ታላቅ ነገር አይደለ
ምን ?» ብሎ ከእርሱ ዘወር አለና ንግግሩን
ቀጠለ ።

የተናገረውንም ቃል የሰሙ ሰዎች ለሳ
አል ተናገሩ ፤ ሳኦልም አስጠራው ። ዳዊ
ትም ሳኦልን ፡ «ስለ እርሱ የማንም ሰው
ልብ አይውደቅ ፤ እኔ ባሪያህ ሂጂ ያንን
ፍልስጥኤማዊ እውጋዋለሁ» አለው ። ሳኦ
ልም ፡ «አንተ ገና ብላቴና ነህ ፡ እርሱም
ከብላቴንነቱ ጀምሮ ጠረኛ ነው» አለው ።
ዳዊትም መልሶ ፡ «እኔ ባሪያህ የአባቴን
በጎች ስጠብቅ አንበሳና ድብ ይመጣ
ነበር ፡ ከመንጋውም ጠቦት ይወስድ
ነበር ። በኋላውም እከተለውና እመታው
ነበር ፡ ከአፉም አስጥለው ነበር ፤ በተነሣ
ብኝም ጊዜ ጉሮሮውን ይገዜ እመታውና
እገድለው ነበር ። እኔ ባሪያህ አንበሳና ድብ
መታሁ ፤ ይህም ፍልስጥኤማዊ የሕያው
አምላክን ጭፍራዎች ተገዳድሮአልና ከእ
ነርሱ እንደ አንዱ ይሆናል» አለ ።

ሳኦልም የራሱን የጦር ልብስ በዳዊት
ላይ አደረገ ፤ ዳዊትም የሳኦልን ሰይፍ
ታጠቀ ፤ ገና አልፈተነውምና መሄድ
ሞከረ ። ዳዊትም ሳኦልን ፡ «እንዲህ ብዬ
መሄድ አልችልም» ብሎ አወሰቀ ። በትሩ
ንም ይዞ ሄደ ከወንዝም አምስት ድብል
ብል ድንጋዮችን መረጠ በኮረጃውም ከተ
ታቸው ፤ ወንጭፍም በእጁ ነበረ ፤ ወደ
ጎልያድም ቀረበ ።

፫ ፡ የእስራኤል ድል ።
፩ ሳሙ. ፲፮ ፡ ፵፩ - ፶፫ ፤ ፲፮ ፡ ፩ - ፭ ።

ጎልያድም ዳዊትን ትኩር ብሎ አየው ፤
ቀይ ብላቴናም መልኩም ያማረ ነበረና
በንቀት አነጋገር ፡ «በትር ይዘህ የምትመ

ጣብኝ እኔ ውሻ ነኝን ? ወደ እኔ ና ፤ ሥጋህ
ንም ለሰማይ አሞራዎችና ለምድር አራ
ዊት እሰጣለሁ» ብሎ በአምላኮቹ ስም ረገ
መው ። ዳዊትም መልሶ ፡ «አንተ ሰይፍና
ጦር ይዘህ ትመጣብኛለህ ፤ እኔ ግን ፡ ዛሬ
በተገዳደርኸው በእስራኤል አምላክ በሠ
ራዊት ጌታ በእግዚአብሔር ስም እመጣብ
ሃለሁ ። እግዚአብሔር ዛሬ አንተን በእጄ
አሳልፎ ይሰጣል ፤ ራስህንም ከአንተ አነ
ሣዋለሁ ፤ የፍልስጥኤማውያንንም ሠራ
ዊት ሬሶች ለሰማይ አሞራዎችና ለምድር
አራዊት ዛሬ እሰጣለሁ ። ይኸውም ምድር
ሁሉ በእስራኤል ዘንድ አምላክ እንዳለ
እንድታውቅ ፤ በዚህ የተሰበሰበውም ሁሉ
እግዚአብሔር የሚያድን በሰይፍና በጦር
እንዳይደለ እንዲያውቅ ነው ። ሰልፉ የእግ
ዚአብሔር ነውና እናንተንም በእጃችን
አሳልፎ ይሰጣል» አለው ።

ጎልያድም ተነሥቶ ዳዊትን ሊገናኘው
ቀረበ ፤ ዳዊትም ወደ እርሱ ሲሮጥ እጁን
ወደ ኮረጃው አግብቶ አንድ ድንጋይ
ወሰደ ፡ ወነጨፈውም ። ድንጋዩም በጎል
ያድ ግምባር ተቀረቀረ ፡ እርሱም በምድር
ላይ በፊቱ ተደፋ ። ዳዊትም ሮጦ በጎል
ያድ ላይ ቆመ ፤ ሰይፉንም ወሰዶ አንገቱን
ቈረጠ ። ፍልስጥኤማውያንም ጀግናቸው
እንደ ሞተ ባዩ ጊዜ ሸሹ ። የእስራኤል ሰዎ
ችም ተነሥተው እልል አሉ ፡ አሳደዱአቸ
ውም ። በዚያም ቀን ትልቅ ድል አገኙ ።
ሳኦልም ዳዊትን በጦረኞች ላይ
ሸመው ። የሳኦል ልጅ የዮናታን ነፍስም
በዳዊት ነፍስ ታሠረች ፤ የናታንም እንደ
ነፍሱ ስለ ወደደው ከዳዊት ጋር ቃል
ኪዳን አደረገ ፤ ልብሱንና ሰይፉንም ቀስቱ
ንና መታጠቂያውንም ፡ የለበሰውንም
ካባ ሳይቀር ለዳዊት ሸለመው ።

* * *

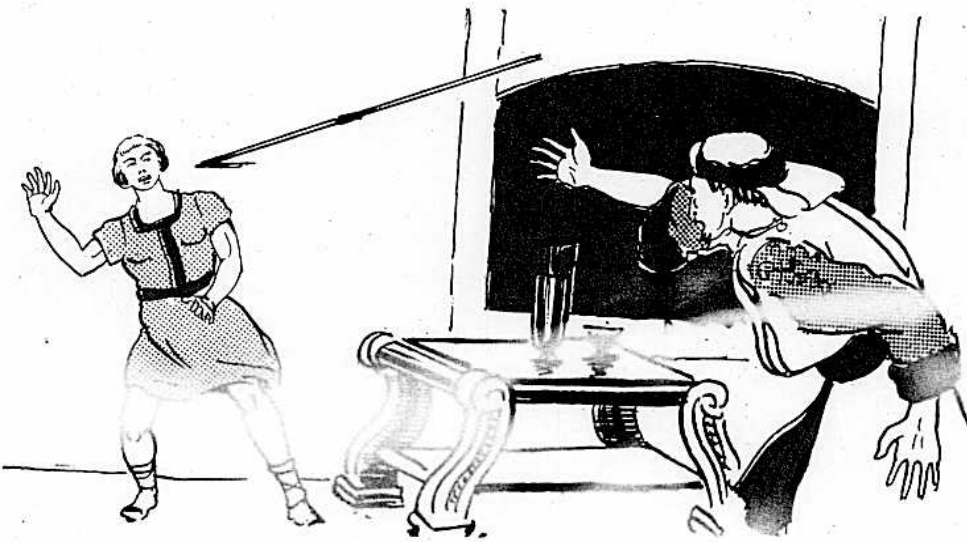
እነዚያ በሰረገላ እነዚያም በፈረሰ ይታመናሉ ፤
እኛ ግን በአምላካችን በእግዚአብሔር ስም ከፍ ከፍ
እንላለን ። መዝ. ፲፱ (፳) ፡ ፮ ።

እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ማን ይቃወመናል ?
ሮሜ ፮ ፡ ፵፩ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ጎልያድ ማን ነበረ ? ለእስራኤል ሰዎችስ ምን አለ ?
፪ ፡ ዳዊት ጎልያድን ያልፈራ በምን ምክንያት ነበረ ?
፫ ፡ ዳዊት ጎልያድን የገደለ በምን ነበረ ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ የሚያምኑህን ከሚቃወሙ በቀኝህ
የምታድናቸው ፤
ቸርነትህን ድንቅ አድርገህ ግለጠው ።
መዝ. ፲፮ (፲፮) ፡ ፮ ።

ምዕራፍ ፱፻፮

የዳዊት መሳደድ

፩ ሳሙ. ፲፰፡፮ - ፳፮

፩ ፡ ሳኦል በዳዊት ቀናበት ።

፩ ሳሙ. ፲፰፡፮ - ፳፮

ዳዊት ጎልደን ገድሎ ከሳኦልና ከእስራኤል ሠራዊት ጋር በድል ክብር ሲመለስ ፡ በየከተማው የወጡ ሴቶች ከበሮና አታሞ አየሙት ንጉሡን ሲቀበሉ ፡ «ሳኦል ሺህ ዳዊትም እልፍገደለ» እያሉ ይዘፍኑ ነበር ። ሳኦልም በልቡ ፡ «ለዳዊት እልፍ ፡ ለእኔ ገን ሺህ ብቻ ሰጡኝ ፤ ከመንግሥት በቀር ሌላውን ቀረበት?» ብሎ ሊቀና ጀመረ ።

በነጋውም ዳዊት በሳኦል ፊት በገና ለመታ የሳኦል ምቀኝነት ገነፈለ ፤ ከግንባታው ጋር አጣብቄ እመታዋለሁ ብሎ የያዘውን ጦር ወረወረ ። ዳዊት ግን ከፊቱ

ዘወር በማለት ሁለት ጊዜ ዳኝ ፡ እግዚአብሔርም ከዳዊት ጋር ስለ ነበረ ሳኦል ፈራው ፤ ዳዊትም በአካሄዱ ሁሉ አስተውሎ ያደርግ ነበር ፡ እስራኤልም ሁሉ ወደ ዱት ።

ሳኦልም ጎልደን ለሚገድለው ሰው የሰጠውን ተስፋ በማሰብ ዳዊትን ፡ «ታላቂቱ ልጄ ሜሮብ እንኋት» አለው ፤ ሠርጉ ሲደርስ ግን ለሌላ ሰው ዳራት ። ይሁን እንጂ የሳኦል ታናሽ ልጁ ሚልኮል ዳዊትን ወደደች ። ሳኦልም ይህን በሰማ ጊዜ ዳዊትን በፍልስጥኤማውያን እጅ ይጥለው ዘንድ አስቦ በማጫ ምትክ ከፍልስጥኤማውያን መቶ ሰዎች እንዲገድል ነገ

ረው ፡ ዳዊት ግን ግዳዩን አከናውኖ ሚልኮልን ለማግባት በቃ ፤ ስሙም በእስራኤል ሁሉ ከበረ ።

ይሁን እንጂ ዳዊት አማቱ ሳኦል ካልገደለው እንደማያርፍ ተረድቶ ኩባለ ፤ ነገር ግን እንደ ነፍሱ ከሚወደው ከዮናታን ጋር በድብቅ ሊመካከር ተመለሰ ። ዮናታንም የአባቱን የሳኦልን አሳብ ካረጋገጠ በኋላ ከዳዊት ጋር ወደ ተቃጠረበት ሚዳ ሊያሰናብተው ወጣ ። እየተላቀቁም ተሳሳሙ ። ዳዊትም ዳዊት እጅግ አለቀሰ ። ዮናታንም ፡ «በደገና ሂድ ፤ እነሆ እኛ ሁለታችን ፡- በእኔና በእንተ በዘሬና በዘርህ መካከል ለዘላለም እግዚአብሔር ይሁን ብለን በእግዚአብሔር ፊት ተማምለናል» አለው ። ዳዊትም ተነሥቶ ሂደ ፤ ዮናታንም ወደ ከተማ ገባ ።

፪ ፡ ዳዊት ከሳኦል ፊት ሸሸ ።

፩ ሳሙ. ፳፩፡፩ - ፳፪፡፪ ፤ ዘ፲. ፳፭፡፱

ዳዊት በሸሸ ጊዜ ካህናት ወደሚኖሩበት ከተማ ወደ ኖብ መጣ ። መሸሹንም ሳይገልጥ ካህኑን አቢሚሌክን ፡ «አምስት እንጀራ በእጄ ሰጠኝ» አለው ። ካህኑም መልሶ ፡ «የተቀደሰ እንጀራ እንጂ ሁሉ የሚበላው እንጀራ የለኝም» ብሎ ከእግዚአብሔር ፊት ከተነሣው ከተቀደሰ እንጀራ ሰጠው ።

ዳዊትም አቢሚሌክን ፡ «የንጉሥ ጉዳይ ስላስቸኩለኝ ሰይፈን አላመጣሁምና በአንተ ዘንድ ጦር ወይም ሰይፍ አለን?» አለው ። ካህኑም ፡ «የገደልኸው የጎልደን ሰይፍ አለ» ብሎ ለዳዊት ሰጠው ። ዳዊት ግን ለባኦል እረኞች አለቃ የሆነውን ኤዶማዊውን ዶይቅን አይቶ ፡ ለሳኦል ይነግራል ብሎ በማሰብ ፈራ ። ከዚያም ተነሥቶ የእስራኤልን ድንበር ተሻግሮ ወደ ፍልስጥኤም አገር ፡ አንኩስ ወደ ተባለው ወደ

ጌት ንጉሥ ሸሸ ። ጌትም ጎልደን የኖረበት ከተማ ነበረ ።

የአንኩስ ባሪያዎችም ፡ «ሳኦል ሺህ ዳዊትም እልፍ ገደለ ብለው ሴቶች በዘፈን ያወደሱት ይህ የአገሩ ንጉሥ አይደለምን?» አሉት ። ዳዊትም ይህን ቃል በልቡ አኖረ ፡ እጅግም ፈራ ፤ በፊታቸውም አእምሮውን ለወጠ ፤ በያዙትም ጊዜ እንደ እብድ ሆኖ በበሩ መድረክ ላይ ተንፈራፈረ ፡ ልጋንም በጤሙ ላይ ይወርድ ነበር ። አንኩስም ባሪያዎቹን ፡ «በፊቱ ያብድ ዘንድ ይህን ያመጣችሁት እብድ ጠፍቶብኝ ነውን? እንዲህ ያለውስ ወደ ቤቴ ይገባል?» ብሎ አስወጣው ። ዳዊትም በይሁዳ ወዳለው ዓዶላም ወደ ተባለው ዋሻ ሂዶ ተሸሸ ። ከጌት ሰዎችም እጅ ያዳነውን አምላክ እንዲህ ብሎ አመሰገነ ፡-

«እግዚአብሔርን ሁልጊዜ እባርክ ዋለሁ ፡

ምስጋናውም ዘወትር በአፌ ነው ። . . .

ይህ ችግረኛ ጮኸ ፡ እግዚአብሔርም ሰማው ፤

ከመከራውም ሁሉ አዳነው ።»

መዝ. ፱፫ (፱፱) *

በይሁዳ ምድረ በዳ እንደ ተሸሸን በተሰማ ጊዜ የተጨነቀ የተከፋም ሁሉ ወደ እርሱ ይሄድ ጀመር ፡ ብዙዎችም ሆኑ ፤ ዳዊትም በላያቸው አለቃ ሆነ ።

፫ ፡ ሳኦል በቀጣ ዳዊትን አሳደደ ።

፩ ሳሙ. ፳፪፡፮ - ፳፫፡፩ ፤ ፲፱ - ፳፱

ሳኦል በዳዊት ማምለጥ ተቈጥቶ ባሪያዎቹን በመውቀስ ፡ «ልጄ ከእሴይ ልጅ ጋር ሲማማልና እንዲደልትብኝ ሲያነሣሣው ማንም ለእኔ አዝኖ አላስታወቀኝም» አላቸው ። ኤዶማዊው ዶይቅም በኖብ ስላየው ነገር ነገረው ። ሳኦልም እጅግ ተቈ

ጥቶ አቢሜሌክን ብቻ ሳይሆን ከነቤተሰብ ቻቸው ሰማንያ አራት ካህናትን ጭምር አስገደለ ። ከአቢሜሌክ ልጆች አብያታር የተባለው ግን አምልጦ ወደ ዳዊት ሸሸ ። ዳዊትም ፡ «ነፍሴን የሚፈልግ የአንተን ነፍስ ይፈልጋልና በእኔ ዘንድ ተጠብቀህ ትኖራለህና አትኖራ» አለው ።

ዳዊትም በዚህ ምድረ በዳ ባለው በተራ ራማው ሥፍራ ተቀመጠ ፤ ሳኦልም ሁል ጊዜ ይፈልገው ነበር ፤ እግዚአብሔር ግን በእጁ አሳልፎ አልሰጠውም ።

ዳዊትም በጥሻው ውስጥ ባለ የናታን አገኘውና ፡ «አንተ በእስራኤል ላይ ንጉሥ ትሆናለህ ፤ እኔም ከአንተ በታች ሁለተኛ እሆናለሁ» ብሎ እጁን በእግዚአብሔር ካጸና በኋላ ወደ ቤቱ ተመለሰ ።

የዚህ ሰዎችም ወደ ሳኦል መጥተው ፡ «ዳዊት በእኛ ዘንድ ተሸሽጎ የለምን? እሁን ንጉሥ ሆይ ፤ ነፍሱህ እንደ ወደደች ውረድ ፤ እርሱን አሳልፈን ልንሰጥህ እኛ አለን» አሉት ። ሳኦልም እነርሱን አመክግኖ ከራሱ ሰዎች ጋር ሄደ ፤ ዳዊትንም በምድረ በዳ አሳደደው ። ሳኦልም በአንድ ተራራ ጉን ሲሄድ ፡ ዳዊትና ሰዎቹም በዚያው ተራራ በሌላ ጉን ይሄዱ ነበር ። ሳኦልና ሰዎቹም ዳዊትንና ሰዎቹን ለመያዝ ሲከብብዋቸው መልእክተኛ ወደ ሳኦል ደርሶ ፡ «ፍልስጥኤማውያን አገሩን ወርረውታልና ፈጥነህ ና» አለው ። ሳኦልም ዳዊትን ማሳደድ ትቶ ተመለሰ ። የዚያም ሥፍራ ስም የማምለጥ ዓለት ተባለ ።

፩ ፡ ዳዊት የሳኦልን ነፍስ አከበረ ።
፪ ሳሙ. ፳፮ ፡ ፩ - ፳፮ ፡ ፮ ፤ ፲፬ ፡ ፱ ።
የዚህ ሰዎችም ሁለተኛ ወደ ሳኦል መጥተው ዳዊት ዩት እንደ ተሸሽጎ ገለጡለት ። እኦልም ሦስት ሺህ ሰዎች አስከትሎ ሄደ ፤ በዚህም ምድረ በዳ ሠፈረ ። ዳዊትም ሰላ

ዮችን ልኮ ሳኦል የሠፈረበትን ሥፍራ በተረዳ ጊዜ ፤ አቢሳ የተባለውን የእግዚአብሔር ፍቃድ ልጅ ይዞ በሌሊት ወደ ሠፈሩ ገባና በጭፍሮቹ መካከል ወደ ተኛው ወደ ሳኦል መጣ ፤ የሳኦልም ጦር በራሱኔው ተተክሎ ነበር ።

አቢሳም ዳዊትን ፡ «ዛሬ እግዚአብሔር ጠላትህን በእጅህ አሳልፎ ሰጥቶሃል ፤ አሁንም ከምድር ጋር በጦር ላጣብቀው» አለው ። ዳዊትም አቢሳን ፡ «እግዚአብሔር በቀባው ላይ እጅን የሚፈረጋ ንጹሕ አይሆንምና አትግደለው ፤ ነገር ግን በራሱ አጠገብ ያለውን ጦርና የውኃውን መንቀል ያዝና እንሂድ» አለው ። ማንም ሳያይ ሳይሰማም ያንን ይዘው ሄዱ ፤ ከባድ የሆነ እንቅልፍ ከእግዚአብሔር ወድቆባቸው ነበርና የነቃ አልነበረም ።

ዳዊትም ከሠፈሩ ራት ለፊት በሚገኘው ተራራ ላይ ቆሞ የሳኦል የአጎቱ ልጅና የሠራዊቱ አለቃ የሆነውን አብኔርን በመጥራት ፡ «አብኔር ሆይ ፤ አንተ ጉልማሳ አይደለህምን? ጌታህን ንጉሡን ለመግደል አንድ ሰው ገብቶ ነበርና ጌታህን ንጉሡን የማትጠብቅ ስለምን ነው? የንጉሡ ጦርና የውኃው መንቀል ዩት እንደሆነ ተመልከት» አለው ።

ሳኦልም ፡ «ልጄ ዳዊት ሆይ ፤ ይህ ድምፅ ህህ ነውን?» አለው ። ዳዊትም ፡ «ጌታዬ ንጉሥ ሆይ ፤ ድምጹ ነው ። ጌታዬ ባሪያውን ስለምን ያሳድዳል? ምንስ ክፋት ተገኘብኝ?» አለው ። ሳኦልም ፡ «በድያለሁ ልጄ ሆይ ዳዊት ፤ ዛሬ ነፍሴ በዓይንህ ፊት ከብራለችና ተመለሰ ፤ እነሆ ስንፍና አድርጌአለሁ ፤ እጅግ ብዙም ስቻለሁ» አለ ። ዳዊትም መልሶ ፡ «የንጉሥ ጦር እነሆ ፤ ከብላቴኖችም አንድ ይምጣና ይውሰዳት ። ነፍሱም ዛሬ በዓይኔ ፊት እንደ ከበረች እንዲሁ ነፍሴ በእግዚአብሔር ዓይን ፊት

ትክበር ፤ ከመከራም ሁሉ ያድነኝ» አለ ። ዳዊትም መንገዱን ሄደ ፤ ሳኦልም ወደ ሥፍራው ተመለሰ ።

ዳዊት ግን በልቡ ፡ አንድ ቀን በሳኦል እጅ እጠፋለሁ ፤ ወደ ፍልስጥኤም አገር

ከመሸሽ በቀር የሚሻለኝ የለም ብሎ በማሰብ ከሰዎቹ ጋር ወደ ጌት ንጉሥ ሄደ ። የጌት ንጉሥ አንኩስም በደገና ተቀብሎ ጸቅላግ በተባለች ከተማ እንዲኖር ፈቀደለት ።

* * *

ለማንም ስለ ክፉ ፈንታ ክፉን አትመልሱ ፤ በሰው ሁሉ ፊት መልካም የሆነውን አስቡ ። ቢቻላችሁስ በእናንተ በኩል ከሰው ሁሉ ጋር በሰላም ኑሩ ። ተወዳጆች ሆይ ፡ ራሳችሁ አትበቀሉ ፡ ለቀጣው ፈንታ ስጡ እንጂ ፤ በቀል የእኔ ነው ፡ እኔ ብድራቱን እመልሳለሁ ይላል ጌታ ተብሎ ተጽፎአልና ።
ሮጌ ፲፫ ፡ ፲፮ - ፲፱ ።

እግዚአብሔርን ፈለግሁት መለሰልኝም ፤ ከመከራዬም ሁሉ አዳነኝ ።

መዝ. ፴፫ (፴፬) ፡ ፩ ። *

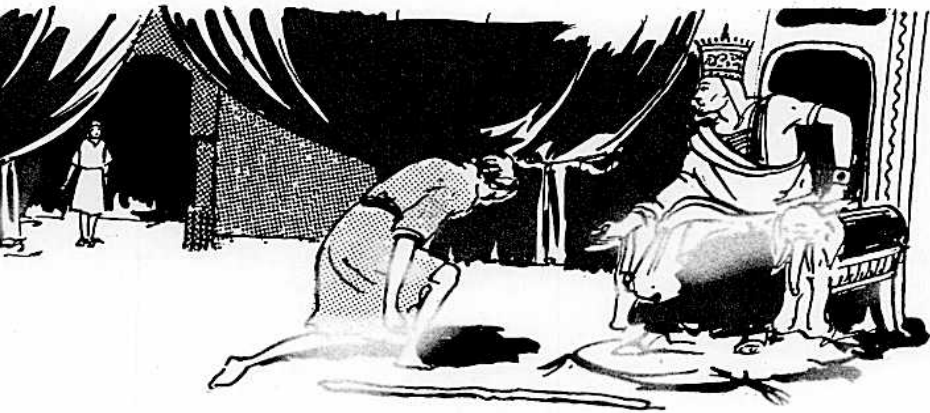
* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ሳኦል ይወደው የነበረውን ዳዊትን የጠላውና ያሳደደው በምን ምክንያት ነበረ?
፪ ፡ በሳኦልና በልጁ በየናታን መካከል ምን ልዩነት ይታያል?
፫ ፡ ዳዊት ሳኦልን ለመግደል አለማሰቡን በምን አሳየ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ ለኃይልህ እቀኛለሁ ፤ በምሕረትህም ማልዶ ደስ ይለኛል ፤ በመከራዬ ቀን መጠጊያዬና አምባዬ ሆነኸኛልና ፤ ረዳት ሆይ ፡ ለአንተ ለአምላኬ እዘምራለሁ ፤ አንተ አምላኬ ፡ መጠጊያዬ ምሕረቴም ነህና ።

መዝ. ፶፮ (፶፬) ፡ ፲፮ ፡ ፲፮ ። *

* የመዝሙሩን አርእስት ይመልከቱ ።

ምዕራፍ ፵፱ ።

የዳዊት መንግሥት ።

፩ ሳሙ. ፳፰ ፣ ፫ - ፪ ሳሙ. ፱ ፣ ፲፫ ።

የሳኦል ሞትና የዳዊት መንግሥት ።
 ፩ ሳሙ. ፳፰ ፣ ፫ - ፳፭ ፣ ፳፭ ፣ ፩ ሳሙ. ፳ ፣ ፲ ፣
 ፩ ዜና ፣ ፲ ፣ ፲፫ ፣ ፲፱ ።
 ለስጦሎማውያን ከእስራኤል ጋር ሊዋጉ
 ተ ። ሳኦልም እግዚአብሔርን ቢጠይቅ
 ለሰባላን ጊዜ ኃጢአትን በኃጢአት
 ጨምሮ ሞቶ የነበረውን ሳሙኤልን
 ጠየቀ ፣ መናፍስትን ወደምትጠራ
 በድብቅ ሄደ ። ሳሙኤልም ፡ «እግዚ
 አብሔር ከራቀህ ለምን ትጠይቀኛለህ ?
 አንተና ልጆችህ ከእኔ ጋር ትሆናላ
 » አለው ። ሳኦልም እጅግ ፈራ ፡ በቁ
 ጭ ሙሉም በምድር ላይ ወደቀ ።
 በማግሥቱም ሰልፍ ሆነ ፤ የእስራኤ
 ሰዎች ከጠላት ሸሽተው በጊልቦዓ
 ራ ላይ ተወግተው ወደቁ ። ፍልስጥኤ
 ታያንም የናታንንና ሁለት ወንድሞ

ቸን ገደሉ ፤ ሳኦልም ተሰፋ ቁርጠ በገዛ
 ሰይፋ ላይ ወደቀ ፣ ሞተም ።
 በሦስተኛውም ቀን አንድ አማሌቃዊ
 ወደ ዳዊት መጥቶ ፡ «ሕዝቡ ከሰልፍ ሸሽ
 ተው ወደቁ ፤ ሳኦልና የናታን ደግሞ ሞተ
 ዋል» አለው ። የሚሸለምም መስሎት
 በገዛ እጁ ሳኦልን እንደ ገደለ ተናግሮ ከሳ
 ኦል የወሰደውን ዘውድ ለዳዊት ሰጠው ።
 ዳዊትና ሰዎቹም ልብሳቸውን ቀደው አለ
 ቀሱ ፤ ጾሙም ። በመሸም ጊዜ ዳዊት ወራ
 ኛውን አማሌቃዊ ፡ «እግዚአብሔር የቀባ
 ውን ለመግደል ለምን አልፈራህም ? »
 ብሎ አስገደለው ። ዳዊትም ስለ ሳኦልና
 ስለ የናታን ይህን የገዘን ቅኔ ተቀኘ ፡-
 « የእስራኤል ክብር በኮረብቶች ላይ ተወግቶ
 ሞተ ፤
 ኃያላን እንዴት ወደቁ ! . . . .

ቸው ላይ ሳይሸከሙአት ፡ ፍልስጥኤማው
 ያን አድርገው እንደ ነበር በበራዎች በሚ
 ገጠተት በአዲስ ሰረገላ ላይ ጫኑአት ። የአ
 ሚናዳብ ልጆችም ሦዛና አሒዮ አዲሱን
 ሰረገላ ይነዱ ነበር ። ዳዊትና ሕዝቡም
 በቅኔና በበገና ፡ በከበሮና በጽናጽል በእ
 ግዚአብሔር ፊት በሙሉ ኃይላቸው ያሸበ
 ሽቡ ነበር ።

ወደ ናኮንም አውድማ በደረሱ ጊዜ በራ
 ዎቹ ፋነኑ ፤ ሦዛም እጁን ዘርግቶ የእግዚአ
 ብሔርን ታቦት ያዘ ፤ ስለ ድፍረቱም ተቀ
 ሥፎ ወዲያው ሞተ ። ዳዊትም አዘነ ፤ የእ
 ግዚአብሔርንም ታቦት ቅርብ በሆነ በአቢ
 ዳራ ቤት እስከ ሦስት ወር ድረስ አቁያት ።
 ከዚያ በኋላ ግን በሌዋውያን ትከሻ አሸ
 ክሞ እርሱና የእስራኤል ቤት ሁሉ በሆ
 ታና በሽብሸባ ፡ ቀንደ መለከትንም በመን
 ፋት ወደ ጽዮን አመጧት ። ዳዊት ራሱም
 በሙሉ ኃይሉ በእግዚአብሔር ፊት እያሸበ
 ሸበ በጽዮን ወደ ተከለላት ድንኳን አገቡ
 አት ። ዳዊትም መሥዋዕትን አሳረገ ፡ ሕዝ
 ቡንም በእግዚአብሔር ስም መርቆ ለእያን
 ዳንዱ እንጆራና የሥጋ ቀራጭ የዘቢብ
 ጥፍጥፍም አከፋፈለ ።

፫ ፣ ዳዊት ቤተ መቅደስን ሊሠራ ወደደ ።
 ፪ ሳሙ. ፯ ፣ ፩ - ፳፱ ፣ ፩ ዜና. ፲፮ ፣ ፩ - ፳፮ ።
 ንጉሡም ነቢዩ ናታንን ፡ «እኔ ከዝግባ በተ
 ሠራ ቤት ተቀምጬአለሁ ፡ የእግዚአብ
 ሔር ታቦት ግን በመጋረጃች ውስጥ እንደ
 ተቀመጠች እይ» አለው ። ናታንም ፡
 ንጉሡ ቤተ መቅደስን ለመሥራት ማሰ
 ቡን አስተውሎ ፡ «በልብህ ያለውን ሁሉ
 አድርግ» አለው ።

በዚያ ሌሊት ግን እግዚአብሔር ናታ
 ንን ፡ «ለባሪያዬ ለዳዊት እንዲህ ትለዋ
 ለህ ፡- አንተ ቤት አትሠራልኝም ፤ መንጋ
 ውን ስትከተል በሕዝቤ ላይ አለቃ እንድ

ሳኦልና የናታን የተዋደዱና የተሰማሙ ነበሩ ፤
 በሕይወታቸውና በሞታቸው አልተለያዩም ። . . .
 ወንድማ የናታን ሆይ ፡ እኔ ስለ አንተ እጫ
 ነቃለሁ ፤
 በእኔ ዘንድ ውድህ እጅግ የተለየ ነበር ፤
 ከሴት ፍቅር ይልቅ ፍቅርህ ለእኔ ግሩም ነበር ።
 ኃያላን እንዴት ወደቁ !
 የሰልፍም ዕቃ እንዴት ጠፋ ! »

ከዚህም በኋላ ዳዊት በእግዚአብሔር ትእ
 ዛዝ ወደ ኬብሮን ወጣ ፤ የይሁዳም ሰዎች
 መጥተው በይሁዳ ላይ እንዲነግሥ ቀቡት ።
 የሳኦል ሠራዊት አለቃ አብኔርም የሳኦልን
 ልጅ ኢያቡስቴን ወደ መሃናይም ወስዶ
 በቀሩት የእስራኤል ነገዶች ላይ አነገ
 ሠው ። በሳኦል ቤትና በዳዊት ቤት መካ
 ከል ብዙ ዘመን ጦርነት ሆነ ፤ የዳዊትም
 ቤት እየበረታ ፡ የሳኦል ቤት ግን እየደከመ
 የሚሄድ ሆነ ። ኢያቡስቴም ከሞተ በኋላ
 የእስራኤል ነገድ ሁሉ ወደ ኬብሮን
 መጥተው በላያቸው እንዲነግሥ ዳዊትን
 ቀቡት ።

ንጉሡና ሰዎቹም በአገሩ ውስጥ ከተቀ
 መጡት ከኢያቡሳውያን እጅ ኢየሩሳሌም
 ንና አምባዬቱን ጽዮንን ያዙ ። ዳዊትም
 ጽዮንን የዳዊት ከተማ ብሎ ጠራት ፤ ዙሪ
 ያዋንም ቀጠራት ። ዳዊትም እየበረታ
 ሄደ ፤ የሠራዊትም አምላክ ከእርሱ ጋር
 ነበረ ። ዳዊትም በኬብሮን መንገሥ በጀ
 መረ ጊዜ ሠላሳ ዓመት ሆኖት ነበር ፤ በኬ
 ብሮንም ሰባት ዓመት ከመንፈቅ ፡ በኢየሩ
 ሳሌምም ሠላሳ ሦስት ዓመት ነገሠ ።

፪ ፣ ዳዊት የቃል ኪዳንን ታቦት ወደ
 ጽዮን አገባ ። ፪ ሳሙ. ፮ ፣ ፩ - ፲፱ ፣ ፩ ዜና. ፲፫ ፣
 ፩ - ፲፱ ፣ ፲፭ ፣ ፩ - ፲፮ ፣ ፫ ፣ ፲፯ ፣ ፳ ፣ ፱ ፣ ፱ ፣ ፲፭ ።
 ዳዊት ሠላሳ ሺህ ሰው ሰብስቦ የእግዚአብ
 ሔርን ታቦት ከአሚናዳብ ቤት ወደ ጽዮን
 ሊያወጣ ሄደ ። ነገር ግን እንደ ሙሴ ትእ
 ዛዝ ሳይሆን ፡ ማለት ሌዋውያን በትከሻ

ትሆን ወሰድሁህ ፤ በምድርም ላይ እንዳሉ እንደ ታላላቆቹ ስም ታላቅ ስም አደር ግልሃለሁ ፤ ከጠላቶችህም አሳርፍሃለሁ ። እግዚአብሔርም ደግሞ ፡- እኔ ቤት እሠራ ልሃለሁ ብሎ ይነግርሃል ። ዕድሜህም በተ ፈጸመ ጊዜ ዘርህን አስነሣለሁ ፡ እርሱም ለሰሜ ቤት ይሠራል ። ክፉም ቢያደርግ ቀጥቼ እገሥጸዋለሁ ፤ ምሕረቱን ግን ከሳ አል እንዳራትሁ ከእርሱ አላርቅም ። ቤት ህፃ ዜፋንህም በረቱ ለሃላም ይጸናል» አለው ። ዳዊትም ይህን የተሰፋ ቃል በሰማ ጊዜ ፡ «አቤቱ አምላክ ሆይ ፡ ለባሪ ያህና ለቤቱ የተናገርኸውን ለዘላለም አጽናው ፡ እንደ ተናገርህም አድርግ» ብሎ አመሰገነ ።

፪ ፡ ዳዊት ለዮናታን የግለውን አሰበ ።
 ፪ ሳሙ. ፱' ፩ - ፲፫' ፲፬ ።
 ዳዊት በሄደበት ሁሉ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ሆኖ ድል ይሰጠው ነበርና በዙሪ ያው ያሉትን አገሮች አስገብሮ ታላቅ ስም

* * *

ጠላትህ ቢወድቅ ደስ አይበልህ ፤
 በመሰናከሉም ልብህ ሐሴት አያድርግ ።
 ምሳሌ ፳፱' ፲፮ ።
 እግዚአብሔር ፈራጅ ነው ፤
 ይህን ያዋርዳል ፡ ይህንም ያከብራል ።
 መዝ. ፸፱ (፸፮) ፡ ፮ ።

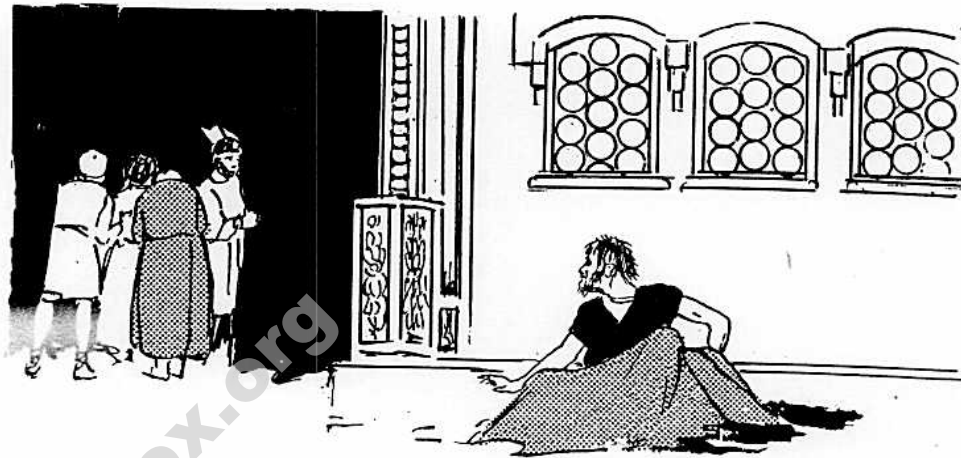
* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ዳዊት መናገሻ ከተማው እንድትሆን ምን ሥፍራ መረጠ ?
 ፪ ፡ ቤተ መቅደስን ለሠራ ሲወድ እግዚአብሔር ምን አለው ?
 ፫ ፡ ከዮናታን ጋር ያደረገውን ስሜን ሲያሰብ ምን አደረገ ?

ጸሎት ፤ አቤቱ ፡ እንደ ቃልህ ፡
 ለባሪያህ መልካም አደረግህ ።
 በትእዛዛትህ ታምኛለሁና ፡
 መልካምን ምክርና እውቀትን አስተምረኝ ።
 መዝ. ፩፻፲፮ (፩፻፲፱) ፡ ፳፭ ፡ ፳፮ ።

በማግኘት ዝነኛ ንጉሥ ሆነ ።
 ዳዊትም ፡ «ስለ ዮናታን የእግዚአብሔርን ቸርነት እንዳደርግለት ከሳኦል ቤት አንድ ሰው ቀርቶአልን ? » አለ ። ከሳኦል ቤት የነበረ ሲባ የተባለ ባሪያም ተጠርቶ ዳዊትን ፡ «እግሩ ሽባ የሆነ አንድ የዮናታን ልጅ አለ» አለው ። ንጉሡም ልክ ሜምሬቦስቴ የተባለውን የዮናታን ልጅ አስመጥቶ ፡ «ስለ አባትህ ቸርነት አደርግ ልሃለሁና አትፍራ ፤ የአባትህንም የሳኦልን መሬት ሁሉ እመልስልሃለሁ ፤ አንተም ሁል ጊዜ ከገበታዬ እንጀራ ትበላለህ» አለው ። እርሱም ፡ «የሞተ ውሻ ወደምመ ስል ወደ እኔ የተመለከትህ እኔ ምንድር ነኝ?» ብሎ እጅ ነሣ ።

ንጉሡም ሲባን ፡ «ለሳኦል የነበረውን ሁሉ ለጌታህ ልጅ ሰጥቻለሁና እረስለት» አለው ። ሜምሬቦስቴም ከንጉሡ ልጆች እንደ አንዱ ከዳዊት ገበታ እየበላ በኢየሩሳሌም ተቀመጠ ፤ ሁለት እግሩም ሽባ ነበረ ።

ምዕራፍ ፱ ።
 የዳዊት ኃጢአትና ንስሐ ።
 ፪ ሳሙ. ፲ - ፲፪ ።

፩ ፡ ዳዊትና ቤርሳቤህ ።
 ፪ ሳሙ. ፲' ፩ - ፲፩' ፭ ፡ ፳፫' ፭ ፡ ፴፬ ።
 ናዖስ የተባለ የአሞን ንጉሥ በሞተ ጊዜ ዳዊት ፡ ናዖስ ያደረገለትን ወረታ በማሰብ በፈንታው የነገሠ ልጁን ሐኖንን ሊያጽናናው ሰዎቹን ላከ ። ሐኖንና የአሞን ሰዎች ግን ፡ አገሪቱን ለመሰለል እንጂ ለማጽናናት አልተላኩም ሲሉ የዳዊትን መልእክተኞች አሳፍረው በመስደዳቸው እስራኤልን አስቈጡ ፤ ሶርያውያንንና ሌሎችንም ቀጥረው ሊዋጉአቸው ተሰናዱ ። ዳዊትም እስራኤልን ሁሉ ሰብስቦ ወጣ ፤ ድልም በማድረግ የአሞንን ረዳቶች ሁሉ አባርሮ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰ ።
 ነገሥታት ወደ ሰልፍ የሚወጡበት ጊዜ እንደገና ሲደርስም ዳዊት የአሞንን ከተማ ረባትን እንዲወጉአት የሠራዊቱን አለቃ ኢዮአብን ከነሠራዊቱ ልኮ እርሱ ራሱ በኢየሩሳሌም ቀረ ።

አንድ ዕለትም ወደ ማታ ጊዜ ከምን ጣፉ ተነሣ ፤ በሰገነቱም ላይ ሲመላለስ ሳለ አንዲት ሴት ስትታጠብ አየ ፤ ሴቲቱም መልክ መልካም ነበረች ። ስለ እርስዋ ሲጠይቅም ፡ ከኃያላኖቹ የአንዱ የኬጢያ ዊው የአርዮ ሚስት ቤርሳቤህ መሆንዋን ታረዳ ። ልኮም አስመጣት ፡ ከእርስዋም ጋር ተኛ ፤ ወደ ቤትዋም ተመለሰች ። ሴቲቱም ፀነሰች ፤ ለዳዊትም ፡ አርግገፎአለሁ ብላ ላከችበት ።

፪ ፡ ዳዊትና አርዮ ።
 ፪ ሳሙ. ፲፩' ፮ - ፳፯ ።
 ዳዊትም ፡ ኬጢያዊውን አርዮን ስደድልኝ ሲል ወደ ኢዮአብ ላከ ። አርዮም መጣ ፤ ዳዊትም የሕዝቡና የሰልፉ ሁኔታ እንዴት እንደ ሆነ ብሎ ጠይቆ ሲያበቃ ፡ «ወደ ቤትህ ሂድ» አለው ። አርዮ ግን በንጉሥ ቤት ደጅ ከባሪያዎች ጋር ተኛ ። ዳዊት ፡

አርዮ ወደ ቤቱ እንዳልሄደ በሰማ ጊዜ ፡
ከመንገድ የመጣህ አይደለምን ? ስለምን
ወደ ቤትህ አልወረድህም ?» አለው ። አር
ም ፡ «ጌታዬ ኢየሱስና የጌታዬ ባሪያ
ዎች በሚዳ ሠፍረዋል ፤ እኔ ልበላና
ጠጣ ከሚሰጡም ጋር ልተኛ እሄዳለ
ኝ ?» ብሎ መለሰለት ። ዳዊትም ፡ «ዛሬ
ግም በዚህ ተቀመጥ» ብሎ በፊቱ እንዲ
ላና እንዲጠጣ ጠራው ፡ አስከረውም ።
አርዮ ግን ከጌታው ባሪያዎች ጋር አደገ
ንጂ ወደ ቤቱ አልሄደም ።

በነጋም ጊዜ ዳዊት ለኢየሱስ ፡ «አር
ዮ ጽኑ ሰልፍ ባለበት ሥፍራ አቁሙት ፡
መትቶም እንዲሞት ከኋላው ሽሹ»
ብሎ ጸፈ ፤ ደብዳቤውንም በአርዮ እጅ
ገብ ፤ ኢየሱስም እንደ ታዘዘ አደረገ ፤ አር
ም ተመትቶ ሞተ ።

የአርዮም ሚስት ባልዋ እንደ ሞተ በሰ
ች ጊዜ አለቀሰች ። የልቅሶዋም ወራት
ፈጸም ዳዊት ወደ ቤቱ አስመጣት ፤
ስትም ሆነችው ፡ ወንድ ልጅም ወለደ
ለት ። አድራጎቱ ግን በእግዚአብሔር
ክፉ ነበረ ።

ዳዊትና ናታን ።

እግዚአብሔር ነቢዩን ናታንን ወደ ዳዊት
፤ ናታንም ዳዊትን ፡ «በአንድ ከተማ
ዱ ባለጠጋ አንዱም ድኃ የሆኑ ሁለት
ች ነበሩ ። ባለጠጋውም ብዙ በግና
ነበረው ። ለድኃው ግን አንዲት
ሽ በግ ብቻ ነበረችው ፤ እንጂራውንም
ላ ፡ ከዋንጫውም ትጠጣ ነበር ፡ እንደ
ም ነበረች ። ወደ ባለጠጋውም እን
በመጣ ጊዜ ከበጉና ከላሙ ሳይወስድ
የን ድኃ ሰው በግ ወስዶ ለመጣው እን
አዘጋጀ» አለው ።

ዳዊትም በዚያ ሰው እጅግ ተቁጥቶ ፡

«ይህን ያደረገ ሰው ሞት ይገባዋል ፤ ባለ
መራራት ይህን አድርጎአልና ስለ አንዲቱ
በግ አራት ይመልስ» አለው ። ናታንም
ዳዊትን ፡ «ያ ሰው አንት ነህ ። እግዚአብ
ሔር እንዲህ ይላል ፡ ንጉሥ ልትሆን ቀባ
ሁህ ፡ ያለህንም ሁሉ ሰጠሁህ ፡ ይህም
አንሶ ቢሆን ፣ ፍጅ ከዚህ የበለጠ እጩምር
ልህ ነበር ። በሌላም የእግዚአብሔርን ነገር
አቃለልህ ? አርዮን በሰይፍ መትተሃል
ጊዜ ግንም ሚስትህ እንድትሆን ወስደ
ሃል ። ስለዚህም ለዘላለም ከቤትህ ሰይፍ
አይርቅም» አለው ። ዳዊትም ናታንን ፡
«እግዚአብሔርን በድያለሁ» አለው ።
ናታንም ዳዊትን ፡ «እግዚአብሔር ደግሞ
ኃጢአትህን አርቆልሃል ፤ አትሞትም ።
ነገር ግን በዚህ ነገር ለእግዚአብሔር ጠላ
ቶች ታላቅ የስድብ ምክንያት አድርገሃ
ልና የተወለደልህ ሕፃን ይሞታል» ብሎ
ወደ ቤቱ ተመለሰ ።

፬ ፡ የሕፃኑ ሞት ።

እግዚአብሔርም የአርዮ ሚስት ለዳዊት
የወለደችውን ሕፃን በሕመም መታው ።
ዳዊትም ስለ ሕፃኑ እግዚአብሔርን ለመነፃፃር
ጸመም ፤ በመሬትም ላይ ተኛ ። የቤቱ
ሽማግሌዎችም ከመሬት ሊያነሡት መጡ ፤
እርሱ ግን እምቢ አለ ።

በሰባተኛውም ቀን ሕፃኑ ሞተ ። የዳዊ
ትም ባሪያዎች ፡ «በንነግረው እንዴት
ይሆን ? በነፍሱ ክፉ ያደርጋል» ብለው
ሕፃኑ እንደ ሞተ ይነግሩት ዘንድ ፈሩ ።
ዳዊትም ባሪያዎቹ በሹክሹክታ ሲነጋገሩ
ባዩ ጊዜ ፡ «ሕፃኑ ሞቶአልን ?» አላቸው ።
እነርሱም ፡ «ሞቶአል» አሉት ። ዳዊትም
ተነሥቶ ታጠበ ፡ ልብሱንም ለወጠ ፡ ወደ
እግዚአብሔርም ቤት ገብቶ ከሰገደ በኋላ
ወደ ቤቱ መጥቶ ፡ «እንጂራ አምጡልኝ»

አለ ፤ ተቀምጦም በላ ።

ባሪያዎቹም ፡ «ይህ ያደረግኸው ምን
ድር ነው ? በሕይወት ሳለ ስለ ሕፃኑ አለቀ
ስህ ፤ ከሞተ በኋላ ግን ተነሥተህ እንጂራ
በላህ» አሉት ። እርሱም ፡ «ሕፃኑ ሕያው
ሳለ ፡ እግዚአብሔር ይምርልኝ እንደሆነ
ማን ያውቃል ? ብዬ ጸምሁ ። አሁን ግን
ሞቶአል ፤ እመልሰው ዘንድ ይቻለኛልን ?
እኔ ወደ እርሱ እሄዳለሁ እንጂ እርሱ ወደ
እኔ አይመለስም» አለ ።

ዳዊትም ሚስቱን ቤርሳቤህን አጽና
ናት ፤ እርሷም ሌላ ወንድ ልጅ ወለደች
ለት ፤ ስሙንም ሰሎሞን ብሎ ጠራው ።
እግዚአብሔርም ወደደው ፤ በናታንም ተና
ግሮ ስሙን ይዲድያ ብሎ ጠራው ። ይዲ
ድያ ማለትም እግዚአብሔር የወደደው
ማለት ነው ።

፭ ፡ የዳዊት የንስሐ ጸሎት ። መዝ. 9 (98) ።

ስላደረገው ክፋት ናታን ከተናገረው በኋላ
ዳዊት እንዲህ ሲል ጸለየ ፡-

« አቤቱ ፡ እንደ ቸርነትህ መጠን ማረኝ ፤
እንደ ምሕረትህም ብዛት መተላለፌን
ደምስስ ።

ከበደሌ ፈጽሞ እጠበኝ ፤
ከኃጢአቴም አንጸኝ ፤
እኔ መተላለፌን ዐውቃለሁና
ኃጢአቴም ሁልጊዜ በፊቴ ነውና ። ...
የማዳንህን ደስታ ስጠኝ ፤
በእሽታ መንፈስም ደግፈኝ ።
ለሕግ ተላላፎች መንገድህን አስተም
ራለሁ ፡
ኃጢአተኞችም ወደ አንተ ይመለ
ሳሉ ።»

* * *

እንደ ቆመ የሚመስለው እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ ።
፩ ቆሮ. 1 ፡ 1፻፱ ።

የእግዚአብሔር መሥዋዕት የተሰበረ መንፈስ ነው ፤
የተሰበረውንና የተዋረደውን ልብ እግዚአብሔር
አይንቅም ። መዝ. 9 (98) ፡ 1፻፮ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ዳዊት ከዐወርቱ ቃላት የትኛዎቹን ተላለፈ ?
፪ ፡ «እግዚአብሔርን በድያለሁ» ብሎ ንስሐ ሲገባ ምን መልስ ተሰ
ጠው ?
፫ ፡ ኃጢአቴ ምን ዓይነት ውጤት እንደሚያስከትል ተነገረው ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ ከበደሌ ፈጽሞ እጠበኝ ፤
ከኃጢአቴም አንጸኝ ፤
እኔ መተላለፌን ዐውቃለሁና
ኃጢአቴም ሁልጊዜ በፊቴ ነውና ።
መዝ. 9 (98) ፡ ፪ ፡ ፫ ።

ምዕራፍ ፶፩ ።

አቤሴሎም ዓመፅ ።

፪ ሳጤ. ፲፮ - ፲፱ ።

የዳዊት ልጆች ።

፪ ሳጤ. ፲፮ - ፳፡ ፲፫ - ፲፮ ።

ት ብዙ ሚስቶችና ልጆች ነበሩት ። ምን በፊት ተወልደው በታሪካቸው ወቅት ፡ በኩር የሆነ አምናን ፡ ሦስ ልጁም አቤሴሎም ፡ የተዋበች እና ትዕማር ፡ አድንደስም ነበሩ ። አም ትዕማርን አስገድዶ ስላስነወራት ት ልጅ ወንድምዋን አቤሴሎምን ፡ ፡ አቤሴሎምም አስገድሎት ሸሸ ፡ ሦስት ዓመትም ድረስ ከእናቱ አባት ር ገጉ ሥ ጋር ተቀመጠ ። ዳዊትም እርሱ እንዲሄድ እጅግ ናፈቀ ፡ ይሁን ወደ ኢየሩሳሌም ከመለሰው በኋላ እስከ ሁለት ዓመት ድረስ አልተ ወም ። ከዚያ በኋላ ግን ተቀብሎ ፡ ፡ በእስራኤል ሁሉ ዘንድ እንደ ሎም በውበቱ የተመሰገነ ሰው አል ።

፪ ፡ አቤሴሎም ሴራ ።

፪ ሳጤ. ፲፮ ፡ ፩ - ፲፱ ፡ ፳፱ ።

ከዚህም በኋላ አቤሴሎም በአባቱ ላይ አሲሮ የእስራኤላውያንን ልብ ሰረቀ ። ሁሉን ካዘጋጀ በኋላም ወደ ኩብሮን ሄዶ ወደ እያንዳንዱ የእስራኤል ነገድ ፡ «የቀ ንደ መለከት ድምፅ በሰማችሁ ጊዜ ፡ አቤ ሴሎም ነገሠ በሉ» የሚሉ መልእክተኞችን ሰደደ ። ሴራውም ጽኑ ሆነ ፡ ሕዝቡም እየበዛለት ሄደ ። አቤሴሎምም ጠቢብ የሆነውን የአባቱን የዳዊትን አማካሪ ፡ የቤርሳቤህን አያት አኪሞሬልን አማካ ሪው እንዲሆን አስጠራው ። ዳዊትም ፡ የእስራኤል ሰዎች ልብ ከአ ቤሴሎም ጋር እንደሆነ በሰማ ጊዜ ባሪያዎ ቹን ፡ «ተነሡ እንሸሸ ፡ መጥቶም እንዳይ ዘን ፡ ከተማዬቱንም በሰይፍ እንዳይመታ እንሂድ» አላቸው ። እነርሱም ፡ «እነሆ ጌታችን ንጉሡ የመረጠውን ሁሉ እኛ ባሪ

ያዎችህ እሺ ብለን እናደርጋለን» አሉት ። ንጉሡም ከባሪያዎቹ ፡ ከሕዝቡና ከምርጥ ጭፍሮቹ ጋር ከኢየሩሳሌም ወጣ ። የጌት ሰው ኢታይም ከነሰዎቹ ዳዊትን ተከትሎ ሄደ ።

ካህናቱ ሳዶቅና አብያታርም ደግሞ የቃል ኪዳን ታቦት ከተሸከሙ ሌዋውያን ጋር ወጡ ። ንጉሡም ሳዶቅን ፡ «የእግዚአ ብሔርን ታቦት ወደ ከተማ መልስ ፡ በእግ ዚአብሔር ዓይን ሞገስ አግኝቼ እንደሆ ንሁ ይመልሰኛል ፡ አልወድህም ቢለኝ ግን ፡ እነሆኝ ፡ ደስ የሚያሰኘውን ያድርግ ብኝ» አለው ።

ዳዊትም ተከናንቦ ያለ ጫማ እያለቀሰ የደብረ ዘይትን ዐቀበት ወጣ ፡ ሕዝቡም ተከናንበው እያለቀሱ ወጡ ። ዳዊትም አኪሞሬል ከአቤሴሎም ጋር ያሴረበት መሆኑን በሰማ ጊዜ ፡ «አቤቱ ፡ የአኪሞሬ ልን ምክር ስንፍና አድርገህ እንድትለውጥ አለምንሃለሁ» ብሎ ጸለየ ። ወደ ተራራ ውም ራስ በደረሰ ጊዜ የዳዊት ወዳጅ አር ካዊው ኩሲ በራሱ ላይ ትቢያ ነስንሶ ሊገና ኘው መጣ ። ዳዊትም ፡ «ወደ አቤሴሎም ሄደህ የአኪሞሬልን ምክር ከንቱ አድርግ ልኝ ፤ የምትሰማውንም ነገር ሁሉ ለካህ ናቱ ለሳዶቅና ለአብያታር ንገራቸው ፡ በልጆቻቸውም እጅ ይላኩልኝ» ሲል ላከው ። ኩሲም ከአቤሴሎም ጋር ለመገና ኘት ሄደ ።

አቤሴሎምም ወደ ኢየሩሳሌም ከገባ በኋላ አኪሞሬልን ፡ «ምን እናድርግ?» ሲል ጠየቀው ። አኪሞሬልም ፡ «ሳንዘገይ አሥራ ሁለት ሺህ ሰዎች መርጠን አባት ህን እንከተል ፤ ደክሞ ሳለም እንወደቅ በት» ብሎ መለሰለት ። የዳዊት ወዳጅ ኩሲ ግን ፡ «ግልገሎችዎ በተነጠቁ ጊዜ ድብ መራራ እንደ ሆነች አባትህና ሰዎቹ መራርና ኃያላን መሆናቸውን አስብ ፤ ምክ

ራንስ ከሰማህ ፡ ከእስራኤል ሁሉ ብዛቱ እንደ ባሕር አሸዋ የሆነ ጭፍራ ይሰብሰብ፤ አንተም በመካከላቸው ሆነህ ወደ ሰልፍ ውጣ» በማለት እንዲዘገይ አደረገው ። አኪሞሬልም ምክሩ ተቀባይነት እንዳላ ገኘ ባወቀ ጊዜ ወደ ቤቱ ሄደ ፤ በገዛ እጁም ታንቆ ሞተ ።

ዳዊትና ሰዎቹም ዮርዳኖስን ተሻግረው ወደ መሃናይም መጡ ። እስራኤልና አቤሴ ሎምም ዮርዳኖስን ተሻግረው በገለጻድ ምድር ሠፈሩ ።

፫ ፡ የአቤሴሎም ሞት ። ፪ ሳጤ. ፲፮ ፡ ፩ - ፲፱ ፡ ፳፱ ።

ዳዊትም ሰዎቹን ቁጠረ ፤ ለሰልፍም አዘጋ ጅቶ ፡ «እኔ ደግሞ ከእናንተ ጋር እወጣ ለሁ» አላቸው ። እነርሱ ግን ፡ «አንተ ለብ ቻህ ከእኛ ከአሥሩ ሺህ ይልቅ ትበልጣለ ሀና አትወጣም ፤ በከተማ ተቀምጠህ ብት ረዳን ይሻላል» አሉ ። ንጉሡም ፡ «መል ካም የሚመስላችሁን አደርጋለሁ» አለ ። በበሩም አጠገብ ቆሞ ሰልፈኞቹን ባስወጣ ጊዜ ፡ የጦር አዛዦቹን ኢዮአብንና አቢ ሳን ኢታይንም ፡ «ለብላቴናው ለአቤሴ ሎም ስለ እኔ ራሩለት» ብሎ አዘዘ ፤ ሕዝ ቡም ሁሉ የንጉሡን ትእዛዝ ሰሙ ።

በዚያውም ቀን ታላቅ ውጊያ ሆነ ፤ የአ ቤሴሎም ተከታዮችም በዳዊት ሰዎች ተመቱ ፤ ብዙዎችም ሞቱ ። አቤሴሎ ምም በበቅሎ ተቀምጦ ብዙ ቅርንጫፍ ባለበት ዛፍ በታች ሲሄድ ራሱ በዛፉ ተያዘ ፤ በቅሎውም ሾልኮ ሲሄድ እርሱ ከዛፉ ተንጠልጥሎ ቀረ ። ሁኔታውንም ያየው ሰው ለኢዮአብ ነገረው ። ኢዮአ ብም ጦሮች ይዞ መጣ ፤ እርሱና ጋሻ ጃግሬ ዎቹም አቤሴሎምን ገደሉት ።

የሳዶቅ ልጅ አኪማአስም ኢዮአብን ፡ «እግዚአብሔር ጠላቶቹን እንደ ተበቀለ

ለት ሮጩ ለንጉሥ የምሥራች ልንገር»
 አለ ። ኢየሱስም ፡ «የንጉሡ ልጅ ሞቶአ
 ልና ዛሬ አትናገርም» ብሎ ኩሲን ፡ «ሂድ ፡
 ያየኸውንም ለንጉሡ ንገር» አለው ።
 ኩሲም እጅ ነሥቶ ከሮጩ በኋላ አኪማአስ
 ደግሞ ፡ «አኔስ ብሮጥ ምን ይገዳል?» ብሎ
 ከኩሲ በኋላ ሮጩ ፡ ቀደመውም ።

ዳዊትም በሁለት የከተማ በር መካከል
 ተቀምጦ ነበር ። በበኛውም ወደ በሩ ሰገ
 ነት ወጣና ፡ «በቻውን የሚሮጥ ሰው አያ
 ለሁ» ብሎ ለንጉሡ ጮኸ ። ቀጥሎም ፡
 «ሌላ ሰው አየሁ ፤ የፊተኛውም ሩጫ የአኪ
 ማአስን ሩጫ ይመስላል» አለ ። ንጉሡም ፡
 «እርሱ መልካም ሰው ነውና መልካም
 ወሬ ያመጣል» አለ ።

አኪማአስም ድምፁን ከፍ አድርጎ ንጉ
 ሡን ፡ «ሁሉ ደገና ሆኖአል» አለ ። ንጉ
 ሡም ፡ «ብላቴናው አቤሴሎም ደገና

ነውን?» አለ ። አኪማአስም ፡ «ትልቅ
 ሽብር አይቻለሁ ፤ ምን እንደሆነ ግን አላ
 ወቅም» ብሎ መለሰለት ። በዚያን ጊዜም
 ኩሲ ከኋላው ደረሰ ። ንጉሡም ፡ «ብላቴ
 ናው አቤሴሎም ደገና ነውን?» አለው ።
 ኩሲም ፡ «የጌታዬ የንጉሡ ጠላቶች ሁሉ
 እንደዚያ ብላቴና ይሁኑ» ብሎ መለሰ
 ለት ። ንጉሡም እጅግ አዘነ ፤ በበሩም ላይ
 ወዳለው ቤት ወጥቶ አለቀሰ ፤ ሲሄድም ፡
 «ልጄ አቤሴሎም ፤ ልጄ ፤ ልጄ አባ
 ሴሎም ሆይ ፡ በአንተ ረንታ ሞቼ ኖሮ
 ቢሆን ፡ ልጄ አቤሴሎም ፡ ልጄ ሆይ» ይል
 ነበር ።

ከዚህም በኋላ የእስራኤል ሰዎች ፡ «የቀ
 ባነው አቤሴሎም ሞቶአል ፤ እንግዲህ ንጉ
 ሡን ለመመለስ ስለምን ዝም ትላላችሁ?»
 ሲል የይሁዳ ሰዎች ዳዊትን ለመቀበል
 ወጡ ፤ ወደ ኢየሩሳሌምም መለሱት ።

* * *

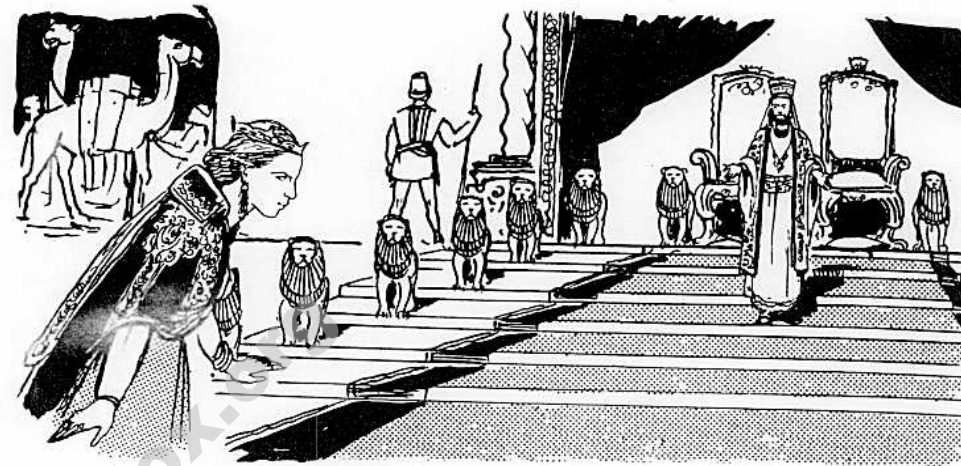
በእግዚአብሔር ላይ ኃጢአት ሠርቻለሁና እስኪሟገትልኝ
 ድረስ ፡ ፍርድንም ለእኔ እስኪያደርግ ድረስ ቀጣውን እታገ
 ግለሁ ። ወደ ብርሃን ያወጣኛል ፡ ጽድቁንም አያለሁ ።
 ሚክ. ፯ ፡ ፱ ።

ጸድቅ ሰባት ጊዜ ይወድቃልና ይነግማል ፤
 ጎጥአን ግን በክፉ ላይ ይወድቃሉ ።
 ምሳሌ ፳፱ ፡ ፲፮ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ዳዊት ከኢየሩሳሌም በሸሽ ጊዜ የእግዚአብሔርን ታቦት ያወጣለ
 ትን ካህን ምን አለው ?
 ፪ ፡ ለአቤሴሎም ምክር የሰጡት ግንና ግን ነበሩ ? ምክራቸውስ
 ምን የሚል ነበረ ?
 ፫ ፡ ዳዊት የጦር አለቆቹን ስለ አቤሴሎም ምን አገዛ ነበር ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ቅጣኝ ፤ ነገር ግን እንዳታዋርደኝ በመጠን
 ይሁን እንጂ በቀጣ አይሁን ። ኤር. ፲ ፡ ፳፱ ።

ምዕራፍ ፶፪ ።
 የሰሎሞን መንግሥት ።
 ፩ ነገ. ፩ - ፲ ።

፩ ፡ የሰሎሞን ጥበብና ታላቅነት ።
 ፩ ነገ. ፩ ፡ ፩ - ፱ ፤ ፱ ፡ ፪ ፤ ፳፱ ።
 ዳዊት በሸመገለ ጊዜ ልጁ አድንያስን ንጉሥ
 ሊሆን አሰረበት ፤ ዳዊት ግን ፡ «በእስራ
 ኤል አምላክ በእግዚአብሔር እንደ ማልሁ
 ሰሎሞን ይነግሣል» ብሎ ሰሎሞንን አነ
 ገሠ ። ዳዊትም ሞተ ፡ ተቀበረም ፡ ሰሎ
 ሞንም በአባቱ ዙፋን ተቀመጠ ፡ መንግሥ
 ቱም እጅግ ጸና ።

ሰሎሞንም የመገናኛ ድንኳን ወደ ነበረ
 በት ወደ ገባዎን ሄዶ በነሐስ መሠዊያው
 ላይ ብዙ መሥዋዕትን አቀረበ ። ሌሊትም
 በሆነ ጊዜ እግዚአብሔር ተገለጠለትና ፡
 «ምን እንድሰጥህ ለምነኝ» አለው ። ሰሎ
 ሞንም ፡ «አቤቱ አምላክ ሆይ ፡ እኔ ባሪያህ
 መውጫንና መግቢያን የማላውቅ ታናሽ
 ብላቴና ሆኜ ሊቈጠር በማይቻል በታላቅ
 ሕዝብህ መካከል ነኝ ። ስለዚህ በሕዝብህ
 ላይ መፍረድ እንዲችል መልካሙንና
 ክፉውንም እንዲለይ ለባሪያህ አስተዋይ

ልቡና ስጠው» ብሎ ለመን ። እግዚአብሔር
 ሮም መልሶ ፡ «ፍርድን እንድትለይ ማስ
 ተዋልን ለመንህ እንጂ ታላቅነትን ለራ
 ስህ አልለመንህምና እንደ ቃልህ አድርጌ
 ልሃለሁ ። ማንም የሚመስልህ ከአንተ
 በፊት እንደሌለ ፡ ከአንተም በኋላ እንዳ
 ይነግ አድርጌ ጥበበኛና አስተዋይ ልቡና
 ሰጥቼሃለሁ ። ደግሞም ያልለመንኸውን
 ባለጠግነትንና ክብርን ሰጥቼሃለሁ ። አባ
 ትህ ዳዊት በመንገዴ እንደ ሄዶ የሄድህም
 እንደሆነ ዕድሜህን አረዝመዋለሁ»
 አለው ። ሰሎሞንም ወደ ኢየሩሳሌም ተመ
 ለሰ ። በቃል ኪዳን ታቦት ፊት ቆሞም
 መሥዋዕትን አቀረበ ፤ ለባሪያዎቹም ሁሉ
 ግብዣ አደረገ ።

በዚያን ጊዜም ሁለት ጋለሞቶች ወደ
 ንጉሡ ቀረቡ ። አንደኛዬቱም ፡ «ጌታዬ
 ሆይ ፡ ይህች ሴት በሌሊት በሕፃንዋ ላይ
 ስለ ተኛችበት ሙቶ አገኘችው ። እንቅል
 ፍም ጥሎኝ ባለ የሞተ ሕፃንዋን በእኔ

ዘንድ አድርጋ የእኔን ሕፃን ወሰደች ።
እኛን አጠባ ዘንድ ስነሳም ፣ እነሆ ሞቶ
ል ፣ በብርሃን ሳየው ግን የወለድሁት
እኛ አልነበረም» አለችው ። ሁለተኛዬ ት
ን ። «አንቺ እንደምትዩው አይደለም ።
ጎንኛው የእኔ ነው» አለች ።

ንጉሡም ። «ሰይፍ አምላክ ፣ ደኅን
ውንም ሕፃን ከሁለት ክፈሉና ግማሽ
ማሽ አካፍሎአቸው» አለ ። የደኅንኛው
ናትም ስለ ልጅዋ ተቸግራ ። «ጌታዬ
ይ ። ለእርስዋ ይሰጥ እንጂ አይገደል»
አለች ። ሌላዬ ት ግን ። «ይከፈል እንጂ
ሌላም አለን፤ አይሁንን አለች ። ንጉ
ም ለሕዝቡ የራራቸውን ተመልክቶ ፣
ይህችኛዬ ት እናቱ ናትና ደኅንኛውን
ግን ስጡአት» አለ ። ይህም ፍርድ በእስ
ኤል ሁሉ ተሰማ ። ሕዝቡም የእግዚአብ
ር ጥበብ እንደ ነበረበት አይተው ንጉ
ም ፈሩ ። ሰሎሞንም ከኤፍራጥስ ጀምሮ
ከ ግብፅ ዳርቻ ድረስ በመንግሥታት
ታላቅ ላይ ነገሠ ። ስለ ጥበቡም የሰሙ ነገ
ታት ወደ እርሱ ይመጡ ነበር ። ሰሎሞ
ን ስት ሺህ ምሳሌዎች ተናገረ ። መን
ም ሺህ አምስት ነበረ ።

ሰሎሞን ቤተ መቅደስን አሠራ ።
፩ ነገ. ፭ ፣ ፩-፭ ፣ ፳፯ ፣ ፪ ዜና ፪ ፣ ፩-፯ ፣ ፲ ።
ምን ለእግዚአብሔር ስም ቤት ለመሥ
አስቦ ፣ የአባቱ ወዳጅ ወደ ነበረው
ጢሮስ ንጉሥ ወደ ኪራም ሲልክ ፣
እግዚአብሔር ለአባቱ ለዳዊት ፣ በአ
ፈንታ በዙፋንህ ላይ የማስቀምጠው
ህ ለሰሜ ቤት ይሠራል ብሎ እንደ ነገ
፣ ለአምላኬ ለእግዚአብሔር ስም ቤት
ሥራት አስቤአለሁ ። አሁንም ፣ የም
ው ቤት እጅግ ታላቅና ድንቅ ይሆና
በዙ የዝግባና የጥድ እንጨት ፣ ብልሃ
ቸንም ሠራተኞች ላክልኝ» አለው ።

ኪራምም የፈለገውን ሁሉ አደረገለት ።
ሰሎሞንም ለእግዚአብሔር ቤት መሠረት
የሚሆኑትን ምርጥ ምርጥ የሆኑ ድንጋዮ
ችን አስጠረበ ።

በእስራኤል ላይ በነገሠ በአራተኛው
ዓመት ሰሎሞን ፣ አባቱ ዳዊት ከእግዚአ
ብሔር እንደ ተቀበለው ምሳሌ ፣ እዘጋጅቶ
ለትም በነበረው ሥፍራ በሞሪያ ተራራ
የእግዚአብሔርን ቤት መሥራት ጀመረ ።
በሰዓት ገመትም ውስጥ ሠራው ። አባ
ቱም ዳዊት የቀደሰውን የቦርና የወርቅ
ዕቃ ሁሉ አገባ ። ሰሎሞንም ቤቱን በወ
ርቅ አስለብጦ በዕንቁ አስጌጠው ። በመ
ቅደስም ውስጥ የሚቆሙትን የወርቅ መሠ
ዊያንና የወርቅ ግዘታን ፣ አሥር የወርቅ
መቅረቦችንም አሠራ ። በአደባባይም የሚ
ቆመውን አንድ ታላቅ የነሐስ መሠዊያን ፣
የነሐስ ዙሪያንና አሥር የነሐስ መታጠቢያ
ሰኖችንም አሠራ ። ስለ ቤተ መቅደሱ አሠ
ራርና ውበት መጽሐፍ ቅዱስ በብዙ ያስረ
ዳል ።

ሰሎሞንም የቃል ኪዳንን ታቦት ከጽ
ዮን አስመጣ ፤ ካህናቱም በቅድስተ ቅዱ
ሳን ውስጥ አደረጉት ። ከመቅደስም በወጡ
ጊዜ የእግዚአብሔር ክብር ቤቱን ሞላው ።
ሰሎሞንም ከሕዝቡ ፊት ቆሞ ። «በውኑ
እግዚአብሔር ከሰው ጋር በምድር ላይ
ይኖራልን? እነሆ ፣ ሰማይና ከሰማይ
ትም በላይ ያለው ሰማይ ይይዝህ ዘንድ አይ
ችልም ። ይልቁንስ እኔ የሠራሁት ቤት
እንዴት ያንስ? ነገር ግን አቤቱ ፣ ባሪያህና
ሕዝብህ ወደዚህ ሥፍራ የሚጸልዩትን
ልመና ሰማ ፤ በማደሪያህ በሰማይ ሰማ ፤
ሰምተህም ይቅር በል» ብሎ ጸለየ ። ሕዝቡ
ንም ባረከ ። መሥዋዕትንም ሠውቶ የእግ
ዚአብሔርን ቤት ቀደሰ ። እስራኤልም
ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ሰባት ቀን በዓል
አደረጉ ።

፫ ። የሳባ ንግሥት የሰሎሞንን ጥበብ ለማ
የት መጣች ። ፩ ነገ. ፲ ፣ ፩-፲፫ ፣ ፳፫ ፣ ፳፱ ፣
፱ ፣ ፳፭ ፣ ፪ ዜና ፱ ፣ ፩-፲፫ ።

የሳባ ንግሥት የሰሎሞንን ዝና በሰማች
ጊዜ በእንቅፅልሽ ትፈትነው ዘንድ ተን
ዘች ። በግመሎችም ላይ ሽቱና ወርቅ የከበ
ረም ዕንቁ አስጭና ከታላቅ ንገር ጋር ወደ
ኢየሩሳሌም ገባች ። ወደ ሰሎሞንም በደረ
ሰች ጊዜ በልብዋ ያለውን ሁሉ አጫወተ
ችው ። ሰሎሞንም የጠየቀችውን ሁሉ
ፈታላት ። የሳባም ንግሥት ጥበቡንና ክብ
ሩን ባየች ጊዜ አደነቀች ። ነፍሱም አልቀረ
ላትም ፤ እርስዋም ። «በአገሪ ሳለሁ የሰማ
ሁት ዝና እውነት ነው ። እኔም መጥኜ እስ
ካይ ድረስ የነገሩኝን አላመንሁም ነበር ፤
እነሆም ፣ እኩሌታውን አልነገሩኝም
ነበር ። በፊትህ ሁልጊዜ የሚቆሙ ሰዎ

ችህ ምስጉኖች ናቸው ፤ በእስራኤልም
ዙፋን ያስቀመጠህ አምላክ እግዚአብሔር
የተባረከ ይሁን» ብላ እጅግ ብዙ ወርቅና
ሽቱ የከበረም ዕንቁ ሰጠችው ፤ እርስዋ
እንደ ሰጠችው ያለ የሽቱ ብዛትም ከዚያ
ወዲያ አልመጣም ።

ንጉሡም ሰሎሞን በገዛ እጁ ከሰጣት
ሌላ ፣ የወደደችውን ሁሉ ፣ ከእርሱም የለ
መነቸውን ሁሉ ጨመረላት ። እርስዋም
ተመልሳ ከባሪያዎች ጋር ወደ ምድርዋ
ሄደች ።

ሰሎሞንም በባለጠግነትና በጥበብ ከም
ድር ነገሥታት ሁሉ በለጠ ። በዘመኑም
ሁሉ እስራኤል ሁሉ እያንዳንዱ ከወይኑና
ከበለሱ በታች ተዘልሎ ይቀመጥ ነበር ።
ምድርም ሁሉ ጥበቡን ይሰማ ዘንድ የሰሎ
ሞንን ፊት ይመኝ ነበር ።

* * *

ጥበብን ማግኘት ምንኛ ከወርቅ ይሻላል!
ማስተዋልንም ማግኘት ከብር ይልቅ የሚመረጥ ነው ።
ምሳሌ ፲፮ ፣ ፲፮ ።

የጥበብ መጀመሪያ እግዚአብሔርን መፍራት ነው ፤
ቅዱሱንም ማወቅ ማስተዋል ነው ። ምሳሌ ፱ ፣ ፲ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ሰሎሞን ከእግዚአብሔር ምን ለመነ?
፪ ፡ ቤተ መቅደስን ካሠራ በኋላ ምን ብሎ ጸለየ?
፫ ፡ ለሳባ ንግሥት ስምን ሰጣት?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ ለባሪያህ አስተዋይ ልቡና ስጠው ።
፩ ነገ. ፫ ፣ ፱ ።